

زنگنه ایلیان قیریله

ایله

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

۱۴۸۸ تشه رینی یه ک ————— مه ۱۹۸۸

● محمد مولود مهم
● مه ره بی شه مو
● احمد مختار جاف

● حسن قزلجی
● محرم محمد امین
● لطیف حامد

● امین میرزا کریم
● محمود احمد نازاد
● جمیل صائب

بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

براي دائلود كتابهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

۶۵ وشه‌ی پرشنگذار

به بن خو به ستنه وهو به بن دوو دلی و به بن ترس
بنووسن نه گهر چی دهولهت رازی بیټ یان رازی
نه بیټ له وهی دهینووسن...

سه روکی فه مانده
صدام حسین

له م ژماره پدها

- ۷۲ - عبدالله سراج
- ۷۶ - نجیب گه‌رمبانی
- ۷۸ - عبدالله جندی
- ۸۰ - جبار جمال غریب
- ۸۳ - سوزان مه‌حوی
- ۸۵ - طاهر صالح سعید
- ۸۷ - غفور صالح عبدالله
- ۹۲ - عبدالله ناگرین
- ۹۵ - مختار فائق
- ۹۶ - محمد فریق حسن
- ۱۰۴ - ناسو احمد صالح
- ۱۱۰ - حسن سلیفانی
- ۱۱۲ - فوزیه عزالدین
- ۱۱۶ - حسام حکیم
- ۱۱۷ - حکیم نوری
- ۱۱۹ - احلام منصور
- ۱۲۲ - مکرم رشید تاله‌بانی
- ۱۲۳ - سیټهر
- ۳ - احمد محمد اسماعیل
- ۴ - اسماعیل رسول
- ۸ - نورالدین صالح
- ۱۰ - رؤوف حسن
- ۱۷ - حسین عارف
- ۱۹ - صدیق شرو
- ۲۳ - مصطفی صالح کریم
- ۲۸ - احمد محمد اسماعیل
- ۳۰ - محمد سلیم سولری
- ۳۲ - سلام مه‌نمی
- ۳۴ - محمد رشید فتاح
- ۳۷ - رسول کریم
- ۳۸ - عالیه عبدالکریم
- ۴۲ - نزار محمد سعید
- ۴۶ - رؤوف بی گهرد
- ۴۹ - عثمان خواکهرم
- ۵۱ - احمد قادر سعید
- ۵۵ - ربه‌هار حه‌مه امین
- ۶۲ - سزاو پاک بوونه‌وه
- ۳ - نهم ژماره‌یه
- ۴ - خه‌ونی شه‌ونیک
- ۸ - پیش بینی
- ۱۰ - نه‌وقه‌ی خوشه‌ویستی
- ۱۷ - روژگار
- ۱۹ - ته‌ناکوژم
- ۲۳ - دیده‌نی
- ۲۸ - هاوار
- ۳۰ - خه‌ون و خوزی
- ۳۲ - سه‌رچاوه
- ۳۴ - گوله‌و برایموک
- ۳۷ - سه‌ربازیکی نه‌بهرد
- ۳۸ - بی‌ره‌وی‌یه‌ک
- ۴۲ - نیشه‌لی
- ۴۶ - ناره‌زوو
- ۴۹ - نامو
- ۵۱ - تریفه‌خان
- ۵۵ - هه‌وره‌ره‌شی هه‌زار چاو/ وه‌رگیرانی
- ۶۲ - سزاو پاک بوونه‌وه

بەیان

كوڤاڤيكي مانكانەس نەهەبەريە

سەر نووسەر مصلح جەلالی

سکرتیری نووسین ، نازاد توان

ناونیشان

دەزگای روشنبیری و بلاوکردنەوهی کوردی
وەزیریە تەنیشت ، المعهد القضائی
ت ٤٢٥١٨٤٦ پینج خەتە

بەرگی یەکەم:

زایەزانی هونەری چیرۆک نووسینی کوردی ، یادگاریان لە کۆری نایەتی
(بەیان) دا سەر لە نۆی دەدرەوشیتەوه .

بەرگی دووهم:

وینەبەك لە ژبانی کوردەواری .

دەستە ی نووسەران

- د. احسان قۆاد
- د. کاوس قەفطان
- د. عزالدین مصطفی رسول
- مصطفی نەزیمان
- عبدالرزاق بێمار
- محمد مصطفی حمە بوور
- احمد محمد اسماعیل
- محمود زامدار
- حسین احمد جاف
- صبری بوتانی
- احمد عبدالله زەروو

ئابوونە ی سالانە لە ناو عیراقدادا . . . ١٠/٠٠٠ دینارە

مۆتتیب و خوێنەر نووس نزار بەزاز

تخابە هەر نووسەریك خەتمەکی خوش و شاش و جوان نەمی نووسینەکی دەخوێتە پشت کوی

ژماره پښتانه

هسته نووسران و کارگیرانې نهم کوڅاره کيف خوش و شادمانن بهوسې ژماره به کي ترې. تايبته به کورته چروک بخنه بهرسته خویندهوارانې. بهمش نهرکيکې سرشانی خویمان بهجن هیناوهو به خمهتې نهصې کوردیيان زانیوه نیه نالیین چروککھکانې نهم ژماره تايبته تیه لهسدا سد رووی راستهقینه چروکې کوردی له کوردستانی عیراق دا هرهخا. بهلام بهوسې که زوربه چروکنووسه ناسراوهکان لهکھل شیوازی نووسینې جیایان دا و بهشاری کردنی ههندن چروک نووسی لڼو که چند سالی که چونته ژیر باری خهس چروکوه تا راصیهکی چاک باری چروکې کوردیمان بو خویندهواران و رهنهکران و لیکوئینهروان هست نیشان هکات و هخاته روو.

نیه به تهمین ژماره که بخینه بهرسته دوو رهخهکر که بوچوون و شیوازی رهخهییان جودابن بو نهوسې بینرخین و ههلسهنگانحنیکی بابتهیانهش لهسر بنووسن تا کارهکهان سوود بهخش ترو تهواو تربن. بهلینیش صهین ههندن لهو چروکانهس که شیوازی نهوهبوون لهم ژمارهیهدابن. بهرهودوا له ژمارهکانې داها توودا بللوهکرینهوه ههروهها ریزکردنی چروککھکان بهم شیوهیهس له بهرسته تیه پنهونیهس بهکاری هونهری و چلهوه هیه هپچی تر. هیوادارین لهسالی داها توودا بتوانین ژمارهس تايبتهیش بو شاعر نهصې منالان و رهخه ههبرکین نهم کارهش بن یارمتهس و پشتکیرې نیوهبه نهنجام نادرې.. هبا وشهس پیروزی کوردی هه کهشاهوبن

هه لیرهشا ههس ریزو نهوازش و چهکه کول لهسر کوڅی نهو چروکنووسانه داھنیهن که له بنیات نان و که شهپیدانې چروکې کوردی دا رهنجې ههردانهیان داو خم و خوڅکې سروقس نهتهوهکهس خویمانان ههبرې و ژیانیکې نوې تریان بوصت نیشان کرد. هزار رهخهت لهکوڅی فوآدته مو. جمیل صانب، احمد مختار، فائق کاکه نهمین، محمود احمد، علاء الحین سجادی ههبرې شهو، حسن قزلجی، لطیف حامد، امین میرزا کریم، ههوه ههوهو نهو بههشتیانې لهرازاندهوهس باغچهس چروکې کوردی دا کولیان چاندوهو.

فهرق سه ورك

إسماعيل رسول

له ژیر پیلوکانیان دا کهوتنه جووله، هه ناسه کانی به خیرایی به دوای بهک دا دهرویشن: ههروه کوله ریگایه کی دووری بی پایان دا رابکات وابوو!... گونی له تفته تفتیک بوو، له دهه رگی ژووهره که به و بهه رز ده بووه، به کهه راپه ری و ترس دای گرت!... ده بی نه وه کی بیت؟!... دزه هاتوته ناو خانوو که مان؟!... به توتینه وه هه لسا به وه. به لام تفته تفته که وه ستا. رۆبه که ی هاویشته سه رشان و گلۆیی ژووهره که ی بی کردو به وه ریزه وه که چوو؛ به لام که سی به دی نه کرد. له په نجه ره که وه سه بری ده ره وه ی کرد، گونی راگرت: به لکو گونی له ده نگیک یا چر به ی بی بهک ده بیت، به لام هه رچه نده شوقی فلوره نسه کان حه وشه ی ده ره وه و باخچه که شی ر ووناک ده کرده وه؛ هیچی نه هاته به چاوو هیچی نیست... بوژووهره که ی گه رایه وه. به لام خوی نه خزانده ناو نوینه که ی؛ به لکوله سه ری دانیشته و پالی به رۆخی سه مه که ی، دایه وه؛ ههستی به هیور بوونه وه کرد. له وهش دلنیا بوو که هیچ که سینک خوی نه کوتاوه ته ناو خانوو که وه... به لام پاش تاوینک هه مدیس گونی له ده نگیک به رز بووه که په رده ی په نجه ره که ی وه لادا؛ چاوی به ره شه بایه کی به ته وژم که وت به توندی چله کانی دارخورما که ی ته نیشت ته بمانه که یان ده هه ژینته وه له دل خوی دا گونی: له وانیه ده نگیک ته نه که نه وته به تاله که

له وکاته ی سه ره ماوسوئی زستانه سه خته که، خانوو هه ره مه کانی گه ره که که ی لوول ده دا؛ نه وه هیشا له نیو نوینه گه ره مه که ی دا نه ته نیشت و نه ته نیشتی ده کرد، نه وه بیره وه ریانه ی که هه ره له سه رده می منالی به وه تاله ته مه نی په نجا سالیش تیپه ری کرد، له گه لی ده ژیاو کاویژی ده کرده وه... به دریزایی نه م سالانه؛ له کاتی به شاگه اتن و خه ونه کانی شی دا، وینه کانی نه م بیره وه ریانه ی ده هاتنه وه بهر چاوی؛ هه ره که ور ووداوه کانی رۆژیک له مه وه بهر روه ی دابیت...!

... نه شه وهش هه ره وه کوشه وه کانی دیکه؛ بیره و نه ندیشه ی به ره و رابوردو ویکه دوور ده چوو، نه م نیسه ی که له په ناو پیچی دل خوی دا شار دبو ویه وه، دووباره ده ی وروژانده وه نه م ناره زووانه ی که له قوولایی ده روونی دا خه فه کرابوون، که هه ره له سه رده می منالی به یه و ناسه جوش دراوه که ی بو سوز و خوشه وستی و لاوانده وه... بو ماچیکه سوزناک له سه ر دوو گوناکه ی؛ ناگری خوشه وستی به کی نه وتوی هه لاساند، که گلپه که ی قهت نه کوزینته وه... زور بیره کردنه وه، به ته واوی میشکی ماندوو کردبوو، ههستی به سه ری بهک کرد، ده پرزینته ته نی، دوو پیلوکه شی قورس ده بن و ده که ی دوو گلینه که ی چاوی؛ کهوته ناو خه ویکه قوولی نه وتو ناگای له هیچ نه ما. به لام پاش ماوه به کی کورت، دوو گلینه که ی

بوویی ، ره شه با تووری همدایی . . . !

ژووره که ی گهرم بوو، چونکه هر له نیواره وه سوپا کاره بایی به که ی نه کوژانده بووه، به لام سه ره رای نه مهش ، پینخه فه که ی راکیشایه وه سه ر خوی، پاش تاوینک خه و گرتی، دووباره جیره ی دهرگا که به ناگای هینایه وه: ههر دوو چاوی کره وه له دهرگا که راما به لام چه په سان دای گرت! . . . دهرگا که توزه توزه ده کرایه وه، پاشان نافرته تیکی به ژنوبالا دریزه هاته ژووری؛ کراسیکی سپی دریزی له به ردا بوو، دایته که ی گه یشتیوو، ههر دوو پی به کانی، پینخه فه که ی له سه ر خوی وه لادا له سه ر نوینسه که ی هه لئور ووشکا، پیلوه کانی هه لگولوی دووباره به چه په سانه وه سهیری نافرته که ی کرده وه . قزه ره شه که ی ژنه که . به سه ر شان و ملی دا شوپ ده بووه وه کو دارستانیکی چر دای ده پوست، دوو هه نگاو هاته پیشه وه، له ناوه ندی ژووره که دا راوه ستا . نه ویش هینتا ههر سهیری ده کرد . . . دوو چاوه ره شه گه و ره کانی، که برژانگه رهش و دریزه کانی وه کو په رژین ده وری ده دان، به ناره زووتا سه وه تی راده مان . . . تیشکیکی بریقه داریان لی ده هاته دهری و خوئی ده خزانده قولایی دوو گلینه که ی . ماوه یه ک چاوه کانیان له یه کدی چه قین، به تی روانینیکی دوو دریزو سوزناکه وه، سهیری به کتریان کرد، به چه په سانه وه پیاهه برسی: - نافرته تو کیت؟! . . .

ژنه خنی، له ژیر دوو لویه له یه ک ترازوه کانی دا ددانی سپی وه کو دوو ریز دانه مرواری به دهر که وتن، تیشکیکی به شوق له روخساری یه وه ده هاته دهر، وای هه مست پی کرد که وا روژه بریسکه ده داته وه و تیشکه که ی ناراسته ده کات . به ده نگیکی ناسک و سوزناکه وه . ژنه گوئی:

- نه حمه د گیان . . گوايه نام ناسیه وه؟! . . .

کابرا له جیگا که ی بی جووله مایه وه به چه په ساوییه وه سهیری ده کرد . . . !

ژنه هه نگاویکی تر هاته پیشه وه، دوو بازوه دریزه کانی بوی دریز کرد: - ده لیم و ره پیش، نه ی خوشه ویسته کم . . . چه ند به تاسه م بوت؟! . . .

نه حمه د به ده نگیکی به رزه وه قیزانندی:

- به لام تو کیت؟! . . .

- نام ناسی یه وه؟! . . . تو نه وخوايه له بیرت کردووم؟! . . .

. . . بیر که ره وه، بزانه من کیم . . . ! ده لیم و ره پیش؛ ده مه وی بتخه مه نامیزم بتگوشه سه ر سینگم، که ناره زووتا سه ی سالانیکی دوو دریزی . . . دوو دریزی تی دا ده شماره وه . . . له سه ر سیسه مه که ی هه ل سایه وه له نزیکیه وه وه ستا، به جو شه وه له

ده موچاوه سپی یه که ی و دوو بر و ره شه باریکه که ی که وه کو دوو مانگی یه ک شه وه، دهره یان له دوو چاوه کانی ده دا: راده مسا: بیوره . . . بیوره . هه رچه نده روخسارت له زه نیم دا بزرنی یه: به لام سالانیکی دوو دریزه نهم دیوی و باش نایته وه یادم . . . ! پاشان به هه ردوو له پی سه ری گوشتی و که ونه بیر کردنه وه! . . . نهم ده موچاوه پر شنگداره و نهم پرچه ره شه ی سه ر شانت؛ وینه یان له ناخی دهر وونم دا هه لسا سراه . . . نه ی خوايه، چون نایه ته وه یادم؟! . . . ها . . . هاته وه بیرم . . . هاته وه بیرم . . . که بولای ژنه که خوی هه لکوتا، بازوه کانی هینتا بوی دریز کرابوون، به تیزی قیزانندی، و قیزه که شی له هه موو سوچیکی خانه که دا ده نگی دایه وه:

. . . دایه گیان . . . دایه گیان . . .

خوی له ناوینه خرو زله که ی سه ر میزه داره که ی به رانه بری . . . دایه ربه ی لیه هینتا، پاشان به بی هوشی به ربووه . ! ژنه که ی که دوو شه وه له ژووری کچه که ی که توشی نه خوشی یه کی کت و پر هاتوو . . . دنویت، چریکه ی پیاهه که ی رای چله کاندو به په له به ره و ژووره که یه وه چوو . دهرگا که به ته وای پیوه نه درابوو: که هاته ژووری، به چه په ساوی یه وه چاوی به میرده که ی که وت به بی هوش که وتو ته سه ر رایه خه که و ناو چه وانی زامدار بووه و خویشی لی ده چورینه وه، له ته کیه وهش پارچه و پر وچی ناوینه و وردوخاش بووه که پرش و بلا بوته وه . ماوه یه ک تی راما، هه ستنکی تر سناک شالای برده سه ر، به تیزی قیزانندی و کو رو کچه که ی بانگ کرد . نه وانش له بهر چریکه ی دایکیان هه موویان رایان کرده ژووره که و | برسیان:

- دایه چی یه . . . چی رووی داوه؟! . . .

- وهرن باوکتان . . . خیراین . . . نازانم چی به سه ر هاتوو؟! . . .

به په له ناویان پرژانده سه ر ده موچاوی و به خاولی یه ک ریچکه ی خوینی تیکه لاو بووی عاره قه ی ناوچه وانیان سه ری یه وه، به توندی ده ستیان هه ژانده وه، ژنه سه ری میرده که ی هه ره کو سه ری منالینیکی ساوا خسته باوهش ماچیکی سوزناسکی له ناوچه وانی کرد، دوو چاوه که ی پری نه شک بوون و که وته نووزه نووز: - میرده خوشه ویسته کم نازانم چیت به سه ر هات . . .

نهم دیمه نه هه موویانی تو قانند؛ کچه دایه پر مه ی گریان و کوره ش ره نگی هه لیزر کاو به ته وای شله ژا . . . به لام هینده ی پی نه چوو، پیاهه به هوش هاته وه که چاوی کرده وه سه ری خوی له باوهشی ژنه که ی دا دی، نواری یه دوو چاوه ره ننگ هه نگوینه کانی؛ که بیونه دوو گومی فرمیسک پاشان سه رنجی

دایه ده موچاوه توفیوه کانی ده وروپشتی. ههستی به شله ژان کرد.
 به کسه راست بووه و پرسى!
 - چى پده؟! چیتانه...!
 پهرداخیت ناوى ساردیان بو هینا. به یهك كه رت هه لبقورانده
 بازوویان گرتوو بردیانه وه سهر سیه مه کهى. به لام ژنه کهى
 وازی له پرسیار کردن نه هینا:
 - پیاوه که پیمان نالییت چیت به سهر هات؟!
 - داخه کم. پى نه گیشتم... پى نه گیشتم!
 - کى؟!
 - دایکم... دایکم...
 - پیدوه خه ده خوت سهر ره وه... نازانم چیت به سهر هاتوه؟!
 ... گوايه نازانم... کت نیتا له گوره کهى دا بووه ته مشتیک
 خون؟! ... مره که سهر و روز میشکت به وه وه جه نجاله.
 خه ونى پیوه ده پیه... ناوى ههر له سهر زارته!
 - نافرته. هینده به تاسم بوى. وه خته بسوونیم... من ته مهنم
 ههر سی سال بوو. که نه و مرد: هيج شتیک له باره یه وه
 نازانم. غمیره ز نه و بیره وه ریانه ی که باو کم بوى ده گیرامه وه. یا
 له پله خه جیجى دراوسى یه کونه که مان و ده سته خوشکه
 دیرینه کهى دایکم. گویم لى ده بوو. که نه ویش پیش دوو سال
 نه سهرى خواى کرد... لیم ده پرسى!... پله خه جیج دایکم
 چون بوو... جوان بوو؟! به هه نیکه وه وه رامى ده دامه وه...
 به نى کورم - خوا لى خوش بی - زور جوان و شوخ و شهنگ
 بوو. وه کسو سیدار بالابه رزو قه د باریک بوو. دوو چاوى
 گه وره و ره شى پیوه بوو: وه کسو نه ستره ی گه لاوینژ
 ده دره و شان وه. پرچیکی رهش و چریش. ههر له سهر شانیه و تا
 ناوه ندى پشتی شور ده بسووه... بهم جوړه وه سفى نادگارى
 دایکمى ده کرد پى دا هه ل ده دا. منیش گویم ده دا قسه کانی.
 ههستم پى ده کرد وا ده وونم ده هه ژینته وه: وام ده زانى ناوازی
 موسیقیا کهى خوشه سهر ژینته ناو دلم و ته مى ختم و که سهرى
 هه تیوی له سهر وه لا ده بردم باو کم نیتاش. ههر چه نده پیری
 چه مانده ته وه و ته میکی چرى خستوته سهر دوو گلینه کهى
 چاوى و واى لى هاتووه له تروسکه رووناکیه ک زیاتر هیجى تر
 نه بییت و به زه حمت و روخسارى خه لك له بهك جیاواز بکاته وه
 هه مان حیکایهت و سهر گوزشته کونه کانی که په یوه ندى به
 دایکمه وه هه بیته. بوم دوو پات ده کاته وه... من نازانم تاچ
 زاده بهك ته قسانى راستن. به لام هه میسه. له روخسارى و
 ... نه جوړى گیرانه وه ی بیره وه ریبه کانی دا: خوشه و پستى و
 وه فادارى نه و بهرانه به دایکمى لى به دى ده کم...

- ها... وه فادارى؟! که واته بوچى دووباره ژنى هیناوه؟!
 پاش مردنى چى بو کرد؟!... چه نده جار چووه ته سهر
 قه بره کهى؟!... لى پیره. شوینى قه بره کهى له
 کوى په؟!... به لام پیاو کهى وه فای بو ژن هه بووه؟!
 پیاوه هه ناسه بیکی هه لکیشا. جار یکی تر خوى به پسخه فه که
 لوول دایه وه. له ژنیریه وه گریا... هاته وه یادى که نه و
 به ته واوى شوینى گوره کهى دایکی نانا سیت!... ههر نه مه شه
 بووه به که سهر یکی زل له سهر دلى: چونکه به درزى اى چل
 سالى ره بهق سهرى له گوره کهى نه داوه... که هیشتا مندا ل
 بوو. نیواران ده چووه گورستانه نزیکه کهى شاروچکه
 دووره که. که سهر ده مى مناله تى لى برده سهر: له ته نیت
 گوره که یه وه وه له سهر زهوى یه به گیاو گوله که. راده کشاو له شه
 لاوازو بچکوله کهى تى وهرده نالاندو به کول ده گریا. تاو نه و
 کاته ی براده ره بچووه کانی هاوته مهنى خوى. له گوره که یان
 راده بچر کاندو ده یان برده وه ماله وه. که گه ورهش بوو و گه یسته
 ته مهنى ههشت نوسالى و چووه قوتابخانه و لای مه لا قورنانشى
 ختم کرد. هه میسه سهرى له گوره که ده داو چه نده جار یکیش
 له سهر نه م گوره قورنانشى ختم کردو به دیارى بو گیانى پاکى
 نارد. به لام ههر له وکاته ی نه م شاروچکه یان جى هیشت و
 خویان نگومى عه شامانى شاره گه وره کان کرد و بارى قورسى
 ژبیانان خسته سهر شان و نه ویش گه یسته تافى لاوی و ژنى
 هیناوه خیزانیکى نوبى که وته نه ستوو. چیتس نه گه رانه وه
 شاروچکه که به لام خه یالى دایکی بو ههر کوى بهك بچووبایه
 وه کسو سیه رى خوى لى جیاواز نه ده بووه... نای که کوریکى بى
 نه مهك بووم؟!... چون نه م ماویه دووره تى پیری و هه لیکم
 نه ره خساند تا سهر له گوره کهى بدهم؟!... ده بى گوره که
 ماییت... به لام چون بیدوزمه وه؟!...
 ژنه کهى. خوى و کورو که چه کهى له ژووره که چوونه ده ره وه و
 له دواى خویان دا ده ره ها که یان پیوه دا... دایکه بیانی گوت:
 - باوکتان جى بیلن. با بنویت.
 به لام باوکه خه و نه چووه چاوى. له په ناو پیجى بیره وه ریبه کانی
 به دواى روخسارى دایکی دا ده گه را: ده ی ویت نادگارى له
 گه ل وینه ی نه و نافرته ی پیش سماتیک لى هاته ژوورى.
 به راوورد بکات. رووداویک هاته وه یادى. له وانیه بیته
 به لگه بهك و روخسارى دایکی به بیر به نیشه وه: چونکه ته نیا
 رووداوه تاکو نیتا وینه کهى له میشکی دا چه سپاوه و هیجى
 تریشى نایه ته وه یاد!... نه ویش په نجا سال رووی دا:
 نه وساکه منالیکى بچووک بوو. له گوره پانه خولاوى به کهى پیش

مالیان له گه ل رهوه منالیک یاری ده کرد که چریکه و هاوار له مالیان ده هاته دهر. دینی: پیاوژنی گه ره که که به هاناکی چریکه که وه ده چن و خویان ده کونته ماله که بیان په کسر له گمه کردن وه سنا. مثاله کان هاواریان کرد: نه حمده نه وه له مالتان ۲ قه و ماوه؟! به په شوکاوای یه وه به ره و مالیان غاری دا. له بهر دهر گای حهوشه بیان کومه لیک پیاو به خه مباری یه وه راهه سنا بوون. په کیکیان ویستی بیگریت. به لام نه و خوی راپسکاندو ههلی کوتایه ژووره وه: که چاوی به جوسته ی نافرته تیگنی پروتی دریز کراو له سهر داره مه پتیک کهوت. رهق وه سناو حه به سنا. چهند نافرته تیک دهره بیان له لاشه که دابوو و ده بیان شوشت و به جام ناویان دهر ژانده سهر. تاوینک له م دیمه نه راسا و له پسر قیزاندی و خوی هاویشته سهر جوسته ساردوسرو ره قه بی گیانه که. که پرچه رهش و چره که ی به سهر شان و ملی دا شور بیوه و ههر دوولای دار مه پته که ی داپوشی بوو سنگه پروتسه که شه وه کوه به فری کوستان سپی دیار بوو. به لام دهره موچاوی زهره هه لگه رابوو. به توندی سهری هه ژانده وه.

ده مه بچکولانه که ی به گونا زهره هه لگه راهه که یه وه نو ساند. پاشان دایه چریکه بیکی تیز دایه. دایه.

باوکی شه شیتانه له حهوشه که دا هه لده به ری و به دوو ده ست که لله ی ده کوتایه وه. ده گریاو هاواری ده کرد: ناینه رو. ژنه خوشه ویسته که م رو. دایکی نه حمده رو. پاش نه وه نه ی زانی چی دی رووی دا. چونکه نه وه ته نیا دیمه ن بوو له زه بیی دا مابوو. هیچ شتیکی تریش دهر به ره ی دایکی نایه ته وه یاد غهیره ز نه وه ی که له سالانی دوا یی دا له م و نه و گویی لی ده بوو. روخی پینخه نه که ی له سهر دهره موچاوی وه لادا و به ده نگیکی بهرز گوتی: بی گومان نه و ژنه ی لیم هاته ژوور دایکم بوو. نا خوی بوو: هه مان جوسته بوو که له سهر داره مه پته که دریز کرابوو. هه مان نادگار بوو. بویه هاتوو لومهم بکات. به لام دایه گیان: بروات پیم هه بیت. که تو هه میشه له دل و دهر و ونم دا بوویت شه و روز و بنه که تم ده هینایه وه بهر چاو نیگار تم له زه نیم دا به شیوه ی حواترین نافرته له م دویتایه دا ده کیشا. که مهز نترین خوشه ویستی له ناخی دهر و ونی دا حه شار ده دات. دایه گیان لیم بیوره. چونکه تیچرانی ژیان و ریازه سهخته که ی. وای لی کردم به ته وای به نه رکمی کورایه تی هه لنه ستم. دلنیا به به شوین گوره که ت دا ده گه ریم و دوو باره هه لی دیمه وه. له دهر و پشیت درخت و گول و

ریحان دهر و نیم. ده ی که مه مه زاریکی نایابی هه میشه ی. بو خوم و نه وه کانم. ده بیی چیت بو ده که م. به لام به داخه وه. هیچ وینه به کی نوم لا نی به له پشه نگی نه و قه فه زه ی بو تی درووست ده که م. هه لیواسم. نارامت هه بیت: نه م کیشه یه ش چاره سهر ده که م. نیگار کیشیکی کارامه راده سپرم. نیگار هه که ت هه ره و کوله زیاره تی دوا بیت دابینیم. بکیشیت. له وی هه لی ده واسم. تابلویه کی تریشت له ژووره که ی نو ستم. له سهر سه ره وه. هه لده واسم. ههر سه بیی ده جمه شار و چکه دووره که و له گورستانه که ی دا به شوین گوره که ت دا ده گه ریم. دلنیا به من به لینی نه وه ت بی ده دم.

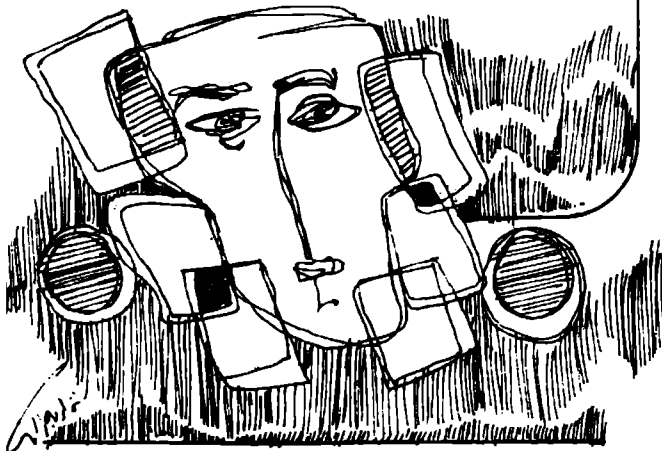
... روزی دووم چووه مالی باوکه پیره که ی. به هاتنی گه شایه وه و خوشنودی گرتی. کوره نه وه ی دوییی شه ودی بووی. بو باوکی گزیرایه وه. باوکه به په روشه وه گوتی: به لی کورم. خویته ی. هه مان به ژنو بالا. هه مان چاو و هه مان پرچه ره شه که یه تی. چهند دلویکی فرمیسک به سهر روومه ته لوچاوی به که ی دا ریچکه ی به ست. به هه نیسه که وه گوتی:

- له کاتی روح دان دا بوو که ناوی توی ده هینا و ده ی گوت:
«کوا نه حمده. پیاوه که زور ناگات لی بی. به ساوایی بو تی به جی دینم. نه که ی دلی بشکینی». تو بو نه و مانگیک بووی ژبانیت روشن ده کسره وه. ره حمه تی خوی لی بیت. که جوانه سهرگ بوو هیشتا له تافی ججیلی دا بوو. تو کوره گهره ی بووی.

- که واته باپیکه وه به جینه شار و چکه گ. له گورستانه که ی دا. گوری دایکم بدوزینه وه. من بریاری نه وم داوه. قه بره که ی سهر له نوی درووست بکه مه وه. به شیوه یک لایق به خوی بی.

- کورم چاووم تر ووسکه یه ک نابینت. چون بتوانم گوره که ی ده ستیشان بکم. به لام من وه سفی شوینی گوره که ی بو ده که م ناویشانی چهند کونه دوستیکم ده ده می. نه گهر نه وانیش زیندوو مابن: به لکو یارمه تیت بدن. کوره به ره و شار و چکه دووره که که وته ریگسا. له وی خوی به نامویی دی. شار و چکه که به ته وای گورابوو. زور به ی خانووه قوره کان نه مابسون. له جیاتیان خانووی به کهرپو وچ و چیمه تنو درووست کرابوون شه قاسه گشتی به که ی دی به خه لکی

بێسینی

نور الدین صالح «بێ خەم»

کە بە راستە شەقامەکی سەرۆی شاردا گلور بووێتەو، خور سێ چارهك كەم یا زیاتری مابوو بو مال ناوایی كردن له دارو بەردو خەلكی شار. لەناکاو... بێسۆ مروف دزی مروف بێت؟». دەستیکت خزاندە نیو قۆشەکت و شانیکت هەلته کاند. له سەر تادا و بست بە سادەیی بو وەلامەکی بچیت، کەچی پرسیارە کە وەکو زەنگی کلیسا دووبارەو سێ بارە دەسێو وەو بواری بیرکردنەوێ نه دايت. وەك دركەزی چه قەمی مەشكت و كێچ ناسا دەمی نازنیه خوینەكەت. مەودای بیرکردنەوێت نالوزا نه تەزانی روو له كوی بكەیت و بەرەو كام مەنزڵ سەری كاست هەلگەری. چەند شوینیکت دایە بەر تیری چاو... باخچەیی گشتی... گۆرستان... مەبەخانەكان... بەلام چوونت بو هەر خانەبەك له خانەكان بەراکردن له واقع دەزانی. نوچیکت دا. جگەرەبەك سباردە لێو كەنت. لەو ئەلامینك دەگەرایی كالاى پر بالای مروفايەتی بێت. كەچی دەستگيرت نەبوو. و بست ئەو پرسیلەش وەكو سەدانی تر و بیل و ناواری نیو دورگەیی مەشكت بكەیت. بەلام نەت نوانی. تۆ مەشكت دورگەبەكی كاكی بە كاكی بە چەندان جار پرسیارو وەلامی زەنگ گرتووی نیو ئیسكرا بخانەیی ژبانت تێدا سەرگەردان

تێچكرا بوو. فرۆشیارە سەرپێیەكان، بەدزیازی شەقامەكە له پشت عازەبانەكانیانەو وەستا بوون. بەكۆمەل كێپار دەوڕەیان نیسان دابوو. لەو بەر و ئەو بەری جادەكەش. دوكان و پیشانگەكان ریز كرابوون. ئەویش بەدوش دامووی ماو بەك روشت. بەكیی لەگەل خوی دا دوا: هەموو شوینیکێ تێ دا گۆراوێ نەم شاروچكە كۆنە نەماو، كە بریتی بو له كۆمەلێك خانووی قووو گۆزری تەسك و ترووسك و تۆولە رێنگای خولایی... هیچ شتیکی وەكو جارێ نەماو، غەیرەس كۆیرە كانی بەكە نەست. كە بەهاوینان ناوی چك دەكردو ئەو تەسكە مرگەوتكێك. ئەكێوێ دەروست كێدوو، گوماوێ كەیی قەراخ شارهكەس بەبیت. كە هەر وەكو جارێ ناو لە دەیان چاوگە بچوو كە سانی ژێرەوێ هەلته قۆلێت تەنیا جوگە لە بەك لە بەری... وخت و كێلگەكانی سەوزەو تۆتێ ناو دەدات... لەوێ ماو بەك وەستاو نە شەپۆلە بچوو كەكانی گوماوێ كە رادەماو بێرەوێ كۆ سەردەمی مەتالەتی دەهینایەو بەر چاوی... پاشان گەراپەوێ ناو شاروچكە كە بەدوای خانووە كۆنە كە یاندا گەرا، زۆری حەز دەكرد جاریکی نێر چاویکی بێ دا بختینی. بەلام بۆی نەدوورایەو، بەدوای كۆنە دوستانەكانی باوكی دا گەرا، هیچیان نەما بوون. بەلام بە سوراخ كردن كۆری بەكێكێانی دوربەو كە له تەمەنی خوی دابوو، بردی بە مالهو، نانی نیو هەرویان پێكەوێ خوارد. بە دوورو دریزی دەربارەیی نەم مەبەستی بۆی هاتوو، دوان. پاشان پێكەوێ چوونە گۆرستانە كۆنەكەیی قەراخ شاروچكە كە. گۆرستانەكە بیوێ خەرابە: زۆری بەقەرەكانی لەگەل خاكێ بیوون بە بەك. كێلەكانیشی پیو نەما بوو. ماو بەك له قەبرەكەیی دایكی گەران، بەلام نەیان توانی شوینەكەیی بدۆزەو... دایە پرەمەیی گریانیكی نالی بەنیش. كاسرای لە گەلی، سوورەتی فاتیحایی خویندو بو گیانی هەموو مردووێ كانی ژیر خاكی قەبرستانەكەیی نارد. پیاوێش بەبێ ئەوێ بگا بو ناواتەیی بۆی هاتوو، گەراپەوێ شارهكەیی خوی: بەلام له ناخی دەروونی دا گۆری دایكی سەر له نۆی هەلگەندو تەرمی ئەو نافرەنەیی كە وەكو فریشتە له شوویكی دزواری زستان دا نسی هاتە ژووور. تێی دا نیشك و كێدی بە مەزاریكی جوان بەرنگین. هەر وەكووێ خەبالی دا نەخشەیی كێشرا بوو.

کردوه. لهوه دهچی نه مجارهبان داوه که ووردر چنرابی و بواری دهر باز بوونت بو نه بی. هیمای ماندوو بوون به روخسارتهوه دهر کهوت. به چنند شه قاونیک دریزی شه قامه کهت شه قار کرد. که بیت نایه سر شوسته که نوسراوی سر دیواری کوگا که سرنجی بینینتی بو خوی کیش کرد. [له سدهی بیسته مدا ههر که سی ناسوده می بوویت، نهوا به هه له له و سده به دا له دایک بووه]. تیارامیت، له پر دهستی ریزت خسته سر سینگ و به سر گه و اهیت بو نوسراوه که دا. به لام: «کی ده لی راسته...؟ خو له وانه شه راست بیت!! نهی نهوه نه یه پیشبینی نهوه کراوه که سالی 2000 مروف و مرو فابتهی ریشه کیش ده کرین و نامیری نه لکترونی جیگه بیان ده گریته وه...!! ناخر... مروف بهو مه زنی و پیروزی بهی خو به وه... نامیه... نا... نا... تووی باوه رو گومان له میشک و دهر وونتدا چه که ره بیان کردو به توره بهی به وه جگه ره کهت به زهوی دا دا. وهرسی پشی پی هه لکردی و ریت دایه بهر ههنگاهه توره و گورجه کانت. به ره و مال بوویده وه... ههر که خوت کرد به ژو وراو دهر گاکهت داخست، له بالای ژو وره کهت رووانی... وه کو نه ههنگیکی زه به لاج هاته پیش چاوت که ناماده بیت بو هه لو شیت - سر ریکت راوه شانندو ده ستیکت به روخسارت دا هیناو له سر قهره و یله که دانیشتی. جگه ره به کی توت ناگردا. له گه ل یه کم مژی جگه ره کهت... سیلاوی قین و توره می بواری نارام بووبیان نه دایت و شیت ناسا راپه ریت: «تاکو چاو چنوکسی... درو تاوان... خوین... جهرده می... نابرو تکاندن... پیشه می ههره پیروزی مروف بن... نهک ناسوده می بگره که سایه تی... شاره ف... ده بنه سفری پشت فاریزه و هیح کیش و سه نگیکیان نامینی... که رووت وهر چه رخان له گه ل ناوینه که ی پشته وه تدا به کدگیر بوونه وه، به تفیکی خست روخساریت ناو پرژین کرد... و نه نانهت ناوینهش درو ده کات و نه رکی نهها نشان دانی روخساره و ناوه روک ده شاریتته وه». پر به سی یه کانت هه ناسه به کت هه لکشا. هه ست به قورسای سر و له شت کرد. وهک له به ره ژانیکی قورسا چنند حه بیکی «قالیومت» پی درایی، هیواش هیواش نه ندامانی له شت به ره و کرژبوونه وه چون. به سستی به که وه رووه و قهره و یله که بوویده وه. له سر دم راکشای. ههر نه و نه دهی له به که وه تاکوده» بزیمیری... که ویتته جیهانیکی سه پروسه مه ره وه. ههر چه نلدت کرد نه ت توانی بروا به چاوی ههستی خوت

بکه بیت جیهانیکی خه یالای، به لام له ره نگ و به رگی جیهانی بوون. لهو جیهانه دا... [چی به رخ و کار یله هه بوون. هه موو سه ره قولانج هه لو اسرا بوون و به زمانی مروف هاواریان بو زرگاری خو یان ده کرد. مرو ف کانیش ناژه له لها ده یانمران و که له بیان له به کتری ده ساوی...!!! هه رچی رپش سهی و قیس له سه ره کان بوون، به دوا ی یه کدا ده ست له سه ر زهوی و لنگ له حه واه به ره و رو وبارو دهر یاکان ملی رپنگه پان گرتبووه بهر... رو وبارو دهر یسا کانیش رهنگی خو پشپان پوشیوو...!! گورک و ریوی سهر دار بوون و له سه ر په لک هاواریان بو پاکی و بی تاوانی خو یان ده کرد...!! له ده وور با ده نگیکی به زولال هاواری ده کردو ده بووت:

«له گوی گیان نوستون بو به که ربوی

له سه ر نیوه، وه ها شیره وه کو سه گد

له گه ل راپه رینت که ویتته سه ر زهوی و ها وارت کرد: «نا... نا... نایی... که ی ره وایه...»

نالوه کاته دا (هیوا) ی برات به لاماری دهر گاکه ی داو په ده هاوارو ناله توه هات. به سه رتا نوشتا به وه به ته گالته هه لیگری:

- هیرش گیان، نهوه چی به بو وا نه کهیت؟

توانای وه لام دانه وهت نه بوو. ماندوو شه کهت. شه لالی نارو بی بوو بوویت. له ته ختی نه ویلته وه دلوب دلوب به لاجانگه کاته وه ده هاتنه خواری و له که ناری سمیلت دا قه تیس ده بوووت. (هیوا) یش له سه ر یه که دهستی به سه رو چاوت دا ده هیناو به رده وام ده پرسی:

- بو پیم نالی... چینه... چی...؟

سه رت به سه ر سینگتا شو رکرده وه، دوو دلوب فرمیک په سه ر کراسه کهت دا ته رای خو یان نواند. سه رت هه لبری و په هه ست نامازه ی په رداخی ناووت بوی کردو نه ویش به په له بوی هیناپت و نات به سه رته وه. هیوا به دیو جامه ی روخسارت دا هه لبروانی ههستی به هیور بوونه وهت کرد بو به پرسی:

- کاکه هیرش... چینه... خیره وا نه کهیت...؟

- خیر... بو چاک ماوه تا کو خیر بمینی...؟

هیوا به هیمنی به که وه دهستی نایه سه ر شانت و

- نا... کاکه هیرش وا ره شین مه به.

به ته وسینکه وه لیت روانی:

- هه... ره شین... نه زانی زور گالته دی به توو نه وانه ی وه کو توش بیر ده که نه وه.

خه یالی زانستی

● رهوف خه سن ●

ئهوه بو دوو ههفته ده چیت «جوان» له گیانی خوی بیزاره، ههر ئهوه نی یه له کراسه که ی بینه ده ری . . به تاییه تی ئه م دوو، سنی رۆژه ی دوایی و، ئه وه ئه م شه وه ههر مه پرسه چهند شپرزو هه راسانه . . ههر شه وی سه ری سالی خوش بوو، که به شاجوانه ژنی گه ر دوون هه ل بێژیر درا . . ئیتر دوای ئه و شه وه په ستی و په ژاره دایگر توه . . جار جار وای لی دیت بیر له وه بکاته وه، هیرش به رینه سه ر مه زنتس رین مه ل به ندی زانستی . . به ونیازه ی هه موو که ره سه کانی ناوی بشیونیت و خویشی دوو چاری مه ترسی بکات . . که ئه ویش مه ل به ندی «ئیفا ۷۰» ی جی چاندن و گۆرینی هه زاران خانه ی می شکی مرقه وه که وتوته خواری ووی ئه رمه نستانه وه . . چونکه لایکی نه گریس هه موو رۆژیک چهند جار نیک پنه ندی فیکری دوو راودووری پنه ده کات و، تاراده ی بیزار کردن سه ر ده کاته سه ری . . له خه وای ده په راند، زنجیره ی بیه ر کرده وه ی ده پچراند، له کاتی کار کردیدا له کونترۆلی «رووه که پشه سازی په کان» دا، ههر ئه وه نه بوو کیلنگه نامیره کان ژیره و ژوور پی بکات . .

- باشه، بوو له بهر چی؟

به ده رکردنی جگه ره یه ک جه مامی ماندوو بوون و بیزاریت ره وانه وه و دو که له کهیت «پف» کرده سه رو چاوی هیوا دا و:

- نازانم . به لام زور جار بیره که مه وه و ده لیم من . . تو . . ئه و خه لکه بوچی ده ژین؟ ناخه ر ژیانیک هه ر باویشک و خو خوار د نه وه بیت نه بوونی چاکتره .

- ناوها . . ئه و په ری ره شینی و دارووخان .

- چاکه . . دیاره تو زور گه شینی و هیوات به ژیان زوره . باشه . ژیان به لانه وه چی به؟

هیوا وه کو تیکه ی تنه نگ گزاره ی کیشا:

- هه رچی به ک بیت . . به لام زور بروام به و قسه به هه یه که ده لی [ژیان وه کو نیکی ده م سه گ وایه، چهنی بیلینته وه ئه وه نده چیژی زیاد ده کات، له گه ل ئه وه شدا نازاری ده م و لیوی زیاتر ده دات].

خویش نه ترانی بو و به وه لانه که ی هیوا فینکی به ک به ناخ و می شکتدا گوزه ری کردو بزه به کت کرده رازی بوونی:

- ده م خوش . . نه زانی خه ریکم سه ری کشته کی ئه و په رسیاره نه خه تی یه م ده سگیر ده بیت . که واته گرفته که چا و چنوک و کیشی برسیتی به . .

هیوا هه ستایه سه ری و

- هه ر چهنی نازانم ئه و گرفته ی تو مه به سته چی به، به لام ده لیم نه گه ر برسیتی به که . برسیتی بیه و می شک بیت نه نجامه که ی چاکتر ده بیت وه ک ه برسیتی سک .

ئوخۆنی به ک پالی به توره ی و قینی ناوه وت ناو نامیزت بوی والا کرده وه . تیر شانی په کترینان گوشی . هیوا بریاری دا چا به ک بکات و کاسیتیکم «داریوش» تان کرده پسته ی پاشماوه ی دریزی ئه و شه و تان»:

کرکوک - امام قاسم

- شباط - ی ۱۹۸۷

نیستی

۱۰: دیره شیعری شاعیری گه وه ی کورد حاجی فادری کوی به

۲۱: یسته . . شه و چه رده

[- ئەم لاوہ بۆچ وام پى دەكات؟! بۆچى ناوونىشانى خۇيم ناداتى؟! ئەگەر خوشى دەويم بۆچى نايەتە تەلام! قەيناكات، من دەچمە لاي. . . تۇبلىت هيند دزىويت روى نەبەت بىتە بەردەمى شاجوانى گەردوون. . . ئەمىش قەيناكات، خۇدەيتوانى بەرەفتارى جوانى بمكاتە ھاورى خوى. . . بەلام بەم رەفتارە بەدو نەگريسانەى وام لى دەكات رەقم لى بىت و، كاروا پروات دەيقەومىنم و كارىكى شىتانه دەكەم.]

«جوان» بۇ ئەوئەي ئەم ختوورانە لەبىر بىاتەو، وەك زورەبى شەوانى رابردووى. . . دەستى نا بە دوگمەى M.S ى دەستىدا. . . H.H.K 3. EO ئەمجا 0710 ى لى دا. . . ئىتر بەدل و بەگيان تىكە لاوى ئەو كارەساتە جەرگىرانە بوو كە سەدان سال لەو بەر بەسەر نەتەو كەيدا ھاتبۇون و لەسەر دىوارى ژوورەكەى بەشيوەيىكى بەرجەستەيى دەبىينى. . . لەو ساتانەدا لەخوى دەپرسى: [- كەى پرۇزە مەزنى كەمان دەكەوتە كار. . . پرۇزەى - دادپەرورەيى رەھا - تا ئەو درىندانەى كاتى خوى ئەم تاوانانەيان كروو و تۇلەيان لى نەسىتراو، تا زىندوويان بگەيتەو و تۇلەيان لى بسىنەو؟!] لەم ساتەدا لەپر پىوئەندى فېكرى پىوەكرا. . . «جوان» بە بى ناگا قىزاندى - بەسە، بەس. . . بە جارنىك لە تامت دەر كروو. . .

- جىنى گيان تۇ بەسە. . . بەس بەو دىمەنە مېژوويە خەماويانەدا پروانە.

- دەزائىت ژيانت لى تال كرووم. . . دەمەويت لەوانەو فېرى نارام گرتن بىم، چونكە ھەر ئەوئەندە بزائە كارىكى وا دەكەم ھەرگىزاو ھەرگىز نەتوانىت پەيوەندىم پىوە بگەيت. . . ئەوئەش بخەرە ژوور سەرت سونىشت بىتەو نايەم ھاورىت.

- جىنى گيان ھەر منم وا ھەراسانم كروويت يان ھى دىش سەردەكەنە سەرت؟! . . .

- ھىچيان وەك تۇ بى تاميان نەكروو. «باش بوو پچرا»

- نا. . . نا نەپچراوين. . . دەتوانىت پىم بلىت ئەوانە كىن كە. . .

- تۇمافى ئەوئەت نى بە ئەم شتە تايەتسىانەم بزائىت! . . سونىشت بىتەو پىت نالىم! . . بەلام با ئەوئەش بزائىت ھەر لەسەرى سالەو لە دەرەوئە زەوى و سەرزەويدا ۲۱۴۳ كەس پەيوەندى پىرۇزبايى و دلسوزىيان پىوە كرووم. . . ئەوانە ۱۸۰۷ كەسىيان ھاورىنى نوئىمن و ناوونىشانە كانيانم داو بە داىەنە رۇبۇتەكەم.

- جىنى گيان. . . خەوت نايەت؟! . . .

- بو تۇ دەزائىت خەو چىيە؟! . . .

- بەراستى پىت بلىم، لەم ماوئەبەدا نازانم خەو چىيە. . . ھەندىك جار لە تاقىگەكەمدا ھەر ئەوئە نى بە پىوئە خەوم لى بگەويت.

- ئى. . . باش بوو زانيمان. . . واتە خەرىكى داھىنانى زانستى. . . وانى بە؟

- نۆھ. . . خانم. . . شتىكى سەمەرەم بەدەستەوئە. . . لەوانەبە گالتم پى بگەيت. . . خەرىكم وەك سەدان سال لەمەوئە، دوو دل دروست دەكەم، كە بەتيرىك پىكرا بن.

- لەو دەچىت شىت بىت. . . ناوونىشانەكەم پى بلى تا بەفريات بگەوين.

- پىم وتىت JE7.142857. . . ھاڧانا.

- ئەمە ناوونىشان نى بە. . . ئەمە ھىمايىكەو ھىچى دى. . . ئەى شىوئە چوئە

- نا. . . جىنى خان. . . ھى شاجوانە زنى گەردوون. . . جارى كاتى ئەوئە نەھاتوئە، تەنناتە كاتى پەيوەندى فېكرىت لەگەندا دەكەم ناوئەيش بەرامبەر خوم دانانىم. تەنيا مايكرو فلىمى تۇ نەبىت. . .

- كەواتە تىگەيشتم. . . منت خوش دەويت. . . دەباشە با يىكىدى بىينى و بگەينە ئەنجام. . . نازانم بۆچى لەگەلمدا رىك ناكەويت؟! دوايەكەى ھەر تاوانىكم پى دەكەيت.

- جىنى خان. . . نارام بگەرە. . . زانست كارىكى مەزنى بو پىكەيتاوين. . . بەلام تەگەرەى بچكۆلەشى لە بەردەمماندا داناو. . .

با بەھەراسان كروئى يىكىدى چارى بو بدوزىنەو.

- ئەمەى تۇ دەبلىت ئەوپەرى شىتى بە. . . خەلكى ھەراسان. . . كەن تا ھەرىكە لاي خويەو ھىرش بەرىتە سەرىشاي تارىچكەى و ھەمووى تىك بەدن و لەم رەفتارە بەدانە رزگانان بىت ئەمەبە چار ھەى رەزا قورس!

- زور توورەيت خانم. . . جارى شەوشاد.

«جوان» سەبرى كروئە مېژەو فلىمەكە تەوئەبوو. . . بەپەلە دوگمەى M.S ى لى دا

- رۇبوتى مەلئەندى E70 لەگەلتدایە، بفرمومون.

- JE7. 142857 م بو بدوزەرەو.

- كام ناوچەو كىشوەر؟! . . .

- H10. A3

پاش 5.2 چركە

- جىك. . . جىك. . . لەم دووسەد سالەى دوايىدا لە ئەمەرىكاي خواروودا ھىچ كە سىكمان بەو ناوونىشانە نى بە

- نهی له هممو گهردوندا؟!!

پاش 2.5 چرکته

- نیی

«جوان» هه ناسه ییکی هه لکیشا . . . ویستی هه چو نیک بیت
خانه نویییه کانی میشکی به شتیکه وه خه ریک بکات . . . خو ۱۳
رؤزه هه والی باوکی نازانیت . . .

- نوه . . . جینی خان . . . بیووره . . . دوا ی پیرؤزباییه کانی
سه ری سالم ، سنی جار پیوه ندیم پتیه وه کرد . . . وادیار بوؤزور
سه رت قال بیت . . . ناساییه کچم . . . شاجوانی جیهان ده بیت
هه رده م بازار ی گهرم بیت . . .

- بازار ی گهرمی چی؟! هه راسانیان کردوم . . . که ی ده گهرینه وه?
- خه مت نه بیت . . . فریای جه زنی له دایک بوونه که ت ده که وم . . .
شوی 15.1.58 سه عات ۱۵ . ۳۰ . ۲۱ . . له ته ک هاو ریکانمدا ،
زانبا رووسی و نه مریکایی و چینی و ژاپونی و هیندی و
ئه لمانی یه کانیس دینم . . . ده زانیت خاتوونه ئه له مانی یه که مان
شاجوانی گهردوونی سالی ۲۲۴۷ . . . به هه رحال . . . کاره که مان
هیندی نه ماوه . . . چینی سه ره وه ی هه وامان پر کرده وه له
«نوزون» . . . پیته و په رومان کرد . . . چه تیه نه وه ک له وشه وه دا تیشکی
کوشنده بکاته ئه هه تکه که مان . . . شه و شاد . . .
- به ته مانم . . . له گهل هاو ریکانمدا . . . شه و شاد . . .

هه ستا چو وه ژووری نوستن . . . له بهر ئاوینه که بیدا خو ی
رووت کرده وه ، قزه خاوه که ی به سه ر شان و مل و سینگیدا په خش
بیوه ، زهرده خه نه ییکی خه ماوی گرت . . .

[دوو هه فته ییک له مه و بهر ، له وساته دا ، دوا چرکه کانی سالی
2257 و چرکه سه ره تاییه کانی 2258 لیکدی نزیک ده بوونه وه ، وه ک
ئیتاکه به رووتی له به رده م نامیری جوان هه لیزاردندا وه ستابوو .
له و ئان وساته دا بئیک ی گهردوونی کومپیوتهر به هه موو گهردوونی
راگه باند :

- ناگادار بن . . . نه نجامی مه زنترین و پیرؤزترین ئه هه نگی
سالانه ی جوان هه لیزاردن . . . له نیوان 999857715 ئافره تی هه موو
جیهاندا . . . که سه رت پای ئه و ئافره تانه ن شانزه سالیان
ته و او کرده وه . . . جگه له 573 ئافره ت که به داخه وه به شدار
نه بوون . . . چونکه له ده ره وه ی گو ی زه ویدا بوون . . . له نیواناندا
خانو (JWAN.Y.S2.KO.E70) به شاجوانه زنی گهردوون و به بی هاوتا
هه لیزاردرا . . . چونکه سه ره رای گشت ئه ندازه کانی له ش ولارو

پیره وه کانی جوانی ، له نیوزهرده خه نه که بیدا خه میکی نازدار له
روخساریدا ده ره وشیتیه وه ، که به دریزایی سنی هه زار سالیکی
میزووی نه ته وه که ی تیکه لاوی جینه کانی بووه ، سوزو
قه شه نگی و شه خسیه تیکی بی هاوتای بی به خشیوه . . . پیرؤزبایی
گه رمان له (JWAN) خان . . .

له گهل هه واله که دا وینه ی به رجه سته یی به هه موو گهردوندا
بلا بووه . . . [جوان ، که میک نارام و شادی نوشی . . . هه ر چو وه
سه ر جینگه که ی

- جینی گیان . . . JE7.142857 له گه لتدایه .

.....

- جینی گیان . . . بووا تووره بیت؟!!

- هه رنیستا پیوه ندی به (E.O) ده که م و ، هه ره شه که م دینه دی .

- جینی . . . دلکه م . . . خوشم ده ویت .

- من رقم لینه .

جوان ویستی پیوه ندی راسته و خو به سه روکی مروقی (E.O) وه
بکات وه لامی نه بوو . . . به ناچار ی (E70) ی وه رگرت .

- رۆبوتی ئیفا حه فتا له گه لتدایه . . . فه رمون .

- JWAN.Y.S2.KO.E70 له گه لتدایه . . . ئه گه ر چاره سه ریکم بو

نه دوزنه وه ، ئه و هه ره شه که م جی به جی ده که م .

- هه ر گرفته که ی E7.142857 ی ها فانا یه؟!!

- به لی .

- 9.00 چرکه نارام بگره .

رۆبوتی ناوچه ی پیوه ندی به سوو په ر رۆبوتی (E.O) وه کرد . . .

ئویش به په له فه رمانی به رۆبوت (E.70) دا ، تا بازنه ییکی
ئاگادار کرده وه ی نمره - ۳ - به ده وری مه لبه نده که دا بکیشیت . . .

ئه مجا پیوه ندی به سه روکی گشتی (E.O) وه کرد ، پاس 9.00 چرکه :

- جینی خان . . . ئیرنست . M . سه روکی مه لبه ندی گشتی
له گه لتدایه . . .

- زور په ریشانم .

- ده زانم . . . به شیکر دنه وه ی شه پوله کانی میشکت که له E.70 وه به (S

(R.EO) گه یشت . . . ده رکه وت ، باری ده روونیت له په ییکی
ترسناکدایه ، له وه ده چیت کاریکی شیتانه ت لی بوه شیتیه وه . . .

راسته ره فتاری هه رزه کارانه ی (JE7.142857) کاری کرده ت سه ر
به ختیاریت . . . به لام دلنیات ده که م ، له م رۆزانه دا چاره سه ری ئه و

گرفته ده دوزریتیه وه . . . چونکه جگه له ۹۲ کومپانیا ۳۳۴ که سیش

خاشکرا هر خهريکن . . . هه زده کهم ئەم چەند رۆژەش دان
خوتدا بگريت . . . هاكا چاره سەر داھینرا بۆی . . .

- ئیرنست . . . لەسەری سألوه تائستا ۱۳ رۆژه . . . ئیتر ناتوانم .

- جینی خان . . . تەنیا دوو رینگه ههیه . . . یان ئەوەتا بێتە مەلەندی

EO و لەژیر دەریای کارییدا، ماوهی دوو سەعاتیک بچیتە نیو

نخیره مەزنه کهوهو، به پینچه وانه کاری پیکهین، تائه و خانانهی

بوت زیادکردنی وزه ی هوش و ههست دا تراون (M.A.S.C) لیتی

وهر بگرینهوه . . . بهمه بهشیکي گرفته کهت چاره سەر ده بێت . . .

چونکه ئەم ئامیره شمان تازه له توانای دا نی به کاربکاته سەر ئەو

خانانهی به هوی تیشک و ماتهری کیمیاویهوه گۆرراون وهك

خویانیان لی بکاتهوه . . . ئەم کارهش گهلی مەترسی له دوایه . . .

سەرهای ئەوهی زیرهکی و توانای شاجوانی گەردوون ده چیتە پلهی

کەسانیکي دوو سەده له مهو بهر هوه . . . ئەمەت به دلە؟! . . .

- بلیم چی؟! ئەی چاری دووم . . .

- خوت ده زانیت . . . دوور کهوه . . . بو ماوه نیک بچۆره پەر وانهی

پلوتو . . . هه چهنده کاریکي ستهمه شاجوانی گەردوونمان

لی دوور بیت . . . ده لیت چی؟! . . .

- ناخر دوو رۆژی دی جه ژنی له دایک بوونمه . . .

- بەلی . . . سەعات 21.30.15 ی شەوی 15.1.58. شاجوانی گەردوون

ده بێتە ۲۱ سال شه و شاور . . .

- ئوه . . . چون ده زانیت؟! ئیرنست . . . ئیرنست . . .

سەرۆکی گشتی پینوهندی کهی پچراند بوو . . . (جوان) سەر سام

بوو . . . [ده بیت رۆبۆتی EO هه مووی تیگه یانده بیت . . . له وانه شه

ئیرنست بایه خم پێ بدات و بیه ویت بمناسیت . . . ئەگینا ئەو که

خوشانهی له چی؟! ستهمه! شاجوانی گەردوونمان لی

دوور بیت . . . ئەی له پەر بۆچی پینوهندی پچراند؟! ده بیت له

مه بهستی بگم . . . [پینوهندی به سوو پەر رۆبۆتی مەلەندی گشتی یهوه

کرد

- سەرۆکی مەلەند (ئیرنست) م بووهرگره . . .

پاش ۳.۱۰ چرکه

- جینی خان . . . سەرۆک وه لām ناداته وه . . .

- بۆچی؟! نووستوه؟! . . .

- نوستی چی؟! خه ریکی کارکردنه . . .

- ده مه ویت . . . کاری پینوستم بپهتی . . .

- خانم . . . له ماوهی سی چرکهی بهرده و امدا . . . به هیزترین شه پۆلی

که هرو موگنا تیزیم بو نارد . . . پینی نه گه بشت . . . وادیاره کهس
ناتوانیت

پینوهندی پینوه بکات . . . جوان به ماته مینی یهوه له سەر جینگه کهی پالی

لی دایه وه . . . له بهر خویه وه . . . [پینی نه گه بشت!! به هیزترین

شه پۆلی سوو پەر رۆبۆتی پینی ناگات . . . منیش به شه پۆلی ناسایی

مرو فیک ئاوام به سەر دیت!! ئەمه ره وانی . . . شه و درهنگ بوو . . . له و

کاته دا ئەو شه وه خوشه به بیر هاته وه، که تازه پینی ده نایه سالی

شه شمی ته مەنی یهوه . . .

[سالی ۲۲۴۲ . . . له گەل چەند مندالیکي هاوته مەنی خویدا به

۱۷.۵۰ چرکه گه بشتنه مەلەندی نیشا ۷۰، له ناوچهی دیار بهر که،

له نیوان جه زیره و ئه رمه نستاندا . . . سەعات 20.30.00 دابه زین . . .

به فر بارین بهرده وام بوو . . . له نیو به فر هه که دا ده ستیان به یاری کردن

کرد . . . هیند شادمان بوو نه بپته وه . . . ئەی پاش ماوه ییکی دی

نایه نه نیو نامیری مەلەنده که وه؟! ئیتر ده بپته مرو فیکي ته واو . . . له

گه رمه ی یاری کردندا بانگیان کرد . . . له ئامیره که دا چه سب بوو . . .

پاش ۲.۴۵ چرکه هاته وه ری . . . ۲۸ خانسه ی نوی خراوته

نیومیشکی . . . به هوی تیشکی تاییه تی و ماتهری کیمیا ویشه وه 40004

خانسه ی میشکی گۆرراوه . . . ئەوه تا ئیتر ده توانیت پینوهندی فیکری

دوراودوور بکات . . . وزه و تینی هه سترکردنی سەدان باندە ی

جارانه . . . هه رچی بپسکاریش هه به . . . به هوی رو و خانسه ی

(که لکوله یتر) دا چه سپاوه . . . زمانی S.ESPERANTO به خه بیک

چه سپاوه . . . ج زمانیکی دی ده ویت به ته نیا بیک خار بپسن

تومارده بیت و پینی ده ویت . . . هه رچی شه پۆل و فو بونی راده بوو و

ته له فزیونی و که شتی ناسمانی و تیشکی ناسمانی هه به . . . که ی

بپسه ویت وه ری ده گرت . . . ئەمانه و ده یان شتی دی . . . هه مووی

به پینی نامیر . . . ته نیا بیک نامیری گچکه هه به یۆ یارمه تیدان و کاتی

پینوستی . . . ئەویش (M.S.C) هه، له شیوه ی بارن مملوانکه و گواره و

کاتر مینرو دوگمه و پینوس و . . . هتدایا . . . په له یه تی . . . هه ر له

ئپتاوه ده یه ویت پینوهندی فیکری به رۆبۆته دایه نه که یه وه

بکاته . . . [له م خه یالانه دا بوو . . . خه وی لی که وت . . .

[ناههنگیکي گه وره شه . . . شاجوانه ژنی گەردوون جینی بایه خ

پینی دانی هه موانه . . . به و پهری شادمانی یه وه وه لāmی پیروز بایه کان

ده دا ته وه . . . به گه ر متر ماچیان ده کاته وه . . . وهك په پووله دانسیان

له گه لدا ده کات . . . نوینترین چه پکه گولی پشکهش ده کریت . . .

به جۆره گولیک گولباران ده کریت که دوا ی ده سکاری کردنی

ره گه زه که ی تیشک ده داته وه، به سر سهری به وه په لکه زیرینه دروست ده کات . له پر زه زده خه نه ی روخسار و شادمانی دلی ره وی به وه . نه وه تا پیریژنیک به ماتی و مونی به وه سهیری ده کات . نه خوی گوریوه نه بانگ کراوه . نه دیوو نه ناس له وه په نایه دا، ره پ وه ستاوه . له وه ده چیت له ته ستیره ییکی دواکه و تو وه هاتیت . جوان به شپرز به ی به وه بوی روانی، خه لکه که ناوریان دایه وه . هه موو بی ده نگ بوون . پیریژن بزوت . هاته پیشه وه . تا گه شته نیو ه راست . وه ستا . به په نجه دریزه ره قه له کانی بانگی جوانی کرد:

- وهره پیشه وه .

جوان سلمی به وه . پیریژن قیزاندی .

- وهره پیشه وه . ناشیرینی سپله !

به شدارانی شاهنگه که باز ته یکیان له ده وری هه ردوکیان پیکه ننا - پووری گیان . بووا به رقه وه سهیرم ده که یته و به سر مردا ده قیزیت؟! چیت لیم ده ویت؟! من ناتاسم .

پیریژن تیزتر چاوه کانی تی بری . نه مجا چاوی به هه موو باز نه که دا گیرا . نه وان وه ک بت چه فی بوون . ته نیا جوان به ناستم ده بزوت . ورده ورده له پیریژن نریک بووه، خه مه دیرینه که ی هه موو روخساری داپوشی . هینده ی دی نازدار بوو . به هه موو جوانیه گه ردوونی به که به وه که وته پارانه وه!

- دایه گیان! بولیم به قینیت؟! تاوانم چی به ؟!

هه موو چاوه کان به لیه وشک هه لاتووه کانی پیریژنه وه گیر سابیونه وه، به رله وه ی لیه هه لیبینته وه، دهستی دریز کرد، په نجه کانی له قزه خوو په لکه زیرینه گولینه پر شنگداره که ی سهری گیر کردو رای کیشا .

- تاوانبار! چون ختووه ی وا به دلندا هات؟!!

- ختووه ی چی . به پیر ناتاسم . خه لکینه . دوستان فریام که ون . کهس به هانایه وه نه هات . به دهستی به وه شل بوو . پیریژن قزی به رداو فرمیسک به چاوانیدا ده هاته خواره وه . رووی تی کردن:

- کهس هیه من نه ناسیت؟! کهس هیه «ثیفا نانگیل» نه ناسیت؟! ۳۲ سالی ته مانی جوانیم به تیکوشانیکی سه خته وه به سهر برد . له زانکو ده گرام و، برستی و کویزه وه ری زورمان چیت . تا نه ور وژه ی پستی سهرمایه داریمان به ییکجاری شکاندو، دوا پارچه ی سرزه ویمان نازا کرد . له سالی 2045

سوشیالیزیمان بو سهرا پای مروف داکوتا . ویستم بیسه لمینم: نه گه ده رفه ت به نیمه مانانی پهروه ده ی هه زاری و سهر گهردانی بدریت . نه وا داهینانی وامان له بار دایه خزمه تی هه موانی پی بکه یین و له بنچینه وه مروف بگورین . نه وه بوو له ژیر سایه ی نه و په کانی یه دا دوانزه سال سهروم کارم کرد . له نه جامدا نه خسه و بنچینه ی چهنه نامیریکم دامه زرانده بو دروست کردنی خانه ی زیندووی میشک . بو هه لیزاردنی تواناو وزه ی فیکری، بو گورینی سدان خانه ی دی به هووی تیشک و ماته ری کیمیاوی به وه، له سهر تادا ته نیا شهش خانه ی نویم دروست کردو ۸۰۸ خانه شم گوری . دوا ی من نه م زانسته گه شه ی سهند . به مه ده رفه تیکی په کسانم له به ردم هه مواندا ره خساند . هه موو که سیک له ته مانی پنج سالی به وه گشی پی ده به خشریت . خو نه گه ر به ریگه ی ناسایی سروشت بوایه . نه وا ۹۸۰۰۰۰ سالی ده ویست . نه وهش له یاده نه کن . نه م داهینانه کارده کاته سهر جینه کانتان و پاش نریکه ی ۱۲۰۰ سالی دی، مروف به م وزه فیکریه ی نیستانانه وه دینه دنیا وه . خوشه ویسته کانم . نه م خاتوونه نیازی وایه ده ستدریزی بکاته سهر ثیفا نانگیل . نه مه یه وه فاداری به رامه رمان!

پیریژن فرمیسکه کانی چاوی سری و، به رده وام بوو .

- روله کانم . نیمه هه رچی سهر گهردانی هه بوو چیشتمان . ته نیا شتیک هه بوو دلخوشی خومانمان پی ده دایه وه نه ویش نیوه بوون ده مان وت: هه رچی به کمان به سهردا دیت قیروسیا . هه چمان بوو خومان ناویت . بهس نه وه ی نوی ده حه وینه وه . فرموون سهرنجیکی (H.H) بده . بزنان چیمان به سهردا هاتووه . پی گومانیش یین، نه وانه به شیکی زور که می کویزه وه ریبه کانتان . ته نانه ت خه م و نازاره کانی شمان بوو کردوونه ته دیاری، تا روخسارتان قه شه نگتر بکات . نیت چیتان ده ویت؟! ثیفا واته من . واته تیکوشانی پی ده ره تانه کان! خه لکه که به ره و خاتو ثیفا هاتن . ده ستیان کرده ملی . له هه موو لایکه وه ماچیان ده کرد . ثیفا جوان بووه . جوانتر بووه . بووه شوخه کیژیکی نازدار . خه مه کانی سهر روخساری ده ره و شانه وه . هه رچی په لکه زیرینه ی گولین بوو له ده وری سهری خریبوه . «جوان» حه په سا . باوه شی به «ثیفا» دا کرد ماچی کرد . به دلی به نووساند .

- خاتو ثیفا . تو شاجوانه ژنی گه ردوونیت نه ک من .

نیفا، جوانی به دلی بهوه نا . . . دهستی سوزی به سریدا هیئا . . .
- بیوورن . . . ناههنگه کم لی نیک دان . . . جیتان دیلم . . .

هیدی هیدی بهرودوا کشایهوه . . . بهرزبوه . . . لهوینهی
چهپکه تیشکیدا کشا . . . هموو هاواریان ده کرد . . .

- مهرؤ . . . خاتوئیفا جیمان مه هیله . . . مهرؤ . . . [. . .
حوان له خه وراپه ری . . . کات درهنگ بوو . . . دوا ی رامانیک
کم . . . روپوته دایه نه که ی بانگ کرد . . . به دم خوگورینه وه :

- دهچم بوهافانا . . . روپوتی کونترول ناگادار بکه . . . سبهینی
دیمه وه، له بیرت نه چی . . . پیوهندی به هموو دوستانه وه بکه وه،
پیوستی ناههنگه ش ناماده بکه
- نو، که ی . . .

هرگه بیسته دوا قاتی نه پارتمانه که . . . دیمه نی شاری به ته واوی
نه بهرده مدا بوو نه و به فره جوانه به کلوی گه وره گه وره
دهباری . . . چوه نیو نامیره تیژره وه که یه وه به ره وهافانا . . .
نه گه یشتیوه سرده ریای سهی، که سووپه ر روپوت پیوهندی
کرد :

- به نایت باش جینی خان

- سوپاس . . .

- باری دهرو نیت نیستا چونه . . .

- گه لی باشترم . . .

- بی گومان دوا ی خه وینینه که ت ۸۷٪ ی بازه دهروونی به که ت
ناسایی بوته وه . . . له و بر وایه داین له هه ره شه که ت په شیمانیت وا
نی به ؟

- به لام هر ده بیت چارنکی بو بدوزنه وه . . .

- بای . . . بای . . .

«جوان» به ریگه ی ها فانا وه بوو له پر . . .

- چینی گیان . . . JE7.14..

- ده زانم هم دیسان !!

- ده نا . . . ویستم پیت بلیم : هاتنه که ت بی سووده . . .
نامدوزیته وه، منیش نامه ویت بتینم . . . چونکه نه مرور وژی
کارکردنیک ی سرورم پریمه . . .

- نه مه بیانووینکی پووجه . . . بی گومانم له به دغه سالی خوتدا
رووت نایه ت خوت نیشانی شاجوانی گه ردوون به دیت . . . کی
ده لیت بو لای تو دیم ؟! ده چم له وئی کاتی خوم به مه له کردن و
راپواردنه وه به سر ده به م . . .

- نو، . . . جینی گیان . . . له وانیه راست بکه یه ت . . . کاتیک
شاد . . . پاش ۳۹.۵۰ خولکه له ها فانا دا دابه زی . . .

دایه نه روپوت . . . گشت پیوستی به کانی ناههنگه که ی
ساز کرد بوو . . . جوان تا بلیت دلخوش و نارام بوو . . . چونکه ۳۷

سه عات ده بیت له گه شتیک ی خوشی نیو دوورگه کانی کار بییدا
بووه و، هیچ پیوهندی به کی «JE7.142857» ی بیزار که رو نه گریشی
نه سووه . . . هر دوست و خوشه ویست بوو ده گه یشتن . . .
هر پرورزیایی و چه پکه گولی پرشنگدار بوو پیشکشی ده کرا . . .
هر پیک ی مه ی بوو به ری کدی ده که وتن و ده زرن گانه وه . . .

کات له ۲۱.۳۰ نریک بووه . . . جوان هر چاوه چاوی بوو،
باوکی و هاوریکانی هر نه گه یشتن . . . پازده چرکه ی دی
تیپه ری . . . هموو به نیک دهنگ - Happy Burthday to you

دووجاریان دووباره کرده وه . . . له جاری سییه مدا باوکی و
هاوریکانی به چه پکه گول و، شوو و فود تات نیاته وه
فریا که وتن . . .

Happy Burthday to JWAN -

و، بیست مویان کوزانده وه . . . رو خسل جیمن و نازداره که ی

«جوان» به لاویکه وه گیر سایه وه که له گه ل باوکیدا هاتبوو . . . نه

همه مووان سرنج راکیشی تر بوو . . . باوکی، نیکه یکه هاوریکانی
به جوان ناساند . . .

- پرؤیسور بوری پیترو فیچ

- پرؤیسور جورج مارکیز . . . زانای نه مه ری کایی . . . یا
نه رجه تبتی . . .

۵ پروفیسور خاتولی . هوان . لینگ . .

- پروفیسور ماسکو توکوشیما . زانای ژاپونی

۵ پروفیسور کریشان سوبھاس

۵ فلکتور خاتو میریا لویزا . . شاجوانه ژنی سالی ۲۲۴۷

جوان دهستی گوشین و سویاسی کردن . . مابووه سر نهولاوهی
له گه لیاندا هاتبوو . . رووی له باوکی کرد . .

۵ یازه . . نهی نم لاوهت له بیر چوو .

بالاخی ناوری دایهوه . . بیکه که ی له لیوی نزیک خستهوه . . به سه
سورمانهوه .

۵ جینی . . بیوره . . نایتامم . .

۵ نهی له گه ل نیوه دا نه بوو!

لاوه که هاته پیشهوه . . دهستی بو جوان دریز کرد . .

۵ فیئرنت مورلیس . . سر وکی مه لیه ندی ئیفازیر و . . له دلوه
هوز بابایت لی ده کم . . نم دیاری به بچکوله یشم بو هیناویت .

لهستی گوشو و . دیاری به که ی لی وه رگرت و سویاسی کرد . .
(شهوه) ییکی گچکه ی قزوو . . له پر ، هرچی شادی و گه شایه یی

ووهساری هه بوو کوژایه وه . . دلی که وته لیدانی په له . . چی
بیبیئت؟! (ته ووه) که بریتی بو له دوو دلی گچکه . . به ده ستوری

سه سال له وه بهر تیرنکیان لی درابوو ، ناوی «ئیرنت»
له میان و «جوان» لهویان نووسرابوو ، ته نیا دوگمه ییکی پیوه بوو . .

نه وه و دل و تیره گهرچی شیوه ییکی تابلی جوانی هه بوو ، به لام
کابرای هافانای به بیره نیایه وه . . ئیرنت دهستی برد بو ته ووه که
له نه اوا . . ته نیا جارنیک دهست به دوگمه یی دا بنی .

هه رکه جوان دهستی پیدان له ناوه راستی تیره که دا له سه
شاشه که ی نووسرا : (JE7.142857) . . ئیرت جوان بی گومان بوو ،

ویستی بیقه و مینیت . . به لام ئیرنت فریا کهوت

- لیبینی گیان . . نارام به . .

له م کاته دا زور به ی بانگ کراوه کان لیان گرد بوو بوونه وه .

۵ روزی جه ژنی له دایک بوونه که تم کرده نه ورژوهی

چاره سه ری گه وره ترین گیر وگرفتی نم سه رده مه مان پیشکesh

به تسوو گشت مرو فایه تی بکه م . . نه وه بیکه مین دانسه ی

داهینراوه که مه وه ، نایه تی به بو تو . . پاش ههشت سه عاتی دی ، له
هه موو شیوه ییکدا - نم شیوه یه نه بیت - به هه موو لاییکدا بلاو

ده بیته وه . . به جارنیک دهست به دوگمه ناند . . هیمای

(JE7.142857) ده نووسریت و خهرمانه ییکی حهوت ساتیمه تری له

دهوری سه ر دروست ده کات شه پوولی فیکری هاتوو له ویدا

ده وه ستیت . . به دوو جار دهست پیدانان ده بیته (JE7.285714) وه

دووری چوارده سه نتمه تر ده وه ستیت . . ئیرت تا حهوت جار

دهست پیدانان ده بیته (JE7. qqqqqq) و نه شه پوولی هاتوو ده گات و نه

شه پوولی له میشک ده رچوو ده روات . . ته نانهت نه گه ر له توانا

پاراسایکولوژی به سروشتی به که شه وه بیت .

زه رده خه نه نیک گرتی و:

- جینی خان . . له وره فتارانم بیوره که به رامه برت ده مکرد . .

ویستم به هوی تووه تاقیکردنه وه کم . .

جوان ده میک بوو گه یشتبووه نه و په ری شادمانی و گه شابووه . .

ئیرت به ره له وه ی به نیلت وته کانی ته واوبکات . . باوه شی پیداکردو

دهمی خسته نیو ده می به وه نه مجا په لی گرت و رایکیشایه نیوه ندی

هوله که وه ییکی ئیرنت و «ته ووه ی خوشه ویستی»

به رز کرده وه . .

- نه مه نوشی نم لاوه قوزو نه گریس و پایه به رزه به ، که تا نه مرو

له هه موو گه ردووندا به ته نیا رقم له بوو . . به لام له نیستاهه ،

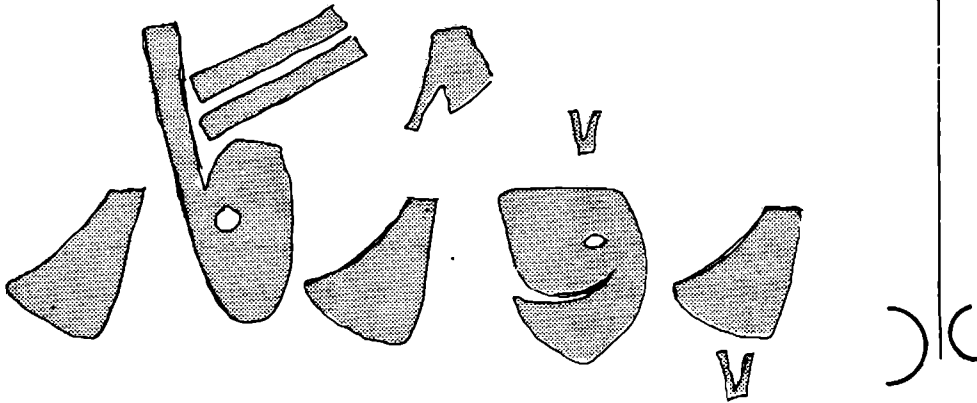
له هه موو که سیک زیترم خوش ده ویت . .

هه موو بیکه کانیان هه لدا . . سه ما دهستی پیکرده وه . . ئیرت

جوان بو ماوه ییکی که نه بیت دانسی له گه ل که سدا نه ده کردو ،

به په له ده گه رایه وه باوه شی (JE7.142857) ی قوزو نه گریس .

کانونوی دووه می ۱۹۸۸

حسین عارف

سەرلەبەیانێی ئەو رۆژە کە پووری خۆی کرد بە مالداو دانشت. ئەم هەروا ئاسایی لێ ی پرسی:

- هەوالی گەری دەی شارانمان چی یە؟!

کەچی پوور وتی:

- لە مالهۆیە... ئەمڕۆ بەرەبەیان پەیدا بوو!

ئەم وەک حەزە کە لە پریکدا لە ناخیدا بته قیتەوه، خورپەبەك بە هەناسایدا کەسە ی کرد. ئەو و ئێمەکی خۆین شالای ی بۆ سەر و

رووخساری هیناو هەردوو لاجانگی گەرم داهاستن. چاوی بە بەرامبەریدا رووای هێچی یو نەوترا. پوور و هەکوو هەستی یی کردیی و

سووکە ترسیکی لە ناخدا بزواندیی، وتی:

- لەوه ناچی زۆر گیر بخوا... خوت دەزانیت!... ئەم نەپهشت قەسەکی تەواو بکا. وەک لەبەر خۆیەوه قەسە بکا وتی:

- حەز دەکەم بی بینم!

پوور باوەری بە گۆی خۆی نەدەکرد و پەسا. ئەم ئەمجارە، بە روونی و بە دلنایی یەوه وتی:

- بی بی بلی: بە پەرۆشەوه حەز دەکەم بی بینم.

یەکتەر بیننە کە بۆ هەردووکیان، ساتیکی پر لە هەزانی ناخی دەروون بوو. دەتووت بۆ رەمبازیکی ئەوتو هاتوونەتە بەر مەیدانی یەکتەر کە

هەرچی شیر و تیری ناخ هەیه، لە یەکتەری یان بخەنە کار شۆینە کەش هەر راست شۆینی ئەو جوهرە رەمبازینە بوو. ئەم بوو ئەوی

دەستیشان کردبوو... گردی سەبوان... پال گومەزە کە شیخ مەرف بۆچی ئەوی؟!.

دەمەو نیواری رۆژیکی پایز بوو کە هەر بەکەیان لە قولیکەوه، بەرەو قەراخ شار رویشتن. دەمیکی دەمیکی بوو یەکتەریان نەدی بوو.

دەخواری یەکتەریینە کە لەمەوه بوو. ئەم بەیانێ یەکە ی داوای لە پووری کرد ناگاداری بکا کە بە پەرۆشەوه حەز بە بیننی دەکا.

نەو بەر زۆر جاری تر بیسی لێ کردبوو و هە. بریاری دەداو دەبوو: «بۆچی گواپە چی دەقەومی؟! خۆ دەست نەدەینە

بەخە یەکتەر!!

یوا دا شمان!... ئێ چاکتر. خۆ ئەو گری کۆیرەبە لە دلەدا دەکەرتەوه و بیرو هوشم لە ناستیدا ساف دەبی. وەهای دەوت و

بریاری دەدا کە لە نزیکترین فرسەتدا بیکا. کەچی کاتی فرسەتە کە ریک دەکەوت. دوو دلی و رازایی لێ ی تیک دەداو دەبختە جاری

داهاستوو. جاری داهاستوو و بە ناسانی هەلنەدەکەوت. ئەو لە بابەتی مروفتی چی بەخۆنەگر بوو. هەر لەو کاتەوه ی رەوتی زبانی

خوی لە گریزەنە برد، نیتەر بوو گەری دەبە کەسی شاران و نەدەگیر سەبەوه. دەرویشت و ئەو بزربوونە ی بز دەبوو، کەس

نەیدەزانی کوی چوو و چی دەکا!... دەبیترا... جارو بار هەوالی دەماو دەم دەگەیشت و دەووترا کە لە فلانە شار یا فیسارە شارۆچکە

بیتراوه. بەلام قەت نەدەووترا کە جیگیر بوو... کەس نەیدەتوانی وا بلی. چونکە هەر هیندەت دەزانی خوی لە ناکاویکدا پەیدا دەبوو و

ئینجا نەمیشیان لە چەند رۆژیک زیاتری نەدەخایاندو بز دەبوو و هە. ئەم لەدوا جاری پەیدا بوونەوه لە ناکاوه کانیدا بوو کە بەسەر

دوودنی و رازایی یەکە ی خویدا زال بوو. جاری داهاستوو کە ی بەگیر هیناو ئەم فرسەتیانی لە دەست نەدا.

ده‌یزانی بوجی و له دلدا زوریشی لی خوش هات . . . [. . . نا . . .]
سه‌یوان و پال گومره‌که . . . به‌هاران و دهمه‌دهمی هاوین . . . نه‌ویمان
بو خومان قه‌ده‌غه ده‌کرد . نه‌مانده‌هیشت هیچ قوتابی‌یه‌کی تر توخنی
بکه‌وی . تا سه‌عیمان ده‌کرده‌سی و تا یاریمان ده‌کرد یاری . ئینجا
که رووه شار داده‌نیشتن ، راست بینایمان ناراستی ماله‌وه ده‌بوو .
باله‌خانه‌یه‌ک و رووی له سه‌یوانه . همدوو‌کمان ده‌بینن نه‌وتتا
همردوو دایک دین و ده‌چن و هه‌لده‌سوورین . دوو خوشکن و
شوویان به دوو براده‌ری گیانی به‌گیانی‌ی به‌کتر کرده . خانووه‌که
مولکی باپیری منه . مالی باپیرم له خواره‌وه‌دان . سه‌روه‌شیان واز
لی هیناوه بو باوکم و براده‌ره‌که‌ی . موو به به‌نماندا ناچی باپیرو
نه‌نکم له‌گه‌ل باوکمدا . باوکم و دایکم له‌گه‌ل باوکی و دایکیدا .
دوچار من له‌گه‌ل نه‌وو نه‌و له‌گه‌ل مندا ، وه‌کوو باوکم و باوکی ،
دوو براده‌ری گیانی به‌گیانی‌ی به‌کترین . . .]

نم ماوه‌یه‌ک بوو له‌وی دانیشوو که نه‌و گه‌یشته جی . ساته پر له
هه‌زانه‌که بوو . سلاوکردن له‌و گیزه‌نه‌دا کاریکی بی‌جی بوو . سلاوی
نه‌کردو هات به‌ی دنگ به‌ ژوور سه‌ری‌یه‌وه راوه‌ستا . ماوه‌یه‌ک به
خاموشی مانه‌وه . تا نم په‌رده‌ی بی‌ده‌نگی‌یه‌که‌ی دری . به هینمی‌یه‌وه
وتی :

- ده‌بینت ؟!

نه‌ویش که پیشتر شان به شانی نم چاوی ناراستی دیمه‌نه‌که
کردبوو ، وه‌ک نم له‌سرخو وتی :

- ده‌بینم !!

- به‌کام چاوه ؟! . نه‌وه‌که‌ی جاران یا ئیستا ؟!

- من دوو جور چاوم نیه .

- یانی هه‌ر نه‌وه‌که‌ی جاراته ؟!

- واش نالیم . به‌لام روزگار کاری خوی ده‌کا .

- هه‌ندی شت هه‌ن روزگار کاربان تی نا‌کا .

له به‌کتری چاک تی ده‌گه‌یشتن . هه‌ر به‌که‌یان ده‌یزانی‌یه‌وی تریان له
کوبه‌ه‌سه ده‌کا . نه‌و که‌تا نم ساته هه‌ر به پیوه راوه‌ستابوو . به
هیناشی له ته‌نیشی پیوه دانیشت .

پالی به دیواری گومره‌راسته‌وه‌داو قاجی راکیشا . پاکه‌ته جگه‌ره‌که‌ی
ده‌ره‌یناوه جگه‌ره‌یه‌کی بو خوی لی ده‌رکیشا . ئینجا به‌ی روو
وه‌رگیران ، پاکه‌ته‌ی یو لای نم دریزکرد . نه‌میش به‌ی ناوردانه‌وه
به‌لای نه‌ودا ، جگه‌ره‌یه‌کی لی ده‌ره‌ینا . هه‌ر به‌که‌یان به شقارته‌ی
خوی ، جگه‌ره‌کانین ناگرداو که‌وته‌مزلیدانیان . به دوایدا نه‌و که‌وته‌وه
تسه وتی :

- قه‌که‌ت راسته . . . به‌مرجی هه‌نده شته‌که بزاتری کامانه‌ن !!

نم وه‌ک له وه‌رامه‌که‌ی سه‌رسام بووبی ، بو‌یه‌که‌مجار ناوری به لایدا
دایه‌وه‌وه سه‌رنجی دایه‌ه‌رووخساری . سه‌رنج لیدانه‌که‌ش زیاتر
سه‌رسامی کرد ! . له‌و ساته‌دا گومانی‌ک به میشکیدا بروسکه‌ی کرد

له‌وی که نم زه‌لامه نه‌و خوی بی ! . راسته نو‌سال بوو نه‌ی دیوو .
به‌لام چون و بوجی وای لی به‌سه‌ر هاتوه‌وه ؟! به‌دهم نه‌و سه‌رنج
لیدانه‌وه ، دیمه‌نی له‌وه‌به‌ری هاتوه‌وه به‌ر جاوی : (جاوو برویه‌کی
ره‌شی گه‌ش . ناوجه‌وانیکی پان و روومت و چه ناگه‌به‌کی خری
گوشتن . قژیکی چری هه‌ردهم داهینراوو سمیکی فه‌بتانی ریپت
به‌لی . سه‌رو رووخساری لاویکی شوخ . . . ته‌واو شوخ)

دیمه‌نه‌که‌ی له‌وه‌به‌ری نه‌و . دیمه‌نی (شه‌وبوشی هیناوه‌وه پیش جو
نه‌وه‌که‌ی شه‌وبوو . بو جاری هه‌زار جاره به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ی نه‌یرو
هوشدا زیانده‌وه . له‌ دلی خویدا وتی :

[. . . راسته له سه‌ره‌تادا له‌گاله‌به‌کی مندالانه به‌ولاتره‌وه نه‌یرو .

همردوو‌کمان هه‌زمان له‌و ده‌کردو نه‌ویش هه‌زی نه‌ه‌ردوو‌کمان بوو
وامان ده‌زانی سی مندالی ساواین و یاری‌یه‌کی ناو کولان ده‌کین
ئیمه له‌ تمه‌نی سیانزه سالی‌دا بووین و نه‌و یانزه سالان . به‌لام خو
نه‌وه زوری نه‌خایاند . خو هه‌رزوو روون بووه‌وه که‌ه‌گه‌رجی من
له‌ تو‌زور زیاتر نه‌وم خوشه‌وه‌ی ، نه‌ویش زور زیاتر تو‌ی
خوشه‌وه‌وی و توبت ده‌سه‌گولی . خو من له‌ پیناوی تودا ، نه‌و
یه‌که‌م عشق و دوا عه‌شقه‌ی خومم خه‌فه کردو دلی خوم مراند .
هه‌روه‌کوو شه‌وبوش ، گلته‌ی مندالانه‌که‌ی بو تو‌نیکه‌ل به‌خوین و
گوشت و ئیسقانی خوی کرد . که‌چی تو . تسو دوا‌ی نه‌و هه‌مسوو
نامه‌ردایه‌تی‌یه‌ت له‌ کوی هینا ؟! . تو چون . . .]

- وه‌رامت نه‌بوو . . . به‌مرجی هه‌نده شته‌که بزاتری کامانه‌ن !

نم له‌ خوی به‌ ناگا هاتوه‌وه . چاوی له‌ رووخساری لاداو روانی‌یه‌وه
به‌رامبه‌ری . روانی‌یه‌وه مه‌لبه‌نده‌که‌ی مندالی‌ی خویمان و شه‌وبوو .
دوا‌ی که‌می رامان وتی :

- مه‌ردایه‌تی .

نه‌ویش بو‌یه‌که‌مجار لای کرده‌وه به‌ لایداو سه‌رنجی دایه
زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کالی به‌ قیزو بیز گرتی و وتی :

- مه‌ردایه‌تی ؟! . . . بی خه‌به‌ریت ! . . . نه‌وه‌ی روزگار به‌ر له‌ هه‌ر
شتیکی تر کاری تیده‌کا ، مه‌ردایه‌تی‌یه‌که‌ی له‌مه‌ر توبه .

- تو له‌ خوته‌وه ده‌روانیت . . . به‌گه‌زی خوتی ده‌پیوت !

- گه‌زی من گه‌زی روزگار‌ه‌که‌ته .

- دیوه‌گه‌نده‌ل و رزبوه‌که‌ی .

- له‌ چاوی توه‌وه وا ده‌که‌یته‌وه . . . له‌ چاوی منه‌وه‌نا .

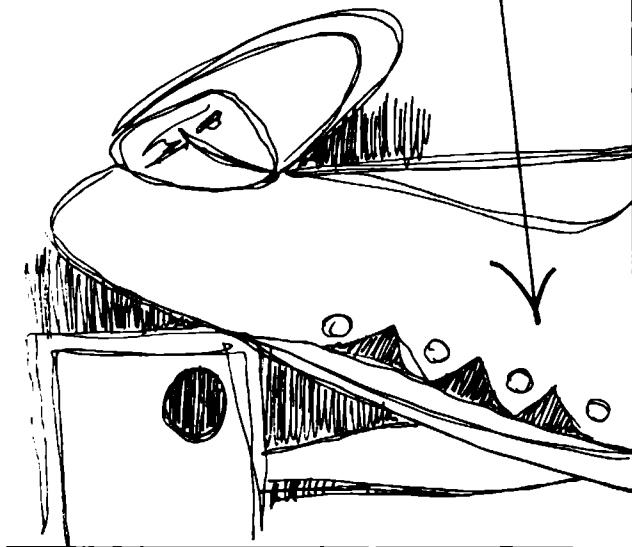
چاوی پاک و چاوی پس هه‌یه .

- چو‌نیان له‌ به‌کتر جیا ده‌که‌یته‌وه ؟!

- چون ؟!

نم په‌رسپاره‌که‌ی به‌ته‌وسیکه‌وه کردو که‌می بیده‌نگ بوو . هه‌ر به‌ ته‌و
سیکیشه‌وه سه‌رنجی دایه‌ نه‌و . نه‌ویش له‌ لای خو‌یه‌وه روانی‌یه‌ نه‌م .
نه‌وه‌یه‌که‌مجار بوو چاو بیرنه‌ چاوی به‌کتر . نم به‌ی نه‌وه‌ی سه‌رنجی

ته ناكورم

صديق شرو

دهوك

- نازەنين... بېچەكنى لەزى بکە نیشته بینه درەنگە نوکە دى شيركو ئىته ديف من را.
 - باشە عبدى هەتا تو خو پىك دئىنى يال بەرتە، بەس تو نا بىژىه من توو شيركو چەند حەژئىك و دوو دکەن؟
 - نازى من ئەو ژبراىى خو خوشتر گىت، هەقال بو مروفى گەلەكە ژ نانى فەرتەرە، گەلەك جاراباىى من يى گوتى: کورنى من نان هەقالە. گەلەك جاراباىى خو فەرتەرە و نەز و ئەو چ ل ئىك و دو نافەشیرين...! تە دىت روژا من تو خاستى ئەوى چەند هاىكاريا مەکر؟
 - داىى من خارنا تە ژبیرکر.
 «بەژنا خويا بلند و تەر هژاند وەكى تاكى شەنگەبىى، پرچا زەرا داف وەكى نارمىش لىسەر ملید خو بژاند لىك زفرى و قەستا ژورا زادى کر...» زەنگلا دەرگەهى ل چرىنى دا.

سى لايدا، هەر بە دەم شىو تەوسەكەو وئى:

- تو شەبو ناوئىك دەناسیت؟!

ئەو بژەبەكى ئىكەل لە توانج و گالته پى کردن گرتى و وئى:

- ئەى تىبەكەىم بو تو بەجى نەهشت؟! پىروژ... بە داىكى كورانت

سى!

ئەو لە ناستى قەسەكەيدا چاوى پەرى بە پشنى سەرى. لەشى بوو بە

پەرچەبەك ناگر. راپەرى بە سەرى پى. هەموو گىانى وەك بىنى ناو

دەنەرزى. ماو بەتەو چەشتە بە پىو ماپەو. تا لە ئەنجامدا دانى

بە خویدا گرتى وئى:

- تىبەكە... وەرە...

ئەو لە سەرى... ئە جى خوى نەجوولا. ئەم هەشت نو هەنگاوىك

دوور كەوتەو و چو لە ناستى گورىكى هەلبە سترادا ر اوەستا.

ناورىكى ئى داپەو و بانگى کرد:

- وەرە... وەرە برونە.

ئەو هەروا بو ئەوئى بزانى مەبەستى چى بە، هەلساو چو بە فیزىكەو

نە تەنیشتى بەو ر اوەستا هەلى نەروانى!... گوىى بو قە

هەلخت. ئا قەكە كەوتە بەر گوىى... لە شىوئى خویندەو و دا

كەوتە بەر گوىى كە وئى (ئەمە گورى خوالى خوشبوو شەبوئى

مىرزا سەلىمى سابلاخى بە).

ئەوسا ئەو بروسكەبەك دای لە هەناوى. بروسكەكە شىوئى فیزو

لووت بەرزى بەكەى لە رووخسارى دامالى و لە جىگەى، تەمىكى

ئىكەل لە ترس و سام و خەم و پەژارەى نیشانە سەرى. ملی لار

کردهو و روانى بە كىلەكەى بەردەمى. ئىنجا سەرى وەرگىراو گىژ و

وېژ روانى بە ئەم. ئەم لای نەکردهو بە لايدا وئى:

- باش سەرى بکە... لە تەمەنى هەژدە سالىدا خوى كوشت... باشى

بخوینەرەو.

ئەو کاتە. روژ لە دوورو راست بەرەو روویان، خەرىك بوو

ناو دىوى كىوەكانى بەرامبەریان دەبوو. تىشكىكى زېرىنى خاوى،

ناراستەى رووخسارىان دەکردو رەنگىكى زەردى ئەوتوى پى دەبە

خشىن. كە گەرد بە گەردى داخ و خەفەتى ناخى هەردووكىانى

دەخستە روو.

ئەم لەو زياتر گىر نەبوو. تەنیا وئى:

- هیشتا ماوتە... چەند دىرەكەى ئەملاو ئەولاشى بخوینەرەو. ئەوسا

نێدەگەيت هەندە شەكە كامانەن! ئىتر بە هەنگاوى لەسەر خو بەرەو

خوار بوو وەو. كە پى لە گورستان دەرهاویشت و چووه ناو

كولانەكەى بەرامبەرى بەو. ر اوەستاو ناورىكى بو دواو داپەو

سەبرى کرد ئەو هیشتا بە ديار گورەكەى شەبوئىو چەقپو!

- عبدی ... سه‌حکمی کا نهو کی‌یه...؟
 - ما دی کیبیت نازی ژ شیرکوی پنه هاتیه ددیف من را وه‌کی
 هه‌رو دابچینه کارگه‌هی.
 «عبدی رابو پی خو د شمکی راکر و خرائد قه‌ستا ده‌رگه‌هی
 کر».

- ر‌وش باش.
 - گیان باش.
 - دی وهره ژور.
 - نه‌ز دبیزم ته تیشته نه‌خاریه؟

- دی وهره ژور به‌لکی توژی پاریه‌کی دگهل من د خوی.
 - نه‌برا ده‌یکا شیلانی یا زیره‌که
 - دی وهره ژور چ نارینشا بو مه چی نه‌که هه‌ما نازی گوهل
 ته‌بیت دی رایبته ته.
 «هه‌ردو پیکه‌ه کهنین و ب ژورکه‌تن».

- بابی شیلانی ب خیره‌اتی.
 - خیران داری... «به‌رسفا وی‌دا نه ژ دل هه‌ر سه‌ری خو‌ژی
 شیرکوی نه بلندکر کو چاقید وی ب چاقید نازه‌نینی بکه‌فن».
 - شرکو نه‌فه چیه برا هه‌ج وه‌کو تو ژ نازه‌نینی پی سل؟
 - نه... لمن بیوره
 «نازه‌نین شه‌برزه‌بو ب خارنی فه. په‌یاله‌کا چانی دانا به‌ر
 شیرکوی»

- دی بخو برا
 - سوپاس نه‌شیم نوکه من یا خاری.
 - پاریه‌کی بو خاترا من.
 - نه‌شیم ب سه‌ری‌تت عبدی...!
 - دی پا چایا خو‌ه‌خو.
 - وی زی نه‌شیم.
 - خو ژه‌ر نینه مالا ته
 - رابه دره‌نگه.

«نازه‌نین که‌فته زفرکا خهم و هزرا نه‌فی چی‌یه هوسا پی
 گوهشی دی په‌للا ما من شوله‌پی‌یه» هه‌ر دو ده‌رکه‌فتن عبدی
 خاتره‌کا گهرم ژ نازی خاست هه‌که‌ر شه‌رم نه‌با دا هه‌ر دو
 رویتت وی ماچی‌که‌ت

- عبدی نه‌ز گوری زوی پی‌یه فه نه‌زال هیثیا ته.
 - باشه.
 ژ مالی به‌ خارکه‌فتن دی عبدی خو نه‌گرت ژ قوتانی و هه‌تا
 مه‌خسه‌دا گوهوشینا هه‌فالی خو پی هیژا نه‌زانیته.
 - هه‌ری شیرکو من دفتت بو من دیارکه‌ی کا بوچی توو نازه‌نین
 طایه‌ک نینن نه‌فه هه‌یامه‌که؟ تو زادی وی ناخوی. ناخفتنید ته
 هه‌ر ب تیفکلن؟
 - عبدی وه‌لو ریکا مه یا کورته به‌لی نه‌ز دی تشه‌کی بوته
 بیژم.
 - فه‌رمو شیرکو هنده پیاسی بکه‌ین هه‌تا جهی دی پی پاسی.
 - عبدی نه‌فه ژمیزه نه‌ز و تو هه‌فالی‌د نیک و مه‌ج ل نیک و دو
 نه‌فه‌شارتیه و نه‌ز برایی نه‌مه
 - خودی د زانیت تو ژبرایی من هیژا تری.
 - ژبه‌ر هندنی من نه‌فیت تو پی خاپاندی پی.
 - خیره شیرکو ته‌ج گوهل لی‌یه؟
 - عبدی من پی دیتی ب هه‌ر دو چاقید خو‌نه من گوهل لی‌یه.
 «دی عبدی سه‌د ناواز گوتن نه‌فی چ دیتیه بو خاترا خودی»
 - بیژه.
 - نه‌ز دی بیژم به‌لی سه‌دا سه‌د تو دی هه‌فالی‌نیا من هیلی و ژنوکه
 دی ژیک فه‌یین.
 «عبدی زه‌ندکا شیرکوی گرت پی د وی مانه ب عه‌ردی فه
 - شیرکو ته‌ج دیتی‌یه؟
 - عبدی نه‌فه شه‌ش ساله نه‌ز و تو لفی داهیری «کارگه‌هی»
 پیکه‌ه خوش و نه‌خوشنید مه‌نیکن من و ته‌نان و خویا پیکه‌ه
 خاری.

«عبدی که‌فته زفرکه‌کا هزرا من چ کره‌یه - تو بیژی نیکی
 تشته‌ک گوتی‌تی نه‌وی خویشکه‌کا شوپا یا‌هه‌ی به‌س نه‌ز ب
 چافی خراب نا به‌ری خو ده‌می. نه‌ه وه‌دیاره وی روزا هاتی
 نه‌ز و ژنا وی ب تنی پیکه‌ه ل مالا وان د رویشتی و د نا
 خفتین و به‌س پا هنگی ده‌ینه‌کره‌یه و ج ددی من دا نینه بو
 وی...! قورچیا خو داعویرا و گوت:
 - شیرکو زویکا بیژه ته نه‌ز دین کرم.
 - عبدی... ژنا ته...!! یا ل ته‌خاینه‌وه‌ژ نیکی دی دکه‌ت
 تو من به‌فان چافا یا دیتی تولازه‌ک تینه ده‌ف المالاته.
 - شیرکو... شیر... کو... تو... تو ج بیژی. شیرکو نه‌فه
 تشته‌کی مه‌زنه ته‌گوتی!

- باور بکه هوسايه .
 - شيركو نهز كه سهكي وهكي نازوي نايينم . نهز نهقيم باور
 ناكم
 - ب جهرينه عبدی .
 - شيركو وهدياره جهژ ته دكته تو يى ل من غاين يى .
 - عبدی من گونهه بار نهكه . خو توره نهكه نم يى ل سر
 جادی شهره ژبهر خهلكى بهلى سوباهى نهى كاری و
 زيرهفانى لى بکه دا بوته ديار بيت .
 چاقيد عبدی دسهرى را سوربون روندكا جفتا خو گریدا
 لئيد وى لهريزى .
 - عبدی خو تهنگاف نهكه بهلكى نهز يى خهلهتم
 - شيركو ژ من فهبه ههره نه هيچى من و نه هيچى ته ههر
 نهز ته ناياسم . ما ژيانا من بو چى به .
 «نهوى روژى كه سهريد عبدی مشهبون كهنى ژ وارى وى
 بازكر زفريقه دلى شكهستى هزريد خو كرن و گوت : هنده
 ساله نهز و نهو پيكفه د ژين دوماهى ئيكى دى دقيت باشه
 نازو . ماني شهرهفا عهزيره . بهلى پا دى چهوا لسهر ته
 ناشكرا كم . عبدی ددلى خودا هزار پيلان دانان و نژين و
 هرفاندن . دوماهى ريكهك بخو ديت .
 - نازهنين .
 - بهلى عبلوى
 - ژيانا من - عهرى من - نهز دى سوباهى چمه وهغرهكى
 ژ دهرقهى باژيرى ب شولى داهيرى نو سى روژا دى مينم قيچا
 هكهر ته قبا ههره مالا دهيكه خو يان مالا بابى من هكهر
 سهيرا ته ژى بهيت ل مالا خو به .
 - نوهد عبدی سى روژ كهلهكن ما كهس نهبو پيشتهفه بچيت؟
 - ههر ئيك و شولى خو .
 - دى باشه بهلكى ب چمه مالا دهيكه خو وان .
 «بو روژا پاشتر عبدی چانتا خو ههگرت . . . نازهنينى
 روندك ژ سهرتى خو زوهاكون خاترا خو ژى خاست . دوكانا
 مام سعيد سى سهد مترا ژ مالا وى ويغه تر بو عبدی چو دهف
 مام سعيد ب ههجتا ل هيفيا ئيكى مروقى ويه كوب مالا وان
 ناكهقيت نو ژقان يى داى لدهرى وى دوكانى . . . روينشته
 خارى . . . سهعهتهك پيقه نه چو . . . نازهنين دهركهفت نو

لدوماهيا جادى غهواره بو عبدی قهستا مال كر . . . گوته مام
 سعيد وهدياره ناهيت . چو مال ب كليلا دى دهرگههى خو فهكر
 جههك بو خود مهزهلكا قاج و قورا چيكر . سهعهتهك چو دو
 چون دهنگى دهرگههى هات نازهنين هاته ژور . عبدی دكونا
 دهرگههى را سهكسر يا ب تنى بو . ناز رابو جلكيد خو
 گوهارتن پشتى گهرمافوك ههلكرى . بيهن ب خو داكرن . . .
 پشتى بيهنكى دهنگى دهرگهه گرتنى هات .
 - توهاى . كهسى تو نه ديتى . . . ؟
 - نازو ما نهفرو ب تنى نهز تيم كو تو بترسى؟
 «دلى عبدی ها نهمايه دى ژ سينگى وى دهركهقيت . هنده
 جارا يى د بيژيت نهز خانى بسوژم . نهز قهستكم ههدوا سر
 ژى كم . نهوا هوسا غاين و نهز نهقيم هنده ساله . لهوا نهقيت
 چ عيال ژ من ههين . . . ! هنده ساله من دخاينيت نهيا هيژايه
 سهرا وى خو بيخمه زندانا نهذ زانم دى چهوا وى كوژم . . .
 دهنگى ههدوكا «مط» بو چونه ژورا نهقتنى عبدی چو
 ساتورهك ئينا هندى شيرهكى و قهستا دهرگههى وان كر خو
 هافته ژور چ د بينيت نهو نازه نازهنين لهشى سى و
 پروز رويسكرى لناف لهپيت ئيكى بيانى . ژنكى ژ بنى پيا كره
 ههوار .
 - عبدی نه من نهكوژه . دهستى ته ماچى دكم چار چهقا نهختى
 دخو وهركر خو دقورنهتنى ژورى را ههشاند و خونخافت .
 كابرايى دى ژى خودانى پرچا قژ و بهلاف . چاف زيقى ليف
 تويز مال سر تهختى دهفتى وى هسك بو لهزى و گوت :
 - برا نه خهتيت منن ژنا ته ژمن نا فهبيت . «عبدى ساتورا خو
 راستكر»
 - بهختى تهمه من نهكوژه ته چ د قيت نهز دى دهمه ته .
 - باشه نهز ته ناكوژم . . . عبدی ما بو لهسهر هزررا خو نو وى
 ريكا بخو ديتى .
 - بيژه پا ته چهند پاره د فبن؟
 - من چاريكهكا دينارى ب تنى د قيت .
 - چهوا چاريكهك ما تودين يى
 - ما ته شوله يى به
 «ميرك رابو د خو خهبتى چاريكهك دافى جلكيد خو دهر
 خورا ههشاندن . عبدی ههويا وى ژى وهرگرت و گوتى دى
 تو ههره ههتا روژا ته تيت عبدى ژى گوته ژنكى رابه

- به‌لی عبدی
- ئەم بوچی ئەفرو دەیک و بابی تە داخاز ناکه‌ینه ناز
خارنه‌کی؟

- بدلی تەیه عبدی
- هەما بلا سوباهی بیت
سوباهی هات کەس و کارید ژنکی لدورید سفری خر بون
عبدی لەر کیله‌کا خەزیری خۆ روینشت. نازەنین ژێ یا زادی
رادنیخت

- مام
- ها عبدی
- من چاریکه‌کا هەمی
- چاریکا چ بابو

- یا دیناری... چیرۆکه‌کا ئەتیکه یا بوهمی
(وهختی نازی گوهر لی بوی دەستید وئی سست بون گوهند
وئی بەل بون دلی وئی خاف بو عبدی بەری خودایی کو یا
داخباردیت ئینا گازی کرنی

- نازی...
- ها. ها. ها. عبدی
- بی زه‌حمەت کا چاکیتی من بەریکا وی یا ژناف دا چا... بکەکا
تیدا تو دنیاسی کیشکه کا بینه دا چیرۆکا وئی بو ميه‌شاننا بیژم
- نازەنینی داخازا وی ب جیه ئینا. ئو چو نەردارەنی
غەوارەبو

- مام ئەز بچیک بوم خوندکاریی سالا ئیکنی بوم وهختی ئەز
سەرکه‌فتیم «ناجیح» بویم بابی من ئەف چاریکه‌کا دا من بەری
بیست و دو سالا ئو... «ئاخفتنا خو درست نه کریه
شورپیشه‌ک دگەل قیریه‌کی هات هەمی پینکفه رابون درکه‌فتنه
حه‌وشی دیت نازەنین یا پان بیه هەما یا د لوکوزیت :-

- من خو کوشت... گە... سنی... وهل... من نه...
کر.
(عبدی ددلی خودا گوت ئەفە ئیک چو جاری...!)
رونکیدی خو فەمالین.

ئەز تە ناکوژم چونکه من گەله‌ک تو دفتی و کەسه‌ک نزانیت
- ئەب خودی تو دی من کوژی. تو بی دیاری
- تەنا کوژم - بەس بیژە من چ ژ تە بی کیم بو. ئو چه‌وا نوکه
تو خۆل من فەد شیرێ؟ ئەفە چەند سالا تو حەلالا من.
- عبدی ژێ چو دەر... من عافی‌کە. هەکەر تە دفتی من بخو
بکوژە

- باشه چه‌وا تو دسەر من را حەژ وی دکە؟
- عبدی من وی حەژ ئیک دکر هیشتا عەمری من چارده سال
یا بی‌ناقل چ ژ دونیایی نەدزانی ئەفینە‌کا کورە بو کو ل گەله‌ک
کچکید وەکی من بوینه قوربانی وئی حەژیکرنا خەلەت بەری
کو ئەز شوی ب تە بە کەم من دگوتی هەکە تو راست دبیژی
من بخو بخازە هەر ژ من درەفی ئەز نەچاربوم بخو ل
شریکه‌کی باش بگەرییم کو هەر کچه‌ک ل دونیایی بخو وئی
هزری دکەت من گوت دا ئەز بیمە خودان مال و میر و حال
باش من بوته قەبیل کر وهختی من تو دیتی

- باشه پا تو بوچی لمن خاین بوی؟
پشتی من شوی ب تە کری هەر و گەف لمن دکرن چونکه
کاغەز و شکلیت من بی ل دەف وی فیجا ژمن فەندبو هەر و
دگوتە من دی نیشا میری تە دەم. من دفتا ژنی بکرم چەند پاره
فیابان دا دەمی بەس ئەز ژبەندا وی خلاس بیام قەبیل نەدکر
گوت من پاره نەفین من تو دفتی. ئو من نەدزانی دی چکەم
ئەزا زەعیف بوم نەویرام دەنگ کەم

- باشه نازو من تو عافی‌کری...
(عافی کرن... بەلی پ‌برین هەر یا هەوددەت چونکه مەزنتەر
نینن ژفتی لئک میری خودان هەناز و شەرەف بەلی پا هەدار
سەرپشکا هەمی تەنگ‌سایه بو دەرگەه فەبونا تەناهی و
سەرکه‌فتنی میری عاقیل ژێ ئەوه خو نەکەتە قوربان هیش
نەگەهشتیه ئارمانجا خو)

روژ بو روژی غیبه‌تی نکلیت خو ددلی عبدی دا برنه خار
کرمی تول ستاندنی دغول غولی هەیفه‌ک پیفه چو. روژه‌کی :-

- نازو...

چیرۆك

مصطفى صالح كريم

«دنیام لهوی کەنان و نەمکی لەبەرچاوه»

بەدەم رینگاوو له بەرخۆتەوه چەند جارنی ئەم رستەبەت دووبارە کردەوه، ئەمجا پاش کەمی وت: «چون چاکەمی منی لەبەر ئەچیتەوه؟»، ئێستا کە بەیەک دەگەین، دواي ئەوهی بە سەرھاتی خۆمی بو ئەگێرمەوه چاوه کانی پر ئەبن لەفرمیسک، گەلی دڵنەوايیم ئەکات و پێم ئەلی: نامەردت نەکن! بو زوو نەھاتی، نیمە براين ئەمجا بەئارەزووی دلی خۆم ئێشە کەم بو رادەپەرینی، ئەرك و ئازارو ناخۆشی ئەم سالەي ئەو بیابانەم له بیردەباتەوه، بو نان خواردنی نیوەرۆش بە زۆر دەمباتە مالهوه، هەر بەوهشەوه ناوەستی شویش له خوشترین شوین دەعوەتم بو ئەکات، گەبشتی بەر ویزگەي پامەکان، پێیان وتبووی سواری پاسی ژماره [۳۲۴] بیه ئەباتە بەر ئەو دایەرەيە، خەلکیکی زۆر وەستابوون هەر کە پاسی ئەھات و روژی خەلکە کە توشیان لەگەل خویانا راینج دەکرد، کە ئەترانی ئەو ژمارەيە نی یە دەگەراییتەوه دواوه. دوو کەس له نزیکتەوه راوهستابوون، یەکیکیان بەوی تریانی وت: «

رۆژئاوا، له رۆژە هەرە گەرمەکانی ئەو وەرزه بوو، زۆرتان هەول دا کە لە یەکیک لەو دوو میوانخانە یە هەبوون جی یەکتان دەست بکەوی، بەلام بی سوودبوو، خاوەنی دوو میمان تەنیا بەلینی ئەوهی دانی کەشەو لەسەربان جی نووستتان بو بکاتەوه، بۆیە بەدریژایی ئەو رۆژە بە جووتە جادە کانتان پینا، تەنانت لە چاخانه کانیشا شوینیکی واتان دەست نەکەوت کە بری تێدا بحەوینەوه. شارۆچکە کە بەرادە یە قەرەبالغ بووبوو دەتوت، خەلکی سی شاری تی ناخراوه. دوو لاوه کەمی تەنیشنت هەر لەنیوان خویانا له گفتوگۆدا بوون، یەکیکیان وتی:

- بەوشە کەمی و ماندوویی یەوه دەگەرنیم، ئوتیلە کاول بوو کە دەسەوی سەرخەوی بشکینم و تاوی پشوو بدەم، بەلام حەرام بی تەقەي قاپقاپ و زریکەي خاوەن ئوتیل و ژاوه زاوی خەلکە کە ناهیلن چاولیک بنیم.

خوت ئەزانی شوینی ئێشە کەم دوور گەینی هەموو بەیانی یەک سەعات پینج بەخە بەریم.

له دلی خوتان وت: «کاکای برا، خۆزگە پەلەم نەبوایەو بمتوانیایە منیش رازی دلی خۆمت بو هەلبریزم، رەنگە کەمی باری شانی هەردوو کمان سووک بیوایە»

ئەمجا بیست له یە کەم شەوی سەربانی ئوتیلە کەمی له مەرخۆتان کردەوه، کە بەهەر حالی بوو گوزەرانتان کردو رۆژتان لی بسەوه. سەعات پینجی بەیانی دووقولێ لەتە ک

ئێ ناگەم ئوتیل بو وای بەمە سەرھاتووه؟ بو ئەبی ئەم پەرو ئەوپەری بەغدا بکەمی تا ئوتیلیکی هەرزان بەھات چنگ دەکەوی؟ «ئای! ئەگەر منیش دەردی دلی خۆمتان بو هەلندە بریزم! ئەگەر ئەزانن بەدەست ئوتیلەوه چیم بەسەرھاتووه خوتان له بیر ئەچیتەوه، بەرە بەرە ئەو رۆژەت بیسەرکەوتەوه کە لەتە کەمالی هاوڕینا گەبشتە شارۆچکە کەمی رینی بیابانی

هاوریکه تا له چاخانهی ژیر ئوتیله که بهرچایتان کردو چونه شونیی گرد بوونهوهی کریکاره کان. . نهوندهی نهبرد پاسیکی ناقولاً به گرمه گرم هات یه کی لهوانه ی ناو پیره پاس به پنجه نیشاره تی بو کردن نیووش سرکه وتن. شونیی کارتان ساعات و چاره کی ریگا دوور بوو، هر نهوندهستان خوش بوو که له شاروچکه ده رجوون، پاسه خه ره که که تان کردی به ته پوتوزی چاو چاوی نه ده بینی. نهوانه ی ناو پاسه که هه ریه که یان له چکه سپه که ی سهری کرده وه و سهر و ده م و چاوی خویان بی داپوشی، به رده ساخیکی وایان کرد که تنیا چاویان به دهره وه بوو. نیووش چونکه یه کم روتان بوو، نه شماره زابوون، خوتان بو نه م گیزه لووکه و ته پوتوزه تاماده نه کردبوو، له بهر نه وه هه رچی خولی نه و بیابانه هه به که سی نه نه دوزیه وه له نیوه زیاتر، که به ناسانی بیته میدانی گه روتان، برژانگی چاوتان به خول و به فرمیسک سواغ درابوو، که گه یشته نه وه به یه یه دهبی کاری تیابکن ده توت تازه له ناش هاتوونه ته دهره وه.

تو له م بیره وه ری به تاله دا بووی که دوو گه نجه که ی ته نیشت به خوراپسکاندن سرکه وتنه سهر یه کی له و پاسانه ی به له نجه ولار گه یشته ویزگه که، تو هیشتا هر له چاره روانی دا بووی که کچیک و کوریک قولیان له قولی یه ک دا بوو گه یشته ژیر چه تره که، به نه لقه که ی پنجه کاتیانو به باسی نه خشی ریسانی دوارو زیسانا له تازه ده زگیران نه چوون کیزه که زور به نهرمی به کوره که ی وت:

- ده بچوره لای نهوخز مه تان، نهوخز مه تان، نه لاین: زور دهستی نه روا ت باهیچ نه بی بتگوزیته وه بو شونییکی باش.

توش هه مان شت لیبی رووداوی، هاوریکه که چند مانگیکه سهری کردوته سهرت و پیت نه لی: «کورری باو کم تو فواد باش نه ناسی، $\text{په لوه پایه به کی زور گه وه ری هه به، نه و چووزانی تو له م حان دای! بچوره لای و حالی خوتی بو پاس بکه، له و باوه رده م به ته له قولی هه رده و کمان ده گوزیته وه بو نه و شونیه ی ده مانه وئی. . . ده بر و ناوی خوی لی یته و سهریکی به غدا بده و هه واییکی بالی خوت بده، به لکو خوابکات ده روویه کمان لی بکاته وه و لیره بزگارمان بی. . . نه ری سیروان لیت بده م نه مبه ی یان نه؟» کوره که به ده زگیرانه که ی وت:$

- باشه، به قسه ت ده کم. . هه لیکم ده ست که وئی نه چمه لای

به لکو شتیکم بو بکات.

«سه ره تاوه ملم نه نه دا به لام له نه نجاما به قسه ی هاوریکه م کرد واهاتووم. . بزائم گال نه هینی یان په مووا!» دیسان هه ر خوت له گه ل ناخی خوتنا که وتیه وه ناو گیزاوی بیره وه ری و نه مجا وت:

«تازه هاتووم، نیستا نه چمه لای، یادگاری سالانی قوتاییتی مان زیندوو ده که بینه وه، که س نازانی نیمه چه ندمان یه کتری خوش نه ویست، هه چ گومانم له وه نی یه که چاوی پیم نه که وئی بو ساتی نه چه په سی، نه مجا باوه شم بی دا نه کاو تیر نه م لاو نه و لام ماچ ده کا، له نزیک خویزه وه دام نه نی، سارده کم بو بانگه نه کات، له دواپی دا نه لی: قاوه یان ترش چه ز لی ده که ی، پاشان به زمانه شیرینه که ی جارانی ده که وینه هه وال برسینم. کوره به خوا منیش ته مه لم، نازائم بووا دوام خست؟ بو زووتر نه هاتم، نه م ساله پر کوزیه وه ریه م له زیاده بووا! خو من لیبی ناپاریمه وه! هاوریمه، منه تی تی دانی یه، به سهریه کمانه وه هه به، نه م داوایه م به هه چ جووری کار ناکاته سهر که رامه تم.»

دهنگه ناسکه که ی کچه که به ناگای هینایته وه که به کوره که ی وت:

- وا پاسه که مان گه یشت.

که سه سهری ژماره که ییت کرد خوی بوو، هه مان پاسه که توش چاوه روانی ده که ی. به په له سهرکه وتیت و جیگایه کت بو خوت کرده وه. پاس که وته جووله، توش به ره به ره شادمانی له روخسار تا ده رته که وت، جوژه خوشی یه که له دلنا سه ما ی نه کرد که فراموشی بی نه به خشیت. چه ند جارنی پاسه که وه سه او چه لکی لی دابه زین و خه لکانی تریش سوار بوون، تا به چاوی خوت ناوی نه و دابه ره به ت خوینده وه که بوی ده چووی، به خه تیکی گه وه ری جوان نووسرا بوو که چاوت بی که وت گه شایته وه، دوا ی سه د مه تری پاسه که وه ستا، به په له دابه زیت و به ره و دواوه گه رایتسه وه سه سهریکی ناویشانی دابه ره که ت کرد، لین دلنیا بوویت ، چوویته ناو نه سانسیره - که وه و سهرکه وتیه نه و نه مبه ی ده وتیست له به رده رگای ژووری سه ره که دابه ره که دا خوت له کارگوزاره که نزیک کرده وه، پاش سلاو جگه ره به کی بون داری لای خوتانت دابه، تیت گه یاند که ده ته وئی فواد به گه بیینی، بی وتی: ناسایه، چونکه نه مرو

لهسهعات دوازدهبهو لاهوكاتى چاوپىكهوتنى هاوولآتىسانه،
فهرموو بچوره لای سكرتير ناوى خوت بنووسه .
- نه، نامهونى ناوم بنووسم و لهگهل ليشاوى خهلكهكهدا
بچمهلاى، نههونى هيممهتيكم بوبكهى بمخهپته دواى
ههموويانهوه، بو نهوى بهتهنيا بيستم و تير لهيهك بخوين .
- ناخر، نهوندهى كات نىيه .

بو من كاتى ههيه، جهنابت نازانى ئيمه نيوانمان چونه، لهبرا
رياترين بويهكترى، ئيستاكه چاوى پيم بكهونى هرخوى
ناهيلنى وازوو بيمه دهرهوه . ئيمه خهلكى شارىكين و
خوشهويستى يهكترين .

- باشه بهسهر هم چاوانهم، من نهوت بو ناسان نهكهم، بهو
مهرجهى توش چاويكت لهمنهوهيى، مادام نهوندهستان به
سهرهكهوه ههيهيى بلنى له پارهى ريزانهى هم جاره يى بهشم
نهكا، كوشى خيزانم ههيهو نهركى ژيانيش خوت نهزانى
چهندگرانه .

- بهلئين يى ههر كه كهوتينه گفتوگو نههوى توشى يى دهكهم .
- دهفهرموو لهسهر نهوكورسىيه دانيشه .

لهتهنيشپهوه دانيشتى، دلّت زور خوش بوو، دهتهويست
ههرچى له دهروونتايه بو هم كارگوزارهى ههلرئى .

پهداخى ناوى ساردى بوهينايى، خواردتهوه، نهمجارووت
تى كردو وت :

- كاكهگيان لهتهك هم كاك فؤادهدا (۱۱) سال لهقوتابخانه
بيكهوهبووين، ههرگيز ليك دانسه پرواين چ له قوناغى
سهرتاى و چ له ناوهندى و دواناوهندى تا رۆزگار كارىكى واى
كرد كه ههرهكهمان لهشوينى بگيرسيتهوه .

كارگوزارهكه بهدهم زهنگى سهرهك دهزگاوهچوو، هاتهوهو
لهسهر سينييهك دووقاوهى برده ژوورى . . . كه هم جارهيان
گهرايهوه قاوهپهكيشى بو توهيناو سكرتير بو كارى نارديه
ژوورى دارائى توش چويته دهرياي بيرهوهه يهكانتهوه . نهو
رؤزهت كهوتهوه بير كه خويشاندانىكى گهورهبوو، دوور لهو
شوينهى تو فؤاد بهدهماكهوتبوو، دونكى بهدهستهكان
بهريووبوونه ويزهى، پيش نهوى بهجارى لى بوروژين و
شل كوتى بكهن، دايكهت فرياي كهوتبوو له ژيرچنگيانى
دهرهيناو خستيه ژير عهباكهيهوهو گهيانديه مالى خوتان، فؤاد
نيهگيان كرابوو، دايكهت به دهروپشتيا هات و خزمهتى كردو

نوىنمهكى گرته نهوشوينانهى لهشى كه شين و مور بووبوهوه،
نهشى هيشت تا دواى دوا رۆز بچيتهوه مالى خويان نهو سا
زانيمان كه نهوانهى نهو رۆزه لهو گوزرهدا بهردهست كهوتبوون
ههموويان گيرابوون و لهدواى دا حوكم دران .
بويه ههمووجارى فؤاد نهىگوت : قهرزاري دايهم، نهو نهبوايه
ئىستا پىستم گوروابوو .

لهو خهبالانهدا بووى كه كارگوزارهكه پىوتى :
- ئىستا ئيتير دهورى چول بووه، فهرموو لهم دهركاياهانهوه بچو
ژوورهوه، بهلام له خوشى خوتان وات لى نهنى منت لهبير
بچيتهوه .

دهرگاي بو كرديتهوه، ههنگاوت نا، سلاوت كرد،
پيش نهوى سلاوهكته بسينپتهوه تلهفونته سهوزهكهى
سهرميزهكه زريكى لى ههستا، دهستى بو بردو كهوته گفتوگو،
تو حهپهسابوويت! ديكورى جوانى ژوورهكهى، كورسى و
ميزهكهى، كتبخانهكهى نهنيشتى، نورتى كاشانى راخراو،
تلهفزيوونى رهنگاوپهنگ، هواى ژوورهكش نهونده ساردو
فينك بوو له دلى خوتا ناواتى نهوت نهخواست به نارزهووى
خوت لى راكشنى و بنوويت .

* * *

لهوكاتهدا كه بهگ تلهفونى دهكرد توش لهبيرهوهريهكى
تايهتى خوتا نهزيابى بويه پچرپچر هم قسانته بهرگوى
دهكوت [بهلى . . . نا، دوينى شو له كوشكى عهبياسى
بووين . . . كابراى بهلئندر، نهوى جارى پيشوو تو هينات،
زورى دوزاند، كوره سهيربوو پارهى فري نهده . . . نى وا بوو،
تهختمان كرد . . . نا باشه . . . كاكه لهبيرهه، بهلام پشوم
نادهن، ناهيلن ئيشى هم خهلكه رايى بكهم، زمانم سواوه ئيمرو
نهوندهى وهلاميان بدهمهوه . بهسهر چاو، ههر ئيمرو
ئيمزاي نهكهم . . . شو، بابزائين، ئيواره نكادارت نهكهم]

* * *

ههر لهو كاتهدا كه نهو تلهفونى دهكرد تو له پهپهپهكردنى
يادگاركانى رۆزاني رابوردوى ههردوكتانا بووى، نهگرچى
ناوبهناوئيش گفتوگوكهى بيرهويهكانتى لى نهشوانى . چاوت
بريپوه نهو پياوهى كه ئىستا لهم نازو نيمهتهدايه له دلى خوتا
وتت : «قوربانى منى لهبير ناچيتهوه، نهوه جارى سهرى بهم
تلهفونتهوه قاله» .

دهفتەری یادگارەکانی ناومیشکت لە پەرەبەك دا وەستا، وەك كاغەزی سەبە بخوینتەوه «واشەزائەم ئەمەروپە، ئیوارەبەکی درەنگە بوو، خویشاندانی حەوزەكەى ناو بازار بە تەقەو بە قوئاغە تەنگە و بە قامچى كۆزینرایەوه سال سالى ١٩٤٨ بوو شاری سلیمانی بەرگیکى خەمگینی پوشتیوو، ئیڕهاب وەك هەورینكى رەش بەرى ئاسمانى شاری تەنبیوو، پۆلیس كەوتە راوانانمان، هەر كەسیکیان بەردەست بکەوتایە دواى سەرگوڤیلاک كوتاندنەوه بەلیان دەبەست و ئەیان گرت، من بە پى دزە لای گومرگە سووتاووه خۆم گەیاندهوه مالى خۆمان پاش چەند دەقیقەبەك لەكوئانەكەمانا دەنگەدەنگ بەیدابوو، گوڤم لى سوو خەلکى دەرودراسنى بانگى زەلامیکیان دەکردو ئەیانوت: مەچۆرە ئەوى، پۆلیسەکان بە دواتەوهن، خۆت بە كوئانیکى ترا بکە، کورە مەچۆ، چاویان لیتە، ئەتگرن، بەلایەكى ترا دەرباز بە. من لە خۆمەوه لە ژووڕەوه دلم كەوتە تریەترب، خیرا جلهکانم گوڤرى و بیجامەم لەبەر کرد. ئەوهندەى پى نەچوو کاکم بە تەپتەپ خۆى بە حەوشەدا کرد، كە لە پەنجەرەكەوه سەیرم کرد (فؤادى هاوړیم بوو. باوکم خیرا دەستی گرت و بردیە گەنجینەكەوه لە ناو زەخیرەکانا شاردیەوه. ئەوهندەى نەبرد كە قومیسەر و بارچاوهش و برى پۆلیس خویان کرد بە مالا، راستەوخو بە باوکما هەلشاخان و قومیسەرە دیزەكە پى وت: کوا ئەو تەلەبە سەر چەورەى ئیستا خۆى بپیرەدا کرد؟ باوکم وتى: نە كەسمان دیوهو نە غەریبەش هاتوئە ئیرە! فەرموون ئەگەر پروا ناکەن مالهەكە بگەڕین. هاتنە كەلەگى بەكە، بە جامەوه دانیشتیووم كتییکم بە دەستەوه بوو گوايا سەعی ئەكەم. کردیانە هەللا، ئەى ئەوه نى بە دانیشتووه ئەلى: نە باى دیوهو نە باران. جەنابیشتان حاشای لى ئەكەن. باوکم وتى: ئەمە ئیسلامى كورمە، هەر لە مالهوه بووهو نەچوتە دەرەوه، تالیكردنەوهى بەكەلۆرىیان نزیک بوئەوه هەمیشە دواى قوتابخانە لە مالهوهیو بە دەرسەکانیا دەچیتەوه. قومیسەر ئەوهندەى تر رەش داگیرسا، وتى: پشمان كەوه لای ئیمە سەعی بکە. خوشکەکانم شلەژان، ئەلەرزین، دایکم فرمیسك لە چاویا هون هون دەهاتە خواری، لە ترسى ئەوهى ئەوهك لە عەزەت من بیدرکینن و بلین: ئەو ئىسە، ئەوهى ئیوه ئەتانهوى لە ژووړى گەنجینەكەدايه. باوکم خیرا چاویكى لى زیت کردنەوهو وتى: بو ئەیکەن بە هەرا؟ چى لى

ئەكەن؟ چى لە سەرە، هەر ئیمشەو دیتەوه. ئیتر كەس ورتەى لىوه نەهات، منیش خۆم گوڤرى و پیش پۆلیسەکان كەوتەم و خرامەناو ئوتوموبیلەكەیانەوه. تەلەفونە سەوزەكەى دانایەوه، كەمى سەرنجى دايه دەم وچاوم پیش ئەوهى ورتە بکات زەنگى تەلەفونە سوورەكە هەردوكتانی بە ئاگا هینا، دەستیکى بو برد لەگەل (هەلاو) دا سوورینكى بە كورسبەكەى دا [سۆزەخان، هەر باشە گوڤمان لە دەنگیشت پى، بەلى ئەو دەنگە لە ناو سەدان دەنگە دا جیائەكەمەوه. . . . مەگەر بەكى زۆر گیل پى. . . باشە. . . باشە چاوهكەم. . . . لە بەر دلى تو كار نى بە ئاسان نەپى. . . ئەم پینچ شەممەیه. . . باشە (بە پیکەنینەوه) میردە مەیموونەكەشت دەهینی؟] *

* لە كاتى تەلەفونەكەدا بیرت لەوه دەکردهوه چون راپینچ كرای و درای بە عورفى، بە پەلە سى سال بەند كرای، فؤادیش هەر دواى دوو مانگە لە تاقیکردنەوهى بەكەلۆرى دەرچوو، چووه ئەو كۆلیزەى پیکەوه خەوتن پىوه دەپینى. . . تو بوویت بە قوربانی ئەو، لە جى ئەوه چووتە بەندىخانەوه، دواى بەرسوونت مالتان شیوابوو، باوكت كوچى دواى کردبوو، ئەركى بەخێوکردنى خیزانەكەتان كەوتە سەر شانى تو، بوئ نەكرا خویندن تەواوبەكەى. لە وهزىفەبەكى بچووكا دامەزرای، پەنات نەبردە بەر كەس. بەلام ئیستا ناچارى شوینەكەت ئەوهندە ناخۆشە پەنات هیناوتە بەر هاوړى دیرینت تەلەفونەكەى داناو سەیرینكى توى کرد، رەنگیکى خەس بو برد ئەمجا وتى:

- ها چیت ئەوى؟

- كاكە فؤاد ئەلى نامناسیتەوه؟

- مەرجه من هەموو كەسى بناسم؟ زۆر سەیرە هەر بەكى دیتە ئیرە وا خۆى پیشان ئەدات كە برای باوكە.

- ناخەر، من هەر كەسى نىم، ئیمە هاوړى رۆژانى تەنگانە بووین نان و نمەك لە نیوانمایە.

- ناشى شەرە كەوچكم لەگەلا كردي

- بو كاك فؤاد لەبیرت چۆتەوه دەیان شو دایكت قوبولى ساوهرى بولى ئەناین و بە ترشیاتەوه بوى دائەناین و ئەبوت: سەلام حەز لە ساوهر ئەكات. ئەى لە بیرت نى بە دەیان نیوه رۆ لە مالى ئیمە دایكم هیلکەو قاوړمەى بو ئەكردين و ئەبوت:

ئەو لەبەر خاترى فۇادە، ئەو حەزى لى ئەكات .

ئەى كاكە شەرە كەوچك لەوە زياتر ئەبى چۆن بى .

- نايەتە بىرم . . . شتى وام ھەرگىز لەبىر نى .

- ئەى خو ئىشاللا ئەووت لەبىر نەچۆتەو كە لە مالى خومان من بوومە قوربانى توو لە جى تو چوومە بەندىخانەو [كە گوئى لە وشەى بەندىخانە بوو رەنگى ھەلبىزركا لە دلى خويا وتى :

«چۆن ئەم كابرە لىم بوئە شملى شەر، ئەيەوئى شەجەرەم بخوئىتەو ! ئىستا ئەمە پىويستە تو باسى بەندىخانەو مەندىخانەم لە لا بکەى ! كابرە بە كریم گرتوئى؟» سەرىكى بادا وتى :

- من ھەرگىز نەگىراوم، بەندىخانەشم نەدبەو .

- جەناب نالىم تو گىراى ! قورەكە بو من گىرايەو، من لەباتى تو گىرام .

- تو بە ھەلەدا چوويت . . ئەمانەى تو ئەبلى دوورن لە راستى يەو . راستە خەلكى شارىكىن . ئەشى لە قوتابخانەدا پىكەو بووبىن بەلام ئەم گرتن و مرتنە لە باخەلى خوئىان دەرئەئىو من ئاگادارى نىم

- چۆن ئاگادار نى؟ دوو مانگمان مابوو بو تاقىكرەنەو، من لى بى بەرى بووم و توش دەرچوويت و چوويتە كولىز .

- دەوا بلى : ئەمەيە لە خەيالى داوى ! تو قوتاي يەكى دواكەوتە بوويت و ھىچت لە بارا نەبوو ەئىش بە ھەولى خوم گەيشتمە كولىزو لە پاشان لىسانس ەرگرت، دواى چەند سالى ەزىفەو ەول و تەقللا زەمالەيەكم دەسگىر بوو، چوومە ئەوروپا بە شەونخوئىو رەنج و ماندووبوون باوەر نامەم ەرگرت و پاشان گەيشتمە ئەم پايە .

- بە ھەولى خوت، يان بە ھەلپەرستى؟

- لە سەرى مەرؤ ! ئەمە قسەى ئەوانەيە لە ژيانا سەركەوتوو نىن، تو داخى ئەووت لە دلایە كە نەت توانبەو ەك من كوشش بکەى و خوت بى بگەينى .

- نەخىر وانى يەو ھەرگىز بىرم لەو نەكردوتەو، تەنيا ئىستاو لەم ساتەدا نەبى كە پەشىمانم بو ئەو چاكەيەى لەگەل ناكەس بەچەيەكى ەك تودا كردم و رەنجەم بە با چوو ! وام ئەزانى ئىستا تو وا پىشوازىم دەكەى كە نازارى رابوردووم لەبىر ئەبەيتەو، نەم ئەزانى ئەو پياو نىت .

- بزائە چۆن ئەدوئى ! كارىكى وا مەكە گال بەم بەتەكان

بتكەنە دەرى .

[لە دلى خويا وتى : «تواناي ئەو شەم نى يە ئەزانم دا يەرەكەم دەھىئىتە سەرو ئەبەمە بىئىشتە خوئەى ژىر زمانى فەرمانبەرەكان، ئەمجاوتى :]

- باشە من تى نەگەيشتم تو چىت لە من ئەوئى؟ تو واز لە ناسياوى و ماسياوى بەئىتە .

- جا كە تو نەمناسى ئىتر من چىت داوا لى بکەم؟ كە تو پياويكى وابى تىف لە رابوردووى خوت بکەى و چاو لە ھەسوو حەقىقەتىك بىنوقىنى ئىتر من ئىشى تو بچى يە ! من خوم ھەلكىشاو وتم : فۇادى ھاوړىم بە تەلفونى ئەمگوىزىتەو چووزانم بازارى دەر بەم جوړەيە .

- جارى من ھاوړىت نىم، جگە لەو ش دەست ناخەمە ئەم جوړە كارانەو، خومى بى لەكەدار ناكەم .

تا برديتەو، ھەروا بەقىن و رەقەو خىسەت لى دەكرد، ئەوئىش تواناي نەبوو چاو بىرئەتە چاوت . دەستى بە گىرفانى كراسە سەيە ئاورىشمەكەيا كرد، دوو دە دىنارى دەرئىناو لى نزيك كرديتەو :

- ئەو بو مەسرفى بەغدات

دەستت بو پارەكە برىو فرىت دا بەسەر سىگىاو وت :

- من پىويستم بە پارەى گلاوى تو نى يە، ئەو ھەر قايل بە خوتە چونكە ديارە تو لەژيانا ھەموو ھەولت ھەر بو ئەمە بوو . ئاخ خوزگە بەتوانايە تا ھىزم تايە شەقىكم تى ھەلدائايە - يەك وشەى تر لە دەمت بىتە دەربانگە ئەكەم بە ئەق سەخەنە ناو ئەسانسۆرەكەو .

بە توورەيى دەرگاكت كەدەو زور بە توندى پىسوت دا يەو، بى ئەوئى خوت لە كارگوزارەكە بگەن بە پەلە بەرەو لاي ئەسانسۆرەكە چووى،

كارگوزار سەرسام بو بوو، بوچى وا توورەى؟ چى بوو؟ ئاخو كارەكەى ئەويشت بەجى ھىناو، بەلام تو بەو توورەيەو كە ھەمووگىانت ەك شوړەيى ئەلەرزى خوت كرد بە دەرگاي

ئەسانسۆرە كەدا، كارگوزارەكە لەو برتەو بۆلەيەت تەنيا يەك وشەى بو ساغ بوووە كە دەتوت : [ھەى حەرام زادە] !!

* * *

ھاوار

احمد محمد اسماعیل

هەر که بیری بۆ ئهوه ده چوو، با هاواریش بکاو له کهللای سهر بقیری، نه کهس گونیی لێ دهیی، نه به دهنگی یهوه دین، له ناخهوه ده شله ژاو موچرکی ترس و ناو مییدی تهنی ده تهنی. «بهه جهستهی پرژان و ژومه وه وه له باریکی ناوادا چیم بۆ ده کسری؟» سهری بهرز کردهوه. «دوو به ژن نهیی، نه وه نه دهی له دوو و نیو کهم نییه.» له وهی زیاتر ئاسمانی به قهده ساجیک تۆزی گهوره تر لیه دیار بوو ههچی کهی نه بیی، زینرینی خولیکی خه نه رهنگی نمدار بوو، بهم لاو به ولایدا ده پهی کوتا، هه ندی ورده چهو که وته بهرینی که له بهرزینی به ژنیکه وه بهر دیککی قوقز دیار بوو بۆ ده ست پینه گرتن ده شیا، ئیتر تا ساجه کهی سهره وه یی گری تا سهره وه داسراو بوو. به لام نه ده کرا په لێ بۆ خوی نه کوئی. «چی بکه م؟ دهک غیره ت سه گه گه پساوا! نه وه ی پیم بکسری ده بکه م، هه چیشم بۆ نه کرا نه وا پیاو ههر جاری ده مری، هه ووو هه ووو!» به کهم هه له پی نه وه هاواره بوو، به لام به نیوه چلی و یی هینز له گه روویه وه هاته ده ری، ههر وهک ماسیکی بزراو برژایه بهرینی خوی، ئیشیکی سه خت، باریکه ژانیک هه ره وهک گویژانیک به ناو له پیا بیی پستی سهر کرد بوو، له گه له هه ناسه دانیا گویژانه که ده که وته هات و چو. دهستی چه یی بۆ دوا وه ی بردو له سه ره که له کهی دانا و یستی نه م جار هه ناسه به کی قوول بداو هاواریکی قایمتر بکات. «چون نه مردم سنی به ژن قوولی و حیسایی خوت بکه، که

بهرینی که وتم چاوه رینی هه مووشیک بووم نه مه نه یی. باشه به دریزی نه م چند سه عاته رینی به خو جوجگیک، زینده وه ریکم چاوی نه که وت. کوره بابیه کی ئیستا نه م ریگا سه خته له بهر خو ده نی؟ هه ووو هه ووو. له نوو که وه دهستی یی کرد، سه رسامی و ور بوونی که وتنه که ی که می فهرقی کرد بوو و وه یی بووه. «سه به قی دابوو بهرینی که وتم، دوو سه عاتیک هه ی پیم لێ کردو ههر به خوشم نه زانی دوا جار وتم با پشوویهک بده م، له پال گردیک دا جگه ره بیکم یی کرد، وتم چاشتیکی قایم ده گه مه مله که وه، قه ره دیار نه بوو. نایی هاوار کردیم له بیر به چی نه کوئی خاوارسان په کییک بیره دا گوزه ر بکات هه ووو هه ووو، جگه ره که م ته واو کرد هه ستام زۆر نه ر ویشتم نه ماشام کرد له دووره وه تۆزیک دیار بوو. هه ناسه به کی دا، وه بیر هاتی تۆزه که تروسکه ی ئومیدیکی یی به خشی و بۆ چه ند چرکه به ک نازاری جهسته ی فراموش کرد، دایه بهر زین. «نه گه راسته و راست رووله من بکا، ههر سه عاتی دوو سه عاتی یی ده چی، کوره به سنی رازیم، برۆ تازه رده ش بۆ نه و، ههر شه وم به سه را نه شکی. هه ووو هه ووو هه ووو میلله ت هه ووو. «نه مجاره که ده نگی لێ هه لبری به قه ده هاواره که ی پستی چریکه به کی بۆ کردو چه خماخه به کی دا، تا نه و کاته دهستی ههر به سه ره سمتی یه وه بوو، نه مجاره له چه ژمه تا دهستی راستیشی به پشته وه گرت، وهک نازیز مرده سه ری به سه ره

سنگيا شور کړدوه، بۇ چەند ساتنک له و باره مایه وه، به زه یی به خودا هاته وه، گهر چی گهر ماو سرمای زور بیی بوو، به لام هدر گیز وهك ئەم جاره ده ستینکی له دواو به کینکی له بهر وه نه مابو وه. و نه وه خو جی بی به کی نی به پیاو بی لی گیرکات و پیا هه لگرتی به دار جفاره دریزه کی باخه لی له لاوله ولا به قولای لی کوله مستینکی هه ل که ند. «باشه نهی ده ست به چی به وه بگرم؟» . پیاو بو خوا بلتی قوت گونی وانه که وتوته فاقه وه! له ناو نه و چاله قولده دا به حال جی ده بو وه، ده لئی هه ر بو نه ویان ناماده کړدوه، بو دل نیای و هه ر بو خاتری جولان له خو رای جی جار جاره به دوری خو یا هندی هندی سوو ریکی ده خو ارد. هه مدیس سهری به رز کړد وه. «خو من هاوار که م له بیر کړد!» ده ستی بی کړد وه، هه ر به قه د ساجه که ش هه ر ناسمانی لی وه دیار بوو، به لام سهی تر ده چو وه، دیار بوو خو ر به رز تر بو وه ته وه چاشتی تی په راندوه. «باشه من توزه که م له کام ناسته وه بیی، رووم له روژه لات بوو. توزه که که منی خو ار تر دیار بوو. خو اورو زو وریشم لی گورا. باشه، که که وتم رووم له خو ر ی به یانی بوو. نئی توزه که که منی خو ار تر دیار بوو، نیستا کامه قیله به و کامه قیله نی به جا کنی ده لئی روو له من ده کاو ریک و ره وان به لای جه نابما گوزر ده کا، دوا جار کنی ده لئی گه رده لوول نه بوو و ده چو وه ناسمانا؟» نه یده ویست له دل وه پروا به خو ی بکات.

رهنگه چەند ریواریک بن، هه ر که تر په ی بیانم گوی لی بوو، په کسه ر ده ست به هاوار کړدن ده که م، هه ر نایر مه وه کوره هووو هووو. جه ز ده که م توزه که نه سی بی نه شهه دو بیلا، نیستا چوار ناله به تی جله وی به قه لبو و سه که به وه به، یا هه ر به کیشی کړدوه، یانی بو نایی، نه سپینکی سه ره لگرتو وه و بیر ده گوزر ده کات. کوره فرشته به خدری زینده به و ده یه وی له و چاله م قوتار کا. دنی، مسوگر دنی، نیستا شه لاله، ده ی واده زانی ئەم بیره ناوی تیدایه سهری شورده کاته وه، تینوویه تی، نه ونده ی ره تاوه تینوویه تی، منیش خو م ناماده کړدوه. خرپر بیر جله و ریک و ره وان شورده بیته وه، ده یگرم، له مه چه کی ده نالینم، یم. . . من ده بی له هاواری خو نه که وم دهنگی لی کړد وه.

وا بیرنه کاته وه چی بکا؟ نیوه بلین ج بکا؟ بی یان گوت بر و. تو برو وه قت نه بی. . . تو شاره زای ئەم ریگا و بانهی، نیمه ده لئی؟ هه قته. . . نیمه تویشوو و هرکی ریگات بو مسوگر ده که بن. ده روی ناگه یته سه رچاوه ی رڅخانه ره زو باخیکت تووش ده بی، مینوهاتی دویای لی به، ته معا نه تگری، مه وه سته و ده ستی راست بگره، ریک به قه لا کونیکت چه گه یینی، تی په رینه، هه ر که ناو دیو

بووتیه وه زه وی و زا ره به پیته که و کانی ده ست نه زینت باوه ش بو ده که نه وه. نه و جا با هه ر باران نه بارنیت ج په کمان بی به تی، نیر خه می نه هاتی دامان ناگری، تو که گه یشتی نیمه ش ناو ه ستین و دین، تو جاری بر و. . له م نان و ساته ی نیستایدا له کوستیک دایه یاخو ا که سی تووش نه بی زه یی باش بر ناکات چونیان به ری خست، ئەم هه نده شی که له بیره نازاری یشتی بی ده بز کینی. راستی به که ی له بیریشی مایی له رووی نایه راستی به که ی بلتی. . له گه ل کویتخا مه جیدا ریک که وتمن به له زه وی به کانی نریک کانی به کان بو کویتخا بی، ره شولی بازار گانش به فرت و قیلی کویتخای زانیوو به لام به زبان لووسی و دویا دیده ی خو یه وه ده ینازی که هه زاری وهك «کاره سول» ده با ته سه ر ناوان و ناویشی بی نادا، ئەم له هه زار ناوی داوه و قوله بی ته ر نه بو وه، گوا به کاره سول کنی به؟ بوچی په کیکانی له گه ل خودا نه هینا؟ «خوزی یامه جه یا ره شولم له گه لدا ده بوو، به لام نه وان چاوه ری خوانی حازرن. . . نئی که من تیا بچم نه وانیش ده ستیان به گونم . خو به و خوا به خو اداری کړدوه، هه ر که له م چاله ده رچم. سه ریک ی بو ناسمان بلند کړد وه، ساجه که هه ر وهك خو ی بوو. «ده بیرینه وه. . . در و ده کا. چەند جاریان تووشی دهرده سهری هینا وه له زینریشه وه ریش خه نیان بی کړدوه. که چی هه ر ده ستیان له به ک نه ترا زاند. . . ده بیخو. «گوری گیانم بی، وهك مار سولیکه لیره دا بو خو م ده تویم» ترسی لی نیش، «به لام تو بلتی که سم به ده نگه وه نه بی. . ریواریک، خیر خوا به ک، کوره کونیریک، سه قه تیک گوا به بیر ده گوزر ناکات؟» بیری بو توزه که چو و، «ده زانم ریوار نی به، نه سه، نه سپینکی سه ره لگرتو وه و بو خو ی که وتوته ئەم ده ست و هه ر ده به . دنی. . کاتیکت زانی وهك با هات، دنی و ناله وی، لای ته و تاشه به رده نه حله تی به وه که من ساتم م لی کړدو یم هه لئوتا، ناله وی دا ده وه ستی. کونه لووتی کراوه ته وه، به فیزیکه وه سه ریک ی دواوه ی ده کات، نه سی ره سن نه و جو ره ناو رانه و له هه ر هه به تینوویه تی بو خو ی سه ر نه وی ده کاته وه کا پیره جله و خرپر دینه خو اره وه، منیش له ده ستی خو می ده نالینم. ده سله مینه وه، باش ده کا که ده سله مینه وه، به م لاو به ولامدا ده دا، هینی خو م راگرم، نازاریشم بی گه یشت خو راگرم.»

کویتخا ره شول، چاویان به ریوه بوو، هه ر به ده له ناخی خو ی دا شتیکی ده گوت:
- باشه نیمه ره شول سهری خو مان کز گرتوو نه ده بوو به به شی خوا رازی بیس؟! که س به ره ننگاری کاری خوا ی بی ده کسری؟

چيروك:

فخرزاد

● محمد سليم سوري ●

شەفەكا تارىيە . . . ھەمى شەفە دتارىنە . . . نى ھندەك شەفە
 برونھايەكى روهن دىن . . . نى ھندەك تارىياتيا فى شەفا من زى،
 رونھايالەمىت جادى يا دزى . . . بەلى تارىياتيا شەفا من پترە زھەمى
 رونھايا بە رچاقت من، ژبلى رونھايا چاقت يارا منا شەفى . . .
 رونھايى لگەل تارىياتى مودەركيە . . . دناڤ بەرا وى مودەركى دا، ھەمى
 تشت نە وەك خونە . . . ھندەك تشت زخو مەستر لىتىن . . . ھندەك دى زخو
 بچوكر . . . كىم سىتافك وەك خودمىن . . . ترسا شەفى زى پترە زترسا
 روزى . . . شەف گەلەكا بەھەمە بو مروقتى بى غال و غەرەز و گونەھ
 . . . نى بو مروقتى گونە ھكار و زەنگى و دل رەق، شەفى لىك وى چو ترسا
 خونىشە . . . بسوى شەف پەردەيە، دا ژەنگ و دل رەقىا خودبئشە
 فەشیرت . . . بەلى لىك مروقتى سەرخوش، وان ھەمى گرانبا سەنگاخو
 نینە و نا مىنت . . .

ناكرى . . . چ دەلى؟

- پساو دەبى بە گویرەى قازانچوزيان ھەلس وکەوت بکا . وتیان
 ناوی خواى لى ینە . . . ئەو بەیانی بە ناوی خواى لى ینا . . .
 کەوتەرى، ھەندى رینگا راستەکەو ھەندى جار قەدەر لا رى
 دەگرت . کەوتە ھەلەو تەلانىكى سەختەو . ئىو قەت ھەردەى
 زەنگەتان بە بى يان برىوہ؟ قەدەرىك بە تاو پى لى ھەلگرت،
 ھانای بەرز بووہو، اللەو پىسەکەى دەست پى کرد، فرەى
 کلاوکورەى پال پنجگىک لە نىوہى نازى ي زدا پى برى،
 چاوى برى بە کلاوکورەکە، جارى نزم جارى بەرزەفر تالە چاو
 ون بوو، لەولاشەو . ھەر بە دەنگە بىستى و نەيزانى لە کوى دا بە .
 تىرواسکىک غەمى تەنىاى خوى بە دەشتەکەدا بلاو دە کردەو .
 بەرەو روزەھەلات ھەنگاوى دەنا شىونكى پر لە کونار و قەرە چارى
 ھاتە پىش رینگەکەى بەردا، بە دەستە راست دا توولە رى بەکى
 گرت، دەيزانى لە رینگە زور لانا داو ھەر لە «ملەکەوہ» ناو دىو
 بووہو توولە رینگاکە ناوتەى رینگاکە دەپتەو، بەلام زور
 روشت، ترسا رینگاکەى لى ون بى، تاشە بەردىكى بچووکى
 ھاتەرى، وىستى قەلەم بازيك بدا، ئەو ھەندەى خوش بوو، کە
 خوى ھەلدا ئالىرەدا خوى بىنى بەو . ھەمدىس سەرى
 بەرز کردەو . «بەلام تو پىم بلنى ئەم نەعلەتى بە کى لەم ناوہى قوت
 کردوتەو . بوچى يان بووہ؟ . . . بو ميان بووہ .» خورەکە راست
 کەوتە ئاست ساجەکەو، ھەر بەقەد ساجەکەش تىشکىکى
 زەردباو کەوتبوو ھەر شان و ملی . . . ھووو و ھووو ھووو . زورى
 نەبرد تىشکەکە لاچوو، ساجەکەى جار ان ماہوہ . «ھەر شەوم
 بەسەردا نەبەت . . . وەك حىلەى ئەسپىكى بەرگسوى کەوت
 . . . ھاوار بکەم . . . تەترسم برەوتەو . نە ئەسپ بە دەنگى
 نادەمیزاد ناشابە ھووو و ھووو . دەنگى سەمکولانى دى . . . ئىستا
 دەگا، خوم نامادە دەکەم . دى لە تەك تاشە بەردەکە دەوہستى،
 تەماشايەکى داوہ دەکا، ھا ئىستا سەرى شو بردە کاتەو خەرى . . .
 دەيگرم و بەرى نادەم «ھووو و و . . . و .»

شەفی تاما خو یا هەمی . . . بەلێ هەکو سەری وی دگرت . . . تاما شەفی
ژۆژی تیت . . . گونە هەمی توخیی خویی هەمی . . . بەلێ . . . هەکو
سەری وی دگرت . . . لک وی گونە هەمەزن ئەو، ئیک دلێ وی . . . یان
دلێ ئیکی بەهلت . . . مروفیت گونە هەکار، گونە هیت وان نا وەرین . . .
بەلێ هەکو سەری وی دگرت . . . خودەمی مروف وەردکەت وینفە
ماچی دکەت . . . کەسی ژوی ساقا تر مروف ناییت .

هەر لەوی شەفی تە دەستی خولومبیرەکی بلندکەر، دالک تە
راوست . . . پستی هاژوب دوسی ناخفتنا قایل بوی . . . تولىنگی و
کابانیا تە لپشتی . . . هاژو تولمبیرا خو . . . هوین هەمی دپلێت بای
وەر بون . . .

لەزا وی پشریا دشاراند . . . تە دقیت بگە هیه بنهجهی . . . هاژونی
تولمبیری ژوی دقیت بگە هت . . . وی ژوی دقیت بگە هت . . .

تە دقیت لگەل کابانیا خوبگە هیه مال، دا شەفی برونهیا چالیت وئی
خەجونی ژرونهیی مشت کەمی . . . هاژوژی یی لەزنی دکەت و دقیت
بگە هت، دا ژانیت رۆژە کا ناآبوسی . . . برەخ سەمانا خوئە
ژبیرکەت . . . وئی ژوی دقیت بگە هت، دا بونانی شەفا تارێ لگەل تە
فرشک کەت . . . وی ژوی دقیت بگە هت! بگە هتە کێفە؟ توژی نزانێ کا
وی دقیت بگە هت کێفە! هاژوژی نزانێ! کابانیا تە ژوی وەک وە
هەردوکانە!! نێ کەسمانا، عەقرا ژوی دقین بگەهن!

تویی دجهانه کی دا . . . ج جیهانه؟ بگە هیه مالا خو . . . پشریانا خو

بینی . . . وئافە کی بناگری غەریبا هەمی عەمری خوداکەمی . . . جیهانا تە
چو توخیب نین، ژبلی ئەو ناستە نگیت، ناهیلن تو بگە هیه هەمی ئومیدو
هیقییت خو . . . وئی جیهانی چ ژتە دقیت؟ تە چ ژوی جیهانی ژوی
دقیت؟ وئە گەلەک تشت ژوی دقین . . . تویی پیتی وان هەمی تشتانی . . .
تویی هەژی وان هەمی تشتانی . . . جیهانا کابانیا تە ژوی تویی . . . ئەو
چاقی تە یی دبینت، کەسی یی ناییت . . . شەقیاتی دناف بەرا وەدا یا بیه
دیوارەک . . . دقیت پتر نیزیکی تە بیت و چو دیوار نە مین . . . دا چو توخیب
دناف بەرا گرتی جیهانا وەدا نە مین! تتی جیهانهک بەمیت! جیهانا هاژوی
ژوی جیهانهکە . . . وەک خو نامینت . . . لگەل زیدە کرن و کیم کرنا چونا
تولمبیری . . .

هەمی توخیت وئی جیهانی تینه گوهورین . . . لگەل چونا مروفە کی
لینگی، یان لپشتا تولمبیری . . . جیهانهک دی لک وی
پەیدا دکەت . . . ئیک ژیا دی جودا ترە . . . جیهانا گەری دەی

ژوی . . . جیهانا شەختی شەفی ژوی جیهانه کە . . . وەک جیهانا کەس
ژوئە نینە . . . و ب جیهانا کەس ژوئە نادەت و نا گوهورت . . . لک وی
خوژی سەد خوژیت وی . . . ونەختی وی بچتە سەر هەمی سەرا .

تو بەری خو بەدی . . . ب . سەر جادی گافیت خودهافیت . . . ئەو بخوژی
نزانێ کا دی چتە کێفە هوین هەرسی ژوی نزانێ کا دی چتە کێفە! وی نە
لەره بچتە مال! نا زفرتە شوئا سەر خوشیا خولێ هیقین کری! یی هندەک
گافیت راهزیای دهافیت . . . ژوان گاڤا! نزا بو هندە هیدی هیدی دچت؟
نارا وەستت، ترسا وی ئەو هەکە ب وی راوەستیانی سەری وی
بەردەت . . . و خوشی خولهییا وی نەگرت و ئەو و نە خوشی بمینە بتی . . .
یان ژوی هەکە لەزنی بکەت و ب عەردەکی بکەفیت و پتر هسیت وی بهینە
سەری و بزفرتە جیهانا خو . . . گافیت وی چەند دگرانن . . . دی بیژی هەر
بیسەکی وی کەکا ناشی یا پینفە . . . دقیت دوو چو بچکاب بەرەکی
بکوژت . . . وەکی خوبچت و چوژی نەچت . . . چوژی کیم نەبت، ژبلی
چەند دلویە ئاڤا شیلی دپەتلی بەریکا وی دا . . . چەند جارەکی دەت سەر
دەفی خو . . . پتر یی بجیهانا خوش دبت . . . جیهانا نوکە ئەو تیدا . . . وەک
جیهانا وە نینە . . . تو باوەر بکە وی ژوی نەقیت وەک جیهانا وە بت . . . وی
بخو ئەف جیهانه بوخویا هەلبزاتی . . . بەلێ تە بخو جیهانا خو نە
هەلبزاتی . . . نێ وی خاترا خوژ جیهانا وە یا خازتی و گەردانا وی
نازاگری . . . بەری وی ل وە نینە وە ناییت . . . باش هوین یی وی
دبین . . .

تەز دینسرم هوین هەرسی . . . یان ئیک ژوئە یی خوژیا لجهانیا وی
رادهیلت . . . هەکە ئەو وەک وە بایه . . . وە ئەو نە ددیت . . . هەکە رە دیتیا به
یی هوسا نەدبو .

چەند دلویە کیت ئاڤا شیلی، هەمی جیهان ب پەلە وائیت خوئە
فەگوهارتن بو هندەک جیهانیت دی . . . دا هەر جیهانهکی پەلە وائیت خو
هەبن . . . دا جیهانه کی توخیبیت خو . . . هنگی هاژوب
هزرو بیریت خوئە چو بو جیهانه کا دی . . . دا هەر چار جیهان لێڤا جادی
ف ئیک بکەن . . . دا سەر خوشی مە بیتە کەلەخ و لجهانا مە بارکەت . . .
یی خاترا خازی . . . و بو جیهانه کی . . . کەس چوژی توخیب و سەر و بە
ریت وی نزان . . . دا هاژوژی نەگە هتە جیهانا خو . . . دا توو کابانیا
خوژی ب سەر و بەریت بەری نوکەفە . . . نەگە هتە جیهانا وە ئاخینک بو
رادهیلتان . . .

سەرچاوه

سلام مەنەمى

١٩٨٨/٨/٢٨

بەردە نوێزە كانى سەرچاوهى (دارىكەلى) نیشته‌وه
وتى: (ئەوجالاولو بووم، شام بە سەپان ئەنەزانی دنیاش لام
چاتسۆل بوو، بەراستی زەمانىكى خوشبوو که نۆزە رانم

ئەهات مەرەکانم بو ئیزە ئەهیناو تیرۆپر ئاویان ئە خوارده‌وه . .
که مەر روش ئەهات هەر له دوروه‌وه بریکەى نقیم و
کەمەرەکەى (گولەخان) ئەهات و ئەیداله ئاو چاوم) ئەهیش

نیشانهى ئەوه بوو منیش شمشاله کەم له قەدم بکه مەوه و فووی
پیاکەم و ئەو ئاوه پر ئاواز بکەم ، چونکه هەموو جارى
ئەىوت :

- سیامەند، دەنگى شمشاله کەت زامەکانم تىماری ئەکات و وا
ئەزانم تازە له دایک بووم دنیاش مولکى مە . . که نزیك بووه ،
ئەت وت مانگەو خەرمانهى داوه، که بەچاوه کووزکەیه کانی

هەرچونى بوو، دو ئانىكى بچووكى سى گوشەى له سووچىكى
شاردا . . دەستكەوت و چەند قالب سابوون و دووسى دەستە
شقارتەو سندوقى چاچ چەند شتى وردەى تری تىادانا . . هەموو

بەبانیه كیه كیش سى پلاستىك تەماتەى گوى چەمى تانجەروى
ئەكەرى و لەبەر دەمى دوكانە كەیا دای ئەتان . بەلام ئەوه‌نده
وەرس و بىزار بوو هەتا كیلویه كى ئەفروشت سەد ناشكورى

ئەكەوتە گلهى و ئەىوت . (تەمەنى من و ئەمەیان وتوو . . ؟!
بۆ باوكم تری فرۆ شتوو هەتا خوم تەماتە بفرۆشم !! پىشینیان
باشیان وتوو : (مەرۆف بەگەورهى فیری پلاو خواردت بى

دەست بۆلسووتى ئەبات) . . بە هەر فەلاکە تىك بوو دووکیلو
تەماتەى فرۆشت و پشتى بە دوكانە كەیه‌وه داو له گۆمى
خەيالىكى قوولا ون بوو . . بیری وەك بانئەده فری و لەسەر

تیلیان تی نه گرتم له شم نه شسته سهرنارهق و ده ماره کاتم له گریزه نه نه چوون، ههتا نهو روژهی دام نه هیلنه ناو گوری تاریک تیشکی ناو نهو نقیمه له بیرنا چی . ناخ خورگه نهو نقیمه نه خرایه گوره که یشمهوه . . . نای سهرچاوهی یادگارت زورن وله ژماردن نایه . . . نهی نهو روژهی گوله و هاوریکیانی کولی مهره زیان نه کیشاو شیخ محمودی نه مریش له گهل سواره کانیان هاتن و ناویان خوارهوه . . . له ناکاو گوله و هاوریکیان گوریسیان خسته نیوقه دی و وتیان :

- ههتا پهیمانی سهر و کراسمان نه دهیتی بهرت نادهین . . .
- نهویش به زهره خه نه به کی پر له خوشی و پاکیتی به وه پهیمانی دانئو رووی کرده گوله و وتی .
- گوله خات ههقی نه پیلانه له باوکت نه که مهوه . . .
- من کراسی خوم مسوگر کرد .
- پیرورتان بی . . .

نهوهی وت و قاچی خسته ناو ناوه که وه وتی : ه نای سهرچاوه چهند خوشه ویستی، دار به روو دار به بن و گوژیو به لالووی دورو ریشت خوشه ویستن . . . که له هیندستان دیل بووم زورم بیر نه کردی و نه و ت :- نهیی روژی له روژان سهرچاوهی داریکه لی بینمهوه تیر تیر ناوی لی بخومهوه . . . ؟ هه خریم وه لامی خوم نه دایه وه نه و ت :- له خهوا . . . !؟ بو له تاسلووجهو چوارتا دیلی . . . !؟ به لام جاریکی تر وه لامی خوم نه دایه وه نه و ت :- بوئا . . . ؟ به سهر زیندوو بم نهی بینمهوه . چهنده های وه که من له نیشتمان دور خراونه ته وه و دواچار روژیان له سهر هله ناتوهوه کوسی ریگه یان تهخت بووه . نه و وه لامه یانم راست بوو نه وه تا نه که هه تیرم له ناو سهرچاوه خوارهوه، به نکسو چهنده ها نیچیریشم له سهر خواردوهوه دهبه ها کیژی وه که گوله گوریسیان تی ئالانوم روژیش نه به نهی بینم و ناوی لی نه خومهوه . . . که هیندیبه کان گایه کیان مردار نه بووه، نه که و تنه شین و شه پورو سینگ کوتان و واوه یلاو نه یان وت :- لیمان دور که وته وه و تیر چاومان بیی ناکه ویته وه . میش له وکاته دا نه وه ندهی تر دهروونم له خه فته و دهدر لیسان لیپ نه بوو نه و ت :- نه وان گایه کیان لی دور که وتوتوه وانه کن، نهی وه که من له بیر مه گروون و به رانان و سهرچاوه و کاروخ و بیژنگ به سهر دور بکه و تنایه ته وه چیان نه کرد . . . !؟ نه وانیش ناهه قیان نه به وه موو گهلک داب و نه ریتی خوی لا پیروژه . . . مرویش بمینی به هه موو ناواتیکی خوی ده گات وه موو تنگ و چه له مه به کی له بیر نه چینه وه، دوزنیش کاله که به نه ژنو نه شکینی . . . هه ندی بی له نگ بوو،

پاشان وتی .

- وا نه زانم ناوی سهرچاوهی بارو پیش له گهل نه ما به که نه گونه وه به که ناوون و له خواردنه وه و ساردی یا جیاوازی یان نه به . . . هه چهنده چیاو شیوو دول و دارستانیکی زور له نیوانیان دا هه ن، نه وهیش بو ناو هیچ نه به . . . نهو سالهیش روژنامه نووسیک هاته نیره و ناوی له سهرچاوه خواره وه و وتی :
- دنیم زور دیوه، نهو ناوهی له و لانه دا دیومه له هیچ لایه که نه م دیوه . . . نه م سهرچاوهیش جوان ریک که وتوه، پشتی چیاو دارستانه به ریشی ده شته و چهنده ها په له کشت و کالی له به را کراوه، جگه له ناسیاوو سووره چنارزو بی و داره رهش . . .
هه ستاو سواری مایه رهش بوو . هه رقاچی خسته ناو ناوژنگی له ناسکی بان مهقان به خویا هات و به زه ویسه وه به ن نه نه بوو، له سهر چوار په له سهی به کی سه مای نه کرد، شیخیش دهستی رانک و وچوخه ی خورمایی له به را بوو . خه نجه ره سهی به کی به قه ده وه بوو مشکه ی به کی ره شی ریشوو هه لبه سترای به ستبوو . . . سواره کانیش دواي که وتن و که رویشکیکی سهر بر او به پاشکوی سواری کیانه وه هه لو استرابوو . . . تانجی به کانیش له پیش سواره کاته وه هه که به زینه وه . به لام داخه که م نیستا سهرچاوه بیتازو له دهنگی شمشال و جامی مهردوش و ته په ی سپینی و باړه ی به رخی کوری کاری هه مس و مه ری چارو بزنی به له پووش و جله ی نه سهی شیوو بوړه ی مانگای تاله دوروهو ناوه که شی به په که جیگه دا قوولی نه رواوت و نه مسال دیراوو دیروغه و تیرو گول و قولاخه و به ره نیره و ما کاوو قه تار ناسی و په یوه نندی له گه لیان به چراوه و که س نازانی بو کوی نه چیت، نهوهی نیستا ناشنایه تی قوه ی بو ق و قه له رهش و فیشکهی مارو لووره ی گورگ و چه قه ل و دهنگی کونه په بیوووه . . . تو بلی له م دوکانه هه ره دا به مر و سهرچاوه ناشنایه تیم له گهل نه گریته وه وه گه نم له خوره ی نه بینه وه و تیکلاو به دهنگی هه نگ و شمشال . . . بوئا . . . ؟ نهی نهو دوو سهرچاوه به هزاره ها دارو ده وه ن و تاویر و چیاو شیوو دول له نیوانیان هه ن بوچی به په که گه بشتن . . . ؟ خو شیخی نه مر له گوتره نهو قسه به ناکات و . قسه کانی نه خشی به ردن : (مروف بمینی به هه موو ناواتیکی خوی نه گات و هه موو ته نگ و چه له مه به کیشی له بیر نه چینه وه .) دهنگی خاله کیلوی ته ماته به چهنی پیری ژنیک . . . نهونی خه یاله خوشه ی تالکیش کردو له سهرچاوه و شیخ و داریکه لی دور خسته وه و بریاری دا له مه ولا چهن دباوکی تری فروشتبوو، نه میس نه وه نده ته ماته به روشی . . .

گولتهو برایموك

محمد رشید فتح

بهرمالان بوویت و، دوو به دوو، دوور له چاوی به دکار کهوتبوونه دهست بازی، که تو په نچه ناسکه کانت به سهرو قزی ناوه که دا ده هیناو، شانته ده کرد، نهو له خوشیاندا ده تریقایه وه، له ناخه وه دهه ژاو، قهستی بوو له نامیزت بنی. ههردوولانسان حهزتان به وه بوو، تا دره نگانگی ههروا به مینه وه. خو نهو ده مه گهر برایموك - نه هاتایه، نهوا ده می یه کدی تان ده مزی. جا چیر له مژینی ده می ناوه شیرینه که ی کانی یه کی بهرمالان خوشتره؟! . نهی چیر له مژینی لیوه نال و تهرو پاراوه گه ی گوله که ی نیو ناوایی به تامتره؟! .

که تو ناواریکی پر له عیشوه و نازت دایه وه، برایموك به جهسته شه کت و ماندوه که یه وه له نزیکته وه وه ستابوو. بهرله وه ی تو بزا کینیت و، بسله مینه وه، چاوه کانت له چاوه کانی گیر کرد. تونته توانی له وه زیترو وانیسه بی نارامی یه که ی نهو بقوزیته وه. بویه سهرت داخست و، سووکه شهرمینک شه ژاندیتی و، به خوکه وتی. خیرا گوزه که ت پر کردو، نات هه شرانت و، له ژیر لیوه وه خواحافیز بوونی یه کت له کانی یه که کردو، کانی یه کهش بهوپه ری دلته نگی یه وه بهری ی کردی.

هیشتا چهند ههنگاوینکت نه نابوو. برایموك - دهنگی دای.

- نهوه که چه جوان، بووا زوو کانی یه که ت جی هیشت؟! .

- ناخر براله واشه داها ت. . گهر زوو نه چمه وه تاوینکی دی له دووم ده گهرین.

گوله. . نهوه نه ژیان تو راویت؟! . جاتو له ژیان بتورنیت، زهوی له ناسمان و، مندالی بهر مه مکانهش له شیر ی دایکی ده تورنیت!! .

توو نهو سیپاله یان وتوو، ده فری ی ده باسروشته رازاوه که ی نهو نیوه له داخایه خه ی خوی دانه درت.

وتمان: چاوه کانت رهش رهشی قهترانین، وتمان که ز یه کانت رهش رهشی قهترانین، به لام نه مان وت: به خوشاردنه وه ی تو. په لکه زبیرینه بهم که ژوکیوه وه. فرست بینی و. به وجوره جوانی ی خوی بشوینی. گوله. . نهوه له جی ده روانیت، به بازخوازی مه له سه رلی شیواوه که ی خه یالت له چ هیلان په کدا نارام بگریت. به کیوه که ی پیش ده می ناواییه که وه. یا به کانی یه که ی بهرمالانته وه.

خو نهو تا ئه رهسه که ی کانی ی بهرمالان دهنگی لی ههه بریوه. بانگی تو ده کات. گویه دهنگی نایستی؟! . نهوه دهنگی عاشقه سه و داسه ره که ی تویه، بویه له تاوتو شه وور و هه ناله و هاواریه تی. هاکا برایموك - یش له تهك ناله توونی خوردا، هاته وه سه رکانی یه که وه، له ژوانیکی دیدا، به یه کدی شادبوونه وه. خویه که م بینستان هه ره به بهر چاوی ناوه سازگاره که ی کانی یه که وه بوو! .

گوله. . له بیرته نهو نیواره یه تو نه بوویته نهو شهنگه بیر یه ی که داروبه ردی ده ور و به ره که شت دزه نیگیای خویانت تیگرن. به لکو ته نیا میوانی نازیزی سه رکانی یه که ی

گوله . . كه وتوه ههنگاونان و، پئی نازی نایهوه بهسەر زهوی بهکە ی ژیر پیندا .

- کچی جوان ئەو قسهیه م بویه کرد، چونکه دهزانم توش وهکو من ئەم گانی بهت خوش دهویت !

جاریکی دی سەرنجه کانی گوله به بهژن و بالاو، سەرو سیمای برایموک - هوه، گیرسایهوه .
- براله تو کی یهت ؟

- گوله . . نامناسی ؟ . من برایموک - م و، عاشقی ئەم سەرچاوهیه م و، ماوه بهکە شهوانه به دیاری بهوه ئیشک دهگرم .
- بو ئیشکی لی دهگرت ؟

- ئە ی گوايه ئەوهت نه بیستوهه، ئاوی ئەم کانی به بهدهمی سهگ و گورگ پس ده بی و، ئەمجا کویر ده بیتهوه و، وشک دهکات . تو حهز بهوه دهکەیت جاریکی دی وینه ی نهشمیلە ی خوت له ئاوی ئەم کانی بهدا نه بیتهوه !!
- ئەه . . براله . . ئەه . . هەرگیز حهز بهوه ناکەم .

گوله به سەرسامی بهوه ئەمە ی وت . . له نیوان بروا پینکردن و، گومانیشدا دوش داما . تیامابوو، پئی هه لگرت و به رهه مالهوه بیتهوه، یا هه روا بمیتهوه و، تاریکیش به ئاره زووی خوی به سەریا دایباریت .

«- تو بلی ی ئەم کوره لاره به راستی پئی، یا بومانه وهی من وا ده لیت، خو گهروایی ئەوا منیش دهدهمه کیو . گوايه هه روا به سانایی ئەم ئاوه چاو قرزالی به کویر ده بیت و، ئاوی دهسرتیهوه ! . . ئەم کانیه نازداری کهوا دهرامتی هه موانی له سه ره به دهمی سهگ و گورگ ته رای لی ده بیری . . نا . . ته خیر شتی وا مه حاله و، ئەم کوره هه ره له خوی به وه قسان دهکات، جاخو خه لکی ئەم نیوهش نی به ئاوه کو ئیمه دل وده روونی کانیه ی بهرمانان بناسی . . »

- براله . . تو هه ستت بهوه کردوه که سهگ و گورگ دینه سەر ئەم کانی به ؟ !

- به لی . . هاکا رۆژیک له رۆژان . . له ناکاو په یدا بوون و . ده میان تی ژهنده و، پیسیان کرد . . گوايه جاریک له جاران ئاوه که ئەوه ی به گوئی توشدا نه چاندوه ؟ !

- ده شتی وایی . . ده شتی واشی به من وتی .
- گوله خان . . ئەوانه ی به راستی عاشقی ئاوی ئەم کانی به نه بن . . له دهنگ و سه دای ئەو تی ناگەن .

- قسه که . . براله قسه که . . به راستی دهنگی ئاوه که ی نه

کانی به له هه موو دهنگیک دلگیر تره !

گوله . . ههستی بهوه کرد، سەرنجه تیزه کانی برایموک ورده، ورده، ده چنه نیوخوین وده ماره کانی بهوه و، ئەوه تا دلنه نه سه ره وته که ی له تاوا ئوقره ی لی هه لگیراوه و، خواستی لی له قه فه زه ی سنگی به وه بیته ده ره و، تاو یکی دی وای لی بکات . که به برایموک . . بلی توخوا به سه ر دل م به به ری به وه نه ما . منیش هه مان هه ست و نه ستی تو له خوی گرتووم و، دل م پته وه به !

بویه له وه زیتر خوی نه گرت . . سه ری داخست و، به شه رمه وه رووی کرده برایموک .

- جار ی به خوات ده سپیرم .

- خوات له گه ل گوله که م .

«- ئەوه خو وتی . . گوله که م . ئەوه خو وای وت . »

له تهک هه ره هنگا ویکیدا ئەمە ی دهوت و، زه رده خه نه شی به سه ر هه موو شتی کدا ده به خشی به وه .

گوله - قسه ی برایموک بوو، خوت وتەنی برایموکی فریشته، ئە ی ئەوانه ی که عاشقی کانی به کەن فریشته نین ؟ . ئەوانه شی که باوه ریان وانی به، به لای تووه شه ی تانن . که واته ملاملانی به که له نیوان فریشته و شه ی تاندا به ! . . شه ی تانیش تا سه ر نه ی تسانیه پشی فریشته کان له زه ری بدات ! . . ئەو نیواره به ی که تو برایموک چی هیش هینده ی نه برد، سهگ وه رو، لووره لووری گورگ له هه موو لایه که وه سه ری هه لدا . تو تاکه که سیک بوویت له نیو ئاویه که دا هه ستت به مه ترسی به کی گه وره وگران کرد، بویه گرتی به خوی و، دنیات له پیش چاو تاریک بوو، دلت له لای ئاوی کانی به که و، برایموکیش بوو . نیسه چی ده که یهت ؟ . . بهو خه لکه ده لی ی :- فریا که ون، سه رومالی نیوه، هه موو شتیکی نیوه، بهنده به بوونی ئاوی کانی به که ی بهرمانانه وه، ده تا زووه به هانایه وه بچن و، فریای که ون . . تا کویر نه بووه و، وشک هه لئه هاتوه و، واخه ریکه سهگ و گورگ ده می تی ده خه ن و . پیسی ده که ن، خه لکینه نیوه ده زانن، بهوه کانی به که مان له کیس ده چی و، له مه ولا به هارانش ناته قیته وه و، نایته وه بهو سه رچاوه سازگار و روونه ی، که داروده وه ن و، گول وگیای ئەم نیوهش

گورانی بولین .

ئەي ئىمە ھەمىشە لە دەورى ناگەرىن ، خوگەر سالىك
وھكو پيوست نەتەقى بېتەو ، قوربانيمان بو نەكردوھ . كەواتە
بە وشك بوونى ئەو ، بە كوئىرەوھ بوونى ئەو ، ئىمەش
كوئىردەبىن و ، رووناكى ژيانمان نامىنى ، لەكوى كانىلەيەكى
ديمان چەشنى ئەم كانىلەيە دەستگىر دەبىت ؟ . لەكوى داىكىكى
بەرھەمى وامان چنگ دەكەوت ؟ . جا وا واشم پى وتن . دلىام
كەس باوېرم پى ناكات ، ئەي لىم ناپرسن : كى ئەم قەبەيە
خستوتە سەردەمت ، گولە ئەمەي تۆ دەي لىت . جگە لە
خەون و خەيال ھىچى دى نىيە . ئىمە تا ئىمرو نەمان
بىستوھ ، ئاويك لى بروت ، بەدەمى سەگ و گورگ پىس
بىي !! . ئەي گەر پى يان بلىم : - من ئەوھ لەدەمى ئاشقە
رووتەيەكى ھەك برايموكەوھ بىستوھ . ئەوجا ئەوان چ
دەلن ؟ . نالين . . گولەكە قەي ئاشقان لە خەون و خەيال
بە دەرنىيە ، برۆ تۆ ئاشقى برايموكى و ، ئىسە لە زمانى حالى
يەكدى تى دەگەن ! . لە وەتەي ئەم گونە ، گونە ، ھەزاران
دەندەو ، دەعباو ، جىروجانەوھ ، دەمیان ناوھتە نىو دەمى كانىلەيە
بەرمانانەو ، كەچى تا ئىستە ھەر سەربەرزەو ، بەفیزو نازەكەي
خوئەو ، ئاوازە دىرینەكەي خوئ دەچرى ! .

تا شوھ درەنگتر دەبوو ، لوورەلوورو ، وەرە وەر ھەر روو لە
زىادى بوو ، بەلای خەلكە بى دارەكەي نىو ئاويەكەوھ ، لە
مانگەشەودا ، ئەم دەنگ و نەنايە ، گەلى ئاسايى بوو . بەلام
بەلای گولەوھ ، لەوھ زىترى دەگەياند ، ئەوئىش ئەوھ بوو ، كە
سەگ و گورگ بە كانئىيە دەوھرن . نەك بە مانگى شەوھ
خاموشكە . بوئە سەرتجەكانى بە ئالوزىيەوھ رايەل كەردبوو .
ئاگاشى لە دەوروي كەي نەمابوو ، باوكى و ، داىكى و ،
خوشك و براكانى ، كى پى تاتى خوئاندا شەكەتى روژانەكارى
نىومەزراكان ، لەئىسوخەفى خزاندىبون ، كەچى ئەم
ھەرمایەوھ ، لەتەك بەرى كەردنى شوگاردا ، ئىشكى دەگرت !! .

گولەكە . . دەھەستە ، ھەك ئىوارانى دى ، دەست بەدەرە
گوزەكەو ، بەرەو كانىيەكە بەرەوھ ، ئەوھ لىيە لەتاو دوورى تۆ
دەنگى نوساوه . ئەمە سى روژە چاوه كانت بە چاوه گەشەكانى
ئەو روئن نەبوئەوھ . گوايە دەتەوئى ھەروا بىئىتەوھ . جارنىكى
دى لەتەك شەپولە وردەكانىشيدا گەمەو دەست بازى نەكەيت .

برايموك . . بەراستى دلسوزى خوئى بو كانىيەكە دەرخست .
وھفاو ئەمەكدارى خوئى بو ئەو خەلكەش پىشان دا . .
سەلماندى كە ئاشقىكى سەوداسەرى كانىيەكە بوو . ئەي
عشق لە خوئوردن و ، سەرسەختى ناوئىت ؟ .

ھەر لەم روژانەدا نەبوو ، تۆ دەستە خوشكەكانت چوونە
سەركانىيەكە . چىتان بىيى ؟ . لاشە ساردوسرەكەي برايموكت
نەبىيى ، لە دەمى كانىيەكە كەوتىبوو . خوئە گەش و ئالەكەشى
تېكەل بە ئاوه روونەكە بىوو ، بە جەستە خوئناوى يەكەشىيەوھ
جى قەپالى سەگ و گورگ نەدەبىترا ؟ .

ھىندەي نەمابوو لەھوش خوت بچىت ، بەدىار برايموكەوھ ،
دەستە ئەژنۆ ھەلكورمايت و ، بى ئاگا كەوتىتە خوئ رىنەوھ .
دەستە خوشكەكەت زوو ھەستىان بەوھ كەرد ، كەتو بو لەن
نىوچوونى دلەرىكى ئازىز ئەم شىن و روژوئە دەكەيت . . بەلام
كەسيان پرسىارى ئەوھى نەكرد . .
- توخوا گول . . ئەم لاوھ كىيە ؟ . .

دوواجار ھەرناسىشيان . كە ئەمە برايموكەو ، ئاشقى ئەم
كانىيە بوو . ئەي دوای شارنەوھى لاشەكەي ئەو ، لى يان
نەپرسىت : - گولە . . راستمان پى بلى . . برايموك ئاشقى توش
نەبوو ؟ ! .

تۆ بو يەكەمجار پركىشى ئەوھت كەرد . . كە پى يان بلىي : -
با . . ئەو كەسەي كە ئاشقى راستەقەنى كانىيەكە بى . ئەوا
ئاشقى مېشە . گولە دلئى دابوو . بە مروئەكەي ئازاوو لە خوئ
بوردووى وھكو برايموك . . چونكە ئەو بە دل و بە گىيان
كانىيەكەي لە دەمى پىس دەپاراست . ئايى لە برايموك چ جوړە
ئاشقىك بوو ! .

دەھەستە گولە . . ھىچ نەيى بچوړەوھ دىدەنى گوزەكەي
برايموك . . خەلكەكە لەسەر خواستى تۆ ، لە نزىكى كانىيەكەوھ
ئەويان لە گوړ نەنا . . بەلئى خەلكەكە ئەوھيان كەرد ، بەلام خوئا
ئىستەش زۆرىيە ھەرە زۆريان نەھاتوونەتە سەر بىروراكەي
برايموك و ، قەكەنى ھەر بەخەون و خەيالنىكى نەزۆكانە
دەزانن و ، بە لاشىانەوھ واپە ھەرگىزاو ھەرگىزاو ئاوى كانىيە
بەرمانان بە دەمى سەگ و گورگ پىس نايى . ئەي بو برايموك
ئەو شەوھ ئەو سەگانەي تۆياندا ؟ ! .

دەھەستە گولەكە ، گوزەكە دەست بەرى ، وا ھەرزەكارانى
نىو ئاويش تابلوكەيان نەخشاندەوھو ، چاوهچاوى دەرەكەوتنى

سەربازێك

نەبەرد

رەسوول كەرىم

كاك(سالار) . سەربازى دلیر، ئەوكاتە سەرۆكى خوشەویست (كاكە صدام حسین) نیشانهی ئازایەتی (نوط الشجاعه)ی كرد بە بە روکی دا . . له خوشی دا دلە بەتینه كەى وه كو چۆله كه دەفری . هەموو جیهان له بەر چاری رەنگا و رەنگ بوو . ناهەقی نی یە ئەگەر له بە ختیاریش دا هەل پەڕیت و ، گۆرانى بلیت : چونكە سەرۆكى بەریز و خوشەویست ، شایەتیی بو داوه كه سەربازێكى ئازاو نەبەرد . . بە بۆنەى ئەو ئازایەتی . . ئەهوان تايەى كه نواندوو یەتی چون ؟! . . سەربازێكى بریندارى غیراتی له دەست دوو سەربازى ئێرانى دۆژمن رزگار كردوو ! . . كه دەیان ویست بە دیل یی گرن . ئەمیش وه كو شیر و پێنگ پیش ئەوی یی هیلێ ئەوان دەست بكەنەوه ، پەلامارى دان . . هەردوو كیانی بە دۆزەخ سپاردو ، هاوڕى سەربازەكەى گەباندموه ئۆ دوگا ! . . تیماریان كردو له سایەى خواوه چاك بۆوه .

سالارى سەرباز هەر كه (نیشانهی ئازایەتی) بەكەى بە بەروكى خۆی وه دەبیتى له خوشی دا گەز گەز بالای دەكرد . هەمیشە ئەو دیمە نه دل فرینەى له بەرچا و بوو كه سەرۆكى قارهمان ، ئەو كاتەى نیشانه كەى بە دەست وه بوو . له بەردەمى ئەم دا وهستا . . ئەمیش بە جوریحى وا دورجو دولا بە سەلامیكى سەربازانەى بو كرد . . زەوى سەكە له ژیر پنی دا لەرى یهوه ! ئەمجا سەرۆك ئەملاو ئەولای ماچ كردو ، بەشانازى یهوه نیشانه كەى بە بە روکی دا كرد .

ئالەو كاتە پر له كامەرانى یهى دا هەست و سۆزى خوشەویستی بەرامبەر سەرۆكى ئازیز (صدام حسین) وه كولا فابو بە تین و تەوژم بوو ! . . نه خوشەویستی دایك و باوك ، نه كۆر و نه خوشك و برا هەرگیز نه

روخسارى تۆن . قەت چەهە چیان ت بەرگوى نەكە و توتە ؟ . . بیگومان هەزار جاریش ، جا چ گوى یەك له گوى كیزۆلە یەكی وه كو تۆ سووكتەرە ؟ . له هەنگا و ناویدا گویت له خشی مار و میرووشه . . ئاسك ئاساش له سیبەرەكەى خوشت سل دەكەیت .

هەرزەكاران چ دەلین : . . نالین . . گولەخان . . دەسەریك هەلبەرەو . تەنها خەندە بە كمان تیگرە . . خو تۆ یەكێكى و ئیمەش دەیان مروی دل سووتاو . گولەخان ئیمە خاكی بەرپیتین ، ئەسەر پەنجە یەكی تۆ ملی خومان دەشكینین ، دە تیری نازت دەركەو . سى بەتیکەسار بیکە . . خو هەر دەبیت رۆژێك له رۆژان بیبە هاوسەرى سڕویەكی دلبرای ئەم گوندە ! .

هیندەى . . سەبەح . . تا دەهات تاریكى رەشتر دەبینواند . ئەوشەوه نەنگ سەسەرى كردبوو . بۆیە خەمێكى ساوا بە روخسارى مندالانیشەوه چوكی دادابوو .

لەناكاو . . سەگ وەرەو ، لوورەلسوور دەستی یی كردهوه ، دەنگی زولالی ناوی كانی یەكە كه وتەوه بەرگوى گولە .

« خو ئەوه ناوه كە . . پر بەخوی هاوار دەكات . . ناشقانی من فریام كەوت . تا گیانم تیدا ماوه . توبلی ی خەلكە كه ئیستە باوەر بەوه بكەن . كه سەگ تەنها بە مانگەشەو نازەریت . . »

حیرا . . كهوتیته خوت . رانك و چوغە كەى پاوكت كردە بەر و ، گۆچانە كەشت دەست دایهوه . كهوتیته نیو ئاویەكە .

دەنگی خەلكە كەت دا . . زۆرى نەبرد هەرزەكارانى نیو ئاوی بەدەنگتەوه هاتن و ، بە دووتەوه بەرەو كانی یەكە بوونەوه .

ئەوانەى كه گالتهیان بە قەكانت دەكرد . . ئەوانە بوون . . كه دەیان وت : . . قەسى ناشقان خەون و خەپالەو ، متمانەى یی ناكریت . . ناوی كانی یەكەش بە دەمی سەگ و گورگ پيس نابى ! . ئەوانەشى كه لە تەكتا بوون . ئەیان دەوت .

ئەوهی بە كەسانى ناشق دەكریت . بە كەسانى دی ناكریت . تا ئیمە مابین . هەریە كەمان برايموكیكەو . نایەلین سەگ و گورگ دەست بپیتە بەرینى كانیەى بەرمالان .

بیری ئەم چیرۆكە له ئەفسانە یەكی كوردی یهوه وەرگیراوه .

پرهوهرى يەك

* عالیة عبدالکریم *

له ژووره که یا دانیشتیوو، بی‌حواسی و بی‌تاقەتی نارامی لی
هەلگرتیوو، جینگە ی بە خوئی نەئەگرت. ماتەمی پەردە ی رەشی
بەسەر دل و دەروونیا کیشابوو. ئوقرە ی لی هەلگیرابوو. هەر
ئەهات و ئەچوو بە ژووره رەق و تەقە کەیا، کە له دەنگی
سیسک بەولاو هەچ دەنگیکى تری تیا نەئەبیست، ئەویشی
بەجوری ئەهاتە گوئی کە له دەنگی موسیقای ماتەمینی و
خواحافیزی له لاوانی جوانە مەرگ و بی‌تاوانانی ئەکرد لەگەل
لاواندەو و پیاھەلدانی دایک و خوشک و خوشەویستی
بەجی ماوی و لەگەل ئاوات و ئامانجی ئەهاتوو دەیان. . . ئای
ئای چ هەلوئەستیکی جەرگ پر و بەنازەرە؟! .

وای هەست ئەکرد و رده و رده ژووره کە ی دیتەو یەک! .
بەلی ژووره کە ی لی بووبوو گۆریکی تەنگ و تارو قوون و
دیوارەکانیشی لی بووبوو مەلانیکی کانی گۆرە و شارو خویشی
و هەگۆبەریکی تازە مردوو دەهاتە بەرچاو کە گۆرەهەلکەن و
هەلکەن و کەس و کار جی‌یان هیشتی و گۆرە و شار بەدری و
پەراسووی راست و چەپی بە یە کابجی! .

ئای ئای! خو ئەلین مروف تەنھا یەک جار ئەمری کە چی
مروفی ئەم چەرخی رۆژی سەدان جار ئەمری و زیندوو ئەیتەو و
گۆرە و شار ئەدری و شیرى بەری دایکی هەلکە هینیتەو؟ . . . نا
ئەمەبە یاسای سەدە ی بیستەم؟! .

سەعات بوو بە شەشی ئیوارە تا ئەهات زیاتر بەرچاوی تاریک
ئەبوو، ئەگەرچی هیشتا بەتەواوی شو دانەهاتبوو.

هات بەبیریا بەرەو کتێبخانە کە ی بروا بەونیازە ی لەناو
کتێبەکانیا کتیی هەلبێزیریت کە تۆزنی دلی بی بکریتەو،

دەگەشتنە ئاستی ئەو خوشەویستی یە . ئالە و کاتە دا کە سەیری بالای بە
شانوشکۆی سەرۆکی دەکرد . . . له دلی خوئی دا دەیوت : «بە بۆنە ی
سەرۆکی خوشەویستمانەو عیراق دەگاتە ئەو پەری سەر بەرزى و
پیشکەوتن . . . کاک سالار له ناوچەرگە ی شەر و جەنگیش دا (نیشانە ی
نازایەتی) یە کە ی هەر یی بوو . . . هەمیشە ئەو نیشانە ی هانی دەدا بو ئەو ی
نازانر بیت . وای دادەنا هەمیشە سەرۆک سەرنج له قارەمانی یە کە ی
دەدات! . . . بۆیە له هەلمەت بردن و، دەست کردنەو دە هەورە
بروو سکە یێک بوو بو خوئی! هەرگیز له مردن سلی نەدە کردەو .
سەر بەستی نیشمانە کە ی زۆر له لاگرنگتر بوو له ژبیانی خوئی کە
برینداریش کرا هەر بە بۆنە ی دلیری و چاوقایمی یە کە یەو بوو .

لە یەکی له جەنگە کان دا ، کاک سالاری سەرباز لە گەل چەند هاویری
یێکی دا - کە ئەم له پیشانەو بوو - له پەلامار دانیکی کوتوپردا . . .
هەلمەتیان بۆ سەر سەنگەر یکی سەختی دوزم برد . سەربازە کانی
دوژم سەریان لی شیواو، کەوتنە هاوار هاوار . لە ماو یێکی کەم دا ئەو
ئیرانی یە دوزنسانە قەلاچو کران . . . پیش ئەو ی ئاوە له کانیان بە فریایان
بکەون . کاک (سالار) کە گەرایەو بو سەنگەرە کە ی خویمان ، بۆ
دەرکەوت له سەنگەرە کە ی دوژم دا نیشانە ی نازایەتی یە کە ی لی
کەوتوو . بی سلەمینهو یە کە سەر برپاری دا دووبارە بگەریتەو بۆ ئەو
سەنگەرە بۆ ئەو ی (نیشانە کە) بهینیتەو .

هەرچەند هاوڵەکانی و یستیان بە شیمانی بکەنەو چونکە مەترسی یێکی
زۆر لەو گەرانەو یە دا هەبوو . بەلام سوور بوو له سەر برپاری خوئی .
رۆوی تی کردن وتی : بۆ من شوورە یی یە ئەو نیشانە یەم لی ون بیت ، کە
سەرۆکی نازی سەمان - کاکە صدام - بی بە خشیوم . کەواتە من مافی
هەلگرتی ئەو نیشانە یەم نی یە!

بەگور جو گۆلی و هەلمەتی و هەک پلنگی یەو گەرایەو بو سەنگەر ی دوژمنە
کوژراو کان و، نیشانە کە ی هەل گرتەو . . . بەلام له گەرانەو ی دا بۆ
سەنگەرە کە ی خویمان ، ئەپەندە ی نەزانی له دواو گۆللە یێک بە شانی ئەو
دەستە ی دا چزا ، کە هیشتا نیشانە ی نازایەتی یە کە له قوئی مستی دا بوو .
(سەربازە کە) گلاو دوو پەرمە و قولاتی دا . ئەو چە کە ی بی بوو
. . . پەری . له گەل ئەوش . . . نیشانە کە ی پۆتوند گرتبوو، هەر لی نە کەوت
. . . بە برینداری پەلاماری کچێ نا کە ی دایەو، نازایانە هەرچونیک بوو بە
دەم شەر کردنەو، هەلستان کەوتن وتلاو تل کردنەو و خوئی گەیان دەو
سەنگەرە کە یان .

هەموو هاویری یە کانی هەر له دوورەو بەرەو پیری هاتن و، دەستیان کرد
بە تیمار کردنی .

نیشانە ی نازایەتی یە کە یشیان له قوئی مستی دا دەر هیناو ، کردیانەو بە
بەرۆکی دا .

ئەمجا هەموویان له بەردەمی دا وەستان و، بۆ دلیری یە کە ی کەوتنە سەلام
کردن

چونکه نه یزانی خویندنه وهی کتیب بو مروف به تاییه تی له م کاته خوشانه دا باشتین هاوری به که پستی بی بیه ستری و تاراده بی جری گرانی سهردل سووک بکات. ئیتر بی سی و دوو روی کرده کتیبخانه که ی و پاش چند جار هات و چو به به رده میا دهستی دریز کرد بو کتیبه کانی و ناویشانی کتیبه کانی به که به که نه خویندنه وه به دوو دلنی به وه هلی نه گرت و دای نه نایه وه نه گرجی باوره ریشی هه بوو به کتیبه کان و ناو پروکی کتیبه کانی. بیره نه مجاره بریاری دا هه کتیبیکی به دهسته وه هات هلی بگری و دهست بکات به خویندنه وهی.

دیسانه وه ورده ورده دهستی کرده وه به هات و چو به به رده م کتیبخانه که ی او چاوی بریسووه کتیبه کان نه گرجی دلنی نه لایه کی تر بوو. له و کاته دا چند کتیبیک له عاستی دهستی ترازان و بیری که وهت دهستی که وهت سه دهفته ریک و ده ری هیناو نه ناشای کرد دهسته جری بیره وه ری به کانی به تی.

هه له گه ل چاوی نه رینیا تاسه ییک به تهوقی سه ریا هات و له که له نه نگروسی بی به وه ده رچوو، له گه ل زیندوو بوونه وهی ده یان بیره وه ریشی رابووردوو له خوش و ناخوش. به ره و جینگا که ی گه رابه وه بی دهنگ له سه رخوی راکشاو سه رینه که ی خسته پستی به وه. دهستی کرد به هه لدا نه وهی په ره په ری دهفته ره که وه. هه ر بیره وه ری به ک که له لاپه ره به کدا نو سه رابوو نه یخسته ناو قولایی ده ریای خه یال و روزانی رابووردوو و یاد کردنه وهی نه و کاتانه ی که له گه ل نه و براده رانه یا دانیشتیوو. تنانه ت وشه وشه قسه کانیان و قسه کانی نه هاته وه بیرو ناوه ناو، له ناخه وه هه ناسه ییکی قولی هه لته کیشا. به ده م هه لدا نه وهی په ری دهفته ری بیره وه ری به که ی و له گه ل هه لدا نه وهی هه ر په رینیک له دهفته ره که ی لاپه ره به کیشی له دهفته ری تیره بسوونی میژووی ژبانی و یاده کانی خوشی هه لته دایه وه. بویه ده یان یادو ناوات و نامانجی نه هاتوه دبی که وه وه یادو برینی کون و نوبی هاته وه سوو. هه تا به ده م ماسورو خه یاله وه که وهت سه ر خویندنه وهی بیره وه ری هاوری براده ری که نه مه ی خواره وهی تیا نووسیوو:-

برای نازیزم نه ریمان! خوشی و سه رکه وتتم ناواته و نه م چند دیره ت بو نه نووسم؛ چونکه بر و نا که م ئیتر جار یکی تر بمینیه وه:-

برا خوشه ویسته که م! نیستمانه که ت له به رچاوی و هه رگیز له یادی نه که هیت و نه یگورپه وه به مالی دنیا. یارمه تی ده ری

گه له که ت به و دل سو ز به بو هه موو مروف. ئیتر خوشیت. هاوری ت (هاوری). (۱۹۸۲).

نه ریمان به خویندنه وهی نه م چند دیره ی ده ستووسی هاوری براده ری موو چرکه ییک هات به له شیاو بو ماوه ییک بی دهنگ بوو. سه ری به رز کرده وه بو کتیبخانه که ی و چاوی بری به به که به که ی کتیبه کانی و له به رخوبه وه تی: هه ر کتیبی له م کتیبانه گه نجینه ییکه بو مروف و بیره وه ری به کی هه رگیز له یادنه چوویشه بو خاوه نه که ی؛ چونکه مروف که ده ست به خویندنه وهی هه ر کتیبی له م کتیبانه نه کات، جگه له وه که سوودی لی وه رده گری، وایش نه زانی له گه ل نووسه ری کتیبه که دا دانیشتیوو و نه دوی با سه دان سالیش بی مردی!

به ده م قسه کردنه وه له گه ل خویا به رده وام بوو له هه لدا نه وهی په ره په ری دهفته ره که و خویندنه وهی بیره وه ری به کاندا، تا گه بیسته سه ر لاپه ره ی بیره وه ری به کانی نازادی براده ری که هه ر له سه رته ی منالی یانه وه دوو هاوری گیانی به گیانی بوون؛ ییکه وه نه چوون بو قوتابخانه و ییکه وه نه هاته وه. هه ره ها کردبو یانه عاده تیش، هه ر دوی لیوونه وه یان له ده سه کانیان و گه رانه وه یان بو مال و پاش پشودان و یارمه تی دانی باوکیان له هه ندی کاروباری جووتیاریدا، کتیبه کانیان هه لته گرت و نه چوونه ناو باخه کانی خویان که له پالی به کدا بوون و، له ناو کیله که یاندا^(۵) که له ناو باخه که دا بوو نه یان خویندو نه چوونه وه به ده سه کانیانوا، جار جاریش له کیله که نه هاته ده ره و به ده م پیاسه وه نه یان خویندو هه وای پاک و خاوینی نه و چه م و دۆل و چیا به یان هه لته مژی و نه چوونه سه ر کانی بنار شاخه که، که چند هه نگاوینک له باخه که وه دور بوو. نه م کانی به ییش هه ر به کانی شووره سواران ناوی ده ر کردبوو، تابللی ناویکی سازگار و خاوین بوو، له هاوینا سه رخش و له زستانا نه سارد نه گه رم. به ته وای خه لکی ده لکی هه ساندبو وه یی نه وهی هه ج وهرزی که م بکات، به لکوو به شی کشت و کالیشی نه کرد خه لکی دیکه به هوی

نه م کانی به وه نه و نه ده ی تر خوشه ویستی گونده که یان چوو بوو^۶ به دلدا. ده ماو ده م له باویا پیرانیانه وه بیستبوو که نه و کانی به نه سه رده می شو ره سوارانیشدا هه ر هه بووه و به و ناوه زه لاله په ره ورده بوون و تینوویه تی یان شکاوه. سه ره رای نه وه ییش بو

نه خوشی وه کو باداری و نه خوشی پستیش سوودیان لی
وهرگرتوه .

نازادو نه ریمان به یاری کردن دست و چاویان نه شوری و نیر
ناویان نه خوارده وهو دواپی به رهو مال نه گه رانه وه . نازادو
نه ریمان بهم جوړه تا وهرگرتی باوه رنامه ی زانستگای کولنجی
زانباری پیکه وه بوون و پله کانی خویندنیان به که له دوا ی به که
دهبری . به لام نازاد هر بیری به لای کانی بنار شاخه که یانه وه
بوو و زور خوشه ویست بوو لای . دنیا بوو نه گه ر نه م کانی یه و
سه دان کانی تر که له ولاته خوشه ویسته که یه هه ن دهستی
زانباری یان بگاتی سوودینکی زور نه به خشن به ولاته که ی
له باره ی ناوه دانی و تندرستی و پی گه یاندنی مروفی له ش ساغ و
به توانا . بویه خولای ته و اوکردنی خویندننی له دهره وه ی ولات
که و ته سه ، به ته مابوو به لکوو له به کی له زانستگا
جهانی به کاندای وهر بگیری و له زانستی ناوو هه و او کانی ودا بیته
پروفیسور و بگه ریتسه وه بو نیشتمان تا بتوانی نه وه ی له
میشکیدا یه و بیری لی ده کانه وه بیته دی . هر به م بو نه وه بوو
که له بیره وه ری به که یدا نووسیوی بو نه ریمان : نه ریمان
برام ! وا بوم ریکه وتوووه نه روم بو دهره وه ی ولات . نیر چون
نه روم نه وه پیوست به دریزه پیدان ناکات ، ته نه نه ونده هه به
به نیازینکی پیروز نه روم . بویه به کورتی نه م چند دیرت بو
نه نووسم و نکات لی نه کم کانی به که و ناوه که ی و چیا ی شوړه
سواران و گونده نازاره که مانت له بیر نه چی ؛ نیمه په روه رده ی
ناوی نه و کانی یه یین ، هه وای نه و چیا و لو تکه و بنارانه مان
هه لمز یوه ، له وی گه وړه بووین . نیر سه رکه و تنم ناواته .

هجوړیت : [نازاد شوړه سواری] . ۱۹۸۰

نه ریمان به خویندننه وه ی بیره وه ری به که ی نازادی براده ری
گه راپیه وه بو ته م نه ته . الی و چون یه ته ی رابواردنی له گه ل
نازاد داو چوونه قوتابخانه یان و نه نانه ت ناموزگاری به کانی
ماموستا کانیان و چونیه ته و ته وه ی دهرسه کانیان که چون به
دلسوزی بیان نه خویندنن ؟ نه نانه ت نه گه ر بیانزانیایه قوتابی به که
له بهر نه بوونی ناتوانی له خویندنا به رده و ام بی نه وان یارمه تی یان
نه دا بو نه وه ی خویندنه که ی له کیس نه چی . . .

نه ی جوانی دیمه نی گونده خنجیلانسه که و کانی و ناوه
سازگاره که ی که چیا ی شوړه سواران له نامیزی گرتیوو و
خستبوویه ناخی خوینه وه ؛ بویه هه رگیز ناوه که ی که می نه نه کردو
هه میسه نه بریقایه وه و کیف خوش بوو !

نه ریمان نه م هه سووه بیره وه ری به شاراوانی چند ساله ی
رابووردوی هاته وه یادوو ، وای نه زانی ئیسته ییش نه وکاته یه و
منداله بچکوله که ی گونده که یانه و له گه ل هاوریکانیا به سه ر چیا ی
شوړه سوارانا سه رته که و نی و له سه ر تاشه به رده سافه کان وینه ی
شوړه سواران نه کیشن و پاشان بو دامینی چیا و سه ر قه راخ ریگا
باریکه که ی به رده می چیا و کانی به که خو یان خل نه که نه وه ! نای
که ره زانینکی خوش و ساده و پی گری و گول و هه رگیز له یاده نه چوو
بوون !! . . .

ته نانه ت نه وه ییشی هاته وه بیر که جاریکیان له کانی
خل بوونه وه که یدا که و ته به سه ر کچه جوانیکله که ی
دراوسی یاندا که ناوی کالی بوو و له کانی نه گه راپیه وه
کوله که یینکی پر له ناوی به سه ر شانه وه بوو و ریگا باریکه که ی
دامین چیا ی گرتیوو به سه ر . به لی کالی بچووک که و ته و
کوله که که ییشی شکاو دهستی کرد به گریان . له راستیدا کالی
نه گه رچی که می نازاری پی گه یشتیوو زورتر بو کوله که که ی
نه گریا له ترسی نه وه ی دایکی لی یدا . به لام نه ریمان خیرا
هه ل سایه وه و نه وی به قولی کالی و به نارام هه لیسانده وه سه ری و
پیوت : کالی گیان ! مه گری ، نیم بیوره به خوا به ده سه ته نقه س
نه که و تم به سه رتا . خو نازارت پی نه گه یشتیوو ؟ . کالیش هر
به ده م گریانه وه وتی : نا . . . نه ریمان خو من بوخوم نا گریم بو
کوله که که م نه گریم ؛ دایکم تیر و پر م لی نه دا ! نه میس وتی :
نا . . . کالی گیان ! هر ئیستا نه روم له مالی خو مان
کوله که یینکی هه روه که نه وه ی خو ت بو نه هینم . . . نه می وت و
به خیرای رای کرد بو ماله وه و له سه ر کونه لانه که یان نه وی به
کوله که یینک و به خیرای به ره و لای کالی رای کرد و پی دا . کالی
که سه بری کرد دی هر له کوله که که ی خو یانی نه کرد ؛ بویه
به زه رده خه نه یینکی له سه ر خو وه وتی : نه ریمان گیان ! سو یاست
نه کم له وانه یه دایکم هر ههستی پی نه کات که نه وه که ی خو مان
نی به ! .

نه ریمان نه گه رچی هیشتا مندال بوو به لام ههستی کرد که و
کالی زور خوش نه وی ، بگره به قه د خوشه ویستی گونده که و
کانی به که یان خوشه ویستی نه و کچه ییش چه تی بووه دلی ؛ بویه
نا له وساته دا له ویدا ره ق له جی خو ی راوه ستاو چاوی له
ریگا که وه بوو هه تا کالی گه یشته مالی خو یان نه نجا نه میس
گه راپیه وه بو مال . دوا ی نه وه ره زان له دوا ی ره زان نه ریمان زیاتر
خوشه ویستی کالی له دلا جیگیر ده بسوو ، نه گه رچی

هەردووکیان منداڵ بوون و وەختی ئەو ھەست و ئارەزوویانە نەھاتبوو، ئەوەندە نەبی کە نەریمان یەک دوو سالی لێ کالی گەورەتر بوو. ئیتر کەس ھەستی نەئەکرد کە وا نەریمان کالی خوش ئەوی لەوە زیاتر کە دوو منداڵن و ھوگری یەکتەرن؛ کالی بچوایە بۆ کانی ئەویش بەدوایا ئەچوو و بە زۆر کۆلەکە کە لێ ئەسەندو بۆی ھەلئەگرت! یان بچوایە بۆ ناو منداڵان بۆ یاری کردن ئەویش بەدوایا ئەچوو و سەیری ئەکرد! یا ئەگەر لەگەڵ ھاوئەکانیا ئیان بیوایەتە شەر خیرا نەریمان خۆی ئەکرد بەناوای لاسەر کالی ئەکردهوه! کالییش بەرە بەرە ھەستی بە دلسوزی نەریمان ئەکردو خوشەویستی لەدلیا زیاد ئەبوو.

ئیتەر سال ھات و سال رویو و وردە وردە ھەردووکیان گەورە بوون و خوشەویستی لە دلی ھەردووکیان گەورەتر ئەبوو.

نەریمان پلە ی سەرەتایی بری و چوو بۆ شار پلە ناوەندی و ئامادەیی ئەواو کرد، بەلام کالی ھەر وەك دەستە خوشکەکانی تەنھا پلە ی سەرەتایی ئەواو کردو، لەبەر نەبوونی قوتابخانە ی ناوەندی لە گوندە کە یاندا نەیتوانی لە خویندنا بەر دەوام بی. ئیتەر بە دوورکەوتنەوی نەریمان لە گوندە کە بەر دەوام نەبوونی کالی لە خویندنا ھیواو ئامانجی سادە و پیرۆزی کالی و نەریمان ھاتە کزببون و کوزا بھو؛ چونکە نەریمان کورە جوتیاریکی بی دەستەلات بوو. ھیشتایش لە سەرەتای ژیا نا بوو و چەند پلە ییکی مابوو بگاتە نانی خۆی. بی گومان کچیکی جوانی وەك کالی لە لادی یە کدا دەیان کورە دەولە مەندو پارە دار ئاوتیان بۆ ئەخواست. دیارە باوکی کالی ھەرگیز نە دەھات بە خەلیا یو قاییل نە دەبوو تا چەند سال کچ بە دیاری نەریمان ھو دەبێ، بەتایەتی باوکی کالی ھەستی بەو نە کردبوو کە نەریمان کالی خوش دەوی: بۆ یە کالی دا بە کورپی ھەمە ی ئەولا سوور کە خاوەن مەر و مالاتیکی زۆر بوو و لە دنیە کە یشدا ناودار بوو. بەم جۆرە ھیوا ی بۆ یە ک بوونی کالی و نەریمان بە ئیجگاری بیچرایەو. بەلام خوشەویستی لە دلی ھەردووکیاندا ھەر زیندوو بوو بە قەد خوشەویستی چیا ی شۆرە سواران و کانی و گوندە کە یان!

نەئەتوایەو کە چۆ بەفریکی تر ھیرشی ئەھینا بە جۆری مەترسی رەق بوونەو و ھەرەس ھینانی بەفر سەر و دلی دانیشتوانی گوندە کە دەیان گوندی تری گرت؛ لە بەرئەو خەلکی گوندە کە بریاریان دا گوندە کە یان بە جی بیلن و لەو مەترسی یە بزگار بین.

ئەیانوت: تەمەنی بەفر کورتەو بە داھانتی ھاوین ئەتوینتەو و ئیمەیش ئەگە رینەو بۆ جینگە ی خومان، بەم جۆرە دانیشتوانی ھەندلی لەو گوندانە کە لە مەترسیدا بوون گوندە کانیان بە جی ھیشت، یە کتی لەو گوندانەیش گوندی دامین چیا ی شۆرە سواران بوو.

کوتایی زستان بوو شەو ییکی تاریک و نووتەك و ئەمووستە چا و بوو پیرە بەفر رق و قینی خۆی رشت و ھەرەسی ھینا بە سەر گوندی شۆرە سواراندا، سوورە چنارە کۆنە رەگ دا کۆتایە کەو دار بەر وە کانی قەد پالە کە نەبی لەو ئاقارە دا شت بە دەروە ئەما، بەفر ھەمووی دا پۆشی، کە مروف سەیری ئەو ناو ی ئەکرد لە دەشتیکی ساف و چۆل ئەچوو، ئەگەر مروف ناوی گوندە کە ی لەو پێش نە یستبایە و نە ی دیبا یە ئەبوت: ئەم شۆینە ھەرگیزا و ھەرگیز گوند نەبوو!

رۆژ ھات و رۆژ چوو زستان و سەرما و سۆلە و بەفر و کربو ی باری کرد، تەم و بۆران لە سەر لووتکە کان رەوینەو، بەھار ھات و ھاوین بەدوایا و شۆینە واری بەفر ئەما؛ ئەو بەفرە مال و یران کەرە خۆی لەبەر تینی خۆری تیشک زبیرنا ئەگرت، جاریکی تر دنیای ئەو ناو و پیکە نی و کانی یە کە یش بە خۆی و ناو بریقە دارە کە یو لە جاران جواتر بوو، دلی دلدارانی بۆ لای خۆی راتە کیشا و موزدە ی ناو دەان بوونەو ی گوندە کە ی بە گونی خەلکدا ئەچاندا.

ئا بەم جۆرە خویندەنەوی بیروەری یە کە ی ئازاد نەریمانی بردەو بۆ ئەو یادگارە نەمرانە کە لە دلیا جی گیر بوون و ئەم داستانە نەمرە ی خستەو یاد، ئیتەر بە تەواوی ماندوو بوو و خەوی لێ کەوت!

* * *

- ئەواو -

* کێل: لە ناوچە ی ھەوراماندا بە خانوانە دەوتری کە بۆ تاتی بەھەرم لە ناو باخە کاندە دروست دەکرین.

تومبيلك

نزار محمد سعيد

- دهستی وی یی بزکیفه پشنا خو یا خوئل گری، ژنکه کا بعه با یا بره خفه .
- تومبيلك دبه ررا بوری، چافی نه حمه دی لی بوژنکی دهستی خوبو بلشد کر . . . هزرکر دنیا سن، ئینا ستوب گرت و پاش باشکی زفری . . . لسه رلیشا جه هدنی راوستیا . . . پنجه را ئالی راستی ئینا خار . ده حوی فاتی نه نیشکیت خودانسانه سه رلیشا په نجه ری تو ناچه ئالی دی؟
- کیری؟
- ئالی دی یی بازیری
- بلا ماچ قهیدی به
- دی وهره سیار به کچا ماکری! «چینگلی ژنکی گرت راهافیته دتومبیلی دا!»
- ژنکی بکر گر بوکفه گوت:
- ناده مه فه . . . پا بخودی نه ز ناده مه فه خو تو من بکوژی ده حوی بسره کی مه ز ناله کشه و دوو چافیت زیق ل سینگ سیار بو . . . شوپس ل شکه ستی ل سی چار درال نه نیا وی پاپان ددیبارن لیفیت وی بیت ستویس وی چهنندی رادگه هین کر که سه کی زفره و ناتوره به، شرکت پویجاتی یی قیدا تپه خاری .
- بهنامه یی تومبیل مشت کر، بیرا نه حمه دی هاته بیر یی جاجخی بهری ساله کی له مه یخانن بویه به ره قانی وی وئیکی دی نو دناف له پیت وان دا کیره ک ف. دهستی وی که تی. که ربیت نه حمه دی یی قام فه بون . . . ژکه له هندبریک کیشا تومبیل ته مراندو گوت:
- ناچم وهرنه خاری . . . هه وه نابه م ده حوی که فا دهستی خوئی رهش ل ده شوبلی تومبیلی داو ههردو لیفیت ستور ل هه ف دان:
- ب پاری خویه دی خیره کی بوخو که ی؟
- ما نه ز ته کسی مه وهرنه خاری ناچم .
- ناهینه خاری کا دی ج که ی؟
- چ ناقل دسه ری نه حمه دی نه ما . . . تلیت دهستی خوئی راستی مچاندن . . . نه نیشکا خوبه هنداف ناف چافیت ده حوی و هندی شیایی دهنگی خوبه دا:
- هه ره خاری دبیژمه ته هه که هیقینی ده ف ولیفا به ته ناهیلیم!!
- وهی تر! «ده حوی گوت و دهستی خودا زه ندکا وی ویفه پالدا»
- نه حمه دی چافیت خوز میقی ئیخستنه دیمی ژنکی، بیهنه کا کویر هلکیشا و گوتی:
- خویشکا من دی هیزکو تو هه ره خاری .
- ژنکی مویه ک ژخو شاش نه کر نه حمه دی چینگلی ده حوی گرت:
- وهره خاری دریز نه که .
- ناچمه خاری من گوته ته .
- نه له حوکی خودی .
- که س ل دور و ره خیت وان ناهیت و بچیت، تنی هه ر بیسته کی چافکیت تومبیله کی یی دکه فنه وان، نه و درنی رون دبن . . . نیشا بازیری به، ههردو ئالیت جه هدنی ریزیت دوکسانانه . . . دوکان دگرتینه . . . بیهنا باجانا زه رزه واتنی هافیتی نه ودریت مشت کرین و وهره خاری . . . ناهیمه خار . . . دی هیسه خار و زفری . . . کوپو ناهیم چ دکه ی وه بکه، بهر کا ججیلا بریکا خو دچون، بسره قهله بالنی هلبون، ئیکی ژوان دهنگه کی بلند بهردا:
- چی به . . . نه وه وه چی به خیره؟
- نه حمه دی بدهنگه کی تیژ به رسفاوی دا:

- ده حویه .. ژنکه کا دگهل .. دستنی خو بو من بلندکر .. نه ز بو
راوستیام .. نزام چ سوجه ته .. فنی شه فی .. سرخوش ..
ژنکا دکه ته گری و دبیزیت نادمه هه خو تو من بکوژی :

- دکه ته گری؟! «چنده کا ب هه فرا گوتن» :
- دیاره گه له کا نیشاندی!! هه هه .. هه هه ده حویه ده حویه بایی
له عینی به!

ژنکی دزانی دی نه خوش بیت، فیا ژتومبیلی پشته دهر، لی بره کا
گورگا یی ل دوروره خا .. ژلایه کی دی ژی هه دترسیت پولیس
بین ببین وه کی هه رجار بیه نه مهرکه زی .. نه خاسمه بهری چهنه
روژه کا پر یساره کا ژدادگه هه دهرکه تی کول ویری به ره هه ف
بیت .. خه لکی دروژنامی دا خاندبو .. چ بکته یا ده بیی «عهردو
شق بیه دا بجمه تی دا»

چافسی وی یی ل نیکسی زه لام باش .. هه فالیت خودانه
پاش .. دهرگه هه نومبیلی هه کر .. ده حو ژپستی گرت وکشا
دهر :

- تونوکه له گهل مهبوی .. چ زوی هاتیه فی ری .. خونه ته
کولافکی نه جنا هه بیه؟! مامه نه گوتبو ته هه شه هه دی مه بیه
«!!» تو خو ژمه هه ددزی و دهر دکه فی .

ژنوی سرخوشی سهری ده حوی گرت .. هه مر و فک ژمر و فیت
راوستیایی لهر چالیت وی بونه دوو .. هند خودیت شه پوله ک چو
ناف چاقا تیوتی چو .. «لیدن هه ی وان وان» سرخوشن یی ل
تشته کی هوسا دگهرن، نیکی هافیت به ری دی . فی ریت وی و
شوینا کولم و پینا و گریا ژنکی ته ف یی تیکه ل دین جهرگی متی
ل وان دورا دپه رتین .

نه حمده هندی یی تینی ژیفه کته نه شیت .. وه لی کرن هو
نهرمزاند .. ژنشکه کیفه خو ژناف له بیت وان هلاند چو و یفه و
بگریفه ده نگه کی بلند بهردا :

- ولا دی دد .. مادی هه بو ههوه مینیت .
- چی یا ژته تیت ته خسیر نه که .. نیفه لی .. نیکی دی سهری
خو بره بهر په نجه ری ماوه رکره ژنکی و فیکه کا دریز هه دا! ژنکی
بکه رب خیل یا خو دانا . نیکی ژی ده نگه خو بسهری هه میا
نیخست

- ههرن برا ههرن خودی لگهل ههوه بیت!
ده حومینا بیها دثانی دا یی هه دله رزیت، گومله کی وی یی ژناف
رونکی وی هاتیه دهر، قولپکی وی یی ده تیلین .. له شی وی
یی گران خو لسه ر داری پسا ناگریست .. عینلنجی یی
لیدن .. دهللیت هولی دا بهری نوکه دده فی .. خو

دهه لانه .. لی نه فرو نیک : بیت وی هادی ناکهن، یا دووی ژی
ژنکا وی یا دگهل .. تشته ک ژنی دفت :

نه حمده دی ده حوو پرا جحیلا هیلانه پیکه و خو هه لاند دوان نابه
ینساداتو میله کاپولیس ل ده ف وان راوستیا چ قه ره بالغه چ سهر و
به ره .. ده حوی جارکادی ده ست بگریی کر چیر وکا قوتانا
خو و ژنکا خو بو پولیس گیرا، نینا رابون ته ف برنه مهرکه زی
نه حمده دی کره دلی خو کو بر پفه لگهل ژنکی نه ناخفیت هه تا نه و
به ری لگهل نه ناخفیت .. موغداره کی چون ژنکی لیف ل لیفی
نه دا، نه حمده له سهر ملی خو زفری بتی چافی سه حگری، پاش
زفری هه و گوتی :

- مهنه زانی تو چیا وی یی?
ژنکی خیل یا خو را کر بره پشت سهری خو و گوت :
- نه ز ژنا وی مه نه ل سهر خیری .

- نه بابونه .. ژنا فی?
- به لی .

- نه ز باوهر ناکهم .. تو لکیفه و نه و لکیفه .
- به لی وللا ژخو نه ز درهوا ناکهم .

- نه زنی ناگهم چ سهر و به ره .. سرخوش هه تا بهری نوکه ل
مه بیخانی بو هه دخار .. تو یاد که به گری . تول کیفه دیتی
.. چاوا هه رین فیک که من؟ نا که فیه هه ملی مرو فی .

- نیفاری نه وی و هنده هه فالال مال هه دیمارن .. گوته من خار نه کی
چیکه هه هه نه ز چومه مه بیخانی نارو فی بینم .. ناها به ری نوکه یی
تینه هه .

- نو هه فالیت خو هیلانه ل ده ف ته?
- به لی نه ری وللا .

- بتنی؟!
- بتنی بتنی .. حالی وی هه نه هه به .

چ نالی سه حکه یی گلویت سور و زهر و که سک بیت برسکن، نزا
چاوا دالغا نه حمده دی لیدا تومبیللا خو دا لیقا جه هدی .. راوستیا و
له سهر ملی خو یی راستی زفری .. دهستی خو دریز کره گلوی
هه لکر .. یا ژنکی هه دی دهستی خو دریز کره ته وی، نینا خو
هه کیشا .. نه حمده دی چالیت خو دا هیلانه وان چافیت ره شن
.. وی دیمی رون و زه لال .. رویت مینا په لا .. جوانی
هنده، ده ماریت وی ژیک هاتنه دهر .. خوینا وی هاها دی

فورینت . . . «بیزمی» . . . نه بیزمی» یی ل جورعه تا خودانا:

- دد دی هی هی؟! -

ژنکی خوبه رفته نه بر گوت!

- دی جمه مالا خویشکا خو وان ژنه دل نه حمه دی دوکینل ژپاشیا
تومبیلی بهرداو گوت:

- مالا خویشکا ته ل کیری یه؟

- هیژ یامای گهلهک همما هه ره .

جاره کا دی کره دلی خو کو ئیدی ل گه ل نه ناخفت لی رایا خوبه لز
گوهری فه:

- تو نه ف جانه . . . ته چاوا نه فه ئینا سه ری خو؟

- نه ز سیوی بوم . . . بچویک بوم . . . چ نه زان بوم ژنابیی نه فه ئینا
سه ری من . نه ز بکرتسه کی دامه فی بیخیری کو ئیشه لالا خودی

کاری وی راست نه نبتت «نه وینه هاته پیش چاا چاخنی ژنابیی
دگه ل خودبهره بازاری بدهست جحیلا فیه بهردا، وان زی نه دکره

نه مهردی، نه هه وده هیت وی بو چیدکرن نه ف په یقه ل سه ر
نه زمانی وی بون به لی نه ده ریخستن داعویران»

- نو پا یادی . . . یادی کی ئینا سه ری ته؟

- چ کیژکا دی؟

- تو نرانی خو خشیم دکه ی . . . ده حوو . . . هه فالیت وی . . . ل ده ف
ته وبتی . . . یا ناشکرایه، نه بیژه تو یاکه فنی چاوا هه تا نوکه ته

نانیاسم؟! «ژقه بر»:

من کوشه کا زیره هه بون، هه می ل قوماری دان . . . تنی بازنک
مابون، من نیت دله ف خویشکا خو نه وژی دفتن .

- ماتو دی بوچی هه ما یاسه نه رم بی؟

- تو نرانی . . . راکرو هاته من، یان دی ته کوژم، یان هانها
دی ئینی .

هه ردوو بیسته کا خوش مت بون، ژنکا هزریت خودکهن،
ژنوی های ژخو هه بو کول چهند ناخفتنیت خو بیی ی حمه دی خو

دسه ردا چو . . . لیفا خو گه زت، ده نگگی هنده ک ناخفتنیت وی
هیژنیت گوهادا، لی هه ردا وان ناخفتنا که ت ژبه رکو مه ره ما وی

ژی نه بو دلی نه حمه دی بحالی وی بسوژیت:

نیزیکی کولانا مالا خویشکا خو بو، سه ری گلولکا هزرا ژله پا
دهرکه ت:

- نه ز گوری نه له سه ری کولانی .

- دی هییه خاری؟

- به لی دی هییه خاری

- تو چوی و مه چ نه دیت!؟

خودی ته به یلیت، مه تو وه ستاندی .

- دا چ بیژم . . . ژبیرا من چو من نه گوته نه مالا هه وه ل کیری یه؟
ژنکی نه و به ژنا بلند خویل کرو سه ری خو بره بهر په نجه رکی و

بده نگه کی نزم، دا خه لکی گولی نه بیت گوت:

- من چ مال نین . . . نه ز یا ل کولانا .

نه حمه د گیزبو، چافیت وی ژسینگگی وی یی مینا به فری
فه نه بون، ددلی خودا دگوت خوزی سه ده ته کا دی هوسا بمینیت .

به رسفا وی دا:

- پا چاوا به ری نوکه ته به حسی مالا خو نه دکره؟

- چ بیژم . . . هم هه رچهند روزه کای ل نه رده کی کوچکیت خول
چ نه ردا رهش ناکه یین .

- دی هه ره خودی ل گه ل نه بیت به لی مه ژبیر نه که ی ها!؟

نه حمه د ژجهی خو نه لفی هه تا زانی ژنک چو دگیز خانیه، چه په ک
ل خودا و چهند جار هه کا دبه ر ده رگه هی وی خانی را هات و چو

به لکی ده رکه فیت به لی نه هه ری چ به حس نینه مینا په رنده کی
چوژده ستا فری .

نه حمه دی کاری نه ف قوناغه بو شه قانندی و نه فه هاتیه سه ری ژبیر
کریبو، هه تا ژنکی یی هیلی نه بسوی نه هاته بییری . لی ژده می

شه فبیری زی ده که ت بو، له و ما به ره ف مال بادا و تومبیللا خول
سه ر جادا قیری زکه ر بادا وه کی بانی بروسی زه لباند .

هیژ کاری خونه گوهری، ده رگه هی وان هاته لیدان «پاره بیی تو
بیژی فی نیفا شه فی کی بیت . . . نه کو نه و سه ر . . . ترسی په نجیت

خو دله شی وی دا ئالفا کرن . . . تومبیللا پولی سایه!، پولیسه کی
سلاف کرنی وگوتی:

- توی نه حمه د؟

- به لی نه زم .

- نه فه بیسته کا خوشه هم ل مالا هه وه وگه رین

- خ . . . خ . . . خیره برا؟

- خیره ئیشه لالا . . . چ نینه . . . نه فه ری تویی خاستی، شوله کا

سهرېن يه و دى زفرى .

- دى هه ما كه روم كهن هه رن نه ز دى ددويښ هه ورا هيم .

- نه خير تو دى لگه ل مه هى . . توى گرتى .

- گرتى !!؟

- له زى بكه؟

دپشتا تومبلا پوليسادا ، دووسى پوليسه كا هه رى ئيكى ژبه رى خوځه
پرسياړه كدهاښته بهر ، لى هاى ژوان نينه ، يى بهر سفا بو
پرسياړيت نه فسهرى بهر هه ف دكهن ، هه كه هو گوته من دى هو
بيزمنى . . . هه كه نه ف پرسياړه ژمن كر . . . دى هوسا بهر سفا وى
دهم ، پاشى په حنكا دهستى خونى راستى زكهل ل چوكى خو دا
گوت :

- هه كه من نه ف بوته هيلاد ه حونه ز نه كورى بابى خويم به لى
باشنى نه كه خرابى ناهيته ريكا ته .

چاره كادى قاچكى هزارا ه جوى (پاره بى دى چ بيزمه خه لكى ،
سوبه دى دهنگه هه دهت هه مى دى زانن دى به لاف بيت چاوا
دفتركا من رهش بيت هوسا

پساناهى . . من نه خارى نه هه خارى!؟

نه فسهرى چاښت خولى سوركرن . . ئيخستنه پيلافا وى و
سهر نه فراز هلدان ل چاښا راوستاندن . . دارى خول په حنكا
دهستى خودا وگوت :

- نافي ته چى به؟

- نه حمه ده .

- بيزه من توژى ولى هاتى ژنكيت خه لكى ژى بستينى و
پرهښنى . . ژنكيت خه لكى هه وانته نه . . حوكمهت
نه مايه . . چى به . . . توج خودانى !!؟

هه و هكى خوينا له شى نه حمه دى هه مى هاتيه روبا ، دگافى دا مينا
كوليلكيت هنارى لى هاتن ، چپكيت خو هى ل نه نى ته بسين
بگوته كى تفا خودا عويراو بدهنگه كى نزم بهر سفا نه فسهرى دا :

- نه زبه نى و هسانينه وهكى بو ته هاتيه گيران نه زبه نى . . نه ف جاميره
هه مى ل ويزى يون بلال به ختى خو بدهن كا جا چاوا بو . . هه كه
دهركهت وسا ، چ ل من دكهى وه ل من بكه . . بهم رى خو نه ف
ژنسى من مهر كه ز ديتن . . نه زمر بام من پى خوشتر بو كوسه را

تشته كى هوسا نه ز كيشايمه فبرى و بى كوهين باش سه حكه نه
خه لكى . . . ژيك بنياسن . . كا هه ر ئيك خودانى خو وچى به .

ئيكى ژنه ښت ده حو قوتايى دهنگه كى تيز بهردا :

نه زبه نى گو هى خو نه ده دحوى دياره تو وى وژنا وى نانياسى

- تو ژيكى هه قى . پوليسه كى پشتى ده ستورى ژنه فسهرى
خاسته گوت :

- نه زبه نى نه م بدويښ فى وژنا ښت به زين ، نه ف هه پشه ك تى هه به
تى نينه ژبه نديخانى دهركه تى ، چى يا بو فى بيزن راسته ، بيست
دعويت وى پيترى ل نك مه هيز نه هاتينه گرتن ! ده حو هه وشيا خو
بكر گريو كفه گوت :

- نه زبه نى دره وا دكهن . . بخودى دره وا دكهن . . ما من چ كرى به؟

نه فسهرى ژبه ركودا باش بهر ناريشى هه لبيت ريك ددا
ههركه سى بښت باخښت وينه ك ل پش چاښا ناشكرا بو . . كره

دلى خو ده حو بتى پيلىت ، ئينا ده ستورى نه ښت دى دا بچنه سهر
ريكسا خو . . . بچنه ماليت خو . هيشتا وان كارى چونى نه كرى ،
نه فسهرى گوته پوليسه كى ژپوليسيت هينه فه يدى ل دور كوما وان

زفرين گوتى : بيه ! . ئيكى چينگلى وى گرت ژناف كومى ئينا
دهر . . هنده پوليسيت دى دانه دويښ . . دى ناننى خو حه لال

كهن . . . ده حوى خو نه د كيشيت لاهه لاقا وى به : به ختى ته وو
خودى دا نه زبه نى و لالا من چ نه كرى به . . ژنا من يا ره فاندى هيز
دهر خاليت من را .

كومه كا به نديكريا يى دهاتينه بهر په نجهركى بجائيت زيق به رى خو
دهنى . . ده حويه ! هه مى دنياسن نه ف هه كى كه ف . . بيسته ك بهر

فه نه چو قيريت ده حوى بهر مهر كه زبه نى مردان . پوليسه كى
ته مه نه ك بو نه فسهرى كرو هنده پهرك دانه قى نه فسهرى دهست
هافيتى په ر قه لبدان و هه ر خاندن پاش بيسته سزريت خو كرن

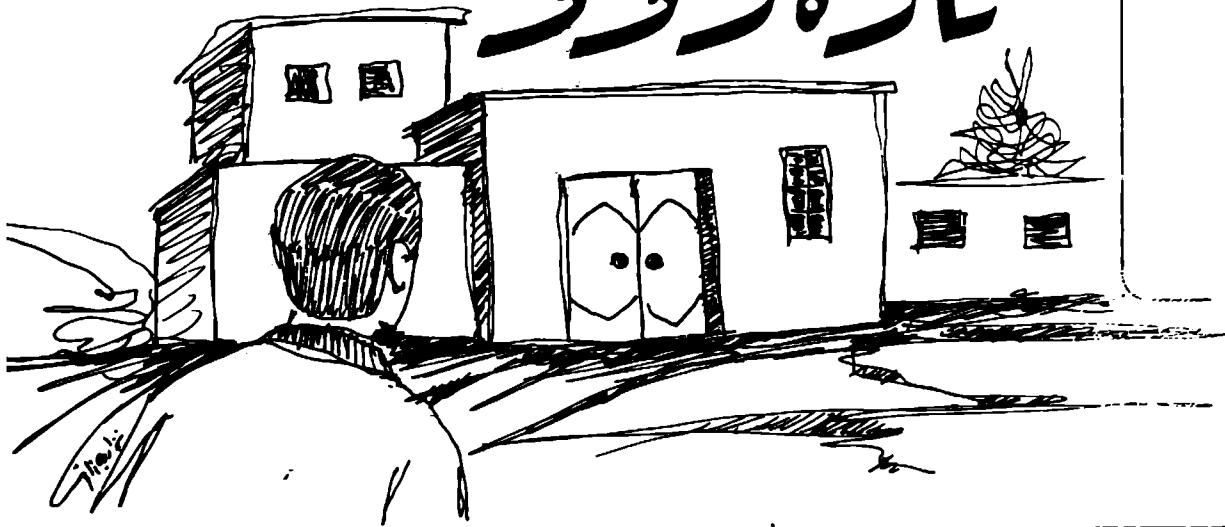
رابوځه قه ستا ده حوى كره نه حمه دو برا جحيتلا موقداره كى يى
ژمهركه زى دويركه تين ژى هيز دهنگى ده حوى يى دشه قيته
گو هيت وان .

نه فسهرى ده حو قارى كره نه و بيسته كا خوش بو تشته ك بو دگوت ،

پاش دهستى خودو سى جارا ل مى داو ده ستورى چونى دايى .

(۱) ئيشه لى : كولانى : گه روك

ئاره زو

رمۇوف بېگەرد

من له ناخهوه ئەمزانى ئەم وەستان و خو بەر اېووردوا هەلئاسينه خوويه كى پووجه گەمزهيه، بەلام هەندىك جارو له ئەمەنيكى تايه تيدا مروف له گەل مەبەستىكدا ئەزى كه ئەيش زانئيت بەدى نايەت، يان خوليايه كى مندالانە بهو ئەنجامىك له خو ناگريت، كه چى شوينه واره كەى ئەمەندە له قولىدايه هەميشە چاوه چاوى بەدى هاتنى پى ئەكات، ئەوسا هەموو جارنىك خوم هەلەخە تاندى، كه چى ئىستايش كەزىم دەكە ویتەوه گەرەكە كۆنەكە مان وهك بەكېك له دواوه پالم پيوه بنيت، يان هەنگاوه كانم دواى سيبەرى خويمان كەوتىن كاتىك دەزانم لەبەر دەم هەمان دەرگادا وەستام، پيايدا هەلەدەر وانم و چاوه ناو حەوشەكە هەلەخەم، ئىستا له جاران زياتر هوشيارو لهوه بەئانگام كه ئەم رەفتاره گەمزهيه و پى هەودەيهيه كى روتە، دارو ديوار پەرستەو هيجى دى، بەلام چى بكم؟ هەندىك جار مروف چەنەندە نە بىر كەردنەوهو بوچووندا راست بىت كه چى بەو پىنە ناجوولتەوه، ئەوساتەى كه تيا ئەزى ئەگەر بيشزانئيت هەلەيه كه چى فرمانەرەواى كارو هەلسورپىنەرى رەفتارە، مئيش هيزىك لەسەر ووى تواناى خومەوه جلهوى رويشتنەكەم لى وەر دەگرى و دەمبات، تا بو دواجار لەبەر ئەو دەرگايەدا دەستم لى ئەكاتهوه، كه ديمەوه سەرخوم، يان وهك جاران هەرمەل دەنيم و دەروم، يان لوزلوز بەرو دواوه

كه ئەگەيشتمەوه ئەو گەرەكو، لەو كۆلانە نزيك ئەكە وتمەوه، هەنگاوه كانم ئەبوونە بزمارو موگتايىسى ئەو خانووه بەكيشى ئەكردن، ئەگەر دەرگاكه لەسەر پشت يان لايەكى كراوه بوايه، بە ئاره زوويه كى پرەوه چاوم بو ناو حەوشەكە هەلەخەست و تير تير بە دەرو ديسواره كەيدا هەلمدەر وانى، تاسەيهك، ئاره زوويه كى سەرچل و شيت له شونى خوينايدا كرتەبوون و ئەحسانەوه، خو ئەگەر هەر له دووروه دەرگاكه بە داخراوى بد يايە، دلم ئەبووه ليمويه كى گوشراو و نالەى زىندانىه كى پى دەنگە، لەبەر دەرگاكه دا چاوى خەم و يادىكەم تيز تيز ئەكرانەوه، لە رەنكى بوزو ئەلقە پريزه شوپرەكەى رانمان بە هەنگاوى سست دوورنەكە وتمەوه، بە دەم لىكدانەوهو كۆرەى سەرە و روزاوه كەمەوه بو كە لاوه كەى ئەو ديوو، لەو پيشەوه بەرو شەقامە گشتيه كه خوم بەكيش ئەكرد. ئەوسا گەرە بووم، دەمىكيش بوو له رووداوى ناو ئەو خانووه دووركە و تىرومەوه، رووداوه كان يادگارنىكى تال و شيرينيان لا بەجى هيشتبوم، وهك هەمسو ئەوانەى ترى رابووردوو كه زور جار بەروكت له دەست ئەگرن و رات ئەلەكيشن، يان ئەبنە ئەستىرەى شەوه تاريكە كان و بەناسمانى ئەو رابووردووهوه بەلدين و ئەكەونه جريوه، يان له بيابانى وشكى لەشتا ئەبنە بارانى خو رزم و دەمارو ماسولكە ماندووه كانت پاراو ئەكەن.

که له قوتابخانه دهگه رامه وه به پهله نانه که مم ده خوارد چاوم
 نه که وته له ده رگادانی ناسمان ، که پهله هه وره کان ته کيان ته دايه
 به که وه و چاوی خوړيان له هه لهاتن نه خست ، هه ناسه ی منيش به
 ناسوده یی دهگه را ، خو که هه وره که رهنگی سبی دانه گه راو هه ربو
 چاو برکزدنيك خو ی له سنگی زهوی توند نه کرد ، منيش وهك
 چوله که و ريشوله کان نه که و تمه جریوه له خوشیا جیگام به خوم
 نه شه گرت فاقه که مم هه لده گرت و به ره و باخه که ی حاجی ره شید
 نه که و تمه را کردن ، له و شونیدا که مالان ته نه که یان تیا خالی نه کرد
 فاقه که مم نه نایه وه ، خو نه گه ره به فرو باران بکه و تنایه ته ریزنه وه
 پر و وشه خوم نه کوتایه ژیر چارداخی ده رگای نه و خانوه له بنیا
 کر و شکم نه کرد ، چاوشم له فاقه که نه نه تر وکاند ، که مه لیک ی
 لی نزیك نه که و ته وه دلم نه هاته ته کان و لیدانیکی به پهله ، چاوشم
 له تیژتی پرینا ریشکه و پیشکه ی نه کرد ، هه ناسه م نه گرت و جووله م
 له خوم نه بری . گه لیک جار تا نیواره له ویدا نه مامه وه ه یچم
 نه ده گرت ، پهله وه ره کان هه یان بوو زیره ك و فیلاوی بوون ،
 چوله که کان به دموریا نه یان کرده هاوار و زایله وه ممو و نه وانی
 تر پشيان تهره نه کرد .

باران لیزمه ی ده کردو من هه چاوه ربی خوش کردنه وه وه
 زاوکردن بووم ، که درهنگ دا نه هات و هیچم نه ده گرت په شیمانی
 نه بووه خه میکی خه ست و دهستی له بینم نه نا ، به ماتی نه چوومه
 سه ر فاقه که وهك تاوانیکی گه وره ی کردییت به دم بیزاری خوم و
 نهرت لی کردنی نه وه وه درم نه هینا ، له بهر و کما نه م شارده وه ،
 سه رم دانه نه واندو به پهله ریگای ماله وه م نه گرت وه بهر ، له ریگا
 بریاری نه وه م له دا ئیتر واز له فاقه نانه وه بهینم و خه ریکی وانه کاتم
 بم ، که چی پو سه یی له هه مان کات و شونیدا دیسان دیمه نه که
 دووباره ده بووه وه ، وهك هه تیویکی یی باوك و دایك پالم
 به ده رگاکه وه نه داو چاوم له هه مان شونی جارن نه بریوه .

نه و روزه ی کاره ساته که ی تیار وودا کلوی به فر میوانیکی
 نیسك سووکی درهخت و گوئسو انه و دلی من بوو ، دنیایه کی
 کپ و هپور ، نه ت ووت زهوی له وه ستان که و توه وه هیچ
 گیانداریکیش زمانی گو ناکات ، سروشت له مشت ییلده نگیا
 ناساپوو . په پنی قسه کانی باوکم و تاقی کردنه وه کانی پیشتری خوم
 روزهانی به فر روزه ی راو بوو ، که به فر زهوی داپوشی پهله وه رو

گیانداره کان به دوا ی ره شایا نه گه ربین و ویلی دوا ی خواردنن ،
 منيش هه ر چاوه چاوی نه وه م بوو هه لیک ده ست خه م و
 بو ی ده رچم ، هه رکه کلوو به فره کان پشوویه کيان دا تاسه ی
 چاوه روانی من باز ره قه ی به ست و بو ی ده رچوو ، له هه مان شونیدا
 فاقه که مم تاقت کرده وه و خویشم بوومه وه هه تیوی به رده رگاکه .
 چوله که و ريشوله کان به زیکه زیك و قونه و جزیوه به و ناوه دا
 بلا و بیو ونه وه ، له سه ر ده نکه گه نمیک یه کتر یان نه نایه ژیر و فرکه و
 ته پ و تلیان بوو ، هه واکه تاده هات سارد ده بوو ، کره بایه ك
 هه لی کردو منی گرموله و نه وانی زیاتر خسته قیژه و پیکدا هاتن ،
 چاوم بیووه پهله وه ریکی یی دهنگ و به دوا یاندا هه لسه سوورا ،
 دلیشم هه رچرکه خیرا که ی جارن بوو . له پرا ده رگاکه کرایه وه ، که
 ناوړم دایه وه کچه بالابه رزه سووره کاره که بوو ، له گدل بینیمه به
 سه رسامیه وه وتی :

- نه وه بهم روزه سارده یش هه رواز ناهینیت؟ تو ره نکت گه راوه و
 هه لته له رزیت ، ههسته وه ره ژووره وه .

بینم وت :

- نایم ، که میکی تر نه رومه وه .

له دواوه دهستی گرم و وتی :

- نه لیم ههسته وه ره ژووره وه ، تو خوت گه رم بکه ره وه من له
 باتی تو لیره نه وه ستم ، نه گه ره فاقه که ت گرتی بانگت نه که م .

به زور په ل کیشی کردم و ده رگاکه ی له دواوه پیویدا ، بر دمیبه
 ژووره گه وره که یاتمه وه که وهك بزاتم هه سوویان له و ژووره دا
 دانه نیشتن ، به لام بو نه وکاته چوله وانیکی کر بوو ، له پان زوپای
 داره که وه داینام ، دهستی خسته ناو ده ست خویه وه له نزیك
 زوپا که وه هه لی گلو فتن ، پاشان بر دمیبه سه رو تر و که و ته دار
 پیوه نانی زوپاکه ، هه ر به دم کار کردنیشه و وتی :

- باوکو دایکت نه زانن تو هه موو روزه یی ریت؟ که میك
 رامام و له دوا یا وه لایم دایه وه :

- نا . . نه زانن .

- نه ی بو نه ونده هه زت له فاقه نانه وه یه؟

- خوشه و ، جارن باوکم هه ر له حه وشه که ی خو ماندا نه ی
 نایه وه .

- تو ناقانه یشی ، دایک و باوکت زوریان خوش نه ویت ، وایه؟
 - نه ی چون؟

- نه ی بو روزه ی وا نایه به دواتا؟

که میکی تر رامامه وه یی ناگا له درو که ی پیشوم وتم ، -

لای ئەوان نالیم ئەچم بو فاقەنانهوه، پێشان ئەلیم. ئەچم بو مالی هاوڕێیهکم بو پیاچوونەوی وانەکانمان.

- درویشیان لەگەڵا ئەکەیت؟

.....

- لە پۆلی چەنیت؟

- چوار.

چاوه‌کانی سەرنجیان راکیشام که بە دەم قسە کردنەوه ئەبوونە دووکلپەیی شین و گەرمیان ئەکردمەوه، دەریایەکی پر لە ئارەزوو بوون و منیان لەخودا نوقم ئەکرد، ورده ورده لیم نزیك کهوتەوه، دیسان هەردوو دەستمی خستە ناو دەستە گەرمەکانیەوه و هەلی گلوفتن، ئەنجا دەستی راستمی ماچ کردو نووساندی بە سنگیەوه، چاوه‌کانیشی هەرکلپەیی شین بوون و بە رووما ئەچزان، سەری نا بەسەرمەوه و کەمیک خوی نەوی کرد، دەستمی لە بەرۆکە ترازاو کەبەوه بەرەو خوار برد و لەسەر مەمکیکی داینا، بە دەم هەناسە توندو گەرمەکەبەوه وتی:

- دەستت هێشتا ساردە، با گەرمیان بێتەوه.

وەك لەپرا نووکه دەرزیهك به شوینیكتا بکرت مووچرکیک بەلەشما گەرا، وام هەست کرد لەبەردەم مقلیهك پشکودا دانراوم، و تنوکی ئارەقەیش چەزە لەپشکوکان هەلئەسینت، گەرماییه سووتینەرەکه بەهەموو گیانما هات و کولاندمی. زور جار دەستم لەسەر مەمکی دایکم داناو، یان شەوانە سەرو چاوم نوقمی سنگ و بەرۆکی کردووه بە دەم بۆن و بەرامەیانەوه نوستووم، بەلام هەرگیز ئەم هەستەیان لا دروست نەکردووم، گەرداوی مەترسیهك بەتەمای قووت دانم بوو، ئەم زانی ئەمە کارێکی نااساییه، بویه کەوتەمە گێژاوی شەرم و تاوانیکەوه کە ئەم ئەزانی چاری چۆن ئەکەیت ئەویش زیاتر خوی پیوه نووساندم و دەستمان مەلم کرد، سەرمی بە سنگ و بەرۆکیەوه نووساندو پاشانیش چیکێ قوولی کردم. هەناسەیی گەرم و پر لە ئارەزوویەکی سەرکیش بوو، من ماچەکانی دایکم هاتەوه یاد که هیچیان ئەمەندە تامەزرۆو بە کول و دل نەبوون. کەزانی هەستی ترسیکی نامۆ بەروومەوه دیاره وتی:

- نەترسیت، ئەمەیش یاریه، وەك فاقەنانهوهکە تۆ منیش حەز، لە مە ئەکەم.

هێشتا هەر سەرسام و بێ دەنگ بووم که وتی:

- ئەمە بو دایک و باوکت نەگێریتەوه، ئەگینا ناهیلیم لەمەودا

فاقە نەبەر مەنەکمەندا بێتەوه.

لە نیوان ئەو هەره‌شە گەوره‌یه و سامی ئەوکاره نااساییه‌دا گێژاویکی زامان و سەرسامی لە خویان گرتم. بەلام ئەو نەیی هێشت تەواو دنیاکەم لی بشالوزی، جارێکی تر دەستی کردەوه مەلم و بەخویەوه نووساندم. هەناسەیی گەرم و روومەتی ئەت ووت داخیکەو بەسەر دەم و چاوما تراوه، من هەر واق و رماوه بێ دەنگ و سەنگەکه بووم، تەنیا ئەوەندەم زانی که پێی بلیم:

- ئەی فاقەکەم؟

بەپەله هەستاو سەری کیشایه دەرەوه، که گەرایه‌وه وتی:

- نە فاقەکه تەقیوه و نەهیچ پەله‌وه‌ریکیشی لە دەورایه.

هەر بەپیوه کەمیک بیری کردەوه، پاشان کەوتە گەران، لەناو سەندووویکی تەنەکەدا توورەکەبەکی سێی دەرھینا، باسوق و هەنجیری وشکی تیا بوو، لەبەر دەمما داینا، من چاوم تێبیری، بەلام دەستم بۆ نەبردو بەشەرمەوه چوومە دواوه، خوی دانیشت و دەنکیك لە هەنجیره‌کەیی بە دەمەوه کرد، دەستی بەسەر رووما هینا، شەرمەکەم بووه تەمیکی سووکەلهو زوو رەویەوه.

ئەم یاریه چەند جارێکی تر دووباره بووهوه، من ئالوودی بووم، بەلام ئەم ئەزانی خوشیەکەیی لە چیداہی؛ باسوق و هەنجیره‌کە. ترسی قەدەغەکردنی فاقەنانهوه، یان شتیکی تر که هەستی بێ ئەکەم و ناتوانم بلیم.

که - کالی - شووی کردو دواي ماویه‌ک گەرایه‌وه مالی باوکی، لە پینچی کولانەکەدا بینیم، وەك مەریك دواي خواوەنەکەیی کەوتبیت ئاوا چوومە بەردەمی و وەستام، که چاوی پیم کەوت سەلمیەوه، پاشان بزەو نیگایه‌ک و ئەنجا چاوی تێبیریم، یەکەمجارم بوو که روائینه کیم سەیرهاتە بەرچاوه، چونکه لەچاوه یا ئارەزوه سەرکیشەکەیی جارن و گره‌شینەکه دیار نەبوون، تەواو لەچاوی دایکم ئەچوون. بەلام هەر هەستیکی خوش و بەتامیان بەمندا. نازانە سەرجووه‌کەیی چی بوو؟ ئەشی تامی باسوق و هەنجیره‌کە بێت. یان شیت بێت که تا ئیستایش

نمبرو بو دوجار ریگام کهوتوه دهورو بهری کولانه که، دین لهشم بووه به بزماره کهی جاران و موگناتیسی خانووه که به کیشی کرد. نه گهرچی وهك جارانی دی نه مزانی نه مه بی هووده ییه. کهچی خوم بوراگیر نه کرا، ههنگاوی پهلم تا تا وهك نیچیریکي ماندوو گهیشتم، وهستان و ریمان دوو دیمه نی نامو بوون و ههلیان سله ماندومهوه. وینه که گورابوو، نهك ته نیا شوینی تاقه خانووه که، به لکوو سه رانهری خانووی نه مبر نهو بهری کولانه کهیش بی شوینه وار بوون، وهك ماله بهك به سه ر چال و چولی بهرزه و نزمی توپه له قوریکدا هایتیت له گهل زهویه که دا په کسک کرا بوون، چاوم هه لخت، زهینی له نوی پشکوتوویم زمانی باره زووی ده رکیشا، ویستم هه ر هیچ نه بیت سنووری نهو کونه یادگار بهدورمه وه و جیای بکه مه وه. کهچی وینه کان لیل و ته ماوی بوون، که سه ریکي زیندوو به ناخما داچوری، رفیک... پاشان سوزیک جیگای گرتنه وه، دوو دلوب فرمیسک ویستیان زه فسر به ناو چاوم بهرن، به لام بروسکه یهك تهری کردن، خانووه کان، کولانه که، شیوه لوکه کهی نه و دیو. باخه بهر لاکه، شوینه واره و نبوه کان، هه موو بیوونه کوشک و ته لاری رهنگاله بیو، باخاتیک گوله کانی دانسقه و چاوغهش بوون. من ریواریکي شه کهت بووم، بوو حه سانه وه لامدا. له بهر کوشکیکدا وه ستام، کچیکي ته و او پیگه یشتووی سوورکار سه ری هینایه ده ره وه پاشان هاته سه ر جه سه ری کولانه که، هه ر نه ت وت - کالی - ی دایکیه تی. له بهر ده م کوشکه کهی شوین مالیکی تر دا کوریکي گه نم رهنگی تازه هه لچوو که هه ر له خومی نه کرد وه ستابوو، بی شاگا که و تیوونه چاو چاوین و بزوه ناماره کردن. که میان بینی نه سله مینه وه نه شوینه که بیان گوری، دیمه نه که ته و او حه ساندیمه وه چونکه هه ستم کرد هه موو شوینه واره کونه کان بایان لی دینه وه.

۱۹۸۴

دیمه نیکه له چیر ویکي دریزی ته و او نه کرا و به ناوی (گه ران به دوا ی دیمه نه ونبوه کاندان)

چیرۆك

عوسمان : زرننگ

« نه بوو نه واس، نه بوو نه واس... که نار دیجله و دارو دره خته کانی... گازینوینک و جولانه و توو دوسته کهت... جریوه و جووکه و نه غمه ی مه ل و بولبوله کان... نه بوو نه واس، نوخه ی بو ده مه و عه سران و خورشوا و شه و تا درنگت... پۆل پۆل و وودوو هاتوچوی خوشه ویستان و دوست و دلداران له ربی ره وه کانت دا، له په نا دره خته بالا بهرزه کان دا، له سه ر کورسی به لاکیشی له کان، له ناو جیمه ن و سه رزه گیاه کهت دا... نه ی په یکه ره که؟... خواوه ندی مه ی و خوشی و رابواردنه!... نهو پیکه ی ده ستی، سه رچاوه و کامه رانی به... نه و خانمه ی دینی په یمانی پی دام نیستانه و نه بوو نه واس که و توتنه ری. ده بیت منیش له کاتی خوی دا بیگه می. هه ر له جیگاکه ی دووینیمان دا ده نشینه وه، له گازینوی (گومی شین)... به زانی خودا تا له و گازینوی به له که نار دیجله دا، که بای شه مال باری به نه گریجه و په رچه می دوسته کهت ده کات: ده که وینه سه ر هه و او هه وهس و، گیانت ده بیت به لانه ی هه زاران خوتوو که. تو خودا ژبانیک نه گه ر به خوشی و رابواردن نه ی به یته سه ر، ج نرخیکی هه یه؟... هیچ نه وه ناهینیت به شتی لاوه کی به وه خوت ماندوو بکه ییت. بخوو، بخوره وه، بشوشه، رابویزه... ژبانته هه ر جاریکه و دوو باره نایته وه:

تا ئیستا ههشت جار به ولاتانی دهره وه دا گه راوم. له نامی هه موو
 جوړه خوشی ییکم چه شتوووه... خانمه کهی دوینی... ئای چ
 دهست بازیکه!... هه ئیمرویه، ئیتر لئی ناپرسه وه. من ئه و جوړه
 ئافره تانه وه کو کراس دهیان گۆرم... یان رۆژیک، یان دوو رۆژ له گه لیان
 ده بسم. وه که ده ستووری کون... باوی عه شق و عه شق بازی دوو رو
 دریز نه ماوه. ئیستا وشه ی خوشه ویستی مانای رابواردنه. نه گه ل
 خوشه ویسته کهت دا چند جار یک رابویره وه، ئیتر پئی یلی: بای بای...
 ئای، وته کانی خانمه کهی دوینی میسکی تیک داوم:

- که مال، ئه وهی شانازی به ره گه وریشه به وه نه کات، مرو فیک
 سه ره بر زنی به!...
 ده تو خودا وه ره ئافره تیکی ره وشت نزم ئه م قسه زلانه ت له گه ل دا
 بکات.

ئو دی بچکوله بهی تا ده می لایه تیم ژیانم له کووچه و کولانه
 ته نگه به ره کانی دا به سه بر برد... هیچ خوشی ییکم تی دا نه دی. رۆژه کانی
 ژیانم یی تام و نه گۆر و وه که یه ک بوون. ده ئیستا له م شاره گه وره به دا به
 ئاره زووی خوم ده ژیم و، به هه موو ئاواتیکی خوم گه یشتووم. خاوه نی
 قه مهری نوئی و خانوو و پاره ی له بانق دا نووستووم... ئیتر بو ده بیت لیره
 خوم به نامو بزائم! به ئاره زووی خوم راده بوئیم و، که سی پیم نالیت چی
 ده کهیت؟! له کوئی وه هاتوویت؟! له شاریکی وا گه وره دا کهس به
 که سه وه نی به... نازانم له پیناوی چی دا ده بیت شانازی به دی
 سه دمالی به که مانه وه بکه م؟! هه ره له بهر ئه وهی خه لکی ئه ویم و،
 جیگای له دایک بو بزمه؟ خوا ده زانیت ئیستا ماوه، یان نه ماوه?... پازده
 ساله به جیم هیشته وه. به لām له گه ل ئه وهش دا وته کانی خانمه کهی
 دوینی بیرو هه... وهه ستمی شله قاندوه!... ده مینک به
 ئه بوونه واس... ده دهیت و... ده مینک یاد ی دی به که تان
 ده که یته وه!... راسته ئه بوونه واس شوینیکی خوشه... به لām خو
 چند جی له خو شتر و گرنگتر دیووه... چ له دهره وهی ولات و چ له م
 شاره ش دا...
 - نه ها نه ها... ئاگات له خو ت بیت، خه ریک بوویت قه مهره کهت به و
 ته کسی به دا به دهیت! «چی بکه م له دوینی وه خه یالیم چه نجال بووه!...
 وته کانی ئافره ته که وه کو بیشت به میسکم دا نووساوه!...»

له دانیشته که مان دا باسی زۆر شتمان کرد له دوا یی دا وتی: من به
 ناچار ی هاتوومه ته ئه م شاره... زرووف و رۆژگار هیناومی! هه ره چه نه

ژیاتیکی تیر و ته سلی تی دا به سه ره ده بسم... به لām له گه ل ئه وهش دا هه
 دلیم بو ئه شوینه لی ده دات و، ئاواتی بو ده خوازم که تیا ی دا
 له دایک بووم و، ژیا نی مندالیم به سه ره بر دووه.

پیکه نینم به وته کانی هات... پیم وت: «جا که ئیره بو تو باشتره...
 ئیتر بیر له شوینی پشووت بو ده که یته وه؟!... ده سا من ئه وه پانزه ساله
 له و کوردهواری به دا دی به که ی خومانم به جی هیشته وه وه، هه
 به خه یالیشم دا نایهت... له چاوی دا دیار بوو به سووکی ییکه وه تی
 روانیم و، وتی: «دره خت به بوئهی ئه و زه وی بهی که ره گه وریشه ی
 تی دا دا کوتاوه... خو ی راده گریت و، به ره و ئاسمان هه ل ده چیت. ئه و
 مرۆش ی شانازی به زه وی به که ی وره گه وریشه که ی خو یه وه: نه کات
 هه رگیز سه ره بر زنی به.»

ئو تیر و توانجه ی تو وره ی کردم... خه ریک بووم به ناشیرینی
 وه لām ی بده سه وه. به لām داوا ی لی بو ردنی لی کردم: «بم بووره، ئه و
 وته به په ندیکه هه موو کهس ده ی زانیت... ئه شم زانی تو وا پیت ناخوش
 ده بیت... بیووره.»

«له دوینی وه میسکم و روژاوه!... تو بلیت ههستی ئه و ئافره ته
 ره وشت نزمه له ههستی من به رز تر بیت؟!... زۆر چاکه... ئه و له
 کاتی خو ی دا گه یشته گازی نی (گومی شین)... ئاخو ژنه که
 هاتیت؟!...»

- به لئی کاک ی خاوه ن گازی نو، منم (که مال)
 - بیووره، ئه و خانمه ی خوینی له گه لت دا بوو... که مینک له مه و پیش
 داوا ی کرد ئه م نامه یه ت بدهینی و، خو ی رویشت.

«ده بیت ئه م نامه یه ی چی بیت؟!... ده بوایه ئه مرۆش پیکه وه
 بووینایه، با تیرم لئی بخواردا به.»

- سو پاست ده که م... نامه که م بده ری... ئه رکت کیشا.
 «بزاتین خاتوون له نامه که ی دا چی ده لیت؟»

«... نامه ییت بیهه ریزی پیاوینی خاوه ن بیرو باوه ر نزم... بو یه له
 ئیستا به دواوه: بای بای.»

«- ئای له م ژنه م که ربازه... له دوینی وه چی یی کردم!! دهه للی له داخ دا
 هه زار جینیوی بو بئیرم... نه نه... ملی ریزی بو که چ بکه:»

تبینی:

ئه م چیر و که م له سالی (1988) دا نووسیوه.

بۇ تەماشام دەكەي؟ بۇ ئەۋەندە لىم ورد دەپى يەۋە؟ بۇ بەتاسەۋە
چاۋەكانم لە ئامىزى دىدەت دەگرى؟ چى وای لى كىردوۋى بە بىنىم
هەنگاۋەكانت كورت بىكە يەۋە؟ بۇ كە لىت نىزىك دەبمەۋە چاۋەكانت
ئاتروكىنى؟ لە خۇم كە وتومەتە گومانەۋە، دەپى كارىك لە ئارادابى

نووسىنى : أحمد قادر سعيد

ومن ههستی پی نه کم، یان وینچونیک نهینی یه کی دروست کردووو
 نهو گرفتاری یه ی ناو تهوه. که له خوشم راده مینم شتیکی نااسایی به
 دی ناکم که چی تو هر جاره زیاتر له ده ریای مندی روانیدا مهله
 ده که ی و پهل به ولادو نه ولادا ده کوتی، مه گهر خوم فریای هوشت بکهوم
 باوه شی رزگار کردنت بو بکه مه وهو به نهنمه وه ناو ژانی ناسایی و له
 روخی رووباری هیمنی ته ماشادا داتنیم، هر بویهش بریارم دا
 نهو جاره و لیره و به دواوه بی دلیت نه کم و روومت لی وهر نه گیرم،
 وخومت به گرزی نشان نه دم، وگرئی دهرونیه کانت بکه مه وهو به
 هانای چاوته وه بییم و له ناستی بیتت نزیکتر بیمه وه، تا هر
 شوینکمت دهوی و مه به سته وینه ی بگری و له ناو نه لبوومی خه یاندا
 هه لیکری، وه که یادگارنیک بیاریزی، جاره به جارنیکش رازی دلتی
 بو بدرکنی له گه لیدا پی بکه نی، یان نه شکی په ژاره ی سینته تی بو
 هه لریزی، نینجا سر خهویکی نارام له چاوی حهزه کانتدا بشکینی،
 به لکو بو ساتیکی که میش پی له وه خه وه دا بیه په پوهله ی گوی چمی
 نیوانی به هارو ته مه نیک له خوشیدا بزی یان بیتت، ناوازی ناسکی
 بلبلنک و پرچی شور به پی بکه کان دابینی. یا گروگالی مندالان و له
 مه زاری ژیانی داهاتووندا کامه رانی بچنی یه وه. له من دلنیا به
 جارنیک دی روو وهر نه گیرم، و نهو روزانهش که به سوئی ده تینیم
 تیه رین و ناوا بوون، با نه وه منده ی دیکه شس دلگران و نیگه رانی
 کاره ساتی ناله باری سردهم بم، با په موزنه ی زه مانه پیستم بگرونی،
 له به رامبه ر چاوه کانی تو دا ده تو نیمه وه، بزته له روودا په خشان
 ده کم و پی که نیت پی ده به خشمه وه، خوشی ده زینمه دهروونه
 پی گه رده که ته وه. راسته، زورداریم له گه ل دا کردوو، ودان به
 هه لیه دا دهنیم، بهر چاوته ننگ بووم، که نه م دهشت له هوار ی
 روومدا کوتری پیروزی ته ماشات هیلانه دامه زینتی، و سر وه پای به
 رووی تو فینک لایده م و گه شتی ناوات بشوینم، به لام لیره به دوا
 گرنگه، مه رج پی رووم بکه مه باغی گولان و کام به رامه ی مه لیت
 بوی ده بزوی نه ویان مژوی سی یه کانتی لی پرکه ی و له
 سه وزه گیای میزگی هه لیدا نه سپی خوش به زی روانین تاو ده ی
 توش نه وکاته به بازار دانم دل تنگ مه به به زه بیت پیمدا نه یه ته وه،
 بابشیلریم. دوا بریارمه ده بجه هه توانی ساریز که ری برینانت،
 هه توانیکی هه میشه ساز.

× × ×

له سر بریاری خوم وه که هه موو نه وکاتانه ی پیت ده گه پشتم گوله
 باغی چاوه کانت له به رامبه ر رووی تینووندا وه که دوو نه ستیره ی گه شی
 شهویکی تاریک ده دره ووشانه وه، توش دیمه نه یه که له دوا ی به که کانت
 ده کردنه هه وینی ره وینه وه ی خوونواوی شهرم و به پی دهنگی له ناخته وه

ده گریای هر نیکه کانت گه واهی مه شخه لی کلبه سه ندوو ی
 دهروونت بوون له تیه ر بسوونیکی سه ری ییدا له دم ده رچوو
 گوتم: « که میک ناساغم و له نازاری تی گه راوه» نهو قسه یم لیت بوو
 به ماخولیان و گیانتی ته نی. سه ره ری یه کت کرده روانگه.
 به دوا ی هه نگاهه کانتدا ویل بووی، لهو ساته دا زربانیکی توش
 به ره و رووت هه لیکرد، که وتی به گیزاویکی کوشنده وه، هه چ جارن
 بهو جوړه گیر وده نه بوو بووی، چاوه ری ده ستیکی به زه یی خواز
 بووی لهو تنگ وچه لمه به رزگارت بکات و به ره و که ناری نارامی
 بیتت.

وا جارنیک دیکه ش شه قامه کم له هه نگاهه کانتدا پینچایه وه. له شم له
 تابه کی گهرمدا سوور هه لگه راوه، روازه ی ماوه یه که لیره و پشتم له
 روودا په ریوه، دوور نی یه نه وه ی نیستا ده بیتت هه ستیکی دی
 برژنه بیریه وه نه ی تو چی ده لی؟ خو له جارن ناچم، نه ها وه که
 چوه ندره سوور هه لگه راوم، وکه سیک دیکه ده نوینم، نه وه نیم که
 لیره و پیش وینه ی چاوه کانت ده گرت و به دوا ی بینیدا ویل بووی.
 نه وه بو واتنیک چووی، بو به و چه شنه فرمیکان ده بارنی و خوت
 گر موله کردوه و له ده روازه ی ته ماشاتدا نهو هه موو پر سیرانه
 هه لده واسی؟ بو وا ده لرزی؟ ته مای چته پی لی؟ نهو هه موو
 سه رسورمانه چی یه، ده ته وی له سر خوانی تیننی دا دایان نی ی،
 خوژگه که به هه لهدا ده چووم که میک لهو نشانانم ده خوینده وه
 وه ندنیک راستیم ده پیکا، یان په یم بهو شته بر دبا که نهو هه موو
 هه راسانی یه ی له گیانت به رداوه، ده تو شینک به گویندا بچرینه با
 چوله که ی حه زم له به یانی وه لامت دا بچریونی، لهو خه وی
 سه رسامی یه م خه به رم بکاته وهو بو کاتیکی کم گوی بو نهو ناوازه
 خوشه شل کم و ده سته ملانی نومیدی دلنه وایت بم. چ ده بی تا نهو
 کاته ی تو به لواوی ده زانسی له ناو نهو چوار دهوری قه فه زی پی
 دهنگی یه دا به ندیم نه که ی؟ ده با باری سه رشانم که میک سووک پی،
 چی دی له ناو گومی خو له بیر چوونه وه دا سه ری شیواو مه له نه کم، بو
 وا ده مت هه تا له ناواری تا که وشه یه کدا بهو جوړه کلوم دراوه. تو
 پیت وانه پی به پسانی سندی دوو دلی و ره ها کردنی بیرم تاوانیک
 ده که یه ت و شوینه که ی ساریز نابی و خه وشو شوینه واری به چی
 ده مینی. چه ند حه زم ده کرد بم توانی به شینکی نهو سه رنه جانه تم گرد
 بگردایه وهو له نامیزمدا وه که بهر خوله یه کی ساوا رامیزاندا یه و دهستی
 به زه ییم به سه ریدا به نیا یه، ده ی تریفه خان، ده زانم نیستا له بوونی
 مندا تو اویته وهو وه که چرو ی گیابه ندی زوزان به به فراوی کانیوی
 قه دپالی چیاو تیشکی زیرینی خو ر ده پشکونی به لام ده ترسم
 ته مانی بوونه گولم هینده کم پی بون و به رامه م له سنووری خوم

هنگاوینک دور نه که ویتنه و له گه ل بالوره کیژانی هواران ناشنا نه بی. توش وه ک جوانیکی بهرزه فر، به شوخی خوت بنازی و نه و یادانهش له فرههنگی فراموشیدا نشانهی چه ویتنه به سردا بیی و به پرده به کی رهش دایان پوئی. نه و سردمانم له یاده که لاونیکی روج سووک و دم به بیکه نین و لیک و له بار بووم، له گه ل نه و شددا که دهردی گیرفان به تالی دهردیکی کوشنده بوو همیشه له گه لمدا بوو، به لام هر جوانکیله و خاویز دهنواند. کیژیک فیری خوشه ویستی کردم، تی گه باندم دلبردن و ژان و دهرده سوری چین. دلی لی ستاندم. بی نامانیم لی بوو به پیشه له نه وینی دا توماره، کارم له کار توازا. وه ک سرگه، انیکی بی هوش دلم همیشه له مستی نه ودا بوو. گه لیک جارن دهرده ژانی شهوانی نه وینی فرمیسکی بی هووده پی پی هلمه وه مانم. یان بی ده که نیم و ناواته کانم له سر پردهی یاده ناسکه کانی ده که و تنه سما، شای یان ده کرده ملوانکهی دوا روزی روون. که چی هزار نه فسوس، لیم توراو خورایی کردم و گه لیک کاره ساتی تالی بی چه شتم، نیستاش گه لیک جارن بیزارو شیت گیرم، هر میراتی نه و سردمه به بوم به چی ماهه وله کولم نابینه وه، دستم به پولوسوتاهو ماران گازم و له خشپه یان ده سله مموه. هه روا ناشنا به کیش جارنکی دی ویستی له و شیرینه تالاهوم بی نوش بکات، هر زو و خوم لی هه لبارد، دهمزانی دهرده که هر سره ریکه بو نه و ساریزه ده بی و هه نامه سواری به کهش له دوا بی دا بو من به چی ده مینی و ده بی بنالیم و بتلیمه وه. یادی به خیر نه و شوره کیژهی ده بویت هاوسه ری ژانم بی، بریک جارن، له گه ل هازهی به خوری روویاری قراغ نه و دی بهی لی ده ژی، جار جاره له پیشهنگی ره شه بادا هه والی به هه شتی له دست چویم دینته وه یاد بی وایه لی ون نام، یاده کان به ناونگی سبه یان گولا و پوزین ده کم. ده بیره دهنگ ته نها وشه به ک گه وهی زنجیری باسه کم بو ده خاته وه سره به ک و له و دهریای بی نارامی چاوه روانی به دم دهرم ده هاوی و ده توانم هه وایه کی پاک هه لمزم.

چرپه به که به نهستم وشه کانم بوخرانه وه سره به ک، هیندهی دیکه له گیزاوی سرگهردانی دا لولوی دام، مه بهستم لی بوو به قوللهی قاف و سرکه و تنم بو نه کرا، زور سوری خوم هینا و برد نه متوانی ههنگاو هه لیمه وه، سروهی چرپه وشه کان بوون دوو سی مهلی له ره وه دابراوی پهرت بوو، بی هیوا له شه ققهی بالیان دا، هانا یان دهرده بهر بو شای نامسانی توف و ریگا دوزینه وه ده گهران. بارانی به خوری نه و بیرانه م به لیزمه دهری که پشوی شه مالیکی سارد گرژی کردم و به بی ناگا هاتمه گو: «بوچی نه خوش نه بم! جا سویند خواردن بی ده وی. نه و باسه سردا هاتپوه، وه ک هه موو که سیکی

ناسایی له شی منیش ماندوو ده بی، بریک جارنیش به کی ده که وی، که رهنگه چاکیش نه بینه وه. نه دی که مردم چی ده بیت، بوچی دوا ی من عیسل گه رمین و کوستان ناکات؟! نه وه شیان خه مینکی نویتره. نه و ریسهی لیره و پیشیش رستبووم لیم بووه به خوری، سر باسه کم به ته وای لی تالوز بووه. . .

خه یالم له بناری قسه به چرپه کانداهه ستا. هه رزوو بوونه کورپه به کی ساواو سهریان به سنگه وه نا، تاس له حه ژمه تان ته کانی بی دام، بو ناو جیهانی نه فسووناوی و پر له بزینو و سوزی مندالان، گلور بوومه وه، له خه یالی ناشنادا توماره وه، نه و قسانم هاتنه وه بهر دهرده خه یال که جارن بویم دهنووسی یان له دانیشن دا له گه لمدا ده کرد، بی ناگا دهستم بی کرد:

«ناشنا گیان، دلم ته نها بهرووی فرشته بیت ده کرینه وه، له روانگی جوانی تویه سهیری ناسوم له به یاناندا لاپروزه، نیواران، که خور گهردن به ده می که له وه دهنیت، تامی رامووسینی گونات ده کم، شهوانی هاوین که نه ستیره کان له تاریکی دا ده چریونین، قژی رهش و برزی که وان و چای گه لاوزت سلای دیرین دهبارنن. هازهی روویاری قراغ شار نزرگی نیواره گه شته کان، هاوارن، گوئی بی گوئی یان ناگادار ده کن ده یان خه نه که وانه وه، گه وره بی خوشه ویستی من ده سه لمین. . .

تیشکی تیزی بینی تریفه خان هینامی به وه که نار رهفتاره کانی، دهستم کرده وه به گهران به ونیازهی بتوانم خالیکی دهر باز بوون بینمه وه و ناشکرا تر له گه ل خومدا که و تمه وه دوان. . . «چی وای لی کردی نه وهنده بو من به پرورش بی و به تنگ ته ندروستیمه وه بیت، نه دی نازانی له یاسایی سروشت دا، نه خوش بوون کارنکی ناسایی به وه له توانای مروف به دهره رهنگه ته و او رهت له ناخوشی بینه وه، به تابه تی که ده بیی من به دهستی به وه که سیرم و رنگمی گورپوه، بو به هر هه مان په تاش له شی توده گریته وه، سه خونیمه، نه دوو که سی دوانه یین و نه له گه ل به کتریش هاوته مه نی. . . «خوشی و ناخوشی و ههست و سوزو زیره کی و که وده نی دا چوون به ک بین وه له گه ل دایکیش دا، نه و په یوه ندی به مان نه بووه پاشماوه که ی بو تو به چی مایه به توی ریزی بگری و وه فای له گه ل بنوینی. . .

«دایکت، نافرته تیکی به خووهی بالبلندی گهردن کیلی، گه نم رهنگ بوو، به ناره زوی خوی باوکتی هه لبارد بوو، له گه لیدا بیو به هاوسه رو ژیانیکی نیوه ناسایی یان به سر دهرده، سالانی کورتی پیکه وه بوونیا فیری کرد کوشی ناز بو خیزانه که ی بکاته وه، دوازده سالان له ناسووده بی دا ژیان، به لام کوچی دوا بی له ناکاوی ژیان هه موتانی شیواند، دنیای روونسانی کرده شه وه زهنگ باوکت و

شەش مندالی سەروپنچكى دايە دەست كارەساتى گەردوون و باوەشى نازيان لى ساردبووه، تو بچوكترييان بووى.

تو بچوكترييان بووى، تەمەنت چروى تازهى سەرەتاي بەهار بوو. .
رەش و سیت بۆ لەیهكسرى جیسا نەدەكرایهوه. . باوكت بالى به سەرستان دا كیشاو نازی راگرتن و مەجەكى پەرەردە كردنسانى لى هەلمالى، شانى دايە بەر بەخيوكردنتان، لە پال غەمىكى مەزن دا ئىسوى گەوره كرد، چاوهروانى گزنگى خورى ناسوودهى بوو، زەنگى ريكردنى كاروان لە گوڤى دا دەنگى دايهوه، خوى نامادەكردو كەوتە بارگە هەلبەستن، زورى نەبرد بوو بە هاوێ و سەردەستەى كاروانچيان، بەرەو خور پشنى لە تاريكى كرد، نازارەكانى كرنە توشوو، بە هەنگاوى گەلىك خيرا رینگاكاني دەبرى. . بە ئاوازی شەنى شەمال لاوكى نوى بوونهوى بەهاری دەچرى. . كاروان دەنازاوا ئەویش زياتر لە ناو ئومیددا قال دەبووه، نالهكاوینكا گلا، هەل نەستايهوه، لە كاروان دا برا. . سەرگوزشەى بوو بەویردى دەمى مندالانى سەر دەم. .

هاتمهوه بەردەم ئاوينى خەيال، تريفه وینەى دەم وچاومى دەگرت، مندالەكانى دیکەش لەبەر دەم دا هەلدەبەزینەوه، لىيان وردیوومهوه، دوانيان كەمىك گەوره بيوون، لە بەر دەم دا گرد بوونهوه، لە دەورم ئالان، پىندا هەلزانان، خویان پىندا هەلئاسى، دەستيان بە گەمە لەگەل كردنم كرد، . . منیش هیمتانه بە دەنگیانەوه هاتم، هەلماقوم لەگەلیاندا كرد، كە پروكەم بۆ دروست كردن، و بووكە شووشەكەیانم شووشت و وشكم كردهوه، بریارم دا شەوانە بیان نوینم، پىش خەوتیان چیرۆكى خوشيان بۆبگيرمهوه شەوانەش هەرکە دەرکەوتن دایان پۆشمهوه وکولمە ئالەكانیان بە تاسوقهوه ماچ بکەم و دەستی دل ئەویان بەسەر دا بهینم. .

ئەوا خەریكە دەروازەى ناسوودهیم لە روودا والا دەبى، رەنگە تريفه خان شتيك لە ئاشكا بوونى ئەو نەيتى بە لەگەل خويدا بهینى كە تا ئیستا بەسەر دەمیدا هاتووه، بە یى باكى بەرینگادا دینم و بە روویكى لە جاران خستە ردهچەرخیم با هەر چاوەتروکینى، نزیکتر بەلايدا تى دەپەرم دەبى ئەو گومى مەندى یى دەنگى یەبە بەشلەقینم قەسەك بەكەمە هەوینى رەوینەوهى ترس چاکتر هاتمە پشەوه خوم دەست پشكەريم كرد:

- تريفه خان . .

- بەلى . . فەرموو . .

- بۆچى وا هەلۆدا بووى؟

- ئەگەر رووتم لى وەر بگيرى زۆردارىم لەگەل دا دەكەى . .

- بۆ؟ دەتیم بگەينه بۆ؟! . .

- كاكە ناتوانم، تەماشات نەكەم.

جاریكى دیکە فرمیکەكانى هاوشتیمانەوه. ناو دەریای خۆلە بىر چوونهوه، سەرەداوى باسەكەم لى نائوز بووه. لە گیزاوى ئەو چەند قسانەدا لول درام. هەر هەنیکى گەشتىكى سەرگەردانى نیشبان دەدا، خوم كرده چنارىكى بلسدى رۆخى رووبارىكى بەخوور، تا لەگەل نەرمە باشدا گەلاكانم بەریتەوهو سەرنجى روانین بخەملىنى، لە هیلانەى ئارامیدا چاویلک بى. . نەم دەتوانى ئەوه نەكەم، ئەوئەندە ئالوودەم ببوو بە چركەبەك خولادان رۆزى رووناكى لى دەبوو بە شەوه زەنگە، بۆیە ئەو دەرەدە بە تەوزمە پالى پینونا ئەو جاره خوى پینتە دوان:

- كاكە، ئیوارەتان باش

- ژيانت باش، تريفه خان، ئیستا چوونى . .

- تا توم هەبى، هەموو دنيا بە هى خوم دەزانم . .

- ئەدى كە من نەمام؟

- خوا نە خواستە، شتى وا مەلى، بەراستى جەرگت بریم، چون دلت هات شتى وا بليت؟

- ئەدى ناى، بزائم، بۆ وا نەلیم؟

- واتە جاریكى دیکەش بابم دەمرى ئەدى نازانى ئەتۆلەجى دايك و باوكمانى؟

- ئەوه بەراستى وا دەلئى؟

- خو من بابم بە باشى نەدیوه، ئەوه دايكیشم هەر هیچ بەلام دەلئین ئیوه هەر ناوتان لەیهكسرى جیایه، دەنا زور لەیهكسرى دەچن . . تو

تامى باوكم دەدهى، بوئى ئەوت لى دى

ئەو كاتە سەر تاپای گیان تەزى، مال ئاوايیم كردو سەر كۆلانەكەم بەجى هیشت، بەرەو مال تینم دايە هەنگاوهكانم، بەسەر رووداكەوتم یى ناگا لە دنياى ئەو شەوه دەیان دیمەنى سامان لە بەرامبەرم كەوتتە سەما، خەو لە چاوانم زرا بو یى ئاگاسى خوم بەكول گریا هم نەم دەزانى بەرەو كوئى مل نیم، دەیان پرسىار لەبەردەم دا قوت - بوونهوهوویلى دوا وەلام بووم، هەستامە سەربى، بەرامبەر ئاوينەى قەدى دیوارهكە وەستام و لە خوم رامام:

سامان پیاویكى دەستەى چاوو برۆ رەش بوو، لە رواژەیدا ئومیدی پاشە رۆژىكى گەش دەبیرا، سەر بلندو چاوەتەرس و بى دەنگ و كەم جەفەنگ بوو، هەمیشە لەدیوى ناوهوى خويدا دەكولا كارى كرد بۆسەر هەلس و كەوتى هەتا گفتو گوشتى . .

ئاوینەم بەجى هیشت، خوم لە دنياى سامان قوتار كرد، بەرامبەر ئەو هەورائەى لە قەدى چیاكە ئالابوون راوهستام، گرتى كۆبەرەكانى دەروونم لىك ترازان، هەناسیەكى قولم هەلکیشا، چاکتر جیگای باوكیانم گرتەوه، سۆزم كرده هەوینى خوشەویستی بەكى باوكانەى راست، بوومە باوك، بووشمە دايك، تا مەلى مائندووى سالىانى چاوهروانى تريفه خان لەناو هیلانەى ئارامیدا ناسووده بنوى.

لەۋرە پەستى لەزارچاۋ

چىرۇكى : ئەلى ئەشرف دەرويشيان .

ۋەرگىرانى : رىيوار ھەمە ئەمىن سىۋەيلى سلېمانى ۹۸۴

...] «ئەلى ئەشرف دەرويشيان» :

كوردىكى كرماشانىيە، بە زىمانى فارىسى ئەنۋوسى ۋە يەككىكە لەچىرۇك نوسە

دەست رۆيشتۈۋەكانى جىھانى چىرۇك لەۋلاتى ئىران دا...

بەزۇرى بۇمندا لان ئەنۋوسى ۋە لەۋ بۋارەشدا، جى دەستى بە ئەدەبى مىندا لان

ئىرانەۋە دىيارە... گەلىك ئەھامەتى ۋە ئەشكەنجەي چىشتۈۋە گەلىك (ئامىرى)

سزادانى بى تاقى كراۋەتەۋە. ئىستاش، لەبەكىك لە زىندانەكانى ئىرانداپە]

بۇ شاخەكان، بۇ كىۋەكان،

بۇ بىابان ۋە دەشتەكان...

فەرموۋ فەرموۋ.

چەند كارئاسكىكى وردىلە بۇ يىلى يەكەدا.

ئەھاتن ۋە باز بازىيان بوو. يەككىك لە كارەكان زۇر زىتەلەۋ

زىرەك بوو، دەبوست خۇي لە جىگايەك قايم كات كەس

نەپىدۇزىتەۋە، ئاۋا رۇيى، بى ئاگا لە ھاۋرىكانى داپرا،

ھەرچەند تەماشاي ئەۋ دەۋرو بەرەي كىرە كەسى نەبىنى.

ناچار بەرەۋ باخە دوۋرەكەي لىۋەي دىيار بوو كەۋتە رى.

... ھەر رۇيشت، رۇيشت تا گەبشتە باخەكە، باخىكى

گەۋرە بوۋدەرەختى تەمەن ھەزار سال دەۋرىان گرتىۋو،

باخەكەي لا ئاشنابو، ھاتەۋە يادى بە مىندالى لەگەل باۋكىا

... يەكى بوو، يەككىك نەبوو، جارىك لە جاران

(رۇزخان) ھىۋاش... ھىۋاش بە ئاسمانى بىگەردا ئەرۋى ۋە

تىشكە زىرىنەكەي بەسەر زەۋىدا پەخش دەكرد. چىا

بەرزەكان، لەدوۋرەۋە سەرى سىيان بۇرۇز داخستىر

برىقەيان ئەداپەۋە. سەۋزەگىۋا درەختەكان دەستيان بە پرچى

رۇزخاندا دەھىنا. گۈلە رەنگاۋرەنگەكان تالە موۋە

ئالتونىيەكانى رۇزخانيان ماچ ئەكرد. بالندە

دەنگ خۇشەكان گۇرانيان بۇ رۇزخان دەگوت:

... ئەي رۇزە خان، ئەي رۇزە خان...

ھەركات كە دىي ئىمە گۇرانىت بۇ ئەلىن.

بە خىر ھاتى، بە خىر ھاتى،

بۇ ھىلانە گچكەكانى سەر رۋوى زەمىن...

له ترسی گورگه درنده كان هاتبونه ئيره . ئاسكه بچوكى ئيمه له سهرة تاوه كه ميگ ترسا، به لام به خوي گوت : - با بچمه ناوه وه، بزائم چي ئه بي .

... چووه ناو باخه كه، به پيچه وانهي باخه كانى تره وه نه وي تاريك بوو! سه رانسهرى ئاسمانى هه وري رهش بالى به سه را كيشابوو، ئاسكه چكول كه به باشى وردبووه په له هه وريكي گه وري له شيوه ي ئازهلئكي رهشدا بهرچاو كهوت، كه به هه زاران چاوى مون و تووره ييه وه ته ماشاي ده كرد . ئاسكه له ترسان سه ري داخست و كهوته رى . . .

باخيكي خاموش و كپ بوو . نه چرپه بك، نه سه مايه ك، نه بگه ره و به رده ي ژيان، ده تگوت هه چي به كي تيدايه مردوون! . ته نها جار جار يك دهنگى گريان له گوشه و كه ناره كانه وه ده هات، كه به باشى گوئى راده هيشت و ته ماشاي ده ورو به ري خوي كرد، گولاله سووره يه كي بهر چاو كهوت سه ري داخستوه و گريان و هاوار هاواري به تي و ده يوت :-

- خوشه ويسته بچكوله كم كوز په له كم بو چوي بو شه ري هه وره رهش؟ بو ئاوا منت زامدار كرد؟ خوشه ويستم . . . نازداره كم . . .

... ئاسكه چكول دلي پر بوو . چووه پيشه وه سه لامى له گوله سووره كردو گوئى :

- گوله خان، بوچي نه گري؟ .

گولاله سووره كه سه ري به رزكرده وه، دلويه فرميسكه كانى له سه ره رووه سووره كه ي بوون تكانه سه ر ليواره ره شه كه ي داوينى، هه ناسه يه كي هه لكيشا . نه شكه كانى پاك كه وه گوئى :

- نه ي ئاسكه چووه باخه كه مان نابيني ئه لئى شه وي تاريكه؟ مه گه ر ئه و ديوه ره شه ي ئاسمان نابيني كه رۆزى زيندانى كردوه؟ ئه وه ساله هاي ساله ئه م باخه ي ئيمه هه تاوى به رنه كه وتوه، هه نديك به تاريكي راهاتوون، منداله كانمان واده زانن كه ژيان هه ر به م جوړه يه . به لام لوه كان كه له رۆزاني منداليانا له بهر هه تاودا يارى يان ئه كردو ئه ويش به په نجه زيرينه كانى ختوكه ي ئه دان، تائيشاش رۆز خانيان له ياد نه چووه، كوره كه ي منيش به كيگ بوو ئا له وانه كه له گه ل كورى مام كيسه ل و كچي گوله به رۆزه دا

هه رسنيكيان به ره و شه ري ديوزه رهش چوون، ئه وان به ياني يه ك له سه ر بالى «با» كه دوژمنى هه وره ره شه دانيشتن و رويشتن و رويشتن . . . هه وره رهش به سه ي زاني و پيكنه ني و قيراندى . . شمشيره كه ي هه لكيشا و ئيتر له وه دوا منداله كانمان نه گه رانه وه . . گولاله سووره ئا ليره دا خوي پي نه گيراو كه وته وه هاوارو گريان، دهنگى ئا ه و ناله ي ئه و ناوه ي پر كرد!

... مام كيسه ل سه ري برده وه قاوغه كه ي و گريا .
... گوله به رۆزه ش سه ري داخست و گريا . «با» ش به هياوشى خوي په ناي شاخ و داره كان داو ويزه ويز .

... ئاسكه چكوليش زور غه مبار بوو، بويه ده ستي به گريان كرد . له م كاته دا گوله وه نه وشه يه كي كورته بالا كه دم و چاويكي خرو بهرچه مي رهش و دريژى هه بسوو به خه نده وه گوئى :

... ديسانه وه ده ستان كرده وه به گريان و ناله نال؟ له جي ي ئه م كارانه هه ستن و شتي بكن . له گريان و كروزانه وه چي به به ره هم دي؟ منيش هه روك ئيسوم، به لام هيج كات گريان به رپي رزگار بوون نازانم . واپير ئه كه نه وه كه هه وره رهش رقي هه لده ستي، ئه و ئيستا كه يفي سازه كه ئيمه ده گرين!

* * *

... شه وي ئاسمان تاريك تر بوو . ئاسكه چكول له په ناي دره خنيكي كونه سالدا پالي دابووه وه له بيري كرده وه دا نقوم بوو بوو، ئه و شه وه هيج خه فه تي نه خوارد . بيري كرده وه بيري كرده وه بزي ده ركه وت گريان و گوشه گيري و هيج نه خواردن سووديكي ني يه . به خوي گوت :

- ده بي كاريك بكم . وه نه وشه خان راست ئه كات، واچاكه به ياني چاوم پي بكه وي و قسه ي له گه ل بكم، تا بزائم ئه وي ده يگوت هه ر قسه ن يان به راستي ئه يه ويت شتيك بكات كازيوه ي به ياني بوو كه ئاسكه چكول له دهنگى كه له شيره سووري باخه كه به خه بهر هات .

... كه له شيره سوور به دهنگيكي به رز ده بخويند :

يادي هه تاو هه ر بزي .

هه تاوى سووري ژيان به خش،

هه تا ئه مروش ديل و به ندى هه وره ره شه .

به لام،

با به يادی نه وه وه،

(ژيان) ده ست يی بکه ينه وه.

... ناسکه چکول راست بووه، چووه لای نه و دره خته ی
که له شیره سووری له سر وه ستابوو. سهلامی لی کردوهر
گوئی:

- چی رووی داوه! روژ له قه فسی هه وره پشدا زیندانه،
ئیتر گورانی چی بو نه ئتی؟

... که له شیر سه ری خوار کرده وه گوئی:

- من سائسه های سال په یام به ری روژ بووم و هه والی
هه له پاتنی نه ییم نه گه باند، ئیستا که له زیندانی هه وره پشدا
دیل کرود نیی به یلم به بیره وه ری به کان نامویی و یادی
نه کئی. نم کاره بو به نه کم که هه مووان له بی ری
روژ دابن. نه گه رچی خه ری که گه روم بریندار ده یی، به لام
خوشحالم که نه هیلم نه وانی تریش له یادیان بجی. من
وه کو بولبول نیم هه ر له به یانی تا ئیواری له ناو نم
تاریکی به دا گورانی بو گولیکی سیس بوو نه لی که له و
گوشه به دایه، سه ری داخستوو و لیره و له وی ده نیشتی و
ده یه ویت به شیعه بی ئومیده کانی دلی خه لکی باخ
راکیشی.

... له م شونهدا، بولبول که ناوی خو ی وانا بوو گوله له
سه ر دره ختیکی تره وه ده ستی به خویندن کرد:-

... نه ی گوله جوانه که ی من،

پرچه کانت به شانیه نه لماس دایینه

به راست، تو له تاریکایی به دا چ ره نگیکی؟

ئای... دلۆپه ئاره قه کانی رووت

چهنده به جوانی دانیشتون...

دوایی بولبول له م چله وه فری به نه و چل رووی کرده
دانیشتوانی باخ و خویندی:

شکا، شکا.

تاریکی، تاریکی.

ئیمه مردوین،

ئیتر که س هه لئاستیته وه...

ئیتر روژ ناگه ریته وه...

نه ی مردوو به بی کفنه کان

خواتان له گه ل... خواتان له گه ل...

... ناسکه چکول به کرده وه ی بولبوله که پیکه نینی هات،

چووه نزیك بولبوله که وه گوئی:

- نم قسانه چین؟ شیت بوی؟ قسه به ک بکه ئیمه ش لی ی
تیگه یین. بولبول له وکاته دا چاری خو ی به ستن و ده فته ری
شیعه رکانی که له گه لا سبو درووستی کردبوو، په ره په ری
نه کرد، له ژیر چاوه وه ته ماشایه کی ناسکه که ی کردو گوئی:
- تو تیناگی، من شیعه بو دلی خو م نه لیم.

ناسکه چکول گوئی:

- نه ی باشه بو روو له باخ ده که ی و شیعه ده خوینی به وه؟
باشتر وایه بجیته وه هیلانه که ی خو ت و، شیعه بو خو ت
بخوینی به وه.

بولبول گوئی:

- ئیتر نه وه په یوه ندی به تو وه نی به.

فری و چووه لای گولیکی سیس بوی تر.

... له م کاته دا بایه قوشیکی پیری چاویلکه له چاو له سه ر
په رژینی باخه که وه فری و نزیك بووه، له کاتی که دا قاقا
بی نه که نی گوئی:

- ته ماشاکن شاعیر چی ده لی. ئیستا گو ی گرن با شیعه رتان
بو بخوینمه وه. له کاتی که دا که زنجیری سه عاته
ئالتونی به که ی سه ر سکه گه وره که ی نه ملاو لا پی ده کردو
چاویلکه کانی ریک نه خستن ده فته ری شیعه رکانی که له
گه لا چنار دروست کرابوو ده ری ناو ده ستی به خویندنه وه
کرد.

به گل و خو لی بیابان قه سم

به ریش و سه بیل گه وره کان قه سم

سویند به خه یاری پی نه گه بو بیت

به بالای به رزی باینجان قه سم

نم ویرانه یه م تا نه به د لا خو شه

به چوراوگی نه شک ی هه تیوان قه سم...

... داره بی به کی رزیو له و لاره سه ری کی راوه شانند. له

خالیکدا جیره چیره ی لیوه ده هات گوئی:

- چاکه... چاکه...

... ناسکه چکول پیکه نینه که ی خو ی گرت. چوو

که میك بگه ری. به لای دارتوو به کی گه وره دا تیبه ری.

له ناکاو کریمی کی ئاوریشمی به رچاو که وت سه رگه رمی

خواردنی گه لا توو بوو. سهلامی لی کردو گوئی:

- سه لام كرمى ئاوريشم .

به لام كرمى ئاوريشم ئه وهنده سهر گهرمى خواردن بوو، به ئاگا نه هاته وه وه لامى نه دابه وه ئاسك دووباره سه لامى لى كرده وه، ئه مجارهش وه لام نه بوو. ئه وه بوو له وه زياتر خوى پى نه گيراو گوتى :

- ئاخىر تۆزىك به خوتنا بچوره وه . تۆ وائنه زانى تۆيان له م تاريكستانى يه دا ههر بو ئه وه دروست كردوه كه گه لاكان بخويى و دوايى دانيشى و تاله ئاوريشمان دروست كه ي؟ ئه وهنده تال به دورى خوتنا ته نه نى كه له ناوياندا به ندى و له كوتايشدا ههر له وزندانه ي بو خوت دروستى ده كه ي ئه تكوزن و به ره مه كه شت ئه بن .

به لام زور له هاورنى زرنكه كانت پيش ئه وه ي بيان كوژن، وشيار ده بنه وه وه خويان رزگار ده كن . . له ده شته ئازاده كانا، ده دهنه شه قه ي بال .

... كرمى ئاوريشم ئاليره دا ده ستى هه لگرت و گوتى :

- راست ئه كه ي، باشه پىم بلنى ده بى كه ي ده ر باز بم و بفرم .

ئاسك گوتى :

- ئه وه په پيه وندى به خوته وه يه . له گه ل هاورنى كانى ترت كو به ره وه وه له جياتى ئه وه ي له به يانى تا ئيواره ههر بخويى، كه ميكيش قسه له گه ل يه كترا بكن، به گه و ره كان بلنى كه ي كاتى ده ر باز بوونه له قه فه س؟ تاكو بى هه لئويست نه ي، هه ميشه ههر هه مان ئاش و هه مان تاسه بووه .

كرمى ئاوريشم سوياى ئاسكى كردو په يمانى دابه كه له بيري ئه و كاره لاي بى . دنيا تاريك تر بوو بوو، ئاسكه چكۆل له هيلاكه وه له پال دارى كدا خه وى لى كه وت .

*** باخ ***

... دنيا كه ميك رووناك بووه وه، كه له شير ديسانه وه ده ستى كرده وه به سرود خويندنه وه . بولبول و بايه قوش شيعره تازه كانيان خويندنه وه . دواى ئه وه ي بريك گالته يان به يه ك ترى كرد هه ره كه يان چوو به لاي ئيشى خويه وه .

... ئاسك هاته لاي گوله خان و وه نه وشه و مام كيسه ل، گوله به روژهش له وى بوو، له دوينى وه كه وه نه وشه خان قسه كانى كرد بوون، كه سيان نه ده گريان، دوى شه و هه موو له بىر كرده وه دا بوون، له ده ورى يه ك دانيشت بوون . وه نه وشه خان گوتى :

- ئه بى شتيك بكه ين .

مام كيسه ل گوتى :

- من ئاماده م . .

گوله به روژه گوتى :

- من سهر گهردان بووم، سهرم گىژ ده خوا، ده چمه هه رلايه ك روژ نابىم، منيش ئاماده م .

«با»ش به دهنگه به رزه كه ي ئاماده يى خوى نيشان دا .

ئاسك به «با» ي گوت :

- بى دهنگه به، هه ميشه دهنگه دهنگه . تۆزنى ئاگات له خوت بيت . هه ستت هه يه؟ مه گه ر هه و ره رهش به ئاسمانه وه نابىنى به هه زاران چاو ته ماشامان ده كاو به هه زاران گوتى، گوتى قولاخى قسه كانمانه، يه كيك بيه وى كارىك به ره هم بىنى، ئيتر دهنگه دهنگه و نزا كردن ده خاته لاه، من ئه م قسانه م له بابمه وه بو جى ماون .

«با» گوتى :

- به سه رچاو ئاسكه گيان، قسه كانت بكه .

ئاسك ده ستى پى كرده وه :

- ئيمه ده بى ئاماده بين بو رزگار كردنى روژ خان، له زيندانى هه و ره رهشى هه زار چاودا، قسه بو ئه وان دى بكه ين، ئه وانه بو لاي خويمان راكيشين . روژيان به ينيه وه ياد . بيان به ينه لاي رووباره كه وه تا ههر يه كه يان رهنگ زردى و سىس بو يى خويانى تيا بىنين . تى يان بگه يه نىن كه له چ كه شتيكدا ئه ژين، وه نه وشه خان هه موو وه نه وشه كان و گوله خان هه موو گوله كان و كيسه ل و گوله به روژه و «با» هه موو كو به بن هه ركه سه قسه ي خوى بكاو ئه گه ر رايه كى هه بيت ده رى برى . ژيانى خويمان مندا له كانمان به نده به روژه وه، ئه گه ر هه تا نه بى ئاوه كان نابنه هه لم و ناچنه ئاسمان و باران نابارىت، ئه گه ر هه تاو نه بى مندا له كانمان گه و ره نابن . هه ميشه رهنگ زهرد ئه بن . ئه گه ر هه تاو نه بى ميه و پى ناگات . قوخه به تامه كان و سىوه سووره كان و گىلاسى شين و گوله رهنگاو رهنگه كان نايه ن . ئه گه ر رووناسكى نه بيت چاومان هىچ نابىنى، ئه گه ر بش بىنى هه موو شتيك رهش ده بى . هه تاو هىزمان ده داتى، خوراكمان ده داتى رووناسكىمان ده داتى تا كار بكه ين، تا مندا له كانمان له ناو سه و ره گيادا يارى بكن و گه و ره بىن، له پىناوى ئازادى روژا پىويسته فيداكار بىن . ده بى كو بىنه وه و

زورانبازی بکهین. بیگومان لهم ریگایه دا چهندانیگمان له دهست نهچن بهلام تهگەر رۆژ نهییت، ههموومان تیا نهچین، خوئهگەر لهناویش نهچین ئهواهمومان نهخووش و بریندارو بیچاره ئهیین، کهئمه له مردن ناخوشره ئاسکه چکۆل له قسه کانبیا گهشته ئیره تهماشای دهورو بهری کرد. ههموو دانیشوانی باخ له دهوری خربوونهوه.

له ناکاو گرمهی ههورهپهش بهرزبووه، چهخماخهیهکی لیداو کردی بهتوفان. ههموو خه لکی باخه که رایان کرد، ئاسک و گولهخان و وهنه وشه و گوله بهرۆژه لهگهڵ کسهل و کهلهشیره سوور، خویان کرد بهژیر دارنیکدا. دنگه نهرزهیهک بهردهم و چاره جوانه کهی وهنه وشه خان کهوتی خونی لێ دهتکا. مام کسهل سهری له قارغه کهی هاریشت و باکی بههیچ شتیک نهبو، دووسی شوینی گوله بهرۆژهش تیک شکابو، له پستی ئاسکesh خوین دههات، لهم کاته دا کهمتیاریک له دووره وه هات که ئاسکه و هاوڕیکانی دی دهستی به پیکهین کرد. باب قویش له ولاره بهشیک له دهفته ره کهی خوینده وه و پیکهینی بولبولیش دهستی له ملی دلداره زرد نه بووه کهی کردبوو ئاگای له دنیا نه ماوو. جار به جارێک شیعریکی ده خوینده وه.

... ئاسکه چکۆل روی کرده کهمتیارو پیتی گیت:

- بهچی پیتی ئه کهنی؟

... کهمتیار به گالته پیکردنه وه گوتی:

- زور و یتیان ئهم جوهره کارانه بکهن، بهلام نه باینتوانی و گیانی خوشیان له دهست چوو چاکتر وایه بچی به لای ئیشی خوته وه... کهسیک نی به بتوانی له گهڵ ههوره په شدا شهڕ کات.

... ئاسکه گوتی:

- من له دواى بینینی ئهم وه زعه ناتوانم ریگا بگرم و برۆم له تاریکایی دا وه کو تو لاشهی رزیوی ئاژه له کان بخۆم و به خوشی بنوم. هه رگیز له مهو بهر نه مزانیوه لهم جیهانه دا باخیک ههیه له جیاتی رۆژ، هه وری پهش تیا فه رمان ره وایی، ئیستا که زانیومه، هه رگیز ناگه ریمه وه ئیره جیگهی منه، تویه خووت پیتی ئه کهنی، چاکتره برۆی به لای ئیشته وه. ... هاوڕیکانی ئاسکه کهوتنه پلار له کهمتیار هاویشن، نهویش هه ر هیندهی پیتی کرا لموزی بخاته لای قاچه کانی و

راکات.

لهم شوینده دا کاک چوله که، که گوتی له قسه کانبیان برو هاته پیشه وه و گوتی منیش له گهڵ ئیومه، دلّم بهرگهی تاریکی ناگرئی.

په رهی سیلکه یه کیش له ولاره هات و گوتی:

- من عاشقی به هارو هه تاوم، به هاریش به پیتی هه تاو به های نی به، منیش ئه مه وی بيم.

... ئالم کاته دا چرپه ی پیتی یهک، به ئاسته م بهرگوتی ده کهوت ههموویان پیتی دنگ بوون و گوتی قولاخى چرپه که بوون. بۆیان ده رکهوت دنگی پیتی شه ونمه کانه که به سه ر چیمه نه که دا ده هاته لایان.

یه کیك له شه ونمه کان هاته پیش و گوتی:

- کاکى ئاسک ئیمه ش دین.

گوله بهرۆژه پیکه نی و گوتی:

- ئیوه چیتان له دهست دتی؟ رۆژ دوژمنی ئیویه. کاتیک هه تاو هه لدتی هه موتان ده بنه هه لم.

شه ونمه که گوتی:

- سألے های سألے ئیمه به سه ر چیمه نه کانه وه رزیوین، نه وه نده له یهک شویندا دانیشتون، بیزار بوین، رۆژ ئیمه ده هاته ئاسمان و رۆژیکى تر ئیمان پیتی ده به خشی ت تازه تر له هه موو کات به روه ی گوتی و چیمه نه کانه وه ئه نیشین.

دواى نهوش رۆژ دوژمنی ئیمه نی به، رۆژ ئیمه ده بزوتنی و ژیانمان پیتی ئه به خشی له بهر ئه مه یه که ئیمه ش ههموومان دیننه شه ری هه و ره په ش.

... وه نه وشه پیکه نی و گوتی:

- ئاخیر ئیوه به چ هیزیکه وه دیننه شه ری له و ره په ش؟

... شه ونمه کان به گوتی یه کتیریان له چریانند و دواى و رویان کرده ئاسک و گوتیان: - گه لێ ئاسمان له دهست دتی، ئه و رۆژه ی ده چینه جهنگی هه و ره په ش نیشانیان نه دهین.

ئاسک مال ئاواى له هاوه له کانی کردو هه ریه ک به ره و لایه ک رویشن.

... به یانی رۆژی دواى، که له شیره سوور هینده به جو شه وه خویندی، دلۆپیک خوین له گه رویه وه هاته ده ر، به لام ئه و زیاتر دنگی لێ بهرز ده کرده وه هاوار سکا لای

به گونی دانیشتوندا ده دا:

بگره و به رده یه کی سهر له باخه که دا به رچاو ده که وت .
هه رکه س تهوی تری خه بهر ده کرده وه . هه وره رهش له و
سه روه ده یقیراندو که لبه پیسه کانی ده رده خستن ،
چه خماخه ی شمشیره که ی چاوی کویر ده کرد . ناسکه
چکول و گوله وه نه وشه و، گوله خان و گوله به روزه و کیسه ل و
په ره سیلکه و چوله که له ناوه راستی باخه که کوپونه وه و
به گونی په کتیریاندا نه چرپاند ، دلویه شه ونمیکیش له سهر
رووه خرپنه که ی وه نه وشه ، دانیشتوو . «با»ش به هه موو
هینزیکه یه وه خوی پان کردبووه تا شونیکه باشتربو
هاورنیکانی دروست کات ، له م کاته دا که هه موو ناماده
بوون گورگیکه رهش له ناکاو په یدا بوو .

... گورک که هه میسه پشتگیری هه وره رهشی ده کردو پای
هه لنده دا ، له کوپونه وه ی نه وان و ته گیر کردنیان بو چوونی
جهنگی هه وره رهش تووره بووو . چونکه نه و له تاریکیدا
باشتر نیشی خوی ده کاوسکی تیره کات . گورگه نزیک
که وته وه به تو ره یی وه گوتی :

- چی رووی داوه لیره؟ خه جالته نابن به به شی خوتان
نارازین . تماشا که ن ، نه م باخه بی دهنگ و خاموشه تان به
چ روزه ک بردوو؟ بهیلن با خه لک بچی به لای کاری
خزیه وه . نه م ناسکه له خوبانی په له کوئی وه هات؟ باوکیشی
هه روه ک خوی بوو ، نه ویش نیمه ده رمان کرد ، نیستا
هه موتان نابوت نه کم .

... له ناکاو په لاماری ناسکه چکولی دا ، به لام نه و وریاتر
بوو خیرا خوی لدا ، په ره سیلکه کان رزانه سهری و به
نیوک سوور سمان کرده وه . گورگی له خوتن هه لکشاو
هه ر هینه هه لسه لور ملی ری بگری و بوی ده رچی .

... له م کاته دا رپوی ناوباخ ته زیحیک به ده سته وه و به
وویرد خوتنه وه له ولاره په یدا بوو . رپوی فیل باز که له
تاریکیدا باشتر نه توانی هیرش به رپته سهر کولانه مریشک و
هیلا نه ی بالنده کان ، له ده رکه وتنی روزه خان ده ترسا .
هیواش . . هیواش نزیک بووه ، له حاله تیکدا له ژیر لیوه وه
برته و بوله ی بوو تفیکه رشت و گوتی :

- له خوا بترسن . شهر له گه ل هه وره ره شه دا مه که ن .
هه موتان به ناگری دوزه خ نه سوتین .

ناسک گوتی :

- بو دوزه خ له مه زیاتر هه یه که وا نیمه ی تیابن؟

نجا ناسکه ده ستیکه له چوله که کان راوه شاندا ، بی ناگا
سووپای چوله که کان هیرشیان هینایه سهر رپوی ، نه ویش
دوویی هه بوو ، دوانی تری قهرز کردو بوی ده رچوو ،
له ترسان ته زیحکه ی لی به جی ما .

... هه یاو هویه ک بوو ، که له شیره سوورو هاورنیکانی
سروودی جهنگیان ده خونند ، بایه قوش خوی له
که لاوه یه کدا مه لاس دابوو له دیوانه شیره کونه کانی
حه شاریکه دروست کردبوو . پالی دابوو ،

... بولولیش ده فته ری شیره کانی که له گه لا سینو بوو
خستبووه ژیر باخه لی یه وه له په نای گولیکدا لی دانیشتوو ،
چاوه کانی خومار نه یان نواند . شهر ده سته پی کردبوو ، کره
ناوریشمه کان له قوزا خه کانیان هاتبوونه ده ری و وه ک
په پوله جوانه کان له مسه روه ده فرینه نه وسه رو هه والی نه م
ده سته یان نه گه یانده نه و ده سته .

له ولاره مشکه کویره یه ک له ژیر زهوی یه وه هاته ده ر له
کاتیکدا چاویلکه ره شه کانی ریک ده کردن و گوجانه که ی بهر
زهوی ده که وت . هاواری کردو پرسى :

- چی رووی داوه؟ بوچی بهم شیوه یه بی به زهویدا
نه دن؟! ماله که متان ویران کرد ، نه و هتا سفره ی مناله کانم
پریوو له گل و خول . نه مه چی به سهر چی یه وه یه؟ بو
نایه لن بارویه ک نان به خوشی بخوین؟! له و لاوه وه نه وشه
به پیکه نینه وه هاواری کرد :

- نه مانه ونی روزه خان رزگار که مین .

مشکه کویره به سهر سوورمانه وه پرسى :

- روزه! ، نه بی چ گیانه وه ریک بیت؟ من تا نیستا ناویشی
نازانم . وه نه وشه گوتی :

- ناخر تو کویری ، به لاته وه گرنگ نی په دنیا پرووناک بیت
یان تاریک ، خوت به تاریکی گرتوو . چاکتر وایه له لای
سفره ی مناله کانت بی ، نه با خاک و خول برژی به سهر
خواردنه جوانه کانیانا ، بر و هه ر له به یانی تا نیواری ژان
گره و نه وانه گه وره که ، سهد کویری تریش بخه روه بو نه م
باخه . مشکه کویره به تو ره یی وه گوتی :

- بی دهنگ به ره زاگران ، کارت نه بی به سهر نیشی که سه وه ،
با بهم گوجانه گه ردنت نه شکینم .

وهنهوشه گوتی:

- جهنابی مشکه کویر! نهو زهمانه رویی که به شیوهیه کی دی قسعت له گه لدا بکهم و پیتا هه ل بلیم و په درو به قورباتت به، ئیستا ئه بی عهیی یه کتر وا به روی یه کتریدا بدهین که له داخان و له خهفته تان دهست کهینه گریان.

نه ناکاو مشکه کویر گۆچانه که ی به ره و دهنگه که هاویشت.

... وهنهوشه ی کورته بالا خوی چه مانده وه و سه ری داخست، گۆچانه که به سه ر سهریدا رویی و له ولاره که وتوه سه ر زهوی نهو هه باو هه ردا، مشکه کویر هاواری کرد:

- ئای خه لکینه، کزا گۆچانه که م؟ ماله که م له کوئی یه؟ ئای چون نابود بووم، ئه سه بیچوه کانم له برسان دهرن. مال و ژنم هه یه، یار سه تیم بدهن.

... به لام دهنگی ئه م له ناو قاوو قیزی نه واندا نه ئه بیسرا. به ده ستووری ئاسکه چکۆل، هه ر چوله که به ک چقلیکی له گوله سووره کان کردبووه و به دهنوکی گرتبوی.

... هه ر په ره سیلکه یه ک درکیکی تیژی هه بوو. شه ونمه کان له سه ر روی وهنهوشه و گوله کان دانیشتون. ... گوله هاواریکانی (بوقی) ناماده بوونیان لی ئه دا. «با»ش له سه ر زهوی خوی پان کردبووه و هه موویان له سه ر پشتی نه بوون.

... به لام له و لاره قیره ی هه وره رده ش ده هات، شمشیره که ی دهر هینابوو، هه زار چاوو هه زار گوتی تیژ کردبوو، په یکه ری گه نیوی به م لاو نه ولادا نه چوو، هه وره رده ش هاواری کرد: - هه مووتان سه رگه ردان نه که م، هه مووتان ته رزه باران نه که م و ونجرو نجرتان نه که م، هه رکه سینک که مترین قسه و بچوکتزین جووله بکا، نابود ئه بی، ئای ئاسکی ناجسین، ئه بی شاخه کانت وردکه م.

... به لام ئاسک و هاواریکانی له و داره بیانه نه بوون که به و جووره بایه به لرزن. بی یه پیرو په ککه وته کان له و کاته دا ته ماشایان نه کردو هه ل نه له رزین. لاو لاویکی ئاسک که خوی له دهوری چناریکی گه وره ئالاندبوو سه ری برده په نا

گوتی چناره که وه و پیتی گوت:

- له بهر چی ناچی بو یارمه تی دانی ئاسک و هاواریکانی؟ ته نها نه وه ندهت له ده ست دی خوت دارزینی؟ ئاخه ر توش کاریک بکه. چنار به ناله وه گوتی:

- ئاه... له توانای من به ده ره، پیر بووم.

... لاو لاو گوتی: تو ئه ته وی خوت دهر باز که ی، نه گه ر وان ی یه، ده توانی به تا قی کردنه وه کانت یارمه تیان بده ی، من ئه چم به ده وری ملی هه وره رده شدا خول ده خوم تا هه ناسه ی لی ده برم.

... لاو لاو له دووره وه هاواری کرد:

- منیش له گه ل خوتان به رن، هه ی ئاسکه چکۆل، منیش وا دیمه لای هاواریکانم.

... بایسه قوش له که لاره که دا خه وتبوو له خه وه که یه بو قافییه ی شیعریک نه گه را، به بولبول خهوی به وه وه ئه دی که ده فته ره شیعریکی چاپ کردبوو. مشکه کویر به دوای گۆچانه که یدا نه گه راو بیزاری دهر نه بری گورگه که له ئازاردا نه تلایه وه و برینه کانی نه لسته وه.

مام رویی چاره رویی نه وه بوو بزانی کام ده سته یه سه ر نه که ون تا خویان له گه ل ریک خا. که له شیر سه رو دی نه خوینده وه و هیزو وه ی ده به خشی یه هاوه له کانی.

... (بوقی) هیرش لی درا. «با» که وته جو له. له پیش هه مواندا شه ونمه ناسکه کان له سه ر روی گوله وه نه وشه و گوله خان به رز بونه وه و به له شه ناسکه که یان هیواش.

هیواش به بی نه وه ی هه وره رده ش ئاگای لی چون له سه ر شمشیره که ی دانیشتن، شمشیری هه و... گرینگه ی لی هه ستاو به رز بووه، به لام شه ونمه کان باکیان نه بوو، که نه وان گیانی خویان بکه نه قوربانی له پیناوی ئازادی روژخان و رووناکی باخدا، هه ر چه نده بیچوهه کانیان سه به نیی له سه ر سه وزایی یه کانه وه سه ر دهر دینن، له ریزی پیشه وه کیسه له کان، به ریز وه ستابون و سه نگره ریکیان دروست کردبو که ته رزه ی هه وره رده ش کاری تی نه ته کردن، نوره ی هیرشی چوله که کان، ئینجا په ره سیلکه کان هات که

سزاو پاك برونهوه

سهلاح عومهر

چقل و درکه کانیان له لهشی ههورههش ههله چهقاند،
لاو لاههکان دهست و پنی ههوره رهشیان بهستیوو خویمان له
ملی ئالاندبوو.

... ئاسکه چکۆل له ههموو لایهکهوه رینمایی نهکردن،
گوله بهرۆزهکان، به خیرایی دهنکهکانیان بهرهو چاوهکانی
ههورههش نههاویشن.

... ههچهنده ههورههش قیراندی و ددانه پیسهکانی لی
جیرکردنهوه سوودی نهبوو، رۆژخان به پرچه
زیرینی یهکانی یهوه له پشت ههورههشهوه دهرکهوت و
پیکهنی.

... ههموو هاواری خوشیان بهرز بووه، وهنهوشهی
کورتهبالا بریندار بوو، ئاسکه چکۆل دهیویست دهم و لیهوه
خرپنهکانی ئهو بلیستیهوه ماچی بکات.

.. گولهکان و ههموو کیسهل و گوله بهرۆزهکان و
ههموو... ههموو هاواری شههیدهکانی خویمان کۆکردنهوه و
بهیادی ئهوانهوه، له سهروی باخهکهوه خانوویان بو دروست
کردن، تا ههموو دهم بژین و لهیادنا بن.

... بهیانی ئهو رۆزه کهله شیره سوور به دهنکه
زولالهکی گۆرانی گوت:

ئهی رۆزه سووهی ئازاد

رهنگ و رووی توه خشان و،

پرچه زیرینهکه به سهرمانا پهخش بکه...

ئیمه بهرامهر به...

خوینی خویمان لا ههرزانه..

ئهی رۆزی سود بهخش،

تا ئه بهد وهدرهوشی

تا ئه بهد سهرکهوتوبه..

تا مندا له بچکوله کانمان

له داوینتا یاری بکه ن.

«ئهوهی جوان و پاك بى، پيروزيشه»
له زمانى پالهوانى يه كه مى چيروكه كه

پاش بینهو بردهیهکی زور مهسهله بهوه کرتایی هات که بو
یهک بن. به رووالهت وهکو ژن و میردیکهوه بهسترانهوه،
جاران، پیش به نهجام گهیانندی پیلانتهکه بهخه یالی هیچ
کامیکیان نهدههات کهوا بهجووته له ژووریکي رازاوه بهتەنی
بهراڤهر یهک دانیشن چونکه ههریهکی بهجوریکي جیاواز
لهوی تر بیری دهکردهوه، راو بوچوونیان دهبارهی زور شت
جیابوو، نهدهگهیشتهوه یهک. بویه جوهره رقابهرايهتی و
دوژمنایهتیهک کهوته نیوانیان، ههریهکی ههولی ددها ئهوی تر زیر
بخاو خوی بیته شوهرهسواری مهیدانی ئهو بوچوونهی باوهری
پنی بهتی، رۆزی له رۆژان یهکتریان خوش دهویست تا، بهلام
هینسهی پنی نهچوو رقیکی ئهستووور له شوینی
خوشهویستی یهکهیان روا. ئهگەر جی بهجی کردنی پیلانیکي

ناپکانه و شینانه نه بویاه مه حال بوو، بو مه به سستیکی و لیره کوبنه وه. هه نوو کوش هه روان، ئیمشه و شهوی به که میانه، ئیواره به شیوهی عاده تی خزم و براده ریان به بری کرد. بی دهنگ به ره و ژوور بوونه وه. هه تا له ده ره وه بوون هیچ شتیکی نئاسایی له رووخساریان نه ده خوینداریه وه، به لام هه نووکه، له وه ته ی هاتوونه ته ژووره وه، به جو ریکی سهیر خو یان له به کتر گرتوه، لیک مور بوونه ته وه، پشله ئاسا لیک دانووساون. هه برانه بینه قاقای به کتریان گرت، جاری زور لیک نزیك نه بوونه ته وه، ئیوانیان چند مه تریکه و وا به ره به ره کم ده بیته وه، بی ده چی پاش که میکی تر رووداویکی جه رگ بر، ته رو ووشکی نه م شه وه پروره بان هدلیوشی، مه رگه ساتی رووده دا، له وانه به ئیره بیته گزیه پاتی زور سازه کی زور ناهه موار، تاخوین نه رژی، دژابه تی ئیوانیان کوتایی نایی و ره گ و ریشه ی برین و ناسوری ناپاکی چ. مانگی له مه وه به ریش هه لئاکیشری. که وایوو، نه موسا تای ته رازووی بوون و گه وره یی به کیکیان به ره و ناسهان هه لنده کشی. نه وه ی له ژیره وه بوو، ئیمشه و به ره و سه ره وه به رز ده بیته وه، نه وه ی له سه ره وه ش بوو، ژیره و ژیر رووده چیته خواری، نوبه ی نه وی تره ویستی ووردوخاش بکری. «بو نه وه ی هاوکیشلی ئیوانیان به کسان بی پیوسته هه ردوو جه مسه ری تاوان و سزا به ک بگرته وه»

«پیاوه که» ناگای لئی به چ قوریکی خهستی بو گراوه ته وه، له گو یی گادا نووسته وه. بیرو هوشی هه مسوو له خالیکی دیارکراو کویوته وه، ده یه وی زوو بگاته مه رام و ئاره زووه کانی بگهینی. خهون به راکشان و له زهت وه رگرتن و گه وزاننده وه ده بینی. ده ماری شه هوهت سواری سه ر دلی بووه، چاوه بری به بو جاری دووم پیاوه تی خو ی تا قی بکاته وه. تامی هه نگوینی کرده. وا دیاره هیشتا زوری ماوه تیری. وا ده زانی هه موو جاری مه سه له ی وا به ئاسانی وه ده ست ده هیزی و زوو ده بریته وه. به لام خو له هه موو هه وران هه ر ناباری. تازه نه و بابی مرد. بشمیری. وه ک نه و جاری بو ریک ناکه و بیته وه، ئیمشه و بارو دوخ زور گزراوه، دوینی و پیری و چند مانگی له مه و بهر شتیکی تر بوو، چونکه نه و مروقه ی نه موسا پیلانی وای لئ کرد بچووک بی هه نووکه گه وره یه و هیزو تینی نازابه تی هاتوونه بهر. زوریشی نه ماوه شالاویکی مه ردا نه بینی دوو دوشاو تیکه ل به کتر بکا.

مروقی بیه وی، به هیزو گه وره ش ده بی، جاری و هه یه پاله وانیکی به جه رگیشی لئ ده ره چی.

«پیاوه که» خه ریکه له خوشیان بزهی دیتی و سمیل باده دا، کیچ که وتوته له شی بو یه سات ناساتی، له وی هه لنده ستی و له وی داده نیشته وه، توتکه ناگری تا خو ی به فه تاره ت ده دا. ده یه وی زوو بگاته مه رام. به بیرو باوه بری خو ی ده چی و بی ده که نی و دنیا به ی خو ی ده زانی، وا ده زانی هه ر نه و له م دنیایه دا سه رکه وتنی وه ده ست هیناوه، کوا به زیره کی و زور زانی وای لئ کرده نه و پیلانه نه گریسه ی به کار بینی، گوا به زیره کانه توانیوه تی جوانترین و به فیزترین کچی نه م شاره ده سه مو بکا. نه ک هه ر ته نها جه سه ته و له ش، به لکو بیرو باوه بریکی ناموشی ژیره و ژیر نفووم کرده. له مانه پتر بیر له هیچ شتی تر ناکاته وه، بو بیر له شتی دوور له سنووری ئیمشه و بکاته وه، نه گه ر وایکا ده بی ئاره قه ی شه رمه زاری و زه لیلی به نیوچه وانی بیته خواری، تاخر بهر له به نه نجام گه یانندی ناپاکی به که ی سفریکی پاش ژماره بوو، کهس به سه گی به ره درگا و سه ر گوفه کانیسی قبول نه ده کرد، نه و کات خوشی له و باوه رده دا بوو که پیاویکی کم و نزم و بی بایه خه، چونکه به ده یاهه جار بو نه م به ژن و بالایه ی هه نووکه و با به نزمی لئ وورد ده بیته وه، کرنوشی ده برد، وه کو سه گه لئ ده پارایه وه تا په بیانی ژوانیکی بی بدا. نا نه و به ژن و بالایه روژی له روزان له بهر چاوی وه کو نه لیمینکی قفل دراوی لئ هاتبوو، هینده ی هه ولی ده دا بوی نه ده کرایه وه، به مه زنده ی خو ی له بهری هه لنده لرزی و به سو په رمانی تی ده گا. وا نه بویاه به بی ی خو ی نه ده هات لئ پیا ریته وه و ده ستی ماچ بکا تا رازی بی بیته ژنی. وا ده زانی نه گه ر نیستا بیه وی وای لئ ده کا هه ستی پیلایشی ماچ بکا. (وام لئ کرد نه و مه جوری من بی پیا ریته وه، تو له ی ماندوو بوونی خو مم لئ کرده وه، دوو نه وه نده ی ماندوو بوونی خو م به ولوو بهم لادا هینام و بردم. هه وه ل جار که رو نیستر بووم، خو م له بهر چاوی سووک و ریسوا کردبوو، چه نده ها جار لئ ده پا رامه وه، ده مو یست به ری راست ده سه مو بی. به لام بی سوود بوو، ناچارم داویکم بو دانایه وه و پیم وه کرد. لقاوم کرد، قه راسم له ملی هه لکیشا. هه نووکه کویم بو ی به ره و نه وی رایبده کیشم، چوارپی!! هه قمه به که ری بشوبه نیم، چونکه نه وه ی نه و ده یکرد چ ناده میزادی خه یالیشی

بوی ناچی. ناخر چ میشکی نهوه وهرده گری: «خوشم دهوی بهلام شووت پی ناکم. من شوو ناکم، دمهوی بو هه میشه پاك بيمينه وه.»

ده توخوا وهره سهرت سور نه مینتی و مه شینوی، زور سهریری ده کرده وه، نااسایی رهفتاری ده کرد، ده تگوت له دنیا به کی تره، که سیشی پی راست نه بوو، تنها خوی نه بی. گالتهی به نیمه مانان ده هات، به شینی به رووتدا هه لده شاخاو پتر پی داده گرت، که باوکی نه توانی په شیبانی کاته وه، نهی کنی ده توانی؟ نهوهی کویرانه به دوی شتیکی نه بوو بگری، ده که وینه بن گو میکی لیل و بزر ده بی. نیمرو کنی باوه ری به شتی پروپوچی بی معنای وه کو پاك بوونه وه و روح، ره به نایه تی هه به، نیمرو مروف به عقل بیرده کاته وه، به دل و دهروون بیر بکه به وه، له نیوهی ری عارد هه لده لوشی.

پیاو یا ده بی خوی له گه ل بارو دخی کومه لگا رایینی یا ده بی بچی به تهنی دور له ناوه دانی بزی، به لام نهوه ده یگوت: «سیره ده ژیم و تیکه ل هیچ شتی نابم، خوم دوره په ریز گرتوه، نامه وی له هه ر شتی په یوه ندی به شارستانیته وه هه بی نزدیک بمه وه، نامه وی بیمه بورغی و نامیر.» ناخر نایی لیزی و نه به بورغی و نامیر، شتی هه موو ده می له بهر چاوو له گه لت بزی بی شکه کارت تی ده کا. نه گه ر نارازی پرو له کوخیکی رووت و قوت بزی، کهس نه تگاتی، هه ر شتی بونی شارستانیته تی لینی بونی مه که، پرو به گوشه گیری له ناو نه شکه و تیکی تاریک ونووتک تا ته مه نت ماوه به سهر به ره، نیمرو پاکی نه ماوه، هه موو شتی تا بینه قاقا نقومی ناو قورو چلپا و بووه، هه موو شتی ره شه.

نه من ناتوانم وه که نهوه ده لی بژیم، نهوه کوشک و خانوو به ره و کهره ویت و خواردنه خوشه چون به جی ديلم. ناتوانم، پیم ناکر، فیربویمه، به نان و ناوی رووت ووشک دهمه وه، کنی ده توانی له سهر عاردیکی رووت و رهق وتهق بونی، له تاریکی نه توانی ههنگاوی باوی، کویرانه بجولینته وه، سه رمای زستان بی سوپه تنها به سووتاندنی دارو هاویان بی موبه ریده و پانکه و تلاجو و موجه میده بزی، نهوه چ ژیبانیکه، نهوهی پی ده کری بابچی بوخوی و ابکا، من نایکه م، پیم ناکری. زوو بیرم له حال و وه عسی خوم نه کردبایه وه هه نوکه له دنیا به کی تر بووم، ناخر یا ده بوایه

تهرکی دنیا کهم گوشه گیری ره بن، ویل و سه رگه ردان له ناو چیاو چولان بخولیمه وه، یا ده بوایه خوم بکوژم، له ناو گویش کره نیم ده نالا. خو کهر نیم!! له تری سه ش ده چووم و که سیش بالا زرافه نه عله تی بو ره وانه ده کردم، چهنده هاش ده یانگوت: گیل و کورفام بوو، نیمرو کنی له پیناوی کچ و نافرته خوی به فته رته ددها.

نافره تیکی سه یرو خه یال بلاوو سهر لیشیاو بوو، سه د قورشان ده خوی نه جنده چووته بن بالی و شیتان نه قیزه ی لی ددها، بهم جوړه بیرکردنه وه و رهفتارانه گرفتار بی، ناخر سه ریچی کردنی یاسای سروشت و ژبان و کتبی نایی و پیغه مبه ر شتیکی گالته جاری نی به، سهر شینی و له ناین وهره گرانه، پیاو کافر ده بی، کافر بوونه. نهوه نگریسه خو باوی تو زقالی باوه ری له له شدا نه ما بوو، نه وانه ی له دین وهره گه راون چون هه لس و کهوت ده کن نه ویش وای ده کرد. گالتهی به زور شتی نیمه ده هات، هه ره کو نهوه له ناو کومه لگایه کی یوتویایی بزی، به کورفام و گیل و کهرو نه خوش و پیس و ناپاکی له قه لیم ده داین. ده یگوت (نیوه تازه لن، ناوه گلن، ماری هه شت سهرن) و هنده زانی له نه ورپا گه وره بووه له وی په روه ره کراوه، تو بلنی نهوهی له وی په روه ره بی و کوه نه وی لینی. کوره و هه لاهی باوه ناکم، ناخر هیچ ناییکی پیروز نه م جوړه ناده میانه قبول ناکا، له هه نده رانیش جی ناییته وه، نهوهی گالته به عورف و عاده ت بکا، سه ره رویه، سه رکیشه، جی و بالینگانی له سه ر گو فکان فری ده دری.

یاساییکی سروشتی و ناسپانیه، ژن و پیاو بو یه ک بن و پیکه وه بژین، جووت بن و زاوژی بکن. باوه ناکم له وه ته ی مرژشایه تی خولقاوه و مروف له دایک بووه، شتی و بووی. نافرته تی به نزدیک بوونه وهی له پیاو پیس و ناوه گل بووی، له کتیبانیش شتی و نه نو سراوه. نهوهی وایی له ژبان نه گه یشتوه، زهوق مردوه، ناده میزاد نی به، نامیره، رو بوته. ناره زوو و هه ست و ویست و مراهی سه هول به ندرکراوه. نهوه تا نازه لیش نهوه غه ریزه به ی هه به، زینده وه ری بجو و کیش. کرداری جووت بوون، ته وژی می له زهت و شه هوه تی پی ده به خشی. به لام نهوه بی به خته شتی وای به کفریکی زور گه وره ده زانی.

(پاك و پیروز، وه کو مندالی تازه له دایک بی، وه کو به فری

سی پیش نهوی بکویته سر زهوی. بو همیشهو تا دواين چرکه له تمهن وا دهيم. بير له شووکردن ناکه مهوه، دهست گمهو ماچ وموچ و خو ليک خشاندينش ده چوونه لهو بيردو زه باوهرم بي يه تي. به دهست من بي ناهيلم که سيکی تریش لهم سر زه مينه به جوړيکی تر بجولته وه، يا همموو کهس. نافرته و پساو، من ناسا بن، يا به دريژايي تمهن دوور بن له يه کترو يه کتريان خوش بوي با له ناوه وه يه کتريان خوش بوي. به روح ليک نزيک بنه وه تمه به سه، يا همموو کهسي بيته بيغه مبهري. من نه فلانونم بوي خوش دهوي چونکه وا بيري ده کرده وه باوهری به خوشه ويستی يه کی لهم بابه ته هه بوو. ديکارت له هه مان کاتدا هيای شتيکی پروزي بي بدخشيوم. دسيانم ووته به نرخه که ي بهم جوړه ليک بده مه وه وای ني بکه م.

(جوان و پاکم که واته پروزم، پروزم که واته هم) نه گهر بوشم بلوي. حه نه بچي گه ووه زور فراوان له به فر دروست ده کم. مه خلوقاتي هم سر زه مينه ي همموو تي ده ناختم، تا پاک نه بنه وه دريان ناهينم. به ناويکی پروزي يا ده رمانتيکی وه کو نه وه ده رمانه ي که مريم بو پروزي کردن و پاک کرده وه عيسا به کاری هينا، هه رچی بي، زهيت، يا به شيوه ي مبهرم، هه موو مروثايه ي ده شو مه وه، پاکيان ده که مه وه، چونکه ناده ميزادي هم سر ده مه، وانه بي پاک نابنه وه)

هه نووکه تمهن هم قسه بي ده ري قورانه به قوروشيکی سو و تاو ناکرم. تنها سرم بو ره له قاندو، تي نه ده گه يشتم، ووتی ناو کتريان به چي ده چي، کرداری له گهل بوايه... تي، نه گهر راستي ده کرد بو نه ده چوو، له گوندی له شارو چکه بي، له سر تروپي چي بي بزي، به و خوايه و اش بکرد بيايه دوو رږدي بي نه ده چوو باشيان ده ناسم، کهس ني به به دواي کلاوي بايردوو بکه وي ژيان له خوي تیک بدا. همموو نايلونن، به نه ته که يه نه بي ناجولته وه، خواردنی چاک نه بي ناخون، نويي گهرم نه بي نانسون، باخچه و گول و گولزار نه بي دانانين. نويش يه کيکه لهو همموو مهردومه، خو له چاخه کانی پیش زاین دانا زين، دنيا گوراوه، نيمرو نامير ناسا دين و ده چين. من له چي دابووم و بوچی هه ولم ده دا، نهو به چ جوړی وه لامي ده دامه وه، پاک بوونه وه پروزي چي و نه ره ماشي چي؟ هه موو شتي له کاتي خوي باوي هه يه. به فر

سي يه به لام تيشکی روژ ده يساو يته وه، گول پاک و جوان و بونداره به لام وهرزي خوي هه لده وه ري. «جه سته ي ناده ميزاد ده ستي لي بدري، ده بوو کيته وه، سيس و لاواز ده بي» نهو قسه ي قوره.

گوايه به ليک نزيک بوونه وه خانه کانی له ش يه کيان نهوي تر ده خوات، نه گهر واپه بو نهو همموو حه شاماته له سر بسته خاکی بيکه وه له دايک بوينه، بو نافرته نافرته و پياویش پياوه، که واپه بو هينتي لره له دايک بي! که نيساو نايبي مه سيح بو ره به نايه تي به شتيکی پروزي داده ني و په يره وي ده کا؟ چونکه به نزيک بوونه وه له خوي داده ني. تهرکی دنيا بو نزيک بوونه وه له خوا، خو بو مه راميکی بي سر و بني وه که نهوي نهو ده بگوت ني يه.

وه ختي خوي «به رسي عايده چوو، له نه شکه و تي، دوور له ناوه دانی خوا پيه رستي، چنده ها سال به زيکرو پارانه وه خهريک بوو، ژياني خوي بو شتيکی پروزي ترخان کردبوو، هه تا شهيتانی به فرو فيل له ري و هه رگه راند. تاواني وای بي کرد چ ناژه لي نهو ناکا. يه ک و دوو وه رگه را، له همموو شتي بوو، له دين و دنياش بوو، ژيانيش به فبرو چوو، نهوي کردی همموو پاکي و خوا په رستي يه که ي سر يه وه، هه تا سوجه شي بو شهيتان برد. خو تو «به رسي عايده ني. خو له سه دا يه کی نهويشت نه کرده، بو جار ان هينده به خونه وه ده نازي؟ مال کاو ل من نه بام و نهو داوه نه بوايه هه نووکه تو ش سوجه دت بو شهيتان ده برد، تو م کريه وه، له ناو نو قيانوسي ده رم هيناي که نه سهری هه بوو نه بن، هيشکت حه سايه وه، نه وانه ي ده ورو به ريشت حه سانه وه، خو هه تاهه تاي نازي، نه مره ني!! ماوه يه کی کورت و که مه، خوشی بزي، بي دلي خوت مه که، چيت حه ز لي يه بيخو، چ ده بي ني نامي بکه، ناقيه تان هه ر بسته خا کيکی قول تراوي نوته ک و نه نگه. له شمان ده رزي و کرم ده يخوا، جا که واته بوچ نهو له شه نازداره ت له سر عارديکی ره ق و ته ق رابکشي؟ به ژن و بالاي وه کو تو پيوسته له سر ناو ريشم دريژ بکري و له ناو باخچه و له سر مافووري کاشاني و کوشکی خاوه ن شکوي هات وچو بکا.

نهويش نهو قبول بکا، تمهن ناهيلم، جواني و له ش و قزي وا دارو ديوار له باوه شي بگرن، باوه شي من چه تي، چ جي

خوشتەر لهوه ههيه لهسەر سنگ و مەمكى يەكتر بڤهوين، پيڤهوه بڤخوين و پيڤهوه دريژين و پيڤهوه يارى و دەست بازي بڤهين، با بى له باوهشى من بڤهوى، با بى سەر به سنگى من بڤكاو قزى بهسەر هەردوو لامدا پەرش و بلاوبڤكاتهوه، ئەمن تى ناگەم ئەو گوشەگيرى و تەنھايى و رەبەنايەتى به چ لەزەتيكى ههيه، دە توخوا كامە ژيان خوشتەر، لە نيوان چوار ديوارى تاريك يا وهكى تر، بى شكه ئەو ژيانى رەبەنايەتى بى خوشتەر. بەلام من ئەم، ئەمن چۆنم خەز لى بى وا دەژم، بو لە فرسەتان بازبەم، ئەوهى بڤهوى دىكەم، ئەوهى بڤهوى وەدەستى دىنم، هەمووشى دىكەم، من وا لە ژيان دەگەم دەمويست فىرى ژيانى كەم. پىله قەى له بختى خوى دەدا، جارى ماويەتى، بەلام لەمەودوا، لەم شەوبەرەو دوا دەستى بى دەكەمەوه، فىرى دەكەم چۆن بو خوى بژى، دەزانم هيشتا لەزەتى لە جووت بوون نەبىنوه، ناخر جارى يەكەم ناگاي لى تەبوو، لە حموت خەوان بوو، دەى دەى لەمەوپاش، تازه بو يەكين، پيڤهوه ژيانى داھاتوومان بەسەر دەبەين. نەمگوت ناھىلم بو كەستىكى تر بى، هەر بو منى و بو من بووى، بەھەلەدا چووبووى واتدەزانى پياويكى زور بى دەسەلاتم و هيجم لە دەست ناى، ئەوه بۆم دوپات كەردتەوه، بى هيز نيم و ئەوساش بى هيز نەبووم، مەسەلە لە جى يەكى تر بوو، ئەوسا منيش وەكو تو بىرم دەكەوه، سەرتى شىواو بووم، بەژن و بالات كوئىرى كەردبووم، قازانچ و زەرەرى خۆم نەدەزانى، تا ئەو كاتەى لە هيكرا بۆم دەركەوت بە پىاوم نازانى و نيم رادەبوئى، كە زانيم درۆم لەگەل دەكى و خوشتم ناوى، بىرو رام گوزا، بريا، بە هەر شىوہەك بى ژىرت بڤخەم، بە هەرچ رىڤگايەت، رنگ نى، مادام بو من بووى ئەوه وادەزانم دنياھى من، خو نەمەيشت بىروباوەرەكانت بەسەر ئارەزووەكانم سەربڤهوى، خو ت لەسەرەوه دەبىنى و منيش لەژىرەوه، بە پىاوت نەدەزانيم، باشە لە چىم كەم بوو، گىل و ناشىرين، نيسك گران، كورت و دريژ، باريك و قەلەو، ئەوئا جوان لىم وورد بەوه، دەزانم ئەوانە هيج نەبوون، بو ئەوانت نەبوو، بەلكو روح گەورەو هەوا بەرزو بەفیز بووى، واتدەزانى تو مەخلوقىكى پىرووزى و ناى كەس دەستت لى پىدا، تو وەرە بەشەر، ئەوئەندە باوەرت بە بىروباوەرىكى بى سەروين هەبى، رۆژى چەندەھا جار لەسەر سەرەروى خو ت بەگژ

خەلكدا دەچووى، دلى هەزارەھات دەرەنجاندا، خو خەلك لە دارو بەرد دروست نەكراوه، هەموومان وەكو يەكين، راستە تو جوان بووى، لەوان شوختر بووى. بەلام پىرووتر نى. دوست و ناسىاو برادەرت هەموو بە هيج دەزانى، لەگەل (ترى!) خو ت نەدەھەوايەوه، توخوا ئەوه پىاوەتى به يا نازايەتى، ئەوهى تو لەگەل باوكت دەكرد منداليش نايكا. ئەو نازارەى تو بە باوكت دەگەياند مەگەر گورگ بە مەرى بڤهينى، باوكت لەبەر سەرىچى و سەرەرويت روى نەبوو بىتە ناو خەلك. هەر رۆژى ناوو ناتسۆرەيەكيسان بو دەدۆزىسەوه، داىكى رەحمەتشت لە داخى تو سەرى نايەوه، يەكيكى تر بوايە رۆژى بە دەيەھا جار دەچوو دەستى ماچ دەكردن، ئەمن نەبام باوكت حاشاي لى دەكردى، شوكرى خواو من بڤكە، لە وون بوون رزگارم كەردى، ژيانم بۆت كەريەوه، دە بوخت ئەوجا بزانه چۆن بژى!

دەتو وەرە تەنھا شەو، پترنا، بە رەزامەندى خو ت لەگەل بڤخەوه، ئەوسا قەدرى عافىت دەزانى، دەزانى تامى ژيانى بە جووتە چەندە خو شە!!

ئاخر لە چ زەمانىكا ديوتە دوو كەس يەكترىان خوش بوى و نەيانەوى بو يەك بن، ئەوا شىرين و فەرھادو ئەوا لەيل و مەجنون و خەج و سىامەند، هەزارانى وەكو ئەوانيش، كى بەوه رازى بە دوو كەس، ئافرەت و پىاوى يەكيان خوش بوى تەنھا دوور بە دوورى، جا توخوا خوشەويستى وا چ تام و لەزەتيكى هەيه، جگە لە سووتان و خەم و دوورى، بو تو تەنھا بىر لە بىروباوەرى خو ت دەكەيەوه؟! ئەى ئەو ووتە بە نرخانە چى لى دەكەى كە لە دىر زەمانەوه، خەلك وەكو شتىكى پىروژ گوئيان بو رادەگرتى، ئەفسانەين، ئەفسانەين نين، چ هەقبان هەيه، خو فىنكى و ئارامەكەان بى دەبەخشن. توخوا

كام ووتە بە نرخ ترە (سووتان و عشق و ئاگر تى بەر بوونى بى ئامانچ) يان (جاران ژن و پىاوى يەك پارچە بوون پاشان لىك بوونەتەوه، بۆيە هەنووكەش بەدواى يەكتر دەگەرين تا بىنەوه يەك) وا ديارە لەبەر ئەوئەشە من بە دواى تودا وىل و سەرگەردان بووم. بى ئوقرە دەسورامەوه، ماندوو و مردى بە دواتدا دەگەرام، تا بنگرمە باوەش و بىمە تو، ئەگەر وانەبوايە بوخوم لىم پال دەدايەوه چ خو شم تووشى ئەو هەموو گىرمەو كىشەبە نەدەكرد. خەريك بوو بۆت شىت بىم، وەكو ئەوانەى بە شىت

بوونت دان، کهچی تو همر گوښت لښه بوو، سحر باز، شهيتان، نهووی چاوی پښت بکهووی دهموده ست عاشقت ده بی، چاو تروکاندنیکت به سهر بو نهووی هزاره ها بعسرگره دانی دهشت و کیوان بکهی. منت وه کو پووش، ناگر تی بهردا، ده نکه گهنم ناسا هاریمت، وشکت کردهوه، به قسه بهك هه لنده پیراندم، گوايه منت خوش دهوی. همر به قسه و ابوو ده نا گالتهت بی ده کردم، درهنگ بوم رون بووه، ماوه یه کی زور له گووی گادا خه وتبووم، ده نا همر زوو پیلانه کم بدنه نجام ده گه یاندم، خوږ ما نرم و ریسواش نه ده کرد، داویکی چاکم بو نایتهوه، دد دهنووکه کش له ژیره وه بووم، بهلام ههنووکه خوږ به پیاور نازاو گه وره ده زانم، له وساوو هه ساومه توهوه. خوش بوو که دداتی، به جوړیکتی تر ده دواوی و ښیر بابته تی جارانت دووباره نه ده کردهوه، به شپوه یه کی تر ده هاتیه پیش. منیش که یضم به خو ده هات. گرانم ده فروشت، وام لښکردی دهستم ماچ بکهی، نه دی نهوه زیره کی و زور زانی و گه وره یی نیه، هم نام و له زه تم لښ وه رگری هم ژیریشم خستی. تو ناگات لښه بوو چ به زمیکم پی کردی، که ته او بووم پښم عاردی نه ده گرت، خه ریک بوو به ره و ناسان بیمه وه، به رز بوومهوه، گه وره تر بووم. ههنووکه کش به رزم، گه وره م، تازه دول دراو ته قه ی برا، تو دوراندت، من برده وهوه. ههنووکه کش حه زم لښه تی، ناخر جوان و شوخی و خوش مشرهبه، پیاو سرخوش ده کا. پیاو به ده ست خو ی نیه شه وو رڼو دم بنینه گیانی تیر نابی، وهخته بوی شیت بم، کهچی دهی دهی قابیله چی بووه، نه من ده نه وه ننده به قه در نه زیهت و ماندوو بوونی تو، نه زیهت و ماندوو بوونم دیوه، پاک له پاک، ههر دووکیان وه کو یه که ی، بمتوانیایه همر زوو وازم لښه یی، نه دی نهوه هه موو گیرمه و کیشه یه م بوچی کردهوه.

(نهوه ده می زورم حه ز لښه، زوری نه ماوه خوږ هه لده مه سهرت) ده وره پیش، لیم نزیك به وه، جارنی وه ختی رق و گله یی و شتی تر نیه، نیمشه و بو نهوه نیه به قسه ی قور به سهری به رین، شتی ترمان له پیشه، نهوانی تر بخه قالی سوجهت، بیزار بوونی چی، تهره ماشی چی، بابه نهووی ههنووکه مه یلم لښه تی بوم چی به چی بکهی، ههرچی ده لښی و ده که م. په شیانم، سهد جار په شیانم، من هه له بووم، پی ی لښه نیم ناپاکیم دهرهق کردی، بهس تو رازی به، ههر نیستا

بوت سهد جار وه کو جارن به چوکدا دیم، خوږ وه کو جارن لښه ده که مه وه، داشی دامه چونه وام هه لسورینه. چیت دهوی واده که م. بهلام وره با ههندی هه لپشیم. وا ده مم ناوی کردهوه، سوزگ بووم کهچی تو خوشی، له زه تی دنیاش هه موو وا له جهسته ی به لورینت کو بوته وه، هه قه بوت شیت بم، نهوانی تریش هه قیان بوو، بریا کارو نه نجام به جوړیکتی تر به م شهووی ده گه یاندم، نازانم چ ماره قی نه های و گوشه گیریت گرتبوو، ره به نایه تی چی و دوورکه و ته وهی چی، نی ئی بابه هه موو شتی تو ده تگوت: راسته، ته نها به ده می خو ت بلی شووت پی ده که م، به م جوړه ی ههنووکه نا، بهووی جارن داوام ده کرد. نه مه بو ناوړیکیان لښ ناده یته وه، قورم قه پ رووی له ولا کردهوه، وه خته شیت بم، ده شتی بلی، سه یی که هاتین و نه بوو، نازانم بو له وه ته ی هاتووینه ته ژووری، یه کسر گورا، ناخو بیر له چی بکاته وه، له دنیایه کی تره، تو بلی نیمشه ویش وه کو جارنی لښه وه، نا، بابه، نا، تازه ژن و میردین، ههر منی هه یه، خو ناچینه وه لای باوکی، حه دی چی به، ناویری، چیا بچینه وه نایکوژی، ته لاقی نادم، بچینه به ره که می ناسان، هه موو شتیکیان براندوتوهوه، نهوه په شیانته له وه هلس و که وتانه ی پښان ده یکرد، خو ی گو تی: ههنووکه شوو کردنم لا ناسایی به، جارن ده ترسام، به لام پاش نهووی تاقیم کردهوه، بیرورام گوری. نافرته بو شوو کردنه!!

له کوجه تو، کونوتو، نازانم چی، دیکورا، دیکاردو دیکورت نازانم کنی په شیان بیووه، گو تی: چیدی ناوی نهوه فه یله سوفانه ی میشکیان کاس کردبووم ناهنیم، (شووکردن تاوان نیه) منیش نه مه م دهویست، گو تی خوږ گویم لښه وای پی گوتم، ده با ههنووکه وای پی گوتم، نزیك مه بووه، په نجه له له شم مه خشینته، ناهیلیم که لیم نزیك بینه وه، ناوه گل ده بم، با بچم ههندی بیگو شم نه و جا چی ده لی با بلی، تازه هه چی پی ناگری، من هی خوږ کردهوه، تازه با هاواز کا به چی ده چی، نیمشه ویش بای بالی خوږ ددهم، تا مر ده بم ده می تی ده نیم، چون ده توانی سهر پیچی بکا. ژن و میرد نه ی بوچی ژن و میرده، حه رامیش نیه میردی نهوم، نه و تا به ته نی له ژووریکین، کویم بو تی ده ست لهوی ددهم، له بنی پی ی تا ته وقی سهری مولکی منه، په نجه ی پیدا ده خشینم، له جیاتی جاری، سهد جار ده یلسمه وه، ماچی ده که م، سهر پست،

لهسدر زگ، چوئم بوی وا دهکهم، قبول بکاو نهکا نهویه، با بچی سهری له دیوار بدا، وای برا خوشه، خهریکه له خوشیان دهسوریمهوه، نازانم نه پی بکنم نه ههستم سهما بکهم، نهگهرچی جاری زووه بهلام من تنگاوم. کینچ کهوتوته لهشم، با لی بیچمه پیش. تهماشا تهماشا، بزانه نهو قزه قاوهیه جوانهی، شوق دهداتهوه، نهوه به چی وای لی کردوه؟! روخساری لهگه ل مانگ شهر دهکا، ناخوچ خوشی یه که دست لهناو نهو تالموانهی بینی و بیهی، چ لهزنتی له مزنی لیوهکانی بچیژی؟! هه نووکه سهرم لهسدر نهو ههرمی یانهی سهرسنگی نهبوایه، ههر لهوی تا مردن خوم لی کهوتبایه، هیچی ترم ناوی، لهویشم بشارنهوه، گوریکی بچووکم لهوی بو لیدهن و لهویم بشارنهوه، پری دهمی چونه، قابیله چ دهقهومی، حهلالی خومه، به دهفتهرو قهلم وا نووسراوه، تو بلی بهیلی لهوی پشی یه خهوی بکهم! با جاری نهوی بمینی، جاری شتی تر له گوری یه، بهشی نهو زوری ماوه، تهمه نیکی دوورو دریزه، چ زوریش شهو زوره، جاری تنیا لی نزیك دهبمهوه، با نهوانی دی بمینی، بهلکو ههر بهتواوی لهگه ل ناشت دهبیتنهوه، تو بلی رازی بی و بتوانم باسی پیلانه کهی بو بکهم! یا تو بلی خوم بو شتی تر ههلگرم و تام و لهزنتی لهشی لهبیر بکه موهه! کوره وه للاحی وایز انم پیم ناکری، نهوا نهن لهسدر ناگر راهه ستاوم، پیم ناکری، خوم پی رانگیری، ههر نیستا بی سی و دوو دهیخمه زیره خوم و تا مر دهیم دهمی تی ده نیم، ههر نهو ههوه، نهوی تر هه مووی فشهیه، نهدی بو چیم هیناوه، تا بوم بوو خهریکم بهو ژانم لهسدر دانیم، ناخر به کهراتی نایی، ههول جار به قسهی خوش دلی رازی که، بیدوینه، قسهی عجابی بو دهیم، به پی که نینی دینم، که زهوقی بووه، نهوسا هه مورو ژانسانه، خو به قسه نییه، داوای لی بووردنی لی دهکهم، قابیله نهم بووری، جا بو نهم بووری، نهبوته ژنم؟ من پی اوی نهو نیم؟ هه موو ژاننی لهگه ل بهسهرنابا؟! بویه پیویسته بمبووری، لیم ده بووری دهیوورم، بمبووری باشتره، دهیوورم باشتره، لی ده پاریمهوه لیم ده پاریتنهوه، وهکو جارن سوچهی بو دهیم، باب به شیمانم، نازانم بوچی همدنی جارن خوم زور بی هیز دینه بهرچاوه، بی هیز دهیم، وا دهزانم ههر لهسدر دیناش نیم، له بهر نهو پارچه زیره بچووک ده بمهوه، که لی دوو دهکومهوه خوم به

گهوره دهزانم، بهلام که تهماشای دهکهم بهردم دهگری. ناخر لهوتهی هاتووینه ته ژووری، خوی لیم گرتوه، قسه لهگه ل ناکا، بو ده زمان ناو ریکم لی ناداتهوه، تنیا له زیره وه لیم مور دهبیتنهوه، لی ده ترسم، وهکو جارنی لی بی. به فیزه وه لهگه ل بچولیتنهوه، له ژیر کهوتنه کهی په شیمان بیتنهوه، به زمیکی ترم پی بکا، که لی وورد ده بمهوه. وهکو پیشان له بهرچاوم دهبیتنهوه تلمسکی سیحراوی، قفل دهدریتنهوه، خوشم له زیره وه ده بینم، ههست دهکهم من دوراندومه، نهو له سهروهیه و من له زیره وه.

* * * *

«پیاوه که» به ترسهوه چوه پیش، له تهنیشت «نافره ته که» دانیشت، ماویه که له باب ناسا به دیاریه وه هه لئروشکا. زمانی بوه تلهی تهقیو، نهویرا بی له ل، بهلام نافره ته که لی دوور کهوتنهوه، کشایه وه رووی بهرو نهو دیو وه رگیرا، ههر نیستا زورانبازی که دهست پی دهکا، لیدانی دلی پتر ده بی، رهنگی دینی و رهنگی دهبا، بیر له چوینستی شالو بردن و راهه شانندی چه قوکهی ژیر دوشه که کهی ژیری دهکاتهوه، میشکی ماندوه، له میزه، چهند مانگیکه، لهوتهی پیلانه کهی بهسهر سه پینراوه، بو دهرقه نیکی وا دهگه ری، تا گه یشتوته نیمشه و کویزایی چاوی داهاتوه، نیمشه و گرنگترین ساته له ژیسانی دا، زیندووبوون و مردنی لهسدر پایهی نیمشه و راهه ستاوه، یا ده بی شتی بکاو بژی، یا ده بی بمری، که دهست و بردی کردو شالوی برده سهر، دهبیتنه مروفیکی تر بیر کردنه وه وهکو ره شه با میشکی دهه ژانده وه، بینی له ناست بالای نهوا لهنگه ری بهستبو، گوئی له هیچ نه بو، هیچی

نه ده بینی، گوئی له وورته وورتنی پیاوه که نه بو، چ ده لی و چ نانی، له دنیا یه کی تر ده خولایه وه، «پیاوه که» بی ناگا خوی ره پیش ده کرد، بهرده وام دهمی ده جولایه وه، تا لهم ساته شدا نافره ته که به شله ژاوی رووی وه رگیرا، دهستی دریز کرد، له ژیر دوشه که که چه قوکهی که هاتنه ژووری لهوی دانا بو، ده رهینا، خوی سوراند، به چاوی پر خونین و توله وه له هیکرا رایوه شانند، یه ک و دوو سه رسنگی کابرای گرتنه وه، خونین فرکهی کرد، چهند جار نیکی تریش رایوه شانند، کشایه وه، خوی گه یاننده بن دیواری لای ده رگا که، پالی دایه وه، لی راکشا، چاویشی بریه لاشه گه وزاوه کهی ساتنی له موه بهر

به‌خوبی و سرکه‌وخته‌کمی ده‌نازی و که‌شخعی له‌سر نم‌لیده‌دا، ده‌تگوت له‌شهریکی جیهانی زور گه‌وره گه‌راوه‌ته‌وه و سرکه‌وتنی نم‌ناوهی پرکرده.

تازه له‌مردن رزگاری بو و ژبانیکی نویی بو‌خوی ره‌خساند، ده‌ماره‌کانی میشکی هیدی هیدی هاتنه‌وه شوین خویان، حه‌سایه‌وه، ههستی کرد‌نه‌وه قورسایه‌ی چند مانگی بو له‌سر سنگی دانرا‌بوو، لایردراوه، وایده‌زانی زور سووک بووه، به‌ره و سه‌روه‌ش هه‌لده‌کشی، ئیتر ته‌واو، کوتایی به‌شانوگه‌ریه‌کی زور تراژیدی هات. بووه پال‌ه‌وانیکی میژوویی تا له‌داستانا سی بکری. بابته‌ی وا رومان و چیروک و سه‌رگوزته‌ی رومان نووس و شاعیر و نووسه‌رانه. با شتی لی‌هه‌لینج. وه‌لامی راستی بو‌ه‌موو‌نه‌وه وونانه‌ی له‌ناستیان دوشدا ده‌ما دوزیه‌وه، هه‌نووک‌ه‌ده‌یتوانی وه‌کو دیکارت دووباره‌ی بکاته‌وه و بلی: من جوان و پاک و به‌هیزم، که‌واته هم. بو‌گه‌وره‌ی خوم ده‌ژیم و، بو‌بوونی خوم تی‌ده‌کوشم.

تازه ناسوده و کامه‌ران نه‌وه ته‌مه‌نه‌ی ماویه‌تی به‌ته‌نهاو به‌زه‌به‌ناپه‌تی ده‌ژی، له‌کس نزیک ناپه‌ته‌وه، ناشه‌لی کسه‌ی گه‌مه به‌لش و نه‌ندامه‌کانی له‌ش و بیروباوه‌ره‌کانی بکا. بو‌چوونه‌کانی خوی هه‌موو به‌راست ده‌زانی. بو‌جاری دوهم له‌دایک بوته‌وه، پاک و جوان و پرورزه، وه‌کو به‌فرسیه، وه‌کو مندال پاکه، وه‌کو گول‌جوانه، چیدی بیر له‌ریسویی و بچووک‌ی و بی‌هیزی دویی ناکاته‌وه، ئیمشه و مروقیکه‌خاوه‌ن ویست و که‌رامه‌ت و شکومه‌نده، ئیمشه و پتر له‌سه‌ر بو‌چوونه‌کانی بی‌داده‌گری. ئیمشه و پال‌ه‌وانی دنیا هه‌مووی بوی بیته زورانیازی خوی بی‌یان ناگورینه‌وه. به‌رقه‌وه سه‌رنجی نه‌وه کسه‌ی روزنی له‌روزان خوشی ده‌ویست، نه‌وه کسه‌ی به‌روح خوشی ده‌ویست، ده‌دا. ئیمشه و دوزمنیکی زور گه‌وره‌یه‌تی، له‌هه‌موو کسه‌ی پتر رقی لی‌یه‌تی.

(به‌و‌جوره‌نه‌بی ئیسراحت ناکه‌م، میشکم ناحه‌سینه‌وه، ریزو حورمه‌ت و گه‌وره‌ییم بو‌ناگه‌ریته‌وه، گالته‌ی به‌سه‌کانم ده‌هات، به‌شیت و کمه‌عقلی له‌قلم دابووم، بی‌ده‌سه‌لات و هیچ له‌ده‌ست نه‌هاتوو، وایده‌زانی باش نه‌وه‌ی پیلانه‌کمی به‌سه‌رمدا سه‌پاند، ئیتر ته‌واوه، خوم له‌ده‌ست داوه، ئیتر سه‌ر هه‌لده‌گرم لاوشه‌و روونکی هیوام کور ده‌بیته‌وه، ناچار ده‌یم لی‌ی پپاریمه‌وه، بو‌نه‌وه‌ی قبول بکا، نیم

رازی بی. نه‌ویش وای ده‌ویست، مه‌به‌ستی ژبده‌سته کردنی من بوو، ده‌ویست وه‌کو نامیر، به‌پلاک، چ وه‌ختی بیه‌وی نیم بکاو چ وه‌ختی نه‌یه‌وی بمکوژینه‌وه، من پلاک و گلوب نیم، من مروقم، هه‌ست و بیرو هوشم هه‌یه، هه‌روه‌کو نه‌وه‌ه‌موو مروقه‌ی سه‌رزه‌مین بیر ده‌که‌مه‌وه، خاوه‌نی بو‌چوونی خوم، له‌گه‌ل راو‌ناره‌زووی خه‌لک یه‌ک ناگرمه‌وه، حه‌قی خومه، بو‌بیمه لاپه‌ریه‌کی کویی کراوی به‌کیکی‌تر، بو‌چی کت و مت به‌کیکی‌تر یم، هه‌موو کسه‌ی له‌ژبان باوه‌ری به‌شتی هه‌یه‌وه له‌پیناوی‌دا تی‌ده‌کوشی، هه‌ول ده‌دا تییدا سه‌ربکه‌وی، له‌وه پترم نه‌کرده‌وه، مافی که‌سم نه‌خوارده‌وه، ته‌نها ویستومه‌چونم ده‌وی و بزیم، خه‌لک چ کاری هه‌یه، هه‌قی چی‌یه، من نامه‌وی شوو بکه‌م، کاتی یه‌کی به‌نیازی ته‌ماشام ده‌دا. کانیای رقم هه‌لده‌ستی، حه‌زم لی‌نی به‌له‌پیاو نزیک به‌مه‌وه، ده‌مه‌وی دور یم، ده‌ست گه‌مه‌و گالته‌م بی‌شتیکی دور له‌حورمه‌ت و ریزه، ده‌مه‌وی تا ماوم له‌ژبان به‌پاکی به‌یمنه‌مه‌وه. باوه‌رم به‌پاک بوونه‌وه هه‌یه، نامه‌وی که‌س به‌نجه‌و له‌شی له‌شتم نزیک بخاته‌وه، هه‌تا به‌توقه‌کردن شهرم دامده‌گری، که‌یه‌کی به‌م‌جوره‌ده‌بیم یا شتیکی له‌و‌بابه‌تم گوی لی‌ده‌بی بی‌شارام و وه‌رس ده‌یم بو‌یه تا نیم بکری له‌م‌جوره‌باس و بابته‌انه‌ی ده‌رباره‌ی نم‌شته‌ن دور ده‌که‌ومه‌وه، حه‌زم لی‌یه‌دوره‌په‌ریز راوه‌ستم، له‌ویش وا‌گه‌بشبووم، ده‌مزانی بو‌راباردن و له‌زه‌ت وه‌رگه‌تن منی ده‌وی. پیش چند ساتی نه‌وه‌م له‌جاوی ده‌خوینده‌وه، ده‌مزانی چ شتی له‌میشکی ده‌خوینته‌وه و بیر له‌چی ده‌کاته‌وه، چاوه‌ی پر شه‌هات بوو، به‌لام خه‌یالی خاو بوو، مه‌گه‌ر بمرم!

قه‌برغه‌ئه‌ستور، سه‌گی برسی‌ی، جاران که‌مروف بوو خوشم ده‌ویست، وام‌زانی فیله‌سه‌یه، به‌لام نه‌مزانی گورگه‌و له‌پستی مهر‌خوی شارودته‌وه، ناخو‌قولی چهندانیکی تری به‌م‌جوره‌برپوه. لای خوی گوايه‌خواه‌رست و پاک‌و‌خاوین و باوه‌ری به‌دوا ریزه‌هه‌یه، به‌سه‌ی لووس هزارکه‌سی له‌خشته‌ده‌برد زمان لووس و دروزن، ده‌تگوت له‌گه‌ل شه‌بتان په‌یانی به‌سته‌وه، رتی له‌خه‌لک وون‌کا، بیانخاته‌ناو‌قورو‌چلپاوو‌چالیان بو‌هه‌لکه‌نی، خوی به‌دکتور «فاوستی» گوت‌ه‌ش ناگورینه‌وه، تو‌بلی‌ی دکتور «فاوستی» نه‌خویندینه‌وه و کاری تی‌نه‌کردی. نه‌دی بو‌چی زور

شتی وه کو ټو ده کرد، من کاری تی نه کردیی، ټدی بوچی زور شتی وه کو ټو ده کرد، من وای بو ده چم نهینی په کی زور گورهی له بن سردا بوو، به لام حمدی چی په ده گاته ټو، پیاوینکی وه کو «فاوستی» زاناو بلیمت، بی میشکیکی ټو ټاسای تی نه گیشتوو، به خزمه تکاری به رده رگای ټویش شایان نی، پیس و چه پهل، هر ټو ټونده قسه بهاتبایه سر خوشه ویستی و خوا به رستی، به قسه ی لووس و زور زانی و هزاره ها سرگوزشته ی ټفسانه یی و پر خرافیان ده یخستی به سر ساجی عملی.

(ژن و پیاو له سره ټاوه په ک جهسته بووینه به لام پاشان بی ویستی خو یان لیک دابراون، بویه ه ټووکش به دوا ی په ده که رین تا بینه وه په ک)

وا دیاره به مشار لیک کراونه ټه وه، خو ټخته و بزمار نین پیک وه بنووسینه وه، من نامه وی میخ به ندم بکن، له خاچی ژن و میردایه تیم بدن، با ټاوه گل ټه بم. بوچ بوخله واتی و هراوه وریاو خرابی چنده ها سال به سر خومدا بریزم، من ټه وه ناکم، خوم به شتی نابه ستمه وه باوهرم بی نی ټه یی، من ویستم زور جیاوازه، له گهل ویستی خه لک کم په ک که گرشته وه. برینداریش بکریم دره نگه برینم ساریژ ده بی، په کی خرابه په کم له گهل بکا به تایه تی خرابه په کی له و جوړه ی ټه وه له گهل کردم، له بیرم ناچینه وه، نه فامی گیل و ویل، مروف هیه شتی وای له گهل بکری له پیناو ټوله سندنه وه خوشی له ناو بیا ته قه ی سر ی دتی، ټاخر زور شت ه ټن له بیر ناچنه وه. راسته ه ټندی شت ه ټن وه کو بلقی سر ټاو زوو پهرت و بلاو ده بنه و، زوو له بیر ده چنه وه، به لام زوری تر ه ټن مه حاله، چونه ه ټا ټسقان شور ده بنه وه، ژیان تال ده کهن، بویه پیش ټی چه قوکه راوه شینم، خوم به هیچ نه ده زانی، زه لیل و کتی و بی دهره تان، رقم له خوم ده بووه، به لام له وه ته ی لاشه که تم خه لټانی خوین کرده، وا خه ریکه له خوشیان قاقا بی ده کهن، برینم ساریژ بووه، سه مای سرکه و ټن سازده کم، با ه ټا نه ټویوه، بمبینی شتو ټاده میرادی خاوه ن ویست و گوره و به هیزم، با بزانی شتو سه ما ده کم،

* * * *

ټافره ټکه ه ټنده ستی و له چی وه ده که وینه هه لکه سه ما ماوه په ک له جیوه سه ما ده ک پاشان به ره به ره له لاشه

گه و زاوه که نزیک ده که وینه وه، ماوه په ک دوشداده مینی، پاشان به ده وریدا ده سورینه وه، ټم دیو ټو ده کا. راده وه ستی، به ووردی، به رقه وه لی وورد ده بینه وه، قاچی بو پیشه وه، ه ټا سر سنگی، ده بهینه وه چی خوی، ټم به رو ټو به ری بی ده کا، پیشه وه و دواوه، نه نیشتی، به جوړیکه تر، ټه نده سه کانی له شی ده ه ژینه وه، بازده دا، خوی خوار ده کاته وه، لیوی ده جولینه وه، بی موسیقا، له سر نرمی ټیقاعیکی شیتانه ټیقاعی دل و دهر وونی، جواتر جولانه وه به پانتویم نیشان ده دا، بالیه په کی سهیره، سه مایه کی سه رتایی به، له شیوه ی سه مای هینده سوره کان، بالی هاوچه رخیش هه ربم جوړه یه و بهم شیوه یه ش هه ست و نه ست دهرده بری، ویستیکی پولاینه، هه ولدانه بو مانه وه، بی ټه وه ی ماندوو بی، گهرمترو به جوشر خوی هه لده دا، سه مای ژبانیکه نوی به، «زورباش» کاتی خوی بهم جوړه هه ست و نه ستی خوی به رامبه ر ژبان و له زه ت وهرگرتن و خوشه ویستی ژبان دهر بریوه، نیمشو چه ند به خته وهرم، له جارن پتر خوم به گوره و به رز ده زانم، من پاک و پروزم، که واته هه م، ټه وه ی پاک و جوان بی پروزیسه، وه کو کلوی به فر سه ی به، ساف و سه ی وه کو گوه سه ره، ټه وه ی ده یه وی با عاشقم بی و بوم بسوتی، به لام له دووره وه، با لیم نزیک نه بینه وه، مه حاله به یلم په کی په نجه م لی بدها، با عه نټیکه بم، من وا بیر ده که مه وه، خوشه ویستی ته نها به روح، ټه وه نا ټه وه ی روژی له روژان لیم نزیک بووه چی لی هات، ټه و نا پاکه ی به نه بویه نه یده ټوانی لیم نزیک بینه وه، نه مزانی چ شه ی تانی چوه بن بالی، وای کردم له به رچاوی خوشم بکه وم، وره به شهر ټو ټه وها گلاوو پیس و نه گریس بی. من هینده ی له خوم دوور ده خسته وه، ټه و هینده پتر بی داده گرت. بویه له ژیره وه که وته داودانان، چالیکه قوولی بو هه لکه ندم، وه کو کویره ش که وتمه ناوی، به ناو قورو چلپاودا نقومی کردم، ژبانی لی تیک دام، بیزاری و بی ټوقره یی تا بینه قاقام هات. ټاخر من رقم له و که سه یه بیر له شوو وکردن ده کاته وه، ټه و که چی باوهریکه تری هه بی دوژمنه، ټافره ت بی شوو وکردن پروزه، شوو وکردن مردنه، خوین هه لده مزی، مروف ده ټاویسته وه، ناگای له خوی نایی، وه ختی هه ره ینده ده زانی پر بووه و ټه وساسوی بوونه وه پاره ناکا، مخابن نی به مروف زوو پر بی، با شوو ټه کا زوو پر نایی، پر بوونی دوا

دهكوى.

من به فرينكى سيم. گوليكي جوانم، من پروزم، به هوى منه وه شاخ و كيوو نهو بسته خاكه ي به سهريدا راده بوورم به هادارو پروزه. (كه م كهس به م ووتانه رازين، ده يانگوت: مروفيكي به فيزو روح گه وريسه، خوى به زل ده زاننى، هاوتهمه نه كانم زوريان رق ليم ده بووه، با رازى نه بن و رقيان ليم بيته وه. تازه دنيا به هي خوم ده زانم، په شيان نيم له وهى گوتومه وه له وهى نيمشه و كردومه، به ده ست خوم نه بوو ده بوايه و ابكه م. به تى گه يشتى خوم من راستم، تاوانم نه كرده، خه لك چى ده ليز با بيلين. من هه قم، نهو ناهه ق بوو، تاوانبار، يازكور، سه ره خوره، من راستم، كه واشم كرده شتيكى پالده ناهم به نه نجام گه يانده، با به تى گيرانه وه، با بيگيرنه وه. با به و شته وه بناسريم، نه وانه ي گويم بو شل ده كهن. جياوازم ده كه نه وه له خه لكى ناسايى نه و من ريم خوش كرد. با نه وانه ي وه كو متن خويان بدوزنه وه، با خه لك خوى بدوزينه وه، نه وهى له گه ليشم نى يه، با پروزيايم لى نه گا. به نه فره تيشان رازيم. گرنگ نه مه يشت ويستم زير بكه وى، پى ي به رز بوومه ته وه، له جاران پتر شانازى به وه ده كه م خاوه ن بيروروا ويستيكي پولاينم، له خه لكى ناسايى جياوازم، خوم به مروفيكي به ريزو حورمه ت ده زانم، له زيره وه نيم. دوينى و پيرى و ابووم، نيمشه و به رزم، ره زا سووكم هه و لم داو به دواى خوم گه رام، خوم دوزيه وه، هه نوو كه ده زانم من كيم و بوچى هم. خه لكيش وه كو چون خوم ده ناسم نه وها ده مناسى، نه وهى نه زاننى كى يه له زيره وه يه، بى هيزه، سه رناكه وى تا خوى نه دوزينه وه.

با وه كو من بى، نه و من خه ريكه به ره و ناسان ده فرم و له سه ره وه ش ته ماشاى نه وانه ي بى توانان ده كه م، هه نوو كه هاوار ده كه م با بين بويان بگيرمه وه و بى يان بلنم من گه و ره و به رزترم، با ناشكرا بى پيم خوشه، بلين: تاوانباريكي نا ناسايى يه، سوبه رمانه. ناخو نه و چون خوى ديت به رچاو، گه و ره، بچووك. نه وه گه و ره نى يه، بچووكه، زور بچووك، له ده كه گه نيمى بچووكتر، جاران پيش نه وهى ناپاك بى، نه به رچاو گه و ره بوو به لام نيستا له هيچ هيچتره، خوشم ناوى، زيانم خوش ده وى، بويه خوم نه كوشت، زور جار بيم له خوكوشتن كرده وه، به لام له بهر نه وهى تاوانبار نه بووم، زيانم لا پيوستتر بوو، چونكه زيان خوشه له هه ر كوئى يه ك

بى، قون ده رگايان بكه وى، ناخوشترين جى، كوئى ده لين ده چم، سيبريا، نه ريقيا، دانى پياده نيم، زيندان زيندان، به ندايه تى له وه خوشتره، له زيره وه حه سره ت و داخ بمكوژى، زوورينكى بچووك، بى ده رگا، په نجه ره ي تيدانه بى، بارو به ره كه ي دوومه تر بى، با ساپيته ي زور نرم بى، هه ر نه ونده بى كه بتوانم خومى تيدا بجووليمه وه، ته نها با بتوانم به په نجه سه رو قزو روومه تم، نه نداهه كائى له شم به سه ر بكه مه وه. بوچ وا سه يرم ده كه ي موئى ناپاك، سه گسار؟ به زه يشم بيت ديته وه، خو من وه كو تو نه گريس و ناپاك نيم، وه ره دانى پيا بنى كه ناپاكى، دانى پيا بنى كه بچووكى و له زيره وهى، بلنى تو به هيزو پاك و پروزو جوانى، نه و سبه ينى زور به ريزو حورمه ت ده تشارمه وه، به شدارى له كوره وى شاردنه وه شت ده كه م، له زيندانش پرسه ت بو داده نيم. نه ها چند گه و ره م، جى، نى، گويم لى نى يه، نه و م بى خوشه، باشه كوئى ده وى، كام گوپرستان تا له ويت بشارمه وه، منگه منگى ناوى، نه گه ر وانه كه ي ليزه بكه وه، من وا ده روم و تازه تو نه ماوى، زورت نه ماوه، هه ر نه وه ته ده جولييه وه، من ديم هه لنده گرم، ده تبه مه سه ر سيمه كه، ده ته وى نه گه ر به ربووم بيمه سه ر گوپر، باشه ديم؟!

(شاخ خه ريكه ده سرم، نيره كوئى يه؟ من له كوئى؟ نه و زووره بوچ وا له بهر چاو م تاريك داهاتوه؟ نه ي نه و شتانه چين وا له بهر چاو م ده جولييه وه؟ وه ره پيش، ليم نريك به وه! تو له كوئى؟ كوا ناتيبنم؟ سه يره، نه و خه لكه بوچ وا سه ما ده كه ن؟ زه ماوه ندى كى يه؟ پرسه يه؟ بو كى مرده؟ من يا تو!! زن بو كى دينن، جا توخوا نه وه چى يه سه ماى تيدا بكه ن!! زوورى و شايان نه گوتوه؟! پروته ده رى، گوزه به ي به رده مى مالى باوكم جى يه كى زور باشه، راهه ستن منى ديم، شايى خوشه، زورم حه ز لى يه هه لپه رم، هيشتا مانده بريمه، بو من چيم لى هاتوه؟! راست ده كه ي نه و خويته. . . ?

لاشه كه به ره به ره خاوده بيته وه، هه ردوو ده ستيشى به م لاو په ولادا شور ده بيته وه، ناو زينگ ده دا، «نا فره ته كه» ده كشيته دواوه، زور دوور ده كه وينته وه، جاريكى تر پشت به ديواره ره ق و ته كه ي جاران پشتى بى دادابوو ده دا. نه وسا به چاوى نه بله قه وه ده روانته لاشه ي نه وهى ساتى له مه و به ر، خه ونى به باوه شيكى نه ره مه وه ده بينى و به زيندويه تى خويه وه ده نازى.

مانگى حوزهيران ۱۹۸۶

ٲه و پياوهى
زوه بهرى
سپى بو

● عبداللا مہراج ●

بارو زروفي وا ههن مرو ناچار ده کهن که دهیان روژ؛ بگره
 پتریش نه بخراو نه بخواتهوه. هیچیش ههست به برستی و تینوئی
 نکات. سهرت سور نه مینی لهوی دهیژنه ویت. نه دم دایچه قینه.
 نه بجه په سی. پیشه کی ده زانم تو بیر له شتی نه ندامتاسی ده که بته وه
 که زینده وهر به خواردن ده ژی - منیش ده میکه گوتومه: خوراک ته نیا
 خوراکي گه ده نی بهو بهس - جیاوازیمان نا لیره دایه. نه من دهق به
 پنجه وانه تروه ناماره بو باریکی دیکه ده کم و به ههله شهیی ناوی
 لینانیم و گیلانهش؛ زارواوی بو ناتاشم، جا با له نووکه وه بوی بجم
 - قسهی خومان بیت، جارنیک و دوان بیا ده چمه وه و تیکه لاوی ههیه
 له نیوان کسهی سهرکی چیرۆکه که و مندا. چونکه من خوم له ودا
 ده بینم و نهویش له سهر ده میکدا متیکی بهد بهخت بووه - سهردهای
 چیرۆکه که له وه وه سهری هه لدا که جارنیک له جارانی ناموئی ر
 سهرگه دانیم، ریم که وته کویره گوندنیک. به ریکه وت خانه
 خوینه کهم جولاً بوو - وایزانم نه مهت به لاوه ناسایه - چاکه. جولاکه
 کوریکي ژنداری هه بوو - نه میش باوو سروشتی و به جیه - نیستاکه
 ناماده وهر کویم بو رانه کینه وو. هه لمه چو. خو باش ده زانی رهش و
 سهی جیه. نا هوشت بو دوور نه چیت و وا بزانی که نیازم وایه له
 شهوو روژ بدویم یان له چاکه بهد فهری. جوانی و دزیوی و چی و
 چی! قسه بکم. نه خیر، مه بهستم «رهش و سهی» به ساده که به و
 بس. ناشلیم رهنگن - چونکه رهنگ و تونه کانی له م چیرۆکه دا
 کاریگرانه رهنگ ده ده نه وه. به ههر حال، شام بو دانرا. سهرنجم
 به خوراکه که داو هیچم بو نه خورا. جولاکه ده می پرساری لیم نا
 «میوان نه وه بو ده ست دریز ناکه یه؟» گوتم: «ناخوم نه گهر...»
 گوتیه وه: «نه گهر چی! میوان میوانی خودایه!» به شینهیی وشه کاتم
 ده رخت... نه گهر له عجایبیه ناگادارم نه که یه. «تارمایی
 خهنده ییکی نه فسروناوی لیه کانی داپوشی. گوتی: «بخو، بخو،
 دلنیا به و سهرچاوان.» نه من له دلی خودما گوتم: ده شی به ههله دا
 چوو بیت و له وانه به ناسمان و ریسمانان نیوان بیت، بویه...
 - نا بو. دهستم داینت. تو باوکی هم نیت؟
 - با
 - نهی بوچی نهو سی سالیك له تو به ته مه تره و سهر و ریشی
 چه رموه؟!
 - نهویشت بو روون ده که مه وه. پهله مه که. نهوهی به شوین راستیدا

بگهریت دهیی نارامی نه یوویی ههیی و له بنی کووله که که بدات نهک
 به خولیدا گه و جانه بسورینه وه.
 نه من حه به ساوه که ی پیشوو بووم. نهو له سهری رویشت.
 - گوتم بوت روون ده که مه وه، وهلی نهوه توو نهوه نهو.
 خوی با به سهرهاتی خوی بگهرینه وه.
 گوتم: مردوو له مه چاکتر نه شوو دراوه ته وه. دهی کاکي برا ته قم کرد
 کوره که ناخواتنه که ی لیم وهرگرت و ده می کرده وه.
 لالو، تو ده زانی که چهنه سالیك له مه و بهر مردم و نیستاش له
 تهکت دانیشتووم؟! «چرکه م له خوم بری و نیر نازانم، روخسارم له
 چاوی نه ودا چون ده بیندرا گوی بگره. چوم بو راو. خوم بووم به
 توپه وه. دیاره حالی دنیا وایه! له گوند دوور که وتمه وه. شوین پیم
 راسته ری بوو. گهز به گهزی نهو هه ریمه شاره زا بووم. قولانج به
 قولانجی پینه ده شته که به له د بووم. «راست ده کات. گوندنشین
 پینه ندیکي گیانی به گیانیان له گهل خاک و سروشتا ههیه. شوین
 پی هه لده گرن. جی ناوی ژیر زهوی په پنجه نوما ده کن و کاریزو بیر
 لی ده دن. پیشینی باران و ره شه باو زریان ده کن. لاپه ری ناسمان
 ده خوینه وه، وهک نهوهی مانگ و نه ستیره کلکداره کان، پیتی وردو
 درشتی چاپ بن. با بزانی چی ده لیت...»
 له پرینکدا، هه لنووتام و... که وتمه چالیکه وه. چاوم کرده وه و چاوم
 نووقانده هه تا بهر دیدم تو زۆکه ییک رووناک بووه نیگام به زارکی
 چاله که دا هه لژنا. ناسمان هه ندهی ییزنگیک دیار بوو. دهی قهیناکات
 به لکو ریوارنیک دهنگ و هاوارم ده ژنه ویت. وهلی هاوارم نه کرد.
 خوزی چاوم نه کردایه ته وه. گلینه ی چاوانم سوږداو له جینگه ی خوم
 وشک بووم. نه تره شم چوو. زراوم ته قم. سامیکی نه گریس
 تو قاندمی. بوورامه وه له هوش خوم چومه ترس و سام و توفانی
 وا ههیه، ههستی مرو ده مزی له مهر کات... به واتایکی دیکه:
 نهو توقاوه له ده ره وهی جیکاندا ده مینته وه» زوری نه خایاندو زوری
 خایاند، له روژگار و شه و گار بی ناگا بووم. چهنین جار هاتمه وه
 خوم و بوورامه وه، نهویش به ژساره نازانم. ههست به برستی
 ناکم. ههست تینوویه تی ناکم و زهق زهق ده نوایمه دیمه نه که ی
 پیش چاوم، به خوم ده لیم: دهیی ته لیسیم لی کرایت یان له خه وندا
 بيم! نهوه چاوم. نهوه دهستم نهوه گویم. لووتم. زمانم، گشت
 ده به لمین که بیدارم و نهویش دیمه نه به سامه که ی... «له کاتی

وادا. هر پینج هسته که یه ک ده گرن و هستیکی شسه مین دینه
 کایه وه. له وانسه هستی حوته میش بینه هانای که سه که وه» ده بی
 چی بدینم له و چاله دا؟ «برسیاره که ی له من کرد نه که له توی
 خوینتر. لیوم بزواند: ده گهر خوت بزانی! وهرامم دایه وه». کاکي
 برا. من ده لیم مار. تو بلی: حه زیا به لام چلون حه زیا بیک! له ناو
 قه دی من نه ستورتر. پروا بکه. تا که ده بوورامه وه، حه زیا که به
 کتکر به سوسی ده هینامه وه. من نیگام له وه ده عیایه ناترو و کینم و
 توش حیوون بوی زیتی له دور چاوم بریوه. چاوه کانی به چاوی
 سه گ ده حیوون سه وز: سه وزیکی تیر. یان رهش بوون و تیشکی
 سه زیا به دایه وه. زمانم پهلپ بووه. به خوم ده لیم:
 ها نیستکه... ها تاو یکی دیکه ده مکات به تنو کیک ناو. قوونم
 ده دات. وه که بابولینیک ناسایی خوی هلمند دلوشیت. شه وو رز
 له لام بوونته زن و میردیکی یه که نه دیتیه چل سالی. «به زمانه
 ساکاره که ی خوی. کاتی راسته قینیه ژیاوی مه به سته، نه که چرکه ی
 کاتر میرو خولانه وهی وهرزه کانی» ناو زگی نه و چاله م وا لی ته نگ
 بیوو. له من وایه چاوی ده رزله یکی مو ناساییه. «نه میش گرز
 بوون و راکسانی جیگایه» سهرت نه ییشیم. مردن یه که مردنه. له
 دلی خوندا گونم. وره خسته بهر خوم. باشه بو نامخوات؟ نه ی که
 نامخوات و هیچ هه لونیستیکی به دکارانه ی نی به بو من بیرم بو نه وه
 بچیت که هیرشی بکه مه سهر؟ توند په لاماری قورقوراهگی بدم؟!
 نه وا گیرام وام کرد. که ی هه دوو ده ستم ده گه نه وه نه ستورایی ملی؟
 به خستی میشم خسته کاره وه بو نه وهی ده ربا زیم له هاوسه ریتی
 نه و حه زیا به. سه رسام مه به که ده لیم هاوسه ر چونکه کاتیک شل و
 که چ ده بووم و شه و خوونیم ده گه یسته نه وهی له وزه ده رچیت، لار
 ده بووم و ناکام له - نه ده ما که راده به بریم. ده مدی حه زیا که کلکی
 وه که سهرین سهر سه ره کسه که کم. ترسه که ره وایه وه و توی
 ناشایه تی و هیوانیک له ناخمدان شین بوو. «هر و ف. زور جار به
 تروسکه ی هیوا ده ژیت. تابلوی نیگار کیشیکم له بهر چاوه که بو هیوا
 کیشاویه. سرویکی هه زاری چاوه به ستراو که مانچه ییکی به ده سته وه به
 که تاکه «ژنی» یکی نه بیت. گشت نه وانسه ی دیکه پساون. به
 په نجه ی له رزوک، ناوازیکی به جوش به دوا رزوی خوی
 ده سپرنی. «رزیک، دوان سیان، ده و سه د. وای لیهات چه که ره م
 له حه زیا که ناکردو کاو نا کاو نیکش، ده ستم به ژیر زگیا ده هینا.

موچرکیکی سارد سه رتا پامی ده هه ژاند. گونم: نه مه چاره نووسمه،
 با وره بهر نه دم. ژیان هه نده کورته ج جای نه وه که دزیوی و
 نامردینی پیوه بلکینین. «به خته وه نه وه که سه به که مردنیک پیروزی
 جنگ که ویت.»
 رزیک له ترپه ی شتیک راجله کیم، تومزه هه موو رزیک نه و
 شته که وتوته خواره وه. ته ماشای به ریم کرد. پانکوله ییکی سپم دیت
 وه که سه لکه په نیر. نه مویرا ده سستی بو دریز بکه م. که چی لیکم
 هات و گشت توله و تازی نه وسم به ره لالا بوون. هه ستم به ژانیک
 ناکاوی گه ده رینخوله کاتم کرد. ده ست بهرم... نه به م. «دوو
 ری یانه دژ به یه که که ی ناوه وهی مرغه هه لیزار نه که یه...
 هینه که یه». له ناکاوا، حه زیا که کلکی راهه شان دوو له تی کرد.
 به شیکی خوارد. تی گه یستم که به شه که ی دیکه بو منه. دانه ویم و
 نه ختیک له شته که م جوی. تامیکی سه یری هه بوو؛ نه تال، نه
 سویر، نه شیرین و نه تفت! خواردم. توش بوویتایه ده خوارد.
 «بیگومان ده مخوارد. گیانله بهری برسی به ته نگی چیرو بوون و
 بهرامه وه نایی، ده یه ونی له مهرگ به دوور بیت. ده یه ونی هه بیت» به و
 ترچه گشت رزیک خورا که که مان برابه ش ده خوارد. هه تا رزیک
 زور که یفاساز بووم و فیکه م کیشا! حه زیا که ش ناوقه دی له نه جان دو
 ده نگی له په راسوه کانیه وه هات! به ده نگی زهنگوله ی ملی نیری
 ده چسو!! بووینسه هاوری. نه و به کلکی ختو که ی ده دام و میش
 ناوله پیم به بووله کی ناوقه دی ده هینا. نه مه ی بوت ده گیرمه وه مه گهر
 به دم ناسان بیت. وهره سی سالی ته واوله گدل حه زیا دا بگر زهرینه!
 «گونم: چون زانیت سی سال له ونی مایه وه؟
 گوتی: باو کم، ژنه که م کوره که م و که سوکارم رایانگه یاندم». رزیک
 چاوم لی سوو، زنجیریک شوریوه! چ زنجیریک! قولغه کانی
 ده بریکینه وه و ناوی چاوی ده سین! شوربووه... شوربووه گه یسته
 زمینه ی چاله که. میش ده مم داچه قانده وه. حه زیا که جو لآو
 ناوقه دی خوی له زنجیره که نالاندو کلکی بو من راهه شانده هنگاونیک
 چوومه ناووه. نه و سی جار کلکی له ناوقه دم نالاندو هه نه وه ندم
 زانی، بلند ده بیته وه!
 پیلووم داخست و ترسه که ی یه که م جارم هاته وه له ش. چاوم کرده وه.
 دیم وا له چاله که وه ده رچوون. ناسمانیکی به ریم لی ده رکوت. له
 بهر زایی بالاییکه وه، حه زیا که کلکی شل کرده وه که و تمسه سه ر

عەردىكى نەرسە. ئاسا بووم. نەمزانى ھەزىياكە كۆيۈە چوۋا! سەرنىچ دەدەم ۋەرز ئەۋ ۋەرزە نىيە كە ھاتەم بو راۋا! ھەتاۋ دوو سى رەمب بەرزە. لە پالمەۋە، مىرووستاتىك گۆشەي نىگامى راکىشا. مىرۋولەكان بە ھاۋكارى ۋ تەبايى دانۋولەيان ھەلەخست. بىروايم بە چاۋى خۆم نەھات، نەبادا لە خەۋنىكى قورسدا بىم. خۆم بەلگەم لە خۆمدا دۈزىيەۋە كە خەۋن نەبۋە. ۋا ردىنكىم ھەتا سەرجوكم ھاتوۋە، سىي . . . سىي ۋەكولكەي بىگەرد. دەستەم بو سەرم بىردو چەند تالىكىم بە چاۋەكانم نىشان دا. سەرىشم ۋەكو چورى شىر سىي بىۋو! ۋىجا چاۋم گەشايەۋە، ۋەك چۈن تىشكى. خور تەم بەياني دەۋەۋىتەۋە، ئاۋھا عاردو بانم بە روۋنى دەدەت. بە خۆم گوت: ھەستە، رابە، زووكە، ئەۋە توۋ ئەۋەش گوند. ھەستام. لەگەل ھەنگاۋەكانمدا پىرسىيارەكان لەدايك دەبۋون ۋ پىش بىركىيان لە مىشكىمدا دەگرد: دەيى بىمانس؟ دەيى بىروام پىبەن؟

دەيى بە شىتم نەزانن؟ دەيى ماين؟ باۋكم، ژنەكەم، كۆرەكەم، ئەۋانى دىكە. دەيى. . . دەيى. . . دەيى. . . ئەم ئەفسانەيە لە مىشك ۋ ناخ ۋ گىانى پىشمانماندا، راستى بەك بوو ھاۋشانى گشت راستى بەكان.

لەبەر دەرگاگەماندا راۋەستام ۋ چاۋم رەۋانەي ژوورەۋە كرد. ھىۋاي كۆرۈم بە دەست بانگ كرد. ھاتە پىش ۋ گوتى: «ھا! ئاپۋ چىت دەۋى؟» گوتم: «مىن باۋكى توم. ناوت ھىۋا نىيە؟» گوتى: «با. بەلام تو باۋكى مىن نىت!» رابىكرە ژوورەۋە. تاۋىكى دىكە، خونچەي ژىم ھاتە دەۋەۋە. گوتى: «فەرمو، مامەكە چىت لىمان دەۋى؟! نان. . . رۋن. . . پارە». بە ھىمنى گوتم: «دەۋۋزەكەر نىم! مىن مىردى توم. تو خونچە نىت؟» سەرى سورماۋ نىۋە توورە بىچىكى ھاۋىزىتە ناۋ دەم ۋ دوۋى «ھايھووۋو. . . ھايھووۋا! خالە گىچە لىمان پى مەكە ۋ سەرىشمان سووك نىيە. بىرۋ بە رىگەي خوتەۋە. » گوتم: «دە بىچۋ باۋكم گازكە. مەھە جولاي ناۋە. » خونچەي ژىم پەستى نواند «ئەمە چ گۆبەندىكە! پىنە دەست ماچ بىكەم ۋ ۋاز لەم قە ھەلق ۋ بەلەقانىە پىنە ۋ زامى كۆنم مەكولپنە رەۋە. » مىش كەمۋكەيك توورە بووم.

«كچى، راست دەكەم. دەي بىچۈرە ناۋەندى ئاۋايى ۋ گشت گوندىيانم لى خىر كەرەۋە. » خونچە، ھەراسان بوو. دەنگى بەرز كەردەۋە. «كاسىراي كەنەفت ۋ سەرىشيانۋو ۋ خەرفاۋ، نىيازى كەتنت

ھەيە!؟» ئەۋەي گوت ۋ دابە ھاۋارو فىزىخ ۋ گىرمانىكى بە كۆل. ھاۋسى ۋ خاۋو خىزانى گوندەكەمان گىردبوۋنەۋە. گوتم: «بىرايان. خوشكان، ئىشى بە فام ۋ ئاۋەز دەكرىت. ئىۋە گوى بو برا بىچوۋكى خوتان شل كەن. تو ۋەيسە نىت شۋانى مام عەزىز؟ تو ھەمىنى مام رەسول نىت؟ ئەم ھەرزەكارە بىرزى رەشە گاۋان نىيە؟ ئەم فلان ۋ ئەۋ فىسار كەس نىيە. سەر لەبەرىيانم ناۋ بىرد. باۋكم لىم نىزىك بوۋە. سەرنىچى لە سەرو گويلاكم دا. مىن گوتمەۋە: خونچە، ئەي بايز مىردى تو نەبوۋ كە چوۋە راۋو نەگە رابەۋە؟ باۋەر بىكەن مىن ئەۋ بايزەم. ھەقىشانە بىراۋ بە مىن نەكەن ۋ چاۋتان بە درۋ بىخەنەۋە. ئىتر لەۋە پاش، بە وردى سەربىردى ۋن بوۋەكەم بۇيان باسكرد. باۋكم پىر ھاتە پىش ۋ چاۋى لە چاۋم بىرى ۋ يەكسەر باۋەشى بوم كەردەۋە. فرمىك تىك تىك بە چاۋمەۋە ھاتە خاۋارو توند توند بە خۆمەۋە گوشىم. بابە. . . بابە. . . ھەر ئەۋەندەم بو گوتراۋ قورگم پىر بوۋ نە گىريان».

«لىرەدا، بەسەرھاتى بايز كۆتايى ھات. ئەمىش دۋايى بە چىرۋكەكەم دىنم. تىكايىنكىم ھەيە لە تۋى خوينەر. لە پاشە ملەمدا. نەلىي كاكى نووسەر بە رۋزى نىۋەرۋ چەۋاشەم دەكات ۋ بە وشە دەيەۋى بىمانھاۋىتە ناۋ تەۋنى جالجالۋكەۋە، چۈنكە سەرى خۋى سىي بوۋە ۋ داكۋكى لەسەر چەرمىۋان دەكات، لەۋانەيشە بىفەرموۋىت: ئەمە كەي چىرۋك بوۋ؟ ساكارانە بو ھەزىياكە مەچۈ، گويابە ھەزىيانىكى راستەقىنەيەۋە لە خوتەۋە پىتى ئىشاخى بو قوت مەكەۋ بالى لى مەروپنە، نا. توش ۋەكو مىن بەۋ شى. ەي بىزانە كە شۋان مىگەلە پەرت ۋ بلاۋەكەي پى كۋ دەكاتەۋە، . . . تەۋ تەپل ئەگىۋەي دابىنى كە خىزان ۋ ھۋزى قولرەشەكان دەخاتە ھەلەكە سەماۋ خوينيان دەجوشىنى.»

مەدەنەت

● نجیب گەریسانی ●

گەشكەبەك سەرتاپای گەردیتەو. دەمێك بوو گیرۆدەى ئەو خولبایە بووی شتێك لە بارەى نیرگەز فرۆشەكانەووە بزائیت. بە تاییەتى ئەو مندالەت زۆر لا مەبەست بوو. لە میژ بوو سەرنەجى راکیشابووی، چونكە ئەو بۆل و نە لە دەرهەوى پۆلێش دا لە مندالانى تر نەهەج.

هەناسەبەكى زۆرى هەلشەكیشا تۆش لەگەڵ هەموو هەناسا هەلکیشانیكى دا كەسەى نازاریكى سەخت لە ناخەو دەبەهەزائى و تاسە دەبەردیتەو. گەلى جار هاوئەكانت لە سەر ئەم جوړە شتانه دەیاندايتە بەر توانج و پلارو بە مروفىكى بى هیزیان دەدايتە ئەم. تۆش دەتروانى بە دەم و چاویان و خەندەبەكى تەوساوى سەر لىوى دەگرتیتەو و زۆر لە سەرى نەدەرۆشتى، هەر چەندە لە ناخیشەو و وات هەست نەكرد دلت دەرزى نازن دەكريت. هەندى جارێش كە تینت بو دەهات بەر لىشاوى رەختەو نەفرەت ئەخستن:

- چون بىر لە چالاک نەكەمەو؟! بو چالاکى تاقانە لە ژیرى زۆرى باوك و داىكىكى ئاساى دا نەش و نما نەكات؟ ناخر بو منداىكى حەوت هەشت سالانە لە ئىستاو بەكویتە ژیر بارى خەم و پەژارەى باوكىكى ئىقلىجەو؟! ..

كورسى بەكەپت لە پەنجەرەكە نزىك خستەو و لە سەرى دانیشیت. زۆرت لىو نزیك بوو. هەرچەندە ئەو لە تۆ بى ناگابوو، بەلام تۆ لە هەموو شتىكى ئەو ناگادار بوویت. بە هەلىكى باشت زانى. بە قەد ئەوەندەى بتوانى بە چاكى بېسىنى هەر ئەوەندە بەردەكەت ترازاندو سەرت پە دیواره كەو تۆساند.

بزهەكى مندالانەى پاگ و بى گەرد پروومەتى گەشانىدبوو. خوشى بەكى بى پايان هەموو لەشى داگرتیوو. وەك بەرخۆلەبەكى

پتر لە بزبان هەستت بە ماندووى دەكرد. هەموو ئەندامەكانى لەشت شەكەت بوو بوون. مێشكىشت هېچ لەوان ناسوودەتر نەبوو. وەك هەموو جارێك داواى بوردنت لە هاوئەكانت كردو برىارى نەچوونە دەرهەوت دا. ئەوانیش بە دەم غەلبە غەلب و تریقى پىكەنیتەو بەجىيان هیشى. زۆرت حەز نەكرد تاوىك بنووى و بو چەند ساتىك بحەوینیتەو. گەلىكىشت هەول دا بەلام دەنگى هاتوچووى ئوتومبیلەكان نەبانەشت ناواتەكەت بێتە دى. ناچار لەو كارەش پاشگەز بوویتەو. هەر لە پالەو كەوتیتە بىركردنەو بەراورد كردنى نىوان خۆت و هاوئەكانت ..

- بو ئەبى من خەم بو هەموو شتىك بخۆم و بە دەگەن بىكەنم یا بزەم بكەوتە سەر لىو؟! لە كاتێكدا ئەوان بە دەگەن خەم لە شت دەخۆن و بە بى سووكترین شتى دەتریقینەو! بە راستى جى سەرسورمانە .. كەممان راست بىن؟ من یا ئەوان؟! هەرگیز خۆم بە هەل .. ئەو و تەوومە ئەبلىم و ئەبلىمەو. چون گریان هوى تاییەتى خۆى هەبە ئاوه هاش ئەبى پىكەن هوى تاییەتى خۆى هەبى ..

هەستایتە سەرىيان. باوىشكىكى درىزو قوولت داو چەند جارێك دەستەكانت بەم لاو بەو لای خۆت دا راوهشان. پاشان لە پەنجەرەكە نزىك بوویتەو. بە نووكى پەنجە كەلت پەردەكەت ترازاند. بە شەقام و دۆل و گەردەكاندا تا دەگاتە شاخەكەى ئەو بەر هەلتروانى. هېچیان كەف و كولى دەروونە هەلچووه كە تیان دانەمركاندەو. ناچار دەردوو گایىسەى چاره نەسانت لە سەرى پرا وردە وردە بەرو دواوە بزواند. لە ناكاوینكدا - چالاکيان بە كۆمەلى نیرگەزەو تۆرتەو.

بزیوی به هار به دوروبه ری خوی دا که وتیووه هلبه زو دابه زو له
جی به کدا ئوقره ی نده گرت. جار به جاریش خوله که نه ترازاو بی
سله مینه وه نه چوو ه سر قیرتاوه که. له پریکدا گه رایه وه سر خوله که و
دهستی راستی به چه پکی نیرگزه وه هلبه ری:

- ئوخه ی خوی به، ئوخه ی سوکی کرده وه. . . نه مه نه وهستی. . . نا
دیاره. . . نه وه. . . نه مه. . . نه مه. . .
له چاو نو قاندا تیکدا وهک با گفهی هات و به لای دا تپه ری.
موچرکک سهرتا پای له شی گرتیه وه وهک دوو جار به بی ناگا سهرت
به دیواره که دا کیشا. خوزگت نه خواست له و سانه دا هاوه له کانت له
گهل بوونایه وه نو تابلویه دلته زینه بیان بینایه. به لام دلنیا بیوی
ته نانه ت نه مهش ههستی نه به بزواندن و ناچار بیان نه کردی دیسان
بیان بلئی: «نه وه ی مروف له ناره ل جیا ده کاته وه ههسته. . .
ههسته.»

هه ندی نه فرته ت له کار و پیشه که ت کرد که له گهل نه واندا کوی
کرد بووینه وه. پاشان گه رایته وه سر روانی چالاک. دهستی
ماندووی ناومیدی به لارانی دا شو به بووینه وه، دم و چاو هه ش
بی گه ره که ی گرز کرد بوو، گوناکانی وهک دوو سیوی لاسووری
سه رما بردو و چرچ هه لگه رابوون. تاوینک له بارو دوخه دا مایه وه،
پاشان به ره وه هوراز هه لیروانی. تا حاو برکات هه چی به دی نه کرد.
به نابه دلی به وه کتیه که ی بهر باخه لی ده ره ناو کردی به وه:
«گورگی ناله بند، رژی ته سیلک، له ناو پاوه نیکدا ده له وه را، له ناو
گورگی برسی، فرهی ئوتومیلینک کتیه که ی بی داناو وهک کچ
راپه ری. به لام ئوتومیلینک پیش نه وه ی بگاته ناستی تم له شه قامه
سه ره کی به که لای داو ملی نا به لاری به که وه. کتیه که ی کرده وه به
گورگی دا چوو وه:

«من ناله ند، . . . ته سه که له و زیره ک تر بوو له ناو جووته به کی
لی داو دم و ددانی تیک هاری»

هه رچه نده به دهنگی به رز ده یخوینده وه و چوو بوو ناو جیهانیکی
تایسه تی به وه به لام جار به جار له گهل هوراز که دا سه ره تانکی ی
ده کرد. بویه له پر کتیه که ی دانایه وه و کردی به دوو سی چهک
نیرگزاو دهستی راستی هلبه ری به وه:

- خوی به گیان نه مه بوهستی. . . خوی به. . . خوا. . . خ.
شتیکیان بو هاویشته. نه وه ی بیر چوو وه که نه وه ستان نیرگی
لی بکرن. به په له بوی دانه وه ی به وه هه لی گرت و له گهل خوی دا

که وته قسه کردن:

.. جا نه مه چی به؟ له وان وایه نایناسمه وه! نه و روزه نه وزاد پیشانی
دام. ده با ساغ بویه بزانه پاکم نه کرد یا نا؟

تا نه و قسانه ی نه کرد دلنیا نه بوی که شته که توینکله پرته قاله.
هه به به که جاری شیت گیر بوویت و زورت رق هه ستا. له
داخان دا تا توانیت جنیوت دانی و ههزت نه کرد روو به رووی نه و
جو ره که سانه بیته وه به هه موو گه رووته وه به سه ریان دا
بقریشکینی و بی بیان بلئی: «نیه مروف نین. . . نیه گورگن. . .
گورگی دلنه ندن.»

توینکله که ی فری داو سه ری به سه ر کتیه که دا شو بر کرده وه: «مام
گورک به لووره لور بوی ده رچوو.»

کتیه که ی نیه داو هه ستایه وه. چنگی نیگا له ناسوی هه وراره
دوره که گیر کرد. گه شکه به ک خستی به جولان و قسه کردن:

- که ی بویه جوته پیلاره که م بکریایه؟ به خوا ته قهی پیلاری پاژته
به رزیش خزه!! نه وزادی مامه شیخ که هه لته سینه سه ر ته خه ره ش
ته یکاته چی تهق و هورنی!؟

هه لبوون و کوژانه وه ی گلویکی بچوکی لای راستی ئوتومیلینک
وهک نه وه ی ته واو که ری هینانه دی به شینک له ئامانجه کانی بن،
خستیا نه هه له که سما.

- ئوخه ی دایکه گیان. . . پیلوو. . . جانتا. . .
ده دوانزه هه نگاو له چالاک تپه ری و سووک لای دایه سه ره خوله که و
هه ستا. زه لامیکی قه له و جامه که ی لای راستی داگرت و نه گه لیا
که وته سه وا کردن. پاشان هه ر حوت چه پکه نیرگزه که ی لی سه ندو
ئوتومیل فرته ی بو کرد. سه ره تا له خوشی ماندا زور سه ریجت نه دایه
مه سه له که، به لام کاتیکت زانی چالاکی کلن و به مسته زمان وهک
جوو جکیکی سه ربراو خوی به سه ر عه رده که کیشاو که وته هاوارو
گریان و خو کوشتن. به په له له زووره که کیشاو پیت و به ته کان
گه یه شته سه ری.

کاتی چاری پیت که وت به دم هه نسکلانه وه بی وتی:
- ماموستا هه موو نیرگزه کانیان بردم و هه چیان نه دامی. . . توش به و
په ری سوزه له نامیزت گرت و ده ستیکت به سه ر سه ری دا هیناو
پیت گووت:

- گوئی مه دهری روله گیان، سه ی فیری نووسینی ژماره ی گه ورته
نه که م بو ریسوا کردنی نه و که سانه ی ته نانه ت نیرگری دهستی
مندالانیش نه دزن.

نه مه ت وت و به دوو قولنی به ره و ته خستیا ی به که ی خواره وه
هه نگاوتان ناو که وته نیرگز کردن.

فہرست زستانہ کار

- عہد لائی جندی -

تھوئی سالی تہ حلیہ کا وسہ بوشول گہلہ کیم بیو، ولہیاتو شولی ناکارنی نہ دہاتہ کرن ژ بہر بارانا، وان پالاژی ب دلی با و ب دلی نہ باتم سپیدا دہاتنہ مہیدانکی، لی ژسی پشکا پتر ب دہست بہتالی دزفرینہ مال و ہمر ٹیکی ژوان ژی چیاہ کی ہزرو یسرا د دلی خوہ دا ناکا دکر، کا چاوہ فہگہرینہ فہ مال و بہر یکنین وانژی چ تیدانہ و دی سویند خوی یی ب تایتی ہاتینہ شویشن، نہ دورہ ژی ہمر ٹیکی ژوان چہند بہرسفہک بہرہہ فکر بوون بو چہند ہر سیارہ کین دزانین دی ژی ہینہ کرن، ٹینا ہہ کوچ شول ب دہست نہ دکستہن و ہکی پہزی بر بہ ب کہ فیتی ہمر ٹیکی ریسامال دگرتہ بہر و ب ری دکستہن. تھوما دلیا خوہ راگریت و بعینت بہلکی خودی بکت دگہل ٹیکی بچتہ شولی. د وان دہمادا تباہک خودان کار دہاتنہ مہیدانکی مینا قہساباد شہ ہرہزا بوون د ژینگرنا پہزین قہلو، وانژی و ہلی پالین سینگہ پہحن بہژن ہلکیشای ژی دگرتن؛ تھوژی ٹیک ژوان پالا بو، لی وی روزی ژی ہیز و سینگہ پہحنی وزہلام باشیا وی چ پارہ نہکر، بہلکی ولہیات پتر کہرب ژ خوہ فہبن پشتی کو دوو سینگہ کا ژوان خوہین کار پالین خوہ د جہ ماندن چاف ب وی دکستہن د گوتی:

- تھری تھفہ تولفیرہئی؟! ب خودی من تونہ دیتی، پا پالین مڑی تمام بوون تھگہر دا دگہل مہ ہئی. دی بلا بوروژہ کا دی بت! بہرسفا وان نہ ددا و د دلی خوہ دا دگوت «ہون ژ چقیلین خوہ ناکہ بن». ہمر تھو نوشت بوون وہ لیکری کودہری ہمانکا بیرہاتنن خوہ فہکات «ہئی. . . ہئی، خوزیکین پار، براستی پار گہلہک ژنی سال چیتہر بو، ب خودی ناخفتنہ کا راستہ دہمی مہژن دیژن (سال ب سال خوزیا لمن ب پار) دی جہما دی چکہم تھژی و ہکی فی عالمی، خودی کہریمہ. . .

ریسا مال گرتہ بہر پشتی کوچ سوود ژ خوہ راگرتنا خوہ یال مہیدانکی نہ دیتی؛ فہگہر یانا وی یا فی جاری تام و رہنگہ کی دن ٹی ہئی، تھوژی بینہا خوہ بہرہہ فکرنی بہ بو جہژنی. جہژنا نیزیک بووی، جہژن ژی وی ٹیکی نزانن کا شول ہہیہ ٹان نہ، تھویا لہر ٹیک و دووا خوہ، وی کار و کوکی خوہ یی تاییہ تی

ما د نیسرا وی خولیاقتہ تی تھوا تہ دہر زیک ہہ لافیتبا ب تھردی نہ دکتہ، تھوی و ہلی ب چرسہت ہیفد کرنی وی بخوژی سہرل وی بہر نیخودانا خوہ نہ دہر دئیخت، لی وی فیابا و نہ فیابا، دلیا تھوی ٹیک کریا، چکو تھو دیمہن بخوہ فلمہک بو، زارفہ کہرو بینہر ژی ہمر تھو بہر بوو. ناقچاقین وی دوہسا بوون، تھگہر ٹیکی بیچہک شہرہ زایی ہہبا دا بیاشی وان ناقچاقا خرنیت. یی راوستیای بوشتا خوہ دابو دیوارہ کی، ساکوئی وی یی لہر بو، ہمر دوو دہستین خوہ ژی کر بونہ د بہر یکنین ساکویدا. ل وی ویتہ تر ہندہک پالا ناگرہک ہلکر بو، تینہا وی ناگری دگہ ہشتہ ویزی. زستانین و ہلی بسہر دہفریندا نہ گرتیوون. تھوژی وی سپیدی ژتم سپیدا زوترگہ ہشتیو و مہیدانکی، ب تئیہ تا ہندی بہلکی خودی بکت دگہل ٹیکی بچتہ شولی، نہ مازہ تھوی خویا بولناٹ پالا ب دہست ہلی وزیرہ کیا خوہ د کاریدا. ہمر چاقہک لی بیو دہہ چاف، و ہسا بہری خوہ ددا مہیدانکی بہلکی خودان کارہک بھیت دگہل خوہ بیہ تہ کاری، جارناژی تھگہر بیاشی ٹیک نہ دیتبا دا خوہ بلندکت و لہر تلین خوہ را وستت بہلکی شیابا تھو کس بیاشی مینرہ کریا، د وان دہمادا قونتر چہ کی نیاسی سمیل بادای لہر را بوری و گوتی:

- تھو تہ چہ و ہسا یی کت؟ ہہبت نہبت فی سپیدی تہ کیایی بین خارین! دی و ہر . . . ژ خوہ شیادا نہ دزانی دی چ بیژت ٹینا گوت:

- ہا. . . بھیم! کیفہ بھیم؟!
- وہرہ چاہہ کی فہخو.
گاٹا تھو ناخفتنا دو ماہی گولی بوی تیکچو، گوت:
- سوپاس.

مانیرا وی کابرای و سہری خوہ ہہژاند و د دلی خوہ دا دگوت «کیایی! وللا توژی یی بہترانی، تھفہیہ (یی تیر های ژیی برسی نینہ). من گوت دی بیت (وہرہ دا بچینہ شولی). ز فریفہ سہر تھدارہ کا خوہ یا بہری و کابرای دیژی ویتہ چوو، لیقہ لیا وی بو نہ ل منہ و نہ ل تہ، د بہر راژی ب دہستہ کی سمیلین خوہ بادان.

دښت. هزر وييرين ويژي هيري پسر ليتين، وهليھاتن هه تا بوينه(خه م)، ئينا سهرى گولولكا خه ما لى نالزى نه دزاني كيژ دافى بگرت و كيژكى به رده ت. خه ما مالا وى دلددا گه لك مه زن دبو، كا نه و چاوه دى جه ژنى به رفرزى بورينت و زار و وين خوه دلگه ش بگه ت، يا ژيهاتى ژده فى ده ركه ت:

- ناخ... ناخ دنيا! نه ز نزانم تو يا پويچى ثان مروڤ دىي وه فانه!!

- جه ماچ بيژم! نه... وهكى نه زيير ل ژينى دكه م و تشته كى بز انم، دنيا هه ر دنيايه، لى گوهرين بارا مروفايه، له وما هه ر گاڤ مروڤ مينا(جيويه).

نه وهه رى لسه ر ئيكا خوه وىي جه هده و كولانا دېرت وريا مال دگري ته بهر، پينگافين وى يى خوه ده افين، جار خوه ش، جارناژى لسه ر خوه، نه وژى هه رى د هزر و ته خمينين خوه دا، لى جارنا وان هزرا دښت خوه ژى فه دزن و بره فن، هندى يى تين د كارى خوه دا سه ر نا كه فن. دبت هون بيژن چما؟! نه ز ديژم چكو نه وى دښت وان هزر و ته خمينا بگه ته هه فال و هوگرين خوه. تا وهليھات هه ز دكر درهنگ بگه هه مال ريا مال بيته ريا ساله كى نان پتر، نه و بوو ژده فى ده ركه ت و گوت:

- چما ئير وريا مال هند نيزيك بوويه!!
وى سپيدى كابانيا وى بهرى مه له بانگدانى رايبو تيشته ك بو بهر هه فكر بو، پشنى ژ مال ده ركه تى وريا مه يدانكى گرتيه بهر، نه وى قه ستا نفينكين خوه كر، لى بهرى برازيت زار و باش نخافتن و ب چافا دگوت(دى بشن هه ي مهرگى من گورى وه بت، تير بشن بهلكى زوى مه زن بين دا ب مه را بگه هن و هاريكاريا مه بكن). نه و بوو زار و نخافتن و رازا، لى نه و نفستن چرا مه رجه با هه كو خوه ب وى حالى ديبنت. ميرى ويژى چهن د پينگافين خوه دره نگرى به افيت لى هه ر يا ژخويه يى نيزيكى مال دبت، نه و بوو پشنى بيھنه كا خوه ش گه هشته بهر ده رى مال و راوه ستيا.

نه ز تير و چاوه ده رى بقوتم و ب ژووركه قم! ما نه ز دى چ بيژم و چ ناخقم... خو نه ز دره واژى نزانم فه هونم، نه... نه من نه قيت خوه هوى دره وا بگه م(هه تا مار راست نه بت ناچته د كو نيغه) ناخفتنا مژى هه تا يا راست نه بت جه يى خوه ناگرت، نو هه ما من دره و كس به عنى چ!! دى چ ب ده ست من فه هيت، يا ژ هه ما چيتر نه وه دى بيژم شول نه بو نه ز نه چويمه شولى... هه رى... هه رى پا وللا يا ماى و نه ماى چهن د روژه كين بو جه ژنى ماين، تم دى چ كه ين يى دراف!!

مينا شه قلى دارى يى لبر ده رى راوستيايه، بايه كى وه لى سار ژى يى ده يت لسه ر و چافين وى دده ت دى هزار سويندا خوى دى بيژى گوزانه وه لى تيره.

ده ستى خوه بلن دكر دا ده رى بقوتت، ئينا هيژ ده ستى وى بده رى نه كه تى هيديكا ده ستى خوه به رداڤه خارى و د دلى خوه دا دگوت «خودى و... نه فه چ ژينه نه م دبورينين؟! نه ز دترسم فى عه مرى ژى ژمه ر حسيكه ي! هه ي... هه ي دنيا، بلا هنده ك پليپتاني ب دينا را بكن و هنده ك ژى بلا خه وينن كه سك و سوور ب دينا ره كيغه بيين. تف ل وى ياسا داد به روه رى». نه و بوو پشنى تف كرى به نه ردى چ چارين دن نه ما ژبل كو ده رى بقوتت و ب ژوور بگه ت. سه رى خوه بلن دكره فه و دگه ل وى بلن دكرنى ده ستى خوه هه لاند و ده رگه ه قوتا، دوان ده ما دا ژ خوه ره دگوت(چهن دنه خوه شه مروڤ ژ بيكارى فه گه ري ته فه مال). ده رگه ه لى هاته فه كرن بيه كى خوه ناقيت وى دى ژى بلن دكر دا دانته...

- فلان كه س نه فرو ژى هاتيه فه، نه چويه شولى؟!
ب به رسفه كا نه ژ دل سه رى خوه هه ژاند و لسه ر خوه گوت:
- به لى، نه فرو ژى هاتمه فه.

- دى جامير خه ما نه خو، دى نه و بت نه و او خودى نفيسى، بيھنا خوه فر هه كه و خودى كه ريمه.

- حورمه ت من خه ما خوه نينه، نه زنى د خه ما جه ژنى و كار كو كى وى، نه سازه نه فه چهن دنه مرادا(سه مه دار)ى نه وه نه وژى مينا هه فالين خوه جه ژنه كى خوه بيينت يى كار كرى، دا دلى وى ب خوه نه سوژت لناف هه فاللا، چكو تو دزاني زويكا ده قا بچوكا دشكيت هه كو ديبين كيما سبه ك لى.

- ئيچاچ بگه ين هند ژ مه تيت.

پشنى بيھنه كا خوه ش بيھنا خوه فه داى و خوه تيه ن گه رم كرى، دلى وى خوه نه گرت و خوه دى بيژى كيچين كه تينه له شى، هه ويانا وى ل مال نه دبورا ست رابوڤه ريا ده رى گرت بهر بهرى كو ژ ده را زينكى ده ر بازبت كابانيا وى گازى كرى و... بت:

- عه بدى خودى دى كيغه چى؟
لى هندى يى دگه ل هزرين خوه مژويل... هه ل كابانيا خوه نه بو... نه و بو چوو، ريا بازا رى گرت و نه زڤريغه هه تا كو ده سته كى جلكا بو سه مه دارى كرى.

هه كو بو به سيدا جه ژنى چوو به رده رى و ما به ريخوه دا كولانى دبت(سه مه دار) ژ ته ف هه فالين خوه يى ب بزاف و حه نك و لا قديتره ئينا. بشكورى و ژ خوه ره دگوت(ته پيروز بت سه د جار پيرو ز). هه كو هزرا ده ينى ژى هاتيه هزرى، ما هيڤكوه ده ستين خوه و گوت(هيژ گه لك هيژا د وه ماى) نو ب گرت نيغه ب ژووركه ت.

۱۹۷۹/۱۰/۶ سلیمانى

شەوی بەلدا

شەوی بەلدا، یا دەبجوره ئەم شەو
 کە دیدم دور لە تو بێ نووره ئەم شەو؟
 جەبار جەمال غەریب

کەبێ ئەوشەو زانیکی قورسی تێدا، کەبێ لە هەموو شتیکدا ترسناکە، ترسیش تاکە مۆتەکەبە مروفی مالی کردووە. ئەوشەو ئاسمان گۆنجانیکی لەبێ نەهاتوووە بەسەر گەردەلوولی سەرم دا دەباری، لە کەبێ دا دەبە ناگروگر لە خەرمانی ئاسمان بەر دەبەم و هەموو دنیا بیدار دەکەم.

دەها ئەوشەو تەم ئاشای کلێو دوو کەلی گیانی منیش کەن. گیانی زەرەخەنەو ئیوارە سەبا. ئەو ئیوارانە قسە وەرێو وەك گەلای وەرێو لە پێش ئەو نالای. ئەو گەلایانە چەندان وشە زەردیان لەروو زەردی حویان پێچاو بو ئەرگیز مردن.

ئەوشەو شازنە و نەکەم ئاسکیکی سەنەرمی چاوەرەشە بەرەو بەغداو ئیوارە نازو چەرپەو هەناسە تازەم دەبات. لە ناو تەمی سەبێ گیانییدا ون دەبم، رووحم هەست بە ترسیکی سەسەر دەکات. چاوەکانم لەسەر نیگای ببیلەکانی هەلەخلیسکین.

- لەو دەجیت نیازتان بێ «هیشکلیفیکی» کوردی دروست کەن.
 - خۆزگە «کاترینا» بووماپە دوای ئەو قەرەجە رەشە دەکوت و لەناو تاولی سەبێ گیانیدا وەك فریشتە دەژایم⁽¹⁾.

خەمیکی کۆن خوی لە نیو چاوەکانی دا شار دەبوو. دە ئەو خەمە بیاریشەو وەرە باوەشی غەریبم. با لەژێر بارانی رقی ئەو «سروشه» شیتەدا لە نیو بەکدا پتووینەو. با بێنە دوو کەرویشکی کۆلک نەرمی گۆی شوپ. گالته بە مروف و دووکان و بازارەکی بکەن. . . گالته بە هیزو فیزەکی بکەن دوو کەرویشکی سەبێ ناسکی گریاو گریاو بو هەموو ئەو شاخانە ی رمان، گریاو بو هەموو ئەو زەویانە لەبەر بەرە کچون. دە بیاری یا پتووینەو. . . با ئێمە لە شەرمی بێنە کەرویشک و مروفیش لە شەرمان سەری گێژی هیندە دیکە ئەستوووری. . . ئیستا تێدەگەم ئەو، لاشە بچووکه چ هیزیکی سحری و قیتیکی گەورە تێدا.

- بۆچی ئەو هیزە سحریه ناکە بە شازنی مەملەکتی خۆت؟
 - خۆزگە دەتوانی

خۆزگە، لەشەوینکی وادا کە لافاوی پەسی دنیا مروف وەك چلە قامیشیک پێش خوی دەدا، دەبیتە دنیا بەکی هیندە کەسک ئاوی دەبات. . .

ئەو شەولای لایە بو ئەستێرەکان دەکەم و دەیان خەوینم، ئاسمانیش رازی دەکەم تاوداتە هەر دوو گۆنچەکی خۆرو چەند مەترێ لە سەرووی ئاسووی دانێ نووکه شەقیکیش لەو شاخەکی ئەو بەرماتەو هەلدا و پانی کاتەو. دنیا دەبیتە ئیوارەکی «وێزیرە» و دارەکانی ئەو بەرەو ئەو بەری شەقامە کە وەك دوو دلداری دێرین سەر پیکەو دەتێن. . . یادگارەکانی منیش دەبەنە پالندە یزێو لە نیو دارەکان دا دێن و دەچن. . . بۆنی گۆلۆک و گەلاو دارەکان دەهاتێن. دوو زەلامیش تیکە فالتین و وردە وردە بەرەو ئاسو دەرون. . . تا دەگەنە لیواری خۆرە کە جا هاواریان لێ دەکەم کە بەگەرینەو بەلام نایستن. . . بەغار بەدوایان دەکەم کاتی کە دەیانگەم. . . تەنها قاوخی لاشە مە بەجێ ماوێ دەنا هەردووکیان لەناو رۆژە کە دا سوتاون.

چەندان جاری کە لەکەبێ ئەو شەودا دەسووتی و کپ نای. . . دەبنوو. . . دەبنوو ئەو سێ سألە «کاترین» لە نیو گەرداوی بەفر بارینی شاخەکان دا چاوەرێی. . . توش دلرەقانه چاو و دلێ دەهاری. . . ناخ ج برینیکی دەم کراو بە! خوینی کام بیابان پری دەکاتەو؟! شیتەکی بێ کۆتایی. . . مردنیکی ئەبەدی. . . کزەبایەك دیت و لە نیو کۆلانه کەدا دەنگی سەگ دیت. . . لە شەوی ئاوادا شەره سەگ تەنها ترس وەبیر خەلک دەخاتەو. . .

- کچی ناخەر خۆشەو یستیم هیندە رقم ترسناکە. . . کچی ناخەر

خوشه‌ویستیم دوی مردنیش روحت به یی نازار ناکا.
 نهو شو تاریکی سه‌گه و دز تیکه‌ل یه‌ک ده‌ین . . . سمیلی بابیری
 شاخشینه‌کانیشمان له یه‌خهی نافرته ده‌سه‌موکان نابته‌وه . . . ده‌با نهو
 شهو زیان و مردن ناهنگی زه‌ساوه‌ندیان ویکرا بگپرن . . . کامتان
 خونینی شیخ به شاقه‌لی نه‌پرزاوه . . . کامتان له کوشتی «حلاج» دا
 به‌شداریشان نه‌کرد . . . له‌کاتیکدا دایکی خوتان ناناسنه‌وه پشیله‌یه‌کی
 ده‌سته‌موی سمیل فشی چاو جیزتان هیناوه، هم‌مو مل شور له
 به‌رده‌می دا وه‌ستان، وانه‌زانن پلنگی باوکسانه! چاوگه‌ش گیان له‌و
 وشانه شهرم مه‌که . . . نهو وشانه ده‌کینه نووکنه . . . با سحری نهو
 وشانه‌ش فش که‌ینه‌وه . . . با نه‌وانه‌ی که خویان به بالونه‌کانیا‌نه‌وه
 هلدواسی‌وه، لینگو قوچ بکه‌ونه خوارنی . . . با هرکامیان ره‌شایی
 پاشه‌لی نه‌وی‌که‌یان بیننی تا قیزان له مه‌ردایه‌تی پو‌وچه‌لیان بیته‌وه .
 ناخ له مونه‌که‌ی خه‌یالاتی نه‌وشه‌و! ده کچی له هر شونینی هه‌ی
 وه‌ک په‌له بارانیکسی سموز به‌سهر دنیای غوربه‌تم دا بیاری‌وا له‌سهر
 چه‌رپاکم قووت به‌وه . . . یو‌هه‌میشه ده‌چینه ناویه‌ک . . . له نیوو
 یه‌کدا ده‌بینه مومیا . . . جیگاکم به‌شی هه‌ردو‌و‌کمان ده‌کات . . .
 تو‌زیکسی که وه‌ره پیش . . . ده‌سته‌کانت بلونی سهرلم . . . با به
 دیواره‌که نه‌که‌وی . . .
 - هیچ نه‌گوزراوی، که نه‌وشو نه‌هاتبای ده‌بوومه گریکی سموزو
 مه‌زاریکم ناوه‌دان ده‌کرده‌وه .
 - سهرینی به سنگمه‌وه . . . سهرینی به دل‌ممه‌وه بزانه چیت یی‌ده‌لین . . .
 بزانه له حه‌بفیان ناسوتنی .
 تاله‌قره‌کانت ختو‌و‌که‌ی ملم ده‌دن . . . ده‌موو چاوی بچو‌و‌کت له نیو
 ریشم دا ون که . . . گویت له ده‌فه‌ی سنگم یی .
 به ناو خوتا شوربه‌روه . . .
 له بن سیله‌ی نه‌مامیکسی تازه پشکو‌تووی گیانتا
 مندالینکی پروت خه‌وتوه .
 تازه چاوی کردوته‌وه . . .
 په‌پوله‌یه‌ک له‌سهر پیلووی هه‌لنیشته . . .
 تیشکیکی روونی هه‌نگوینی وه‌کو چاوت .
 بهر چاوه‌کانی که‌وتوه . . .
 خوت مجسولینه . . . ده‌نگی دل‌م له قه‌ی بالی کو‌تریکسی سهربراو
 ده‌چیت گوئی له ده‌نگی باله سو‌تاوه‌کانی بگره .

توخوا گیانه ده‌ری مه‌که . . .
 نهو منداله دلی منه . . . له ژیر گیانی پیروزی تودا خه‌وتوه . . .
 له ناو جوانی و دنیای پاکی عه‌شقی تودا بالکه‌وتوه .
 ده‌لی گهرنی با له مردنا هینمن یی . . .
 ده‌لی گهرنی با له مردنی نه‌وشه‌و یا . . .
 ده‌می له ناو ده‌متا ون بیت .
 مردن کو‌تاین خالی ژانی مرو‌فه . . . له‌دایک بوونیکسی نوی‌به . . .
 نه‌وشو ده‌نگی سه‌گه ناوازیکی نه‌براو‌یه . . . ناه . . . چ . . . شه‌ویکی
 سه‌خته . . .
 ناه له ته‌نهایی . . . ناخ له مونه‌که‌ی خه‌یالاتی نه‌وشو .
 ده‌بنوو سهرینی ژیر بالی خه‌و . . . بیه نیچیری خه‌ویکی یی کو‌تایی
 شه‌و له تاریکی خویدا دارو به‌ردو شاخ و قه‌له‌می شکار
 ده‌شاریته‌وه . . . جاران شه‌و ولاتی دزو قه‌لای مه‌ردان بوو،
 نیستاش میراتیکی نابووته‌وه له نه‌ستوی
 شاعیرو به نه‌مه‌کانیان به‌ستوه . . . نیوه شه‌وه گوران له‌گه‌ل قه‌لم و
 کاغز ماندو‌وده‌یی . . . «ده‌ستی چه‌یی» ده‌خاته ناو گیرفانی پانتوله
 ره‌شه خه‌ت‌ه‌که‌ی، به نیو به‌فردا به ته‌نیشته په‌یکره سه‌ی‌به‌کاندا
 تی‌ده‌په‌ری . . . برویته هه‌رشونینی هه‌ر کوره‌که‌ی «خاک و خولی» و
 نووکه رمی رومه‌کان له وروژانی میشکت ناکه‌وی . . . ده‌تو بنو خو
 شاعیر نیت . . . ده له تاریکی شه‌ودا وه‌ک داره‌که‌ی نه‌وی‌ه‌رتانه‌وه
 ون به . . . شاعیریش وشه‌یه‌کی «فلکلوری» یه‌و، شاعر نه‌ور و
 فه‌ریکه گو‌زیکسی سموزه‌وه له نیو ده‌می یی‌ده‌دانی شاعیره‌کاندا فلته
 فلته‌تی . . . «حه‌بیه» جاریکسی که ناچینه‌سه‌سهر مزاری و شیخ
 هه‌باس‌وه له باوه‌شی رومه‌کان ده‌خزی . . . ده‌با نهو شو «نالی» نه‌بینه
 چه‌نگه خله‌میشیکسی ره‌ش و ده‌مو چاوی مه‌سهر گراننی سواخ نه‌دا!!!
 نه‌وه که‌له‌شیر خویندی و پیریزن ییدی چاوه‌پری کوری
 ناکات . . . سهر ده‌نیشه سهر سهرینه په‌ره‌که‌ی و ده‌نوی . . . ده‌بنوو
 پیریزن . . . وا من چاوه‌پری «حه‌بیه» ده‌کم . . . هه‌مووی له چاوی
 نه‌فسو‌وناوی تو‌ده‌ترسی . . . ها هه‌ر نیستا دینه ژووری . . . پیل‌اوه‌کانی
 داده‌کنی تا ده‌نگیان نه‌یه‌ت . . . ورده . . . ورده یی بچکو‌له‌کانی
 داده‌نی و دیت . . . هه‌موو له‌شی ته‌ره . . . نه‌وه له کوئی‌وه؟ وات لی‌هات
 له باران بترسی؟ نه‌دی بارانی نیوارانت به بیرنایه؟ که ده‌ستمان
 تیکده‌گرت و به نیو باران دا وه‌ک بووکه به بارانه ده‌سو‌راپنه‌وه . . .
 شه‌قامه‌کان جوگه‌له ناویان پیندا ده‌هات و خه‌لکه‌که ده‌چونه‌وه

ژووری هر نیمه‌ی عشقه باران به نه‌نقه‌ست پی‌یه‌گانمان له
ناوه‌که‌دا ون ده‌کرد. هه‌وره‌کان ورده ورده دنیا‌یان تاریک ده‌کرد.
چاوه‌کان وه‌ک سهری کسه‌ل ده‌چونه‌وه بن قاوغه‌کانیان... حیثیش
ده‌ستی چه‌یم له که‌مه‌رت ده‌ئالاندو توش سهرت به‌شانم ده‌کرد
هیدی هیدی ده‌ریشین... ده‌بیاری...
ئه‌و بارانه‌ی له‌گه‌ل ماچی ته‌نهایما، ته‌تویته‌وه...

ده‌بیاری

ئه‌و بارانه‌ی له‌سهر کولمه‌ی یاره‌که‌ما،

وه‌ک ئاورینگه‌له‌ره‌یه‌وه

ده‌دابه‌که...

له‌غهریبی و عه‌ستی منا...

ده‌دابه‌که...

له‌سووتانی دلی منا...

به‌نیو ئه‌و شاره‌دا ده‌بویسه دوو په‌یکه‌ری گه‌رۆک و باران
ده‌بیشینه‌وه... گه‌لاکان ده‌شوران‌وه‌وه ده‌بونه‌زیو... په‌ره‌ی گویمان
سوور ده‌بونه‌وه... دنیا ته‌میکی تاریک دایده‌پوشی... هه‌موو
رۆژانی باران گیانی من په‌له‌ی ده‌دا، هه‌موو رۆژانی باران گیانی من
سه‌وز ده‌بوو... خوهری ناوه‌که‌زیادی ده‌کرد ده‌نگی یه‌ک بالنده‌ش
نده‌هات. ده‌با لافاو هه‌موو شتی بشواته‌وه... گه‌لای زه‌ردو خه‌لکی
گه‌نیوو له‌گه‌ل خوی رامالی... له‌ولاتی نیمه‌پیویسته سه‌ده‌یه‌ک باران
بیاری... پیویسته دیوارو سایته‌ی خانووه‌کان هه‌موو لابرین... تا
تیکرا بکه‌ویسه به‌ر باران... تا ته‌وانه‌ی وه‌ک سپیاک له‌ودیبو دیواره
ئه‌ستووهرکانه‌وه ک وتوون بکه‌ونه به‌ر باران... به‌لام ناخ له
ئه‌ستووری دیواره‌کان 'حبه‌یه' وه‌ک په‌ره سیلکه‌یه‌کی ته‌ر سهری به
شانم کرده... ئه‌ر... ده‌موچاوی به‌باران شوراوه‌ته‌وه... له
نیو تاریکی باران دا جکه له‌نیمه‌تاکه‌زی‌رووح نابزوی...
که‌زیه‌یه‌کی سارد ده‌ست پی‌ده‌کات و ده‌سته‌گانمان له‌بن‌بالی
یه‌ک ده‌نشین... چاوه‌ته‌رو فراوان و کراوه‌کانی 'حبه‌یه' له‌به‌ر
باران هینده‌و هینده‌ی دیکه‌سیحراوین.

- توخوا چاوغه‌ش

له‌ژیر سیه‌ری باران و بونی گه‌لای داره‌کانا...

وه‌ره باوه‌شی غه‌ریبیم

وه‌ره باوه‌شی ته‌نهایم

با له‌نیوان کولمه‌کان و لیوی تۆدا بارانی گه‌ش بخومه‌وه.

با به‌سهری که‌زیه‌کانت

«دلیکی عاشق هه‌لواسم له‌ناو باران دا بخوسی»

به‌خووساوی له‌ژیر دار پرتقالی ده‌وه‌ستاین... بونی «قه‌داح»
مه‌ستی ده‌کردین بارانه‌که سووکی ده‌کرد. تاکو ته‌را دلۆپه باران له
گولاه‌کانی ده‌دا... به‌هیشواشی خوڕیکی تازه دنیا‌ی شوراوه‌ی
رووناک ده‌کرده‌وه، ئیستا به‌غدا له‌چاوی مندالیکی رووح سووک
ده‌جیت. ده‌که‌ویسه‌وه سهر شه‌قامه‌کان و تیشکی خوڕ و شکمان
ده‌کاته‌وه و هه‌لممان له‌شان و مل هه‌لده‌ستینی... له‌ناوه‌راستی
ئاسمان دا په‌له‌هه‌روړیکی سبی به‌جی‌مابوو... ده‌مانویست بیینه
ته‌میکی ئال و له‌ناو هه‌وره‌که‌دا چاوشارکی بکه‌ین.

بونی گه‌لاو باران و «حبه‌یه» دنیا‌یه‌کی سیحری... دنیا‌یه‌کی
دوورن... ئای له‌و شته سادانه‌ی مرووف له‌خوشی‌یان دا سهر شیت
ده‌که‌ن... دو بالی لی ده‌روینن و به‌قه‌ده‌ر دنیا زه‌رده‌ی دینی... ههر
ئه‌و شتانه‌ش ئه‌و شو له‌من بوونه مۆته‌که‌یه‌کی ره‌ش و به‌قورسی
له‌سهر سینگم پالیان داوه‌ته‌وه... ده‌بنو ده‌ی... که‌له‌شیر خویندی و
پیریزن نووست و حبه‌یه هات و رۆی... چاوه‌کانی تو ههر زیتن.
باران باری و خوهری برا تو ههر ده‌نگت دی، له‌وه ده‌جیت ئاسمان
تاکه‌خه‌م خوړت بیت به‌دیارت‌وه رۆژ بکاته‌وه، ئاسمان بکه‌په‌له
قه‌رسیلیکی سه‌وزو وه‌ک که‌زیه‌ی به‌یانیان ده‌ست به‌پشته نه‌رمه‌که‌یدا
بیینه، له‌ناوه‌ندی قه‌رسیله‌که‌دا کوگلیک دروست که‌و بیکه‌سهرین و
هینن بنسو... با له‌هینمیدا قه‌رسیله‌که‌هینده گه‌ره‌یی ته‌گه‌ر له
خه‌ویش رایو و هه‌ستیشه‌سهری دیارنه‌یی... با بییه پارچه‌به‌ک له
ولاتی قه‌رسیل... مه‌به «هینکلیفی» رق و تۆله... ولاتی کاترین...
ئاسووده‌یی کاترین مه‌شیوینه... با هه‌موو شه‌وی ژانیکی بی‌توقره له
چاوت گه‌ری... به‌تۆ به‌ته‌نها بارمه‌ی خه‌م بی با هه‌موو شه‌وی
چاوه‌کانت بیسه به‌رگی «شیخ هه‌باس» و به‌نووکی رمی رۆمیه‌کان
بدرین... تاریکی شکابنو... پیش ئه‌وه‌ی به‌خه‌به‌رت بینن... ده‌بنوو
چاوو دل و میشتت قورس بوون.

له‌م شهرحی ده‌ردی غوره‌به‌ته، له‌م سۆزی هه‌جهره‌ته

دل ره‌نگه‌یی به‌ناو به‌چاوا بکا عبور.

په‌راویز:

۱ - هینکلیف و کاترینا: پاله‌وانی به‌ناویانگی رۆمانی مه‌زنی
«به‌رزایه‌کانی وێه‌رینگه‌ن»، نووسینی رۆمان نووسی ناودار «خاتوو
ئیمیلی برۆنتی» به‌.

كۆرپەك بىن نانا!

● سۇران مەھوى ●

تازە خىزىنى كۆرۈپتۇ . . . ئۇنىڭ سىكى چىل شەپپەت . . . چۈن لە تەننى زىگورتنى دا بە كۆلەمەرگى دەريا . . . ئىشتاش ژىانى خىزىنى لەوساى باشتر نەبوو .

ئەنئەنىدى نەبىردى سەرشوئىن كەوت . . . ئەوون بوونى ون بوو . تا دەچو درىزەي دەكېشا .

دايىكى بىرى ھەر بەلايەو بوو . . . بە دىمەنە بىرەوهرى بە تالەكانى خۇي دەھاتەو ياد . . . چوۋە خاموشى بەكەو . . . ناخو پەرى دىكەم ئىستا چى بەسەر ھاتوۋە!!؟ چىش . . . لەووش چى لە دامساۋەكەي خىزىنى بەكەم!!؟ . . . تۆبلى كۆرپەكەي كەبوو . . . باۋكى ون بووى رۇزى بى لە نامىزى بىگىرت!!؟ . . . خىۋايە كۆرپەي ھىچ كە سىك بى ناز نەكەي!!؟ . . .

رۈۋ داۋەكە لە مېشىكىا بىنجى دىمەنىكى ژەنگاۋى داكوتا بوو . . . بىرى بالە فرىي بى كەوت و بوزۇر بەرز دەفرى . . . بەكە بەكە ئەستىرەكانى ئاسمانى بى سنوور دا تەي كۆر . . . ولە بالە ئەو دا چوۋە خاموش بەكە . . . ژيان بوزۇر كەس واھا توۋە . . . رەنگە بوزۇر كەسى كەش ھەر ھەس بروت . . . بەلام گىرنگە ئەو بە بەرگەي بىگىرت . . . ئەگىنا سەر ئەنجام لە ھەموو شىك دەبىتەو دەدورىت!! . . .

بە دەنگىكى بەرز:-

- بىرۋا ناكەم نانكى سۈۋاۋى بى پەيدا بى!!؟ . . .

« . . . وىز دانىش قوۋوبول ناكات بە روۋى سوۋرەو . . . ئەو بوئەم بەشە خىزىنە خۇي برە نىجىنى!! . . . ھەر ئەو مان ماۋە لەم داۋىي بەدا بىنە تەحا تەحاى خەلكى!! . . . بەدەنگىكى بەرز:-

- بەشىكى خەلكەكە بى مروەتن و خوشك بە براۋە دەنن .

پاش ئەو چوۋە خاموش بەكە . . . ئەي چارە ئەبى چى بى!!؟ بە

دەنگىكى بەرز:-

- خۇم ئەزانم داۋىي ئەووش ھەموو گۇتاۋ روۋەكە ھەر دىتەو مىلى من .

داۋى تۈزى بىر كۆرۈنەو چوۋە خاموشى بەكە . . . لەو عومرەدا نەماوم نان و پىياز مېۋە بخون . . . چاك وايە . . . ئەو كارە من ھەر لە ئەستۈي خۇمى بىگىرم . . . تەزوۋى ورى بە . . . لە مېشىكى وروۋاۋى كارى كۆر . . . نەخىر ئەوئەندە تىر تەپۇ بوو . . . چوۋە خاموشى بەكە . . . قەت ئەوئەندە بى غىرەت نەبوۋى!!؟ . . . باكت لەچى بە . . . وابزانە ئىشتاش ھەر تاقى لاۋىتى تە وەك جارى جارانىش بەگۇلاۋ بىرېن و ئاۋرۇ كۆرۈنى ناۋ ئەستىل و دىراۋەكانەو خەرىكى . . .

بە دەنگىكى بەرز:-

- نە . . . ژيان بەم حالەشەو نەچىتە سەر!!؟ . . .

بۇ داۋا چارچوۋە خاموش بەكە . . . ھەمىشە ئەم كارانە رەفتارى ئەوانەن بە چاۋىلكە بەكى لىل و تارىكەو ھەردەم دەروانە ژيان و نازانن ژيان لەوۋە زىاترەو لەووش لە زۆر روۋوۋە پىروۋزتر دەبىرئىت .

بۇ داۋا چار بە دەنگىكى بەرز:-

- پىۋىستە بىرى لەمە بەكەمە . . . و چارە سەرىكىش بۇ داۋىم . . . ئەننەت ئەو وزەبەي ھەشمە ھەموۋى بۇ بىخەمە گىر .

x - o - o x - o - o - x

بىر بىرى ئەۋەي دا گىشت رۇزى شەبەقى بۇ سەر كارى كۆرپەكەي بىچىت . . . گەلى كۆك تىر لە «ئەحوول» كارەكەي دەگىرا . . . سەر جەم گوزرەكە جگە لە «ئەۋللايى مام عەزىز» بەخىلىان بى ئەۋللا لاۋىكى پاك و نەفسى بەرز بوو . . . تەنھا ئەۋلە گوزرەكە دا دل ئەۋاۋى «پوۋرە شەمەي» دەكۆرۈ جەرگى بۇ دەسوۋتا و ورى دەنابەر:-

- دەك سەد پىۋاۋى بى غىرەتت بەقوربام . . . شەمە جوۋلا . . . زىاتىر پىشكۆي مەينەتى بەكانى ژيان بە پى دا دەچىزا . . . نەخىر كەۋتە گىرەنەۋەي بەد بەختى بەكانى رۇۋانى بەشى رابوردوۋى خۇي:-

- تۇش وەك ئەۋلادم وايت لە ئەحوالت جىا ناكەمەو!!

بە دەم ناخ ھەلكىشانىكەو:-

- چىت لى بىشارمەو . . . كات ھەر ئەم وە ختە بوو . . . باۋكەم لە شەرەكەي قازى دا بە قەنارەدا كرا . . . وە داۋىكىشم وەك ئىستاي من بى مىرد ماپەۋەو كۆشى مندالى بەمل دا كەوت .

پاش تۈزى بىر كۆرۈنەو:-

- که سنی نه بوو!! بهلنی لایه کمان لئی بکاتهوه!!

شهمه به دم هم قسانه وهی تا ده هات، چاوه کانی پر له فرمیسک ده بوون، ههیتا، ههیتاش ناخ وئوئی هه لئدکیشا:-
- خالیشم وینه ی نه حوولی خیر نه دیوو تا قانه بوو. نهو سه ره ی نایه وه، کهس نه دیدیووه!! ئیتر له وه ودوا که سنی نه بوو به خیومان بکات.

هر له سهر قسه کانی ده رویشت:-

- نهو لئاگیان... من شهریم ناوی، شهر دوزمنه... شهر بئی حه پایه!! بئی ناموسه... کاولکاری به، روخاندنه مردنه!!
- تف له شهر... له وهی شهر ی دهوی!! له وانهی جهرکی هم و نهو به ساجه وه دهنین.

چهند دلۆبه فرمیسکیک بهر چاوی کرت و به روومه ته چرچه که ی دا جوگه له ی بهست... به کزی به که وه. و تیسه وه:-
- ئیستاش خه می بوونی کۆر په که یمانه!!
- بوچی!!?

- چون!!؟ بوچی!!?

- نهی کونیری نی به!!؟ نهو کۆر په یه له باوهشی نازو ئیمه تی باوکیتی دا بئی بهری بیت!!?
بهو قسانه ی شهمه نهو لئا نهو نده ی تر گیانی سۆزو به زه ی تی گه را... به ههستیکی گه ره وه که وه لاواندنه وهی پوروی و پرووی لئی نا:-

- باسی چی ده که بیت!! نه وهی چوو چوو!! پاش توژی وه ستاندن:-
- منیش!!

- توش چی!!?

- ده لیم:- شهر بئی نا نه، زورشتی به دواوه یه!!
-... دهک سه د پیاو بئی غیرهت به قوربان بئی،
-

هیشتا له گه رمه ی قسه دا بوون... که چوونه سهر باسی حاجی نهوره حمانه خیل... و نهو بئی مروه ته چون ههست و به زه ی دوراندوه... و ههلی پوژانی شهر و ناشووب و هر گرت سووه چاوچنوگانه ده یه ویت

هه سوو کاله و پیتالی هه ماره پوی چهند ساله ی بئی نرخه به نرخ و به های نه مرو و شاخ بکاته وه... بهلنی له گه رمه ی هم رازه دا بوون... که چی له پهر دهنگی هورنی ئوتومبیله که پرووی بئی وه چهر خاندنه لای «تابووته» که ی سهری و له قسه ی کردن.

تابووته که به وهی له توز و خوز لاهه لئکیشرا بوو... دیار بووله ناوچه یه کی دووره وه هات بوو... نه خیر ئوتومبیله که هیدی هیدی ملی نا بو ناو خه لکه که... له چهقی شه قامه که دا گیر سا به وه... شو فیسره که له گه ل پیاوه که ی نه نیسی به گوژم چاوی یان ده گیرا... له که سیکی دیاری ده گه ران بو دوزینه وهی کهس و کاری...

شهمه بئی پرس له نهو لئا جیا بووه... و پرووه و نهوان رویشت... خوا به رحه م که ی!! له میزه دلّم خه بری داوه... .

پیاوه ره دین سه ی به نوورانی به که... به ره و پرووی هات... و که منی خیرایی به که ی هیواش کرده وه:-
- ها... خوشکم نه وه خیره!!?
- تا... نهوی ده چم
-... خوا به رحه م که ی!! له میزه دلّم خه بری داوه... .

پیاوه ره دین سه ی به که دووی کهوت... به بهر لووتی تابووته که وه دامان... بهو دیمه نه خه لکه که حه په سان... هه ره که له و پرووه وه به جوژی راو بو چوونی خو یان ده ره بری:-
- نه وه تهرمی نه حوولی خیر نه دیووه!! داماو که ی ژنی نه مرو منالی بوو... ئو ف چ کۆر په یه کی بئی نازه.
+ تاوان... تاوانی شهره.

÷ نه مه سهره تایی تاوان بئی!! ناخو کوتایی به چی بشکینه وه!!
× بئی دهنگی مایه ی غیره تی به!! بوکه سنی هه به له مه بئی دهنگ بیت!!?

شهمه وهک زفت به جه رگه که یه وه... شینی کون و نوئی تازه کرده وه... شوو کرم بهس نه بوو... دیار ناخیری نه بووم... .
جه رگه که یان بو برده ماله وه... هه موو خه مه که تنها بوئه و مایه وه... دواش خه لکه که به یهک دوو دلۆپ فرمیسک رشتن هاو به شی کلۆلیان کردوبه وه شدا پرسه بیان بوئه گرت... هه موو به کجاره کی چون یهک بلاوه یان لئی کرد.

تی بیی:-

هم چیرۆکه له سالانی (۱۹۸۳ - ۱۹۸۴) دا له ئیستگی ی کوردی له به غدا، له گوشه ی چیرۆکی هونه ری دا خوینراوه ته وه و توینزینه وه و لیکۆلینه وه ی له سهر کراوه.

پێنج چیرۆكى زۆر كورت

طاھر صالح سعید

1 - كهلاوه

دهگيرنهوه دهلێن شهقاميكيان برى كهلاوهى پيره دايكيك رى
پى گرتن. له برى نهوه كوشتيكيان دايه قاييل نهبوو. كههاته
سر نهوهى به بهر چاوى يهوه بيخهه و به يهكجارى
شوينه وارى بىر نهوه گياني سپارد.
ههلام بهر لهوه لهچاو ترووكانيك دا بهوه دا گهشت. دووا
يادگارو بيره وهري به تال و شيرينه كاني تهمنى دوورو دريژى
له گهل نهوه كهلاوه به دا بپيچينه وهوه بيات. بيات و بو شهقامه
نوى به كهى جى نه هيليت.

2 - نهه شهوه

نهه شهوه بو جار يكي تر (بوخارست) بهرگى سبي بوو كيني
دهپوشيت و له باوهشى نارام و هيمنى دا سرهوت دهگريت.
بوخارست نهه شهوه له ولاته كهى ئيمه دهچيت. بهفر دهپينه
ميواني ههر ماليكى و ربي و بانه كان ده به سترين.
نهه شهوه ليره وه لهم شارهدا، له ژيهر كلووى گهوره گهورهى نهوه
بهفرهدا ميزيكي لاكيشى زوور يكي چوار گوشهى فيلابهك دوو
كيزى بوخارستى دوو لاوى (چوارباخ) له دهورى خوى
خرو كو ده كاتهوه. تانه وهه مى پال نهدهن بهنيوه شهوه وهه تان

بهيهك دا دين و دهچن. بويه كترى دهدين وگوى له يه كترى
دهگرن. دهخون و دهخونهوه. باوهش بويه كترى دهكه نهوهوه
يه كترى له شاميز دهگرن كهيش شل دهبن، دوو دوو جووت
دهبن. پاشانيش خويان دهدهنه دهست خهويكى قورس.
بهره بهيان دوواى نهوهى ناسو خوريكى گهش بو به فرى سبي
نهوه شهوه رادهگريت چوار قولى پشت پهنجه رهى نهوه زووره
دهكهون. چاو ده بېر نهوه وه بهفرهوه راده مين ههر چوار يان بىر
له شتيك دهكه نهوه. نهويش نهوه به كه شهوگارى شهويكى دوورو
دريژيان بهر ي كردو تاميكي ناوازيان ههشت. پى نهوه به (زمان
نهه مان هيج له وان نهه نهه مان هيج له مان تيگه يشين.

3 - پهله

رۆژانه بهر له وهى هيشا كهس پى بنينه نهوه ديو دهركاي نهوه
فرمانگه به. دهه ويته گهسكه كهى له گه ليدا ديت و دهچيت.
بو جار يك و دووان و ده پاييدا رينه وه.
نهوه شهوه پيشه بهتى. تانه وهه مى نهوه فرمانگه به خولى مردووى
بهسردا دهكر يت و خوى ده داته دهست كرى و پى دهنگى. نهه
دهمه وه بهيانهش، وهك ههر دهمه وه بهياني بهكى تر. نهوى به
گهسكه كهى له گه ليدا هلت وچو. تا كاشى به كان به بهر

چاوی بهوه له په له که کان پاک بوونه وه. نهوسا هه ناسه به کی ناسووده یی پر به سی به کانی دابه وه گه سکه که ی به پیوه راگرت و پالی دا به دیواره که وه. کزوله له پهریزی هر به که له فرمانبرانه ی که به روو دووا قایی فرمانگه که له پیش وازی یان دا خوی بو خستبونه سر گازی پست.

نهو له وه دابو که به ریوه بهری فرمانگه که نه م دیو ده رگاکه کهوت و چاویکی ووردو خیرای به کاشی به کان دا گیراو له بهر دم په له به کی بچووک دا نیستی کرد. که لهو خوی شار دبووه وه خوی بو نه م راگرت.

به ریوه بهری فرمانگه که به لا لووتیکه وه رووی وه رگیرا به لای داو پی وی ووت:

- پاک کردنه وه وا ده بیست!؟

بهو پرسیاره ره نگیکی هیناو ره نگیکی برد. ده می چووه کلبله وه هیچی پی نه کرا له وه به ولاره که له پال گه سکه که ی دا ووشک بو.

4 - خه لات

رؤزانه پانیایه که ی دامینی گه ره که که ی بهر پی ی شار ده بیته یاریگه ی مندالانی نهو گه ره که وه، یا ریسه کانیان له ویدا داده بهستن. نه م ده مو نیواره به بو جاریکی دی مندالانی نهو کوچه وه گه ره که له هینگی راست دا، شانی به که ده که ون و نه لقاو نه لقی گه ره که بو به نگاهه کانیان راده خه ن.

نه م بو مندالانی نهو به بال به هه نگاهه کانیان ده گرن و له وهش زیاتر ده بنه ره شه با. بهو هیوا به ی هه ریبه که یان لای خو به وه بیته خاوه نی نهو جووته پیلاوه لاستیکه ی گورچک پریکی گه ره که ده یکاته خه لات و ده بداته نهو منداله ی بهر له هه مووان ده گاته وه شوین و جیگه ی خوی.

به که . . . دوو . . . هه رسیکی

نهوته وا مندالانی گه ره که که ی بهر پی ی شار وه که نیسه کی

تفهنگه ده رچوون و هیله که یان جی هیشت. لیره وه له وی لیان کهوت و، لیان گلا. نهوانی دی که، ناوریان لی نه دانه وه.

نه نجام مندالیکه ی گه نم ره نگی چاو گهش، دووای نه وه ی بهر له هه مووان گه یشت به شوین و جی ی خوی. بو وه رگرتی

خه لات که ی له بهر ده م کابرای گورچک پردا، ره پ راویستا ده میک خه لات که ی وه رگرت و وه که شتیکی گه لیک نازیزو ناوازه تووند تووند به سنگیه وه نا. به په له پی خاوه خولاوی و ماندووه که ی تیا حه شار دا.

5 - تو بلیت!؟

رؤزگاریک پیش نیستا زووریکه ی قله جنوکه ی قوژینی فرمانگه به که زووریکه که له دوو میز به ولاره جیگه ی بو جی تر نه ده هیشته وه.

نیسه ی له هه ردوو ره گه زه که ی له خوی ده گرت وله خوی دا کو ده کرده وه. نهویش و منیش به دریزایی سیو چوار سالی ره به ق. لهو

سات و کاته وه ی پیمان دهنابه نهو فرمانگه به وه، تانه وه خته ی خولی مردووی ده کرا به سه رداو، خوی ده دایه ده ست کری ویی ده نگی،

به نه نی بو به کتری ده دواين وخوشه ویستیمان ده گورپیه وه. نه نجامیش بهو باره یان دا کهوت، که هه ریبه که مان چاره نووس به ریگه به که دا که من کیشی کات.

نیستاش دووای نه مه نیک. ته مه نیک له جودایی و لیک دابران و دوور که وخته وه. جار جاریک دوور له چاوی پیس من و نهو به

به که ده گه ین له هه ر جاریک لهو جارانه دا نهو نه خشه به که له بهر دم پاشه رۆزی من و خویدا راده خات. نه خشه به که که چی

سه هسول به ندانی نهو چه ند وه خته به، بیتوینینه وه وه گرم و گورپیه که به له مه ولانان بدات. له هه موو نهو جارانه دا نهو واو

منیش خه وه بهو رۆزه وه ده بینم تو بلیت نهو (هه وران) و (که زی) به سه له که ی که وته نیوانمانه وه له به کا بتوینه وه وه روبریکه خوشه ویستی دروست به کن.

بەفرۆ دیوار

* غفور صالح عبدالله *

پێشکەشه بە ئەندەری یفیمچ پالەوانی
چیرۆکی (ژووری ژماره ٦) ی چیخوف

ده سالیك ده‌به‌ده‌ری وه‌كو نامۆبه‌ك و نه‌فرت لێ‌كراویك بۆی
هاتمه‌وه... ده‌ره‌وی خانووه‌ سپیه‌كه‌ گه‌لنی سه‌رما بوو «تۆ بێنی
ته‌زیوو بوو سه‌رمایه‌کی به‌له‌زت بوو» ئەو ده‌وره‌ی به‌ره‌ی وه‌كو
په‌رته‌یلکه‌یه‌کی نامۆ تاساندبوو، چاره‌په‌ردوو له‌ گۆ چوو
بوون، په‌ل وپۆیان شكابوو (سه‌رما به‌له‌زت بوو،
ده‌شبی ملیۆن كه‌س تێر جێسۆی كه‌ن و نه‌حله‌تی به‌سه‌را
بیارینن. یه‌كێكه‌ له‌ دیاردانه‌ش كه‌ هه‌میشه‌ هه‌ره‌شه‌و گۆوره‌شه
له‌ بوونی مرۆف ده‌كا، یان ده‌شبی له‌مه‌ر من جوژه‌ خه‌یالیکی
خۆ كوشتن بێ) ئەو سه‌رمایه‌ی مۆسكۆو بترسبۆرگیش نه‌بوو كه
ئه‌نتۆشا له‌ چیرۆكه‌كانی دا باسی كردوه، گوايه‌ گۆنی ی بنیادم
وه‌كو هه‌ویری هه‌لبێركاو هه‌لده‌وه‌ریننی، له‌ ولاتی لای خۆمان

خانووه‌ سپیه‌كه‌م كرده‌ قۆناغی پشوودان، تۆ بێنی كۆنجی
بریاردانیه‌کی دیكه‌. ئەنجا دوای ئێره‌ به‌ره‌و كۆنی بریار بده‌م و
بۆی تۆ ته‌قیتم؟! تۆنكه‌ ناگرم...! ده‌مێك بوو ته‌كه‌ی
ئه‌نتۆشام كرده‌بووه‌ حه‌ماییل و له‌سه‌ر شانیکم دامدووریو، یان
كردبوومه‌ ملم، خۆم بێ ته‌خلافاند. (به‌خته‌وه‌ری راسته‌قیته
بێ ته‌نیایی مه‌حاله) خۆشتم پێم نه‌زانیبوو كه‌ چۆن، رقم
لێی هه‌لسابوو «له‌و وته‌یه‌»، ده‌مویست به‌هه‌ر كلۆجی بێ له
تارمایی و خێسوی ئەو وته‌نه‌حله‌تیه‌ ره‌ه‌بام، قووتاریم،
بیره‌وینمه‌وه‌. نه‌مده‌ویست بگه‌ریمه‌وه‌ بۆ ئەو شاره‌ی كه‌ دوای

دهلین هرکه به فر باری که شی ناو به فر فینک ده بی، به لام
 کره بایه که له گه رووی ده بره نه که وه کو ده مه گو یزان
 هملی ده کرد، به فره که می ده به ست. به فره که ش تازه خستبوی،
 ده وه نه کانی قه دپال ریزه کیوه که سه رو پالتوی به له که به له کی
 سپیان له خویان لوول دابوو. . . به ریزان، بو ساته وه ختی،
 یان تنها جاری نه گه رووخست به فرموون له دنیای پریشی
 بیروکه می چیروکه کانم به له سه بم، بو ساته وه ختی به هزاران
 پینه و پر وو قیری سبی ده لاقه می (نه زیفه کانم) دم به ست که م.
 نه گه رچیش نه مه می تمه جاره (نه زیفه کی) دیکه به، بو ن و
 تامیکی دیکه به، ژانیکی دیکه به، پر وژی خوکوشتنیکی
 دیکه به. ناوم - مقادر روستم - ه، به ریکه و تیش بوومه نووسه ر،
 به که مجار له ده زگایه کی چایه مه نی بوومه گسگدر، له پاشانیش
 کولکیشی کتیب، دواجاریش کاری تیپ ریکه خستیان خسته
 نه ستوم. به م کاره فره خوشحال و خوشنود بووم، نه وه نده ش
 خوشنود بووم بو به هر نه و روزه نامه به کم بو اشاره که مان بو
 دایکم ره وانه کرد، که کوربه که می سه ری گوریسینی گرتوو،
 چاوه رینی نه وه شی لی ده کری بیته شت. . . نه بوومه هیچ . . .
 دایکیشم هر که زانی نووسه رم نه و روزه گه رامه وه بو
 اشاره که مان به کم موچه می فرمانه که می بده می، چه موله به کی
 لی نام و وتی (نیسکت خواته وه وه سیه ته که می باوکت باش هینابه
 دی، نه بووست بیته دختورر تا نه خوشبیه که می
 چاره سه رکه می. . . دایکه تا دوا می چهند سالیکیش نه یده زانی له
 کولج سه رنه که وتوه. . . مرم نه برده، له روزه نامه به که دا بوومه
 نووسه ریکی ده ره جه همت، ستوونیکیان بی دابووم، خوم و
 خه لکیم به قسه بی سه روبه ره کانم تفره ده دا. . . دایکم
 نه شیده زانی نه و سالانه می کولجیم به راوانان و هه لئه له تاندنی
 کچان به سه ر برده، چهندان کیژیش له بهر سه رکیشی و
 بی به قایی من ده سه ردار می خویندن بوون و میردیان کرد، وانا
 به خیانم سو تساندو پاشه روزه یان چوه کوشی وه رزی
 میردوزاق و زوقی مندال به خیوکردنه وه. وا دیاره، له بهر نه وه می

خوم به ختم له نیو دوزه خیکی قیرین دا تهراتینی بوو.
 ده ربار بوونیش لی مه حال بوو، بو به وه تهرحه ره فتارم ده کرد
 یان ره فتارم به تهرحه بوو، بی نه وه می خوشم لی به ناگابم،
 تا که وتمه نیو هه لدی ریکی هزار به هه زاری توله می نه وانه وه،
 ناره زوو سه رسه خسته کانم رووه و نامیز نافرته تیکی ره شتاله
 به له کیشیان کردم، هزاران جار له زه ریای پر شه پویلی
 هه وه سه کانی نه ودا ده بوومه په رو به کی بی نویژ، دوا می
 بیراز کردنیکی ئیجگار، بو سوزو کلپه می حه زم به دم زوره
 زوری گریانه وه خپ ده بوو، نالای خو به ده سته وه دانی
 هه لده کرد. . . له گه ل بوونی به کم منالمان سی به سی به جیم
 هیشت، له ده فته ری بوون و بیسه وه ریما کوزایه وه، دوا می
 نه وه ش نه ویش موریکی نوی تری نایه سه ر لاپه ره می
 هه لپه روکاو می قنچکه دل که م، بووه قوبه به که له زنجیره می
 خوکوشتنه بی ده نگه کانم. . . نه لالا، که ریکه و تیکی
 به دبه ختانه به، هه رزه کارنیکی گه رمیانی له هه سوو
 داب ونه ریت و دواکه وتوو به که هه لپی و، له و په ری شارستانیه تا
 بیته موانی جاده و کولانه پر نه خوشبیه کانی سیکس و له ش
 فروشتن و بو ن و تامی سه نده و بیچ و به دمه سستی، به ریکه و تیش
 له کوشی نافرته تیکی برسی هه موو شتی توفره بگری. . . بو
 ده ره وه دوور هه لمروانی، به رده قاره مان بیسه شیره به فرینه و،
 به ره و ناستیک ده می دابچراندبوو، به فر داپوشیوو، تنها
 کوندربه که می ژیری ره ش ده چوه، چلووره شوره وه بووه کانی
 به رده می که وه کو ریزه رمیکی گیسروگه وال بیوونه که له به
 دره کانی، هه ندیکیان له ناوه راسته وه، یان له نووکه وه به هه ج
 هویه که بی شکابوون، بنیاده م بوونی سهیره، یان ده شی
 هه لسه بی، زور ناوی تریش هه به ده توانی لی بی تی، خوی
 ده مرئی، داروبه رد ده کاته میژووی بوون و نه مرئی خوی،
 نه وه نده شته مردوه کانی سهروشت میژووی بوونی ده پاریزن،
 که چی خوی ناتوانی بیساریزی. . . ! ده شی تمه گابه رده،
 گابه رده که می - سیزیف - بی، نه گه ر نه ویش نه بی، ده شی تمه

گابه‌رده هر له‌سره‌تای بوونه‌وه سروشت بو‌دیکوری خوی له‌وی دانایی. یان نه‌و گابه‌رده بی که - پرومیشوس - یان پیوه‌سته‌وه، یاخود پاله‌وانیکی دیر زه‌مان هر بو‌گره‌وکردن له‌جیگایه‌که‌وه هیناویه‌تی وله‌وی داناه. له‌درزی شووشه‌بندی خانوه سپه‌که‌وه، سه‌مفونیاپه‌کی کوژن خوی ده‌کرده ژووره‌وه، کوژنی سدان نه‌سپ، یان که‌متر ده‌یان نه‌سپی ره‌ش و سوورو سی و کویته، له‌و بنا‌ره له‌ناو جهرگی میژوه‌وه که‌شکه‌لانی پرکردبوو، په‌کیک له‌نه‌سپه‌کان گلاو هه‌پرون و به‌شیرون بوو، سواره‌که‌یشی خه‌لتان خونین بوو، له‌پال گابه‌رده‌که‌خوی شارده‌وه، تاراسپه‌که‌ی بنا‌ره‌که‌په‌له‌په‌له‌ی خوی تاریکی کرد، شیره‌به‌فرینه‌که‌له‌ناو ده‌ریاچه‌په‌کی رنگ سووردا له‌نگه‌ری گرتبوو، دیارده‌ی هه‌لکشان و داکشان پیک هیناوشه‌پوله‌کان خویان ده‌کیشا به‌قهرغه‌کانی شیره‌که‌وه. وه‌ئاگا هاتمه‌وه پتر له‌په‌نجا سال به‌ره‌و دواگه‌رابوومه‌وه، رقم له‌خوم بووه، نه‌مزانی بو.؟. له‌هموو کاتریمیره‌کانی ناوخودا ساعات له‌ده‌مه‌وعسر لاکه‌ل بیوو، خوره‌که‌له‌ودویی دم‌که‌لی ده‌ربه‌نه‌که‌وه به‌بی ره‌زامه‌ندی خوی که‌وتبوه خه‌لوه‌تیک کاتیه‌وه، یان هر له‌به‌یانیوه‌گه‌واله‌کان به‌تما بوون به‌رده‌وامی به‌پیلانه‌که‌یان بده‌ن بو‌گوره‌وه‌شاردانی هه‌تاوه‌که، جارنکی دیکه بوشایی گه‌ردوون به‌قوزاخه‌ی په‌موی ته‌زیو به‌تن. دووای دره‌نگه نیوه‌رویه‌که‌له‌جاده‌و کولانه‌به‌فر به‌ستوه‌کانی شاره‌که‌ی - برایم پاشا - خوم ده‌فرتاند، ئوتومبیلی بووه‌ه‌شارگه‌ی گه‌رم بوونه‌وه‌م، نه‌مزانی نه‌و ماویه‌ی نیوان شاره‌که‌و خانوه سپه‌که‌خوم لی‌که‌وتبوو، یان نه‌وه‌تا که‌وتبوومه نیوه‌گه‌رمی له‌خوجونه‌به‌دیه‌کانمه‌وه، هر نه‌وه‌نم ناگا له‌خو بوو زه‌نگیکی نه‌فسووناوی ناوه‌وه به‌خه‌به‌ری هینامه‌وه، که‌گه‌یشتوومه‌ته‌ده‌ربه‌نه‌که‌وبه‌رانبه‌ر خانوه سپه‌که‌ش، به‌دوو دلیه‌زگماکه‌که‌مه‌وه، یان نه‌به‌دیه‌که‌مه‌وه (راننده) که‌م حالی کرد له‌وی‌را دیمه‌خواره‌وه. (ئه‌للا بونی به‌فر. بونی به‌فر و بونی جه‌سته‌ی ناره‌قاوی نافرته.!)

خانوه سپه‌که‌له‌دوله‌که‌ی به‌رانبه‌ر ریزه‌کیوه‌که‌به‌ته‌رحی تاشه‌به‌ردیکی چوژی شیر مت بیوو، دیواری چوارم و دینگه‌کان تازه‌گه‌چکاری کرابوونه‌وه، له‌دوورپاش سه‌ربانه‌که‌ی دیاربوو دارمال به‌فر بوو، به‌لام سی دیواره‌که‌ی دیکه سه‌روم ناوینه‌به‌ندبوون، له‌ناوه‌وه دوو ده‌رگا له‌سه‌ر دیواری چوارم ده‌می ره‌شیان دابووه، پیش خزمه‌ته‌کان لیوه‌ی ده‌چوونه ژووره‌وه‌وه، به‌ده‌ستی پریش داخوازی مشت‌ریه‌کانیان هه‌لگرتووه‌وه، ده‌هاتنه‌ده‌روه، له‌روژی واش دا که‌م مشت‌ریه، ته‌نها دووسی لاو له‌قوژنی به‌ده‌م فیشکه‌ی جگه‌ره‌و پیک هه‌لدانه‌وه، زورجار به‌بی ده‌نگی چاویان ده‌بیری‌یه‌ده‌روه و تاس ده‌بیردنه‌وه. نافرته‌ی و دووسی منال و زرته‌بوژنیک قوژنیک دیان سیخناخ کردبوو، به‌کاوه‌خوه به‌تان خواردنه‌وه ملوش بوون، دیاربوو دیمه‌ی به‌فره‌که‌ئیشه‌های کردبوونه‌وه، یان رنگای پی‌گرتبوون. په‌کیک له‌پیش خزمه‌ته‌کان به‌کاوه‌خو بزه‌په‌کی (موزیه‌فه‌وه) لیم هاته‌پیشه‌وه:

- فرموو.؟
- قایی شیری شیرو، له‌گه‌ل کاسه‌یه به‌فری خوایی..
- مه‌زه..
- بی‌ناوی، تالی تالی ده‌بیری..

بزه‌په‌کی ته‌وه‌ساوی هاتی و لی‌داو روژشت. زورجار چاوم ده‌بیری‌یه‌نه‌و نافرته‌ی که‌زرته‌بوژه‌که‌به‌رانبه‌ری روژشتیوو وپشتی لیم بوو. نه‌و نافرته بوو که‌به‌هه‌ز لی‌کردنیه‌وه ده‌میکه‌هه‌قم گرتووه، چاویک ده‌توت هه‌رجه‌هه‌نگی تاریکی هه‌به‌ده‌به‌خشی. چهند جاریش به‌مرو موی له‌گه‌ل زرته‌بوژه‌که‌ی به‌رانبه‌ری ده‌ئاخاوت، «ئاناسرگینا» په‌کی وه‌یاد ده‌هینامه‌وه له‌گلینه‌کانی‌دا خه‌ست بوته‌وه و بنی ناوه‌ته‌وه. به‌ته‌ماشاکردنیکه‌وه چاوی هه‌لدبه‌ری زور واتاو لیکدانه‌وی و خوشم کرده «گوروف». (سه‌رجمی گه‌وه‌ری بنیادم بریتیه له‌هسته‌ی برسپه‌تی و سه‌رماو به‌دناوی و زیان وترسی هاملی‌تانه له‌مردن، هه‌مو ژیانیش له‌م هه‌ستانه‌دایه). هه‌رکه‌دووی ده‌سال ده‌ربه‌ده‌ری وه‌کو نامویه‌که‌بو‌شاره‌که‌م گه‌رامه‌وه،

دایکم پیاما هه‌لشاخا (ها سه‌ره‌رۆ له‌کوی بووی؟ .. خوت داده‌نیی ..)

- نه‌خیر .. سه‌ره‌رۆ نیم .. سه‌علووکم ..

دایکم واتای (سه‌علووک) نه‌ده‌زانی بۆیه به‌توو‌ره‌یه‌وه به‌ره‌رچی دامه‌وه:

- نه‌خیر .. خویریت ..

- به‌دووای ده‌رمانی ته‌نیاپه‌وه وێلم ..

- ده‌برۆ کچه‌ قه‌ره‌جیک هه‌لخه‌زینه وئه‌وه‌ش ده‌رمان و بیرته‌وه .. نه‌یده‌زانی ئه‌وه‌شم به‌یاساغی تاقی کردوته‌وه، له‌گه‌رمه‌ی ئامیزنی ده‌یان مینه‌دا ته‌نیاپه‌که‌م به‌رانبه‌رم ده‌سته‌ویه‌خه ده‌وستا وه‌هه‌ره‌شه‌ی لی‌ده‌کردم، تۆلستوی واته‌نی، ژوو‌ری نووستن گه‌وره‌ترین مه‌رگه‌ساته .. ئیستاش نه‌ ژن و نه‌ دوستم هه‌یه‌و نه‌ده‌زگی‌ران .. یان گوزه‌رانیکی پر رۆتین، به‌ هه‌زار بگه‌ره‌به‌رده‌ ماوه‌ی فه‌رمانه‌ بی‌ په‌رواکه‌م له‌ ده‌زگاکه‌ به‌سه‌ر ده‌بم. یان به‌ یه‌ک دوو درۆ دایکم فریو ده‌دم و، به‌ره‌و (خه‌راباتیکی) لیژ ده‌بمه‌وه، له‌ویش را دووای خویندنه‌وه‌ی کتییی ده‌مه‌ته‌قیکی پر سه‌ریه‌شه‌ گه‌رم ده‌بی. زۆربه‌ی ده‌مه‌ته‌قیی ئه‌و شه‌وانه، به‌ قسه‌که‌ی «س،کپ ده‌بی»، سه‌به‌اره‌ت به‌خو‌ر بابه‌تیک‌ی خویندبووه‌و، هه‌موو شه‌وی له‌و شه‌وانه هه‌رده‌یوته‌وه. گوایه‌ دووای ئه‌وه‌نده‌ ملیۆن ساله‌ی که‌ خو‌ر تیشک به‌زه‌وی ده‌دات لی‌ده‌رسن: ئایا تیشکی به‌زه‌وی داوه، ئه‌ویش وه‌رام ده‌داته‌وه: وا بزاتم ئه‌ستیره‌یه‌کی وا هه‌یه‌ که‌ تیشکم پی‌ی دای .. پێشخه‌مه‌ته‌که‌ قاپه‌ شیره‌ شیره‌که‌و کاسه به‌فره‌ خوایه‌که‌ی بو هینابووم، قاپه‌که‌ گه‌بیشبووه‌ نیوه‌ی، به‌لام ساردوسری سه‌رم‌که‌ کوئی به‌ به‌نجی مه‌یه‌که‌دا بوون، تینی گه‌رمیه‌ک ته‌وئلی. سووکه‌ ده‌دام، ته‌بله‌کی جگه‌ره‌که‌ش خه‌ریک بوو، جگه‌ره‌ دارمال ده‌بوو. ئه‌مجاره‌یان هه‌رکه‌ چاوم هه‌لبه‌ر و نیگام هه‌واله‌ی ریگاکه‌ی ده‌روه‌ کرد، نه‌مزانی پالتۆ ره‌شیک له‌کوینوه‌ وه‌کو پیره‌ هه‌لۆیه‌ک له‌ نووکی ریگاکه‌ نیشه‌وه، تا خوی کرده‌ ژوو‌ره‌وه‌ی ئاوینه‌ به‌نده‌کانه‌وه چاوم لی‌ نه‌تروکاند، پالتۆیه‌کی ره‌ش تا خوار ئه‌ژنوه‌ی له‌به‌ر بوو، میلوانه‌که‌ی نیوه‌ی چه‌ناگه‌ی گرتبووه، چاویلکه‌یه‌کی خری له‌چاو بوو، له‌ژیر شووشه‌کانیه‌وه‌ چاوه‌ خۆله‌ میشیه‌کانی تروسکه‌یه‌کی سه‌پریان تی‌زابوو، تروسکه‌یه‌ک هه‌چ واتایه‌ک نه‌گه‌ینه‌نی، ته‌نها ئومیدبه‌روای نه‌بی، چوارچینه‌وه‌ خه‌که‌ی

چاویلکه‌که‌ برۆ ته‌نکه‌کانی دانه‌پوشیوو. ردینیکی چه‌ناگه‌ی - سه‌سووکه‌ - ماش و برنج بیوو، کتییکی گه‌وره، یا چاکتر وایه‌ بلین ده‌فته‌ریکی قه‌باره‌ گه‌وره‌ی نابوو به‌نگلی، تا به‌جیشم هه‌شت بۆم ده‌رنه‌که‌وت چ نه‌یه‌کی له‌گه‌ل خویا هه‌لگرتوو، به‌بی خولق کردن کورسه‌کی لای میزه‌که‌ی منه‌وه راکیشاو، له‌لای چه‌مه‌وه رۆنیش .. دیسان پێشخه‌مه‌ته‌که‌ وه‌کو ئه‌و ره‌فته‌ری له‌گه‌ل منا کردی به‌هه‌مان ره‌فتار له‌ویش نزیک بووه:

- فه‌رموو ..؟

بی‌ئوه‌ی سه‌ر هه‌لبه‌ری:

- قاپی شیری شیرو کاسه‌یه‌ک به‌فری خوایی ..

- به‌لی .. مه‌زه ..؟

هه‌ربه‌و دوخه‌ی پێشوو وه‌رامی دایه‌وه:

- پی‌ی ناوی، تالی تالی ده‌به‌ری ..

پێشخه‌مه‌ته‌که‌ بو ئه‌ویش هه‌مان زه‌رده‌ی ته‌وه‌ساوی هاتی ..

چاویکی ترم بریه «ئاناسرگیفنا»که‌ی به‌رانبه‌رم. ئه‌مجاره‌یان چاوه‌کانی «خه‌جه»یان وه‌بیره‌ینامه‌وه، ئه‌و ئافه‌ره‌ته‌ که‌ به‌حه‌ز لی‌کردنیه‌وه ده‌قم گرتوو، له‌ هه‌رزه‌کاریه‌وه ده‌یان خه‌ونی پیوه ده‌بینم، خه‌ج‌ه‌ش به‌ زۆره‌ ملی به‌کابراهیکی شیت و شو‌ریان به‌ شوودابوو، ئه‌نجامیش هه‌ر له‌گه‌ل لووسکه‌یه‌ک هه‌لات و من و کابرا شینه‌که‌شی هه‌نانه‌ سارد هه‌شته‌وه .. کابرا پالتۆ ره‌شه‌که‌ به‌ جمگه‌ی ناوه‌راستی قامکه‌ دریزو زرافه‌کانی ده‌سته‌چه‌په‌ی، ته‌ق وتوئیکی به‌ ئاواز هه‌نده‌ک جاریش نه‌شازی هه‌لده‌ستان، ده‌تووت لاسایی هه‌نده‌ سووره‌کان ده‌کاته‌وه، وه‌کو ده‌نگی کوودیه‌کی ناوه‌کوئل کراوی ووشکه‌وه‌ بوو، درنگی ده‌هات.

چاوم تی‌به‌ری بزه‌یه‌کی سه‌یر، بزه‌یه‌ک له‌نیوان پی‌ئومیدی و دل به‌ دنیا خو‌شی له‌رووخساری دا ده‌خناپه‌وه، یان بزه‌یه‌ک بوو له‌نیوان خه‌م و ته‌وه‌سه‌وه راده‌چه‌نی .. جاروباریش نه‌رمه‌ کوکه‌یه‌ک ده‌کوکی، دیاربوو له‌رووی نه‌ده‌هات به‌ کامی دلوه‌ بکوکی، بۆیه (شمسی) ماسوولکه‌کانی سه‌روچاوی هه‌لده‌زه‌بان، خوین رووبه‌ری رووخساری ده‌ته‌نی، ئاگام لی‌بوو جاریکیان ده‌سه‌سره‌یکی ده‌ریناو، ده‌م وپلی پی‌سپه‌وه، هه‌رکه‌ ویستی به‌ په‌له‌ پی‌شاخنیه‌ گه‌رفانیه‌وه، خوینیکی گه‌ش چمکی ده‌سه‌سره‌که‌ی سوور کردبوو، هه‌ست به‌کوئدان به‌رانبه‌رم له‌ چاوانی راده‌درووشاپه‌وه، بۆیه به‌ کزیه‌که‌وه ده‌ستیکی هینا به‌سه‌ر

نمو کتیه گه وره بهی له بهرده می داینا بوو، نهختی چاویلکه که ی
 هه نبری، به دهنگیکی که رخه وه وتی:
 - دوو سالم له نه خوشخانهی - تویشه - به سهر برده .
 سهریکی که مته رخه میم بو له قاندو بوشم روون بووه . گهر چی
 له بهرم گران بوو ناوها دانی پیا بئی، وه کو دان به تاوانیکی
 گه وره دا بئی که کردویه تی و ابو . . .
 - دووای نه وهی له - سه خالین - که قووتار بووم، نه نجا به ره و
 سه خالینی نه خوشخانهی تویشه . . .
 - هه موو له سه خالین له دایک بووین، نه نجامیش له سه خالین
 ده مرین . . .
 کابرا پالتو ره شه که وتی:
 - تنیا یی به ته واوه تی توی روو خاندوه . . .
 - چون ده زانی هه ست به تنیایی ده که م . . . ؟
 - هه موو نه خوشیه که هه ر زوو له سه روچاوی مروث دا دیار
 ده که وتی . . .
 - ماموستای . . . ؟
 کابرا پالتو ره شه که وتی:
 - نه خیر . . . کولجی یاسام ته واو کردوه . . .
 - ئیستا . . . ؟
 - به ره لام . . . سه علووک . . .
 - به لام . . . سه علووک که سانی که له میردو یاخی وره وشت
 به رزو سوارچاکن . . . ؟!
 - به لئی . . . راسته (به بزه به کی ته وه ساویه وه نه مهی وت) . . .
 - که واته کوا نه سپه که ت؟
 - له و ریزه کیوهی به رانبه رت هه لدیراو هه پرون به هه پرون بوو
 (دهستی بو ریزه کیوه که ی به رانبه ر خانووه سپه که دریز کرد) . . .
 به ته واوی سه رگرم بیوو و له بهر خویه وه ده یوت، به لکو نه وهی
 له ده می ده هاته ده ره وه ده گه شته گویم: بوم روون بووه
 روشنی ریکی ناسایی نیبه بگره له دم و دووی دیار بوو زوریش
 ده خوینیته وه، نه و قسانه ی که به چاکی گویم لی بوو وتی:-
 - کازانتزاکی ده لئی . . . ده بی به سهر دیواره کان بروخینین،
 نه گهریش چهندان سهر داده رزی به لام سه ره نجام دیواره کان
 هه رس دین . . . چاوم برپیوه «نانا سرگیفنا» که ی به رانبه ر،
 کابرا پالتو ره شه که دیسانه وه کو که کوکی پی که وت، خوین

سه روچاوی له ژیر پسته که وه سوور کرد، سه ره نه وی
 ده سه سه ره که ی ده ره یناو دم و پلی سر پیه وه . . . به دم وه وسیکی
 په لته وه لیم پرسی:

- دوا قوناغت کوئی به . . . ؟

- دوو سی روژ ده بی له نه خوشخانه که ئیزیان داوم، ده سا
 خانیك، یان خه راباتیک ده که مه هیلا ناو هه وار، یان گلکو . . .

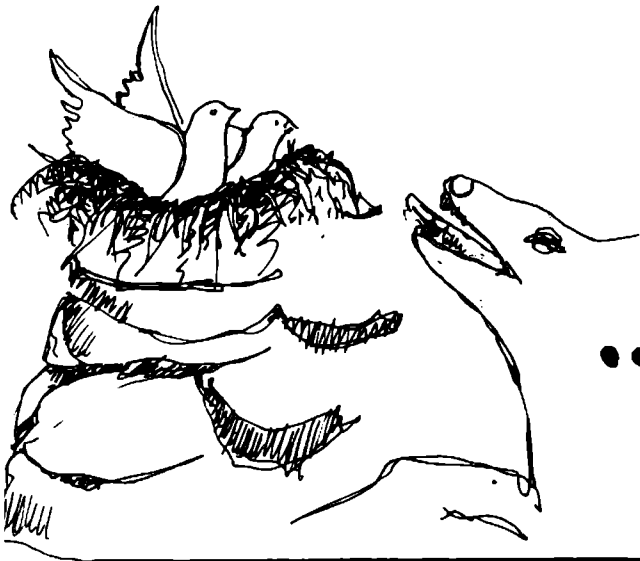
هه ر نه وه نده خوم پی گیرا، یان به ته واوه تی پی نارامی له شی
 ده رزیان ده کردم، هه لسام، به نیگیاه کی نه نیه وه مالتا وایم له
 «نانا سرگیفنا» که کرد، بی نه وهی مالتا وایی له کابرا پالتو ره شه که
 بکه م، نه ویش قاپه شیره شیره که ی فت کرد بوو، بزه به کی سه ره
 مه رگانه له چاوانی را ده دره وشایه وه . به له تر دان له ده رگای خانووه
 سپه که ناوه دیو بووم، له ده ره وه کزه بایه سه ره که ی ده ره به نه که
 به ره به ره کانی به نجی مه به که ی بو نه ده کرا، بو به پی به روا بوو . . .
 هه رکه گه شتمه سه رجاده که وه نه گه شتم، ناو ریکم به ره و
 خانووه سپه که دایه وه، کابرا پالتو ره شه که به دم سه ما کردنه وه
 له ناوه راستی خانووه سپه که، ده ستیکی مالتا وایی بو
 هه لته کاندم، منیش بزه به کی پی تام گرتمی و به کاوه خووه به
 دهستی چه به بوم سه نده وه، هه تا چاوم لی لاکه ل بوو
 سه مایه کی نه شازی ده کردو دهستی بو هه لته کاندم، هه ر له وساته
 وه کو دلم خور به یه کی تی که وتی، هه ستم کرد سه مای
 سه ره مه رگه، ده لئین بنیاده م هه رکه له سه ره مه رگا پی له سه ر
 نوین دا له قه فرتی ده کا، ثم سه ره مه رگه که ی شی له گه ل خه لکی
 تر جیاواز بوو . . . دووا قسه ی وه کو زهنگی کلنایه که له میحرایی
 می شکما ده زرینگایه وه (ده بی دیواره کان به سه ر بروخینین،
 دیواره کان به سه ر بروخینین . . .)

وه کو ده ست هه لته کاندنه که ی نه و، هه ستم له ئوتومبیلیک
 هه لته کاند تا به ره و نه و شاره ی که پاش ده لئین ده ره به ده ری وه کو
 تامویه ک بو ی هاتمه وه، بمباته وه . . .

* * *

که رکوک / سه ره تای ۱۹۸۸

(*): و ته به کی چیخوفه له چیرۆکی «ژووری ژماره ۶» ی دا
 هاتوو . . .

کوژده سپی به که ..

عەبدوللاناگرین

سەلیمانی نەورۆزی ١٩٨٥

بێتی له قسه و گۆدا شهرمن و هیمنه، له گهڵ خیزانه کهیدا له باوهشی گونده دل فرینه کهی بناردا ژبانی له گهڵ پاراستنی دار به روو و به خینوکردنی «کاراسک» به سهر نه برد. . به ژبانی سهخت رانهاتبوو. . ئەت وت: - دوگله به سهری شاره! .
«ئهو» تا ئەهات گۆل خولبای گۆشکردنی «کارامز» ههراسانی به کاسهی سهری ههله گرت. . ته نیا به مه به سهستی له شالۆوی درندهی ئاده مزاد بیان پاریزی، دهنه بهو نیازه نه بوو، تووی ترس به دهروونسانا بوه شینی و نازاریان پی بگهینی. . خو بوو گیرفان گهرم کردنه وهش نه بوو. .! - سمایل - پی به پی به وتی کوچ و باری له ناوهختی خه لکه که به هیوری ههنگاوی ئەنا. . ساته وهختیکی سهیر خه رکه به ردیک له ژیر سمی جوانه شی دا ده رچوو، رووه و خوار سهری خوی هه لگرت و په ردهی پی دهنگی خه لکه کهی دران. . «ئهو» به دم نیگای تیروانینی خل بوونه وهی خه رکه به رده که وه ئاوریکی به لای گونده که یانا دایه وو که به پیوانه ی هیللی ئاسویی هیند لێ دوو نه که وتی و نه وه، به لام به هیللی ستوونی نیوهی هیلله ئاسویی یه که لێ بهرز بی و نه وه! .

چوزه ره ی عه شقیکی ئه رخه وانێ چه خماخه ی یادیکی پیروزی به بیردا تیه ران:

- له به ره به یانی ته مه نی ساوايمه وه شه ی دای بووم.
دیمه نی تابلوی ئه و رۆژانه ی له ته ک - گۆنا - دا پیکه وه به رخیان

تووله رینگایه کی به رده لانی؛ له بناره وه تا گه ردنی چیا قووچه که پینچا و پینچ لوبلی خوارده، به ده گمه ن و مه به ستی قه دبیری نه بوایه؛ کهس پیا یا گوزه ری نه ته کرد. رینچکه ی نه مجاره یان شه پۆلی شه رزه ی کۆمه لێ - ژن و منال. . پیرو گه نجی - گوندی بناره و به هه له داوان رووه و هه ورازه کووره که کشان، له م ساته دا ته زووی ترس تیکه ل به ده ریای خه م ته یی.
هیلانه ی ده روونی - سمایل - گه شکه ته یگری و لانه ی داها تیکی پر کامه رانی بو پیک ته هینا.

له گه ل خه لکی ئاوا ییدا به دم رۆشته وه بوخوی ته دو:

- به س نیه - گۆنا - مان له ته کدایه! .

«ئهو» هه رگیز ده رفه ی له باری ته وتوی وای بو نه ره خساوه، به به رچاوی مام ته وه مانی باوکی و میمه که مه نیجه ی دایکی به وه شریتی ته مه نی، سا له ی رابوردویان پهننه وه یاد.

- سمایل - کوپی ئاقانه ی خیزانه که یانه، دایکی دوا ی سی کیزۆله «نازار، نازه نین، ناسک» پی شادبووه. . ناسور پاش سی مانگه؛ باوکی دوا ی هه ره سی به فره زۆره که ی سالی گرانی یه که کوچی کردو به هو ی سه ختی و نسرمی شوینه که وه تا ته ری به هارو په ییدا بوونی نیرگز ته ره که یان نه دوزی یه وه؛ نه ندیشه ی ئه و روودا وه تا سی مانگی به بق پشکوی ناگری به جه رگا نه چزانن - سمایل - کوپینکی گه نم رهنگی بالا هه له جووه، ته مه نی بیست و پینچ سال ته یی. چه ز ته کا ده ست به خویدا پهنی، هه ر بویه پۆشته و په رداخ ته بیتری. . به لام تا

نه له وهران؛ هرگیز له مشکيا نه نمرایه وه، رازه خوشه کي دهر وونی له پال گوره بوونی تمه نیا؛ مه زن و و مه زتر نه بوو: «ژيانم بويه نموی «گوناه» ی تیا بیښم».

نه وسا له بهر خوږه وه نه دوا:

- توبلی شتی هینی له عه شقی «گوناه» گوره تر؟
هر خوی و لایمی خوی نه دایه وه:

- نه خیر... پروا ناکم!!

کات نیواړه یو زه رده پور تارایه کي خه نه یی به سر چیا که دا دوا. زه رده پور لای - سمایل - پیرو زو دیمه نی «گوناه» بیرنه خانه وه... سات، شوین، پرو دواو به تیزی و خیرای بهرگی نال و والا نه گوری!.

- سمایل - هر له ته که خه لکه که دا رووه هورزا مل نه نی.
نایه وی به بست له «گوناه» دور که ویته وه... «گوناه» کیر ژوله یه کي تازه هه لچووه، خونچه ی تمه نی بیست به هاره... شو شوه یی یه کي ناو قه د باریکه، دوو چاری گه شی ره شی قرانی... لووتیکي کول و دمیکی خونچه یی جوان، فزه خه نه یی کي له ته وقی سهری یه وه به شان و ملیا تا که مهری شور بوته وه، له ژیر کما ته نکه که یه وه پشینیکی چیتی گول گولی مور به یه که قد له که مهری نالانده... سرکه یی یه که به گه رنیا هاتوته خواری... له گه ل له رانه وه یی مه کی... چمکی سرکه یی که یی باکانه ماچی سنگ و به روکی نه کات.

نای له و دیمه نه تلیسماوی به که تمی خه م ونازاری دهر وونی کون کون کراوی - سمایل - نه ره وینته وه. خه لکه که هر ر ووه هوراز ره نه کون؛ کول و باریان... کولوانه و توشوویه کي سوک هه رزانه؟! - سمایل - جاریک به چند هه نگاو پیشیان نه که موت و دمیکی له دواوه و تاویک له ته که «گوناه» دایه.

په له هوریکي چلکن وه که میره زمه به سه ریانه وه یه، بارانی ترس نه بارینی و له گه رویه کي تاله وه به چاوبیرکي هه ره شه یی خوی نه کات.

ناک و ته را نه نی، ناوای به که یان جی هینتووه و هر بو هوراز مل نه نی و به تووله ریگا که دا سر نه که کون به ری لای چه یی چه میکی قول و بیسه یه کي چره و به ناخی زه ویدا داچووه... لای راستی قه دپالی نه و چیا به یه که پایا هه لکه گه رین... گه لاو لق و پویی دار به رووه کانی لای قه دپاله که ساباتیکی تیکچراوی به دریزای توله ریگا که هه لداوه و دیمه نی جووته بالی کوتریکي نه توان که له بنیا به چکه کانی حه شار دای.

له هندی شونی توله ریگا که ره گ و ریشه ی چند سالی دار به رووه کان نه بیسرا که پلووسکی به فراوی چیا که له به هارا بوودری کردبوو.

- سمایل - له گه ل خه لکی ناوایدا به هیوری ملی نه نا. له پر سهریکي هه لیری خوی و «گوناه» ی له ناو قه دی هه ورازه کووره که دا بیی... ناوړیکي بو دواوه دایه وه... گونده کي خویانی له ته ختی یه کي نرما بیی... وه رچه رخا گونده کي نه و به ری دوله که سهرنجی به لای خویدا راکیشا... نه و گونده ملوانکه یه کي مرواری یه و به گه ردن چیا که ی به رامبه ریا هه لواسراوه... دلی بو حال و باریان سووتا.

خه لکه که تا به چیا که دا سر نه که و تن دنیا یه کي کپ و بی وه ی باوه شی نارامی پایا نه کردن. ناوچم و بیسه که ش تافه تافی پلووسکی ناوی دم سینه ی کون کون کراوی چیا که پرچی زیوینی تافه گه یه کي خوری نه توان - سمایل - هه نگاهه کانی خاو نه بووه وه، خوشی نه ی نه زانی نه مه یان له پای چی... نا نه وه دووریانی سنگی بی گرتن. هه لویتسه یه که له به رده میانا قوت بووه... چه پکی تیشکی زه رده خه نه ی «گوناه» ناخی سمایلی ته نی... «نه و» گه شکه یه که گرتی. نه و بیکی به تام تمه نی رابوردوی ژیا نه وه... گوری به داهاتی دا... له بهر خوږه وه:

- ساته کي نه هاته!

خور ته به قه یه کي بازنگه یی نالتوونریه، سی باکو به هیوری ورد ورد له و به ری که له وه خوی نسومی گوریکی خویین نه کا... زه رده په ره که ی له گه ردن و لوته کي نه مه ر نه... له ماشه وه ره و نی نهرمی جوانووه شی ناوازی موسیقایه کي غه مگینی به گویدا نه چریان و بارانی سوزی به سر - سمایلدا - به خور نه باران:

- له م به سرمانا نه جیا نایمه وه...

که میک یی دهنگ بوو:

- چی له م دایکه پیره و سنی خوشکه م بکه م؟

له بهر خوږه وه که میک دهنگی بلند کرده وه:

- نه ی گوناه؟... نای «گوناه» گیان!

- گوناه دایک و باوکیشی هر له په نایه کي نریک خومانه وه نه بن!

- نایکه م به سالان... تم به هاره دهست نشان و گواسته وه ی دم یه که نه خه م.

مه لی شادی - سمایل - له شه قه ی بالی داو، یی ناگاو به

دهنگيكي نومهوه رووي له دايك و نازداري خوشكه گه وړه
كرد:

- گوندي ناوچه مان فرسخه رينگايهك دووره، زوو پي
نه گين.

نه ميش له نيوانا چه قې بوو، كومه لي بيرو را گيزنه ي نه دا. . !
هوشي شه كت وييري ماندو كرده.

تا لم ساته دا رووداوه كان به چاوي ناسايي نه بينرا، له ناكوا لاي
شاني راستي يه وه خركه به رديك هاره ي كرد. گومي بيړه
مهنگه كهي سمايلي شلنه قان، سهري به رز كرده وه، تيشكي
چراي چاوه كاني ناراسته كرد. هه لوښته يه كي ورياي پي كرد،
ناخي هه را: «وقت هينده خوم ترستوك نه بينيوه.»

موچر كيك له ته پله سه ريه ي وه هات و له كه له مشي پي يه وه
فركي ي كرد.

.. چي تري بيني؟ . . . له نيوان تاشه به رديكي لا پالي
به رزايي يه كي هزار به هزاره وه، هيلانه يه ك له په رو پووش و
گه لا له لايه ن دوو كوتري سبي نه خشين و ده نووك كورتې
سووره وه دروست كرابوو، نه شوينه بي بال نه ي نه گه يشتي،
مه گه فرته ي رپوي و ده مي ره شي گورگه بو نه بي! . . به چكه
گورگيكي به دي كرد، له سه رشان و به چنگه كرتي روو له
هيلانه كه نه كا. . گورگه كه ميكي مابوو دووباره بخزي و
بكه ويته خوارې و هه پرون به هه پروون بي.

به له وه ي گورگه نامبازي هيلانه ي دوو كوتره كه به جوت
باليان به به كدا داو فركه يان بو كرد. . فرين . . به رز فرين دوور
كه وتنه وه، به لام له چاو ون نه بوون سمايل چاوي ليان بوو
به سه ر تاويزي تي كه له كهي به رامبه ريانه وه نيشتنه وه،
چاوه ري چاره نوو ي به چكه و لانه كيان نه كرد.

گورگه له ره خه . . ركرده وه گوري دايه خو ي، چنگ و نينو كي
ده ستي چه بي گه ي . . سدنې، شالوي بو دوو به چكه ي له ش
گوشتي بي په رو بالي كوتره كان برد، لانه كيانې تيك و پيكدا،
يه كي له به چكه كاني له چنگ كه و ته خوارې و شلپه شلپ بهر
تاشه به رده كان كه وت، دووه ميانې به پل و دم جنې . . ديمه ني
ترازيدا ي دم و چنگي خويناوي گورگه تيكه ل به سه ماي په رو
پوشي هيلانه تيكدراوه كه نه بوو.

- سمايل - هه روا تاس نه يبرده وه، به كه ساسي يه وه
سه رينكي بادا، نيگاي نه و ديمه نه ي تيكه ل به كو ستي خه لكه كه
كرد تاوړيكي بو بناره كهي به رده مي دايه وه، سه رينكي

گونده كهي نه و بهر چه م و بيشه كه كرد. . سه ره خو لي
گيزه نكي دا، خهريك بوو به چوكدا بي، هه ناسه يه كي سار
سي يه كاني گوشي، سه ري بلنډ كرده وه و لانه ي كوتره
سبي يه كاني به سه ر كرده وه. هيشتا پووش و په رو گه لاي هيلانه كه
له ناسمانا سه ميان نه كردو به هيوري ده نك ده نك نم باراني
كردن. . «نه و تاس به ريدا، هوشي هاته وه لاي خوي ديسان
بيري كرده وه. . ديمه نه كاني رابوردو به يه كا نه چون. شه پولي
خه لكې تاو اي له و دوور يانه دا به سه ر يه كا موليان خوارد بوو. .
نيگاي عه شقيكي پيرو ز داهاتي هه ر دوو خيزاني «گوناه» و
«خويان» ي ياد خسته وه، بيړي له هه ر دوو جه سه ري
دوور يانه كه تالا، به كيان رووي له دول و بيشه كه نه كردو
راست و په وان ملي بو ناوچه رگه ي گوندي حاجي ياوا نه نا. . نه و
گونده ي - سمايل - برياري دابوو، قوناغي يه كه مي حه وانه ويان
بي ريانسي دواييان ريك به لا پالي هه ورازه كوره كه دا
سه رنه كه وت .

- سمايل - له ناخا سله مي يه وه، خه مه كاني رابوردو ده رووني
هه لته كان، هه ناسه يه كي گراي پر به ناخي سي يه كاني هه لمزي.
ديمه ني گورگه دم په شه، تهره بووني كوتره سبي يه كان،
تيكچووني لانه كيان؛ هه راسانيان به نارام و حه وانه وه ي
هه لگرتبوو. . تا نه وه كرمي ترس و پارايي له ده روونيا
نه هيشت. . دوا برياري دا دواي چاره نووسي كوتره كان كه ويته
رووي له دايك و نازداري خوشكي و «گوناه» كرد:

- تپوه به ره و گوندي حاجي ياوا برون. . سبه ي له گه ل هه لاتني
خوردا لاتانم.

خه لكې تاو ايي تاك و تهره نه بي شوينيان كه وتن دايكي
وخوشكه كاني سمايل له قولايي ناخا وهك مه نجه نيق نه كولان. .
دايكي سمايل له ژير لپوه وه وتي:

- خوا ده ست به بالته وه بگري.
«گوناه» تيشكي نيگاي تيكه ل به شه رينكي ناسك كرد، زهره
خه نه يه كي بو هه لدا. . سمايل - گه شكه گرتي له خوشيانا
پي زه وي نه نه گرت. . هه ر به و تپواره دره نكه وه خته به
هه ورازه كوره كه دا هه لزناس. . ته مي ترسيكي خوله ميشي
نه ره وانه وه. . هه ر تاوه نا تاوي تاوړيكي به لاي «گوناه» دا
نه دايه وه. . به چاو تيگه يانده وه:

- سبه يني يه كي زوو له گه ل ده ركه وتني گزنكي خور به ديدارتان
شاد نه بمه وه.

تەبیرێ مەزنی

میژو: ۱۳/۱/۱۹۸۷

دەم ژمیر: هەشت کیم پینج

جە: خاندنگهههكا بهغدا

مختار فائق

ساروخا ئیرانی هات ئیکسەر بو قوتابخانا (بلاط الشهداء) فیرگهها زاروان .. وارگههی علم وزانیی کینا خو داریت .. بهلی داریته سەر کی .. !؟

سەر هژمارهکا کولیلکیت بههستی .. سەر هنده بشکوژیت شوهرشی ینتکوژ خوششقی و دلسوزی و دلپاکیی پینهتر چیدی نزانن .. کتییت وان پهرتاندن .. جانتیت وان تهرا بهرا کرن و دخوینی دا گه فزاندن .. میزه و کورسیت و بی خودان مان .. خوینا وان زاروان لسه دیواریت خاندن .. سی هاته نهخشاندن و قهت ناهیته ژبیرکرن .. ئالایی عیراقی لههوشا خاندنگههی هەر بهرزو بلند ما .. ودی هەر مینیت ..

بهلی تهیری مرنی .. تهیری کهرب و کینی نامینیت و دتی هەر هیته سهزنی کرن بی (بسم الله) ..

خوینا وان بشکوژان زی هەر هوناجیت و ئافاهی خاندنگهها (بلاط الشهداء) سهزنی هاته درست کرن لدوی بریارا سهمیانی ههمی هیتیم و ژاران .. ههمی بشکوژو زاروان .. صدام حسین خودی بهیلیت ..

هندی بیژی روزهکا خوش و گهش بو .. هندی بیژی سپیده هیهکا دژ ههکه ربو .. ههمی کاروباریت ژیانی دسروشتی بون لپایتهختا عیراقی .. بهغدا رهنگین .. ههر کهسهک نی مژوبله و دقیت زوی بگههیته سەر کاری خو .. ل سپیدههیا روزا ۱۳/۱/۱۹۸۷ قوتابی و زاروان خو پهت کربون داکوزوی بگههنه خاندنگهها خو .. هندهک زی ژوان گههشتبون ول مهیدانکا خاندنگههی بخویاریک دکرن لژفانا زهنگلا دهرسی بون .. دقیا زوی زهنگلا دهرسی لیسدهت داکوزوی بچنه دژورقهو فیرین .. بهلی .. فیری ئهلف بیتکا بین .. فیری زانیی بین .. فیری سروودا بین .. داکو سروورا بوهلانی بیژن .. سروودا بیابا صدامی بیژن .. بیانیی بیژن ..

نی مخابن .. تهیری مرنی بی بهزتر بو .. زهنگلا کهرب و کینا ئیرانی بهزتر بو .. لسهعت ههشت کیم پینج دهقیقه تهیری مرنی هات .. بهز هات .. لجههکی دگهرا دا باری خوینی داگرتی بکهرب و کینا دژ رهشیت ئیرانی فالاکهته سەر .. لی ئهف باره .. ج بار بو .. !؟ بارهکی فالان ژ زهزهرهتهکا خوششقی و دلسوزی و نهقیی ..

غۆزلكەوتن

محمد فریق حسن

بەرەوهری ئەم چیرۆكە لە فۆلكلۆرەو وەرگگراو

هەر لەمەلەكان داگەرای ئیتر تەق تەقە . بەردی لووس و ساوو زەقە . بەفر چال و چۆلی نیوانیانى بئەكەشى كرنوو . جوامبەر، كەوتۆتە پیش مایه كۆیت و شل شل جلفوی گرتوو . جاران لە هەردوو بەرى دەربەندەكەوه گۆبى لە دەنگدانەوهى نالەكانیوه دەبوو، كەچی ئەمڕۆ كەمتر هەستى پى دەكات . ئەگەرچی سەرگەوتن بە پلانی گلەزەردەدا ریبوار پرووكینه . بەلام دابەزین زۆر نلخایینى . ئەوەندە هەیه دەمى ناگاداری بەرپى خوى پى نەبادا بترازى . رۆژگاری وها مەترسى خلیسكان و هەلگیرائیش لە ولأخ دەكرى . لەو شۆینەدا كە بو یەكەم پله شۆردەبیتەوهو سەربانى بە باگردین و دووكەنى ماله كانی ئالیاوات لى ئاشكرا دەین، ئەگەر ئاورىك بەدەیتەوه، پایەى ئەستور ئەستوری وەك مەرمەر هەلچوو دەبینو دەم و دەست مۆچوركىكى سارد بەلەشتا تێدەپەرى! . ئەم پایانه كێله سەهۆلن، هیچ كارخانەیهك قالى وەهای بۆدەرنایه . وەك پەيكەرى سەربە قوتابخانە نوێكانى هەلگۆلین، شیوهى جیا جیايان لى تەخشاوه! . ئەمانە لە ئاوه رۆى ئاواپى دروست دەبن، كاتى بو دەربەندو خەرنەندەكە شۆردەبیتەوه . بە شەوبای چله دەییەستى و دەنیشته سەریهك . سەرتا شیشه سەهۆلى بارىكن وەك چلوورەى گۆیسوانان . تازستان بچینه پیشەوه، ئاویان زیاتر دەچیتە سەرو ئەستورتر دەبن . كەزستان پزبوو، هیزو هەرهكەتى لى برا . زەوش گەرمى تینگەرا، ئەوجا

ئەگەر بەنیازی شار لە ماله كانی گلەزەردە داگەرای . بەلای باخە هەناریكى گەورەدا رەت دەپى كە رىك لە گەرووی دەربەندەكەدا پرواوه . ئیتر دەپى دەستە راست بگری . . رینگەكە بواری سەلتەزەلام یان تاكەسوار دەدات و لەوه دەچى بە نوێل و پىك لەو چیا پەردینه تاشراپى . ئەم رینگە تەشوی تاشە، كە خوێان پلان - ی پى دەلین، تا ریبوار نەداتە دەست بئارو لە سەراوردەوه نەبكات بە ماله كانی ئالیاوادا لە چیاكە جیا ناییتەوهو پلە پلەیدا دیتە خوارووه . بە دەستە چەپیشا، دواى ئەوهى باخە هەنارەكە كۆتای دى، دەبیتە خەرنەندىكى سامناك . ئەم دەربەندە پەردەى ووی بووكى گلەزەردە لاداوه . بەهارو هاوین سینهى سەرو وەك بەباخەكانى سەر شیخ حەسەن و داپەخاسى .

بەهاران دەبیتە هەزار كانیان و لەبن هەر تاویرىكەوه پلوسكى ئاو لەوجیا بەردینه هەلەدەقولى و رووهو باوهشى دەربەند سەرى خوێان هەلەدەگرن و پەلەیانه هەرچی زووتر بگەنە دیدارى تانچەرۆ . گلەزەردە، بەتارای سبى بەفریوه . بەباخى هەناریوه . بە گۆزى گفنه سەرو كۆرپە دەوهنەكانیوه، تازە بووكیكە، لە دووروهو دووگەمى سینهى بو دەست و پەنجەى بزوی كۆرى سلیهانی ترازاندوو .

له سهرو بښه و تاشه سه هونى زبه للاح له زوى جوداده بښه وه
ده ترازين . رووه خه رند همرس دين . تل ده خون و پارچه يان
لى ده بيته وه . كه ده گنه ناستى نالباوا به ته واوى وردوخاش و پراش
پراش ده بين . وهك دانى ته زه يان لى دى ! . نو رووى سه هول كه
ده شكى له گله زرده په كم رووى به عاره .

جوامير ، گه بيته دواپلهى گله زرده . ليزه دا ريگاكه كه ميك پان
ده بين و ورده ورده له گهل زوى تخت ده بين . لغاوى هه لدايه سر
قه لپووزى زينه كه و بينى له سر ناوزه نكي دانا .

له ناوه راستى پاييزه وه تا ده گاته بههار . گه لى جارن ته ميكي چر
له بنارى شاره زوروره به بالاي دامازه له و گله زرده دا هه لده زنى نم
ته مچره له ناوقه دى چياوه تالوتكه داده بو شى . ريده كه وى بو چهند
روژيك بهرى روانين له و گوندانه بگرى ته مجا بره ويته وه . خو نه گهر
روژيكى روون بوو نه وا سلياني له به رده مى گله زرده دا راکشاه .

هه مو به يان يهك ته ميك ، شينى كال ، تيكه ل به دوو كه ل ، ته نك
وهك برنجوك له سه ر سلياني كه پروكه ده به ستى . نم ته م شينه
مه گهر له شينه روانگه مو به رزه كانه وه نه گينا خه لكى سلياني خوشيان
هه ستى بين ناكه ن ! . نم ته م شين باوه تا خورى چيشته نكاوى
به رنه كه وى پهرت نايى . به ننگه ناوه هه ناسه ي خه لكى بين نه گاته
ته ختى په رومردگار ، بو به بو سبه ينى به يانى هه مديس به رزه بيته وه .

له نالباوا بهت بوو . نالباوا وهك زيرماله ي گله زرده بين ، كزكز
له زير باليا دواوى هه لداوه . خه رهندي گله زرده و كوربه
ده مونه كاني كه هه رگيز نايان به دار نالباوايان له ناميز گرتوه .

له نالباواوه راست رووه تانجه رو شو بووه . نم زوى به
نيرگزه جارو به هه اران به همزاران چاو به قه دو بالاي دارمازه له و
شه پولانى تانجه رو دا ده روانى .

هه ناچمه بو پى داراغا . تانجه رو زوريش هاتى هيشتا له
ماينه كوئيت ناترسم . قه دبر نزيكتره . . . نه م ي له بهر خويه وه
وت . لغاوى مالى به لاسلى ماينه كوئيت داو ده ستى شل كرد .

په كدوو پاژنه يشى له ته نگه ي دا . ماينه كوئيت له خواستى
خاوه نه كه ي گه يشت . هه ليدايه غارو به سمه كاني زوى ي
چال ده كرد . هه ستى كرد به فره كه ي پاده شت وهك هى قه دپالى
دارمازه له نيه . له بته وه روو له توانه ويه . نه گه رچى له گله زرده
سروى با نايهت ، به لام تاكو له سلياني نزيك بيته وه زياتر هه ست
به كزه ي باكه ده كه ي . به نايهت كاتى ده يدات له گوى و لووت و
ده ستى جله وه كه .

جوامير ، له ليوارى تانجه رو نزيك بووه . به فرى ليوار مابووه
تويزه ليكى ته نك . چاكى كه واكه ي كوكرده وه كردى به زير
پشتوينه كه يدا . ده بين سبه يه كه ي تا كلاوى نه ژنو هه لكرده .

خوى له سه ر زينه كه قيت كرده وه و لاقه كاني هه لنان . . . ده نكي له
ماينه كوئيت كرد . ماينه كوئيت چهند جارى ده سه كاني خسته ناو
ناوه كه وه و گه رايه وه . پر مه پرميكي ليوه ده هات و سه رى
راده وه شانده . تانجه رو لى ليل به خوره و شه پوله كانيوه وهك مروقيكى
رووگرژ درده كه وت .

كه متر سوار له و جى يوه له تانجه رو بدات . به لام جوامير په كم
جاره شيخ بيكاته قاسيدى خوى . بو به نه يكرده له ناستى داراغاوه ،
له بواره وه به پريته وه . ويستى قه دبر بگاته شار .

ناوه ساردو ليله كه ده يدا نه ده ستى ماينه كوئيت و پاشه و پاش
ده گه رايه وه . لموزى هه لده برى و كلكى ده كرده وه به ناو گه ليا .
رووى له ناسان ده كردو ده پيرمانده . جوامير پاژنه ي له ته نكي
توندكردو ده نكي لى كرد . رووى بو تانجه رو وه رگيرايه وه .

له ناوه كه دا ، هه ستى به تورتى ماسولكه كاني ته نگو مل و كه فلى
ده كرد . دواى چهند هه نكاويك راهات . ماين هه ركه ناو زيرشكى
ته ركرد ئير به لايه وه ده بيته كارى كى ناسايى و سامى ده شكى .

ملى كردبوو به رم . پلى ده كوتا . لووتى ده كرايه وه له گهل شلپ و
هورو شه پولانى ناوه كه شدا هيشتا هه رگوئيت له پر مه و هه ناسه بركى
ده بوو . كلكىشى وهك مار به سه ر ناوه كه وه مه لى ده كرد . شلپ و
هورى ماينه كوئيت له تانجه رو دا رزم و تر به ي تايه تى خوى
هه بوو . پرزه ي ناو ده گه رايه وه رووى جواميرى ناو پرزين ده كرد .

سه رى بو ناسو به رزكرده وه . چن پله هه وريكي ويل هيشتا به
ناسانه وه بوون . به لام دواى تاويكى دى كه س نازانى ره شبا بو
كوئيان ده فرينى و چوئيان ده بيچته وه . كه سه رنجى له روژ ناوا دا .

له بهر خويه وه وتى : هه ر نه حمده به گ له شار بين ئير كارى من زوو
مه يسه ر ده بين . هيشتا خور به رزه . به ننگه شيو به رمه وه
گله زرده . به لكو شيعرى نوئشى هه بين . هه ره كاني نه حمده به گ
ده كرينته وه . . .

له تاوى غاردا واى به دلدا هات فه قيانه . . . بيته جه ي كه ده ستى
جله وه كه يه توند بكات و هى ده سه راستىل به ريداته وه . له گهل
تاوى غاردا ماينه كوئيت وهك كاميرايه كى سينه ما بين له سه رخو شارى
سلياني ده هينايه پيشه وه . دوو كه لى زوپا له ماله كاني قه ره توغانه وه
سه رى ده كرد ، كلافه ي دوو كه ل هه ر له لوله ي زوپا ده ترازا با - كه
رووه و تانجه رو ده يفراند . دواى چهند گوريسيك په رش و
بلاوده بووه .

ولاخى به رزه هه واو فيز به سوار ده دات . وهك نه بوغرايى به
هه لگرتى چهك و له خودانى ره زنه فيشهك ده يدات به مروقى
جه نكاوه . هه ندى جارن خه يالانى له و جوړه به سوار ده به خشى
كه ميه ي بو مه ستى دينى . سوار ، به نايهت له تاوى غاردا هه ست

به گوره یی و جوړه بایی بوونیک ده کات که بیشتر له کله لای نه داوه . .
جوامیر په کسه له ف رووه و سلیمان دی بکوتا . .

له هیکرا کومه لی چادری خاکی وه ک قارچک له بهر ده میا
هه لنتوقین . . سل می یوه . . به لام ماینه کویت په کین ملی دناو
له وده چوو نه وده قه ی گرتووی نه تاخوی به شاردنا نکات نه یگوری .
ریگاکیش ریک به بهر ده م سرباز گه که دا رت ده بوو . .

دوو سرباز به را کړدن هاتنه چه قی ریگه و راست و چه بیان
لی گرت و رووی تهنکیان تیکرد! . . جلوی ماینه کویتی یولای خوی
هیناو له بهر ده میانا وه منیخ چه قی . . سرباز زه کان تریان گه یاند
که ده بی دابه زی . . بهر وروو بوونه ووی هم سرباز گه به وه ک کارینکی
کو توپر جوامیری تووشی نیگ کرانی کردو له دنیا به که وه گواستیه بو
دنیا به کی دیکه . .

سرباز یکیان به جووله ی تهنکه نیزه داره که ی که به قه دهر خوی
دریژوو نیهای بو ده روازی خیره تگاکه کردو نوی دیکه بیان
جلوی ماینه که ی لیگرت و به لایه کی دیکه دا بردی به ده م
سله مینه ووه شاخ کردنه ووه حیل به کی کردو به ناچاری دوی کابرای
سرباز که وت . .

* * *

- پشکینسان! . . هیچ وه های بی نه بوو چی گومان بی . . !
سرباز که هر نه منده ی وت کاتی کردی به ژووری نه فسر داو
دوی سلوونیک شوینه که ی چی هیشت . . کابرای نه فسر
راست بووه . . خو وده به کی خاکی . . کومه لی نشانه ی سه وزو سوور
سرسینگی نه خشانند بوو . . قایشی به بریق و بایق له سر که مورو
سینگ و شانه کانی به شیوه به کی ته رازوو له ننگه بیان گرتیوو . . موو
زهر د . . سوورو سپی . . رهننگ منال . . چاوه شینه کانی وه ک هی
پشیلای ناو تاریکه شه و ده بریسکانه وه . . رهنگی له کچه به گزاده به ک
ده چوو ناکو پیاو . . پات ته که ی له سر میزه که ی بهر ده می هه لگرت و
بو جوامیری دریژ کرد . .
- فرموو جگه ره ی کیتر لگی . . !

جوامیر، بی نه ووی هیچ بل، دوو سی جار دهستی به سینگی
خوی داداو کابرای نه فسریش لی رامابوو . . وه ک بیه وی له
رهنگ و روخساری به وه شینک بخوینته وه . . له سر کورسی به که ی
دانیشت و جگه ره به کی ناگردا . . جوامیر فقیانه که ی به سته وه،
که واکه ی جووت کرد . . پشتوینه که ی توند کرده وه دهستی به
سه لته که یدا هینا . . هر چوونیک بوو خوی بو پرس و چاو وراوی
کابرای نه فسر کوکرده وه . . نه فسر که مژنی دوو که لی به باداو پرسى :

- ناو؟

- جوامیری همه صالح .

- تممن؟

- بیست و چوار .

- له کوپوه؟

- له گل زهرده وه .

- بو کوئی؟

- سلیمان .

- کارو پیشت؟

- دار فروش .

- یان ناغا؟!

- گل زهرده ناغای نی به!

- نه ی ماینه که ت؟

- له کونه وه و لاخی به رزه راده گرین .

- یان هی شینه؟!

- نه هی خومه .

- ژنت هیناوه؟

- به لی .

- چند منالت هه به؟

- هیچ .

- هر چه سنده جیگه ی فیه کدان و قایش و قوروش به که و او
سه لته که توه دیار نی به . . به لام به چه ته ی شینخت تیده گم؟!

- نه، دار برم .

- ناده ی ناوله پت؟

- نه وه ناوله پم فرموو .

- راسته دار بری . . کورد که متر در وده که ن!

- وایه .

- که واته راستیم بی بل . . ته نیا راستی رزگارت ده کات؟

- راستیم بی وتی .

- بو وابه په له یوشار؟

- شه کرو چاو تفاقان هاتونه کزی . . ده چم که له وپه ل بکرم .

- ده زانم گشتی چه ته کانی خوله خوار دیان؟!

- نانا . .؟ شیخ مه محمود . . شیخ مه محمودی شیخ سعید!

- ناوا . .؟ خوشت ده وی، وانی به؟!

- لای خه لکی زاتینکی گه وره به!

- نیمه ی ئینگلیز، مافی خوشه ویستی و ریزگرتن له که س زه وت

- ناکه ین . . بیرم که وتوه . . تو خوینده واری؟

- به لی .

له سر و سیهای رامابه وه، دوی قه دهری بیده نگی له پر دهستی

به پرس کرده وه :

- کئی دہائی کاتبی شیخ نیت!؟

- نہ خیر... بیشتر سہیری دہستت کردم!

- بہ لآم گومانت لی دہ کم!

- له چ روویہ کہوہ؟

- کہ سئی ریزی شیخ محمود بگری، ئهوا نامادہ پشه چی پیوت

بہ قسمی بکات. بو نمونہ ئه گہر داوای لی کردی تفہنگی بو ہلگری

ئهوا بہ دہنگیوہ دہ چی!؟

- بہ لآم من تفہنگم ہلئہ گرتووہ.

- بو؟

- چونکہ پیوستی بہ من نی یو تفہنگچی زوری لہ گہلہ.

- ئاوا...؟ کہ وابوو ئه گہر پیوستی پیت بو ئهوا چہ کی بو

ہلئہ گری. تہ پیش لہ بہریتانیای کہورہ دہ کہی! ئهوش بزانه

ئالای بہریتانیا بہ سہر سئی چارہ کی گوی زہوی یوہ دہ شہ کیتہوہ.

بہم زووانہ لہ سہر لوئکہ کانی سہ گرمیش ہلئہ کری.

- پیتم بدہ بروم... من بابایہ کی ریوارو بہوتہ نیم.

- دہ زانم زورت پہلہ یہ! بہ پی پی ہهوالی گہیشتر شیخ لہ ناوچہ ی

قہر داغہ... کئی دہائی قاسیدی ئه نیت...؟ چی راسپاردوی پیتم

بلی... رزگاری لہ راستگوئی دایہ.

- ہیچم نی یہ بیلم.

کابرای ئهفسر پی لہ قہیہ کی لہ زہوی دا... جفارہ کہی لہ تہ پلہ کی

سہرمیزہ کہدا سارد کردہوہ. پہنجہ ی بو دریز کرد، وختہ بوو بچی

بہ چاویا. چاوه کانشی زق کرابوونہوہ، نیشانہ ی توورہ بوونیکی

پی ئہندازہ یان پیوہ دیار بوو... تا چہن ہناسہ پک لہو دہ قہدا وستاو

ئہمجا ئہراندی:

- تو دروزئی!

جوامیر بہ بیزاری یوہ سہری داخست... لیوی خوئی کرؤشت...

ئہمجا بہ کزی یوہ وتی... بہ لآم چیتان لی پرسیم وہ لآم دانہوہ.

ئہفسرہ کہ لہ گوماندا بوو. دہستیکی بہ زہنگی سہرمیزہ کہدا دا.

پاسہوائیک خوئی بہ زوردا کردو سلاونکی سہریازی داکوتا.

کابرای ئہفسر بہ گوئی دا چپاندو جوامیری بہرہ وروو کردہوہ.

- بو کونم دہ بی!؟

...

- ئازادم دہ کہن!؟

...

بہ گوسانہوہ چاوی دہ گبیرا... «بہ لآم بوئاو کہ مہ کم دہ بات...»

ئہمی لہ بہر خوئیوہ گوت و بہ ناچاری پیشی کھوت.

- کورد ئازان... ئهوہ دہترسی شیرہ کور! ئیستا خوت لہ بہردم

تاقیکردنہوہ یہ کی نویدا دہ بیئی!

- تاقیکردنہوہ ی چون؟

- بہ لہت نہ بی... کاری بہ پہلہ پشیمانی بہدوای خویدا دینی...

ئاہہہ... ئیرہ باشہ!

جوامیر سہرنجی دہدا چوار کہناری تاقی بکاتہوہ... سہیری

ہلئس وکھوتی سہریازہ کہی دہ کردو لہ بہر خوئیوہ دہدوا: «تو بلی ی

تیرہ بارانم کہن!؟! جاپیم کردووہ ہمتا تیرہ بارانم کہن!؟! خو ہیچی

خرایشم نہوت! بہ لآم ئینگلیزن ہموو شیکیان لی دہوشیتہوہ!...

نازانم! لہم کاتہدا کہ جوامیر سئی و دووی دلی خوئی دہ کرد، واشہ

چون جو وجہ لہ دہ فرینی، کابرای سہریاز ئاواہا پری بہ کلاوو

مشکی یہ کہ پیدا کرد. لہ سہری دامالی و پک دوو ہنگاو لی ی

دوور کہوتہوہ! بہ دہنگیکی گروہ پی ی وت:

- نامادہ بہ سہلئہ کت داکہ نہ!

جوامیر دہستی بو سہرہ رووت و قوتو تہ کی بردو لہ گہلیا ہستی بہ

بی کہ سی کرد.

- بوچی دایکہ نم؟

تفہنگہ کہی لہ سہر دلی نزیک کردہوہ و تی خوری:

- پرسیار قہدہ غہ یہ... ئہمانہ فرمانن... من جئی بہ جئی کردنیانم

لہ سہرہ... پشترین... زور چاکہ... کہواکشت!... تہنیا دہ پی و

کہوشہ کانت لہ بردا دہ ہیلئہوہ.

- من بی تاوانم... نہختی غیرہت بی، چاوت لی تی یہ بہر لہ سہر

زہوی کہوتوہوہ و ہشہبا دہلوورینی!... ئای ئهوہ کہلہ بہچہ شم

دہ کہی!؟! خو ویزدانی نی یہ!...

- بی دہنگہ... بولہ بول مہ کہ... من سہریازم... لہ پیشا ئہرکی

سہر شان ئہمجا مہ سہلہ ی ویزدان دیتہ پشہوہ!

- کاکہ گیان سلاوی خوات لی بی!

- سلاوی خوا لہ توش بی.

- رحمت لہ باوکت... دہمہوی تیم گہ بیئی... لیم دہوی و نیازی

چیتان پیتم ہہ یہ؟

- ماوتہ... دہ بی کہلہ بہجت بکم و بہم زنجیرہش بتبہستمہوہ!

«بروانہ... پالتویہ کی ئہستور... دہسکیش... کلئہشی لہ سہر

ناوہ... لہ گہل ئهوہ شدا کرژبووہ دانہ چوقی یہ تی!... جوامیر، نم

قسانہ ی لہ بہر خوئیوہ دہ کردو مہبستی لہو سہریازہ بوو کہ لہ

بہرہ بھری یوہ خوئی خزانڈبووہ قووخیکی لہو حہوہ، کہ تاپیت بو

نیشکگرتن و پاسہوائی دوست کرابوو.

تا چاو برکات ناسان ہوری پیوہ نہ بوو... گفہ ی (با) نہ بی کہ

لہ گوئیوہ ہلئہ دہ کرد دہنگیکی دیکہ نہ دہات... ئهونڈہ نہ بی

جاروبار تهنه‌کو ته‌ختی دها به‌سهریه‌کار تهق وهوری
لی‌هله‌ساندن

سهرنجی خوئی دا سینگی تووکنج کولهی سینگی له
چالیداو مه‌مه‌کائی ناشکرا . ناوقه‌دی باریک و به قوولاچوو .
په‌راسوه‌کائی زهق . سهرشانه‌کائی خرو توند . ماسولکه‌کائی
به‌وشی بالی ته‌ستور و دامه‌زراوو تورت . باسکی توندو تول و
مه‌چه‌کی ته‌ستور . به‌نجه‌کائی خرو ناوله‌یی زبرو توکمه . نه‌مه
هه‌لکه‌وتنی له‌شی هم‌موو داربریکه . له‌کائی ته‌ورو ته‌وراس
هه‌لووراندن و باربارکردنا خوشه‌ده‌یی و ده‌رسکی .

ته‌تاری به‌ره‌وخوار، ناودامان، ده‌رپی‌یه‌کی خامی هه‌یلهو بوور تاکو
گوزینگ و ره‌نه‌له‌ی قاجی داپوشیوه . گوره‌وی به‌ن ده‌ستجی
کچه ده‌سه‌سگینگی شار . به‌سلیقه‌ی خوئی به‌نه‌خشی
زه‌نگار، سگ رازاندویه‌تیوه . بیکائی له‌ناو که‌وشدا، نه‌وش
ده‌سکاری سلیمان .

دانه‌وی‌یه‌وه . ده‌ره‌لینگه‌کائی نه‌ختی بو خوارتر داخستن،
بابه‌ل‌دان و کردنی به‌گوره‌وی‌یه‌کان دا . قیت بووه .

به‌نه‌خوینته‌که‌ی تراناندو توندتری کرد . رانه‌کائی نووساندن
به‌یه‌که‌وه . به‌لام پشت و سینگی شهرزی کردبوو . سهرنجی بو
دور ره‌وانه‌کرد، هه‌رچه‌نده خور ناوابوو به‌لام به‌ری گله‌زهره
به‌باشی ده‌بیترا . چیاکه خال خال بوو . به‌لای روزه‌ه‌ل‌اندیدا
وه‌رچه‌رخا . گوزیه دوگردی سبی به‌سهرخویدا دابوو . جی نه‌جی
هه‌ندی لاپال پارن بیوون . ده‌شت و گردولکه‌کائی ده‌ورو
به‌ریشی وه‌کو لوکه‌یان له‌سه‌ر هه‌لاجی کرابی . کومه‌لی چادر
به‌ده‌وریا هه‌ل‌انداده . چه‌ند هه‌نگاوینکی له‌سه‌راوردی خو‌یه‌وه
پاسه‌وانه‌که به‌تفه‌نگیکه‌وه به‌که به‌قه‌د بالای خوئی له‌شوینی تابه‌تی
پاسه‌وانی راه‌ه‌ستوو . وه‌کو هه‌ر له‌ویندا له‌دایک بوویی . له
ده‌لاقه‌کائیوه به‌هه‌موو لایه‌کدا ده‌روانی و به‌رده‌میشی ناوه‌لایه .

جوامیر تووکی . سینگی راست ده‌بوونه‌وه . پستی بیوه
قنچه‌کی وردو ره‌نگی . بچ هه‌لگه‌رابوو . له‌وه‌ده‌چوو تاپوکه‌ی بیته‌وه
به‌ک و جی ئیشک و پروسکی تسانه‌بیته‌وه . له‌وه‌دایه لووت و
گوئی سر بین و هه‌ست به‌بوونیان نه‌کات . سه‌ری په‌نجه‌کائیشی
وه‌ک خوینیان نه‌گائی وه‌هابوو . په‌نجه‌کائی ده‌نووقاندن و
ده‌یکردنه‌وه . به‌چه‌پ هی راست و به‌راست هی چه‌یی ده‌گوشی .
نه‌بیده‌زانی چون به‌ره‌ورووی نه‌م شه‌وه کفن پوشه بیته‌وه .!
ده‌ستیکی به‌ته‌وقی سه‌رو روویدا هینا . ره‌گه‌کائی ملی له‌وه‌دایه ره‌ق
بین . هه‌لده‌له‌رزی و دانه‌چوقه‌ی بوو . له‌به‌ر خو‌یه‌وه وتی :

«سه‌رما، یان له‌پیه یان له‌سه‌روه کاری خوئی ده‌کات! . بیکانم
به‌لایان لی‌نی‌یه . به‌لام سه‌رم له‌وه‌دایه بته‌زی . پیچیکی ته‌واوی

کرده‌وه و به‌ره‌ورووی پاسه‌وانه‌که بووه گوئی له‌ده‌نگی به‌فره‌که بوو
کائی له‌زیر که‌وشه‌کانیدا ده‌به‌سترایه‌وه . به‌زمانیک تیکه‌ل له‌بیزاری و
لالاندنه‌وه پرسی :

- بچم بلی . بو وام لی‌ده‌کن؟ نیازی چیتان به‌من هه‌یه ؟

- دانی پیدا بنی که‌تفه‌نگچی شیخی . یان ئیلچی نه‌وی ؟!

- نه‌ی نه‌گه‌ر دانم پیدا نه‌نا؟ . یان نه‌گه‌ر هیچ کامیان نه‌بووم؟

- به‌لام ئینگلیز به‌هه‌له‌دا ناچی . نه‌گه‌ر دانیشت پیدا نه‌نا نه‌وا

تابه‌یانی ئیره جیت ده‌یی . تاخور هه‌لدی!

- تا خور هه‌لدی؟ جاخو سه‌عاتیکی دیکه نابات ره‌ق ده‌بمه‌وه .!

- جار به‌جه‌ه‌نه‌م! . جا ره‌ق بوونه‌وی تو، چ زیانیکی به‌به‌ریتانیای
گه‌وره ده‌گه‌بیتی؟

- به‌لام وه‌ها مامه‌له له‌گه‌ل مروف دا ناگری!

- بو؟ . خوانه‌خواست هه‌لله‌یه‌کیان لی‌داوی؟ قسه‌یه‌کی کالیان

پی‌وتوو؟ . مه‌سه‌له‌که‌یش ته‌نیا په‌یوه‌ندی به‌خوته‌وه هه‌به، ته‌نیا
خوت .

- چون ته‌نیا په‌یوه‌ندی به‌خومه‌وه هه‌یه؟! . من واخه‌ریکه
ره‌ق ده‌بمه‌وه . سه‌رماکه کاری له‌میشکم کردوو هه‌لیق به‌باشی
بیریکه‌مه‌وه!

- ناسانه . چیت له‌زیر سه‌ردایه بیدرکینه . وه‌ک جه‌نایی ته‌فسه‌ر
فه‌رمووی - راستگویی ریگای رزگاری‌یه .

- نه‌ی نه‌گه‌ر هه‌یچم له‌زیر سه‌ردا نه‌بوو؟

- نه‌وا سه‌ینی نازادی .

- به‌لام ناگاته سه‌ینی ره‌ق ده‌بمه‌وه . نابینی به‌فر ده‌شت و ده‌ری
داپوشیوه؟ . نابستی ره‌شه‌با به‌سه‌ریا هه‌لیکردوو؟ . نه‌گه‌ر ناوها

به‌رووتی به‌بیمه‌وه به‌که سه‌عاتی دیکه نابات که‌سیره ده‌که‌وم و ده‌بم
به‌به‌لاس! ره‌ق ده‌بم!! بو تیم ناگه‌ی!؟

- به‌لام ئینگلیز سیاسه‌ت مه‌داره‌وه به‌هه‌له‌که‌س ره‌ق ناگاته‌وه .
ئینگلیز هه‌له‌شه‌نی‌یه . باکی له‌ره‌شه‌باو به‌فر نی‌یه .

- ده‌باشه جل و به‌رگه‌که‌م بده‌وه باخوم پوشته‌که‌مه‌وه . تو سه‌یری
خوت کردوو چه‌ندت له‌به‌ردایه؟!

- له‌سه‌ری مه‌رو، یان ره‌ق بوونه‌وه یاخود دان پیانان .

پاسه‌وانی دووم هیشتا چاوی به‌خه‌وه‌وه بوو، که‌گه‌بسته شوینی
ئیشک گرتن . چه‌ند جاریک تفه‌نگه‌که‌ی له‌شانی‌یه‌وه گوزیایه‌وه بو
ناستی لووتی و دیسانه‌وه بو سه‌رشان . چه‌ند هه‌نگاوی به‌رویشتی
سه‌ربازی به‌به‌رده‌م شوینه‌که‌دا هاتوچوو . نه‌م مه‌شقه‌ی له‌به‌ر
نه‌وه‌بوو تاکو به‌ته‌واوی ورپایته‌وه . له‌په‌ر رووی بولای جوامیر
وه‌رچه‌رخاندو وشک وه‌ستا .

- نیوارت باش . . . نەمشەو میوانیکی ئازیزمان ھەبە!

- ئابەخوا چاڭ ریزی میوان دەگرن!

- کەس ھیندە ئیمە ریزی میوانی لانییە!!

- جا چی ماوە لەگەلم بکەن؟ ریزگرتن ھەرۆھا دەیی!

- تۆ ھەلە یرادەر! . . . مەبەستم لە ئیمە میللەتی قویروسە . . .

دورگە فیتوس . . . کە گەرمامەو، بە خاووخیزانەو سەرمان لایدە .

جا نەوسا بەخشندەیی و میوان پەرورەری خەلکی قوبروستان بو ئاشکرا

دەیی . . . وەرە مالی برا بچووکت . . . لە خزمەتام .

- بەلام نەمشەو رەق دەبەو . . . فەرموو ئیستا بەخشندەیی خوت

بنوینە . . . ئەو پالتۆیە خۆت بەدری . . . یاخو بەتانییەك، ھەر

سیالیك دەتوانی بومی پەیداكە .

- كێشەكە لێرەدایە كە لیک ناگەین! . . . تۆ ئیستا میوانی من نیت . . . تۆ

میوانی بەریتانیای گەورە . . . بەلام لەسەر خاکی خوت!

- زانیان بەریتانیای گەورە چەند ریزی میوانی لایە! . . . بەلام تەنیا

تۆ شك دەبەم لێرە . . . ئەو تە بەدیار چاوتەو رەق دەبەو!

- نانا . . . تۆ كۆری ناو بەفری . . . تۆ كوێستانیت!

- ئەو تانەم لێ دەدە؟ . . . قەیناكا بەردی خوت بوەشینە . . . ئەو

بەلادەست بی دەنگی دلێرە!

«تۆ كۆری ناو بەفری . . . تۆ كوێستانیت . . . ئەم قسانە لەبیری

خویدا ھیتا برد . . . ھاتەو ھوش خوی . . . راستەكات من كۆری

ناو بەفرم . . . سەرنجی گەزەردە بەدە . . . شیخ ھەسەن و دایەخاسنی

كەبیلی بەفرن . . . پروانە بەوزان . . . كلاًوگورگە . . . تەبەھار بەفریان

ناچینەو . . . كەچی منیش لەرزم لێ ھاتووە . . . بەلندە ناو بەفر

لەھەموو بەلندەبەك توندو تۆلترن . . . راستەكات منیش مروئی

ناو بەفرم كە زور لەھی بیابان گورج و گۆلتزە . . . ئەمانە گەرەکیانە

بەپشتوینەكەیی خۆم ھەلمواسن . . . ھەرچوونی بیت پیوست بە

كۆروزانەو ناكات . . .

بیری گەزەردەیی كەوتەو . . . رووی تیکرد . . . لێی وردبۆو .

وردبۆونەو ھەبەك تیکەل بە خەیاڵ . . . لەكەلەشینەو یۆ دارەبەنە

گەورەكەیی پشت ئاوا . . . تاشە بەردە زەبەللاھەكەیی كە لەوینی

بیری كۆرۆتەو بەتەمایە ھائیستا ھاتوونکی دی بەسەر دیدا ھەرس

بیتی، كەچی نووكە ھەرزەییەك لەجی خوی نەجیوللای . . .

داربەرپووەكانی سەر شیخ ھەسەن كە تانیشتاش بەروو لەزیر گەلا

و ھەریسەكەیاندا كەوتووە . . . رویشتی سەر گەلای ھەریسوی

داربەرپو . . . لق و پوپی قوچوکی دارەكان . . . كە لەھەركەسی دەپرسی

نازانی تەمەنیان چەندە . . . بازبازینی سمۆرە لەم لقاو یۆ ئەولق . . .

مژگەوت و كۆلەكە بە تەپلەكەكانی . . . كوكەرەشە . . . قورئانە

رەشەكە . . . رینگای پینچاوی پینچی كانی . . . لەبەر خۆیەو كەوتە

مرتانندن:

«لەو دەچی ئەمشەو گەزەردە لەشار نزیك بووینتەو . . . ئەو

لوكەسی لای خواروو مالی خۆمانە . . . ئیستا ناگری داربەرپو و نیلەنیل

دەسووتی . . . وای بۆدەچم - نەخشین - بە ناگایی و چاوەروانم بی . . .

چاویکی لای پلانە ھا ئیستا ھا ناویکی دی سەرکەومەو . . . پلان

بەبەزەبەکی ئەفسووناوی بە بنی لە ئالیواو سەری ئەو تە لە گەزەردە . . .

جارجارە لقەداریکیش دەكات بە زۆپاكدە . . . ئیستا ھەك دەنووكی

كەو سووربۆتەو . . . لێرەو ھەستی بی دەكەم . . . لێفە دووكەسی بەكەیی

والا كۆرۆتەو . . . سەربینیکی گەورەیی پەرش . . . رەنگە شانی دادایبە

سەرو لە خەیاڵەو چوو بی . . . دەزانم ھیتا شیوی نەكۆدووە

گوویی لە ھەبەیی سەگنی . . . یان ھەردەنگی بی ھیمنی شەو

بشەقینی، ئەو رادەپەری و ھەرگاگە دەقلیشینیتەو، بەمنی دەزانی . . .

لەوینی ورنەگە نایەت و رەشەبا پەری ئەوینی ناكات . . . وا نیو شەو و ئەو

بەھوایە پینكەو شیو بکەین . . . ئەو ئەو رووناییی لای سەراورد؟

ئەو یان ناگری شیخی گەورەیی! . . . دیارە ھیتا بیدارە . . . دینی كە

لەگەل دەستەبەك سواردا لەكوكەرەشەو خویان كۆر بە ئاوا دا،

ئەوینی لەدیدا بوو بەرەو پیریان چوو . . . (شیخ ھەورەزا) بەلاماری دا

دەستی ماچ كات، كەچی شیخ دەستی كیشایەو و بی و ت:

- ئەو رەزا . . . دەیی من دەستی توماس كەم . . . چونكە تۆ كاسیی

بەودەستانە دەكەیی . . . دەستەكانی تۆ پیرۆزان!

ھەست بە گەرمی دەكەم كاتی لەنزیک شیخەو بێم . . . كە دەچمە

خزمەتی وادەزانم ھەزاران براو ئامۆزام لەدەورن . . . بەكەیی

ئەوان ھەندقی شەو تەبەییانی لوکیان دەگری . . . ئەو رووناییی

ناكۆرۆتەو . . . واخەریكە سینگ و بال و رووم تینی گەرمی یان

دەگانی . . .

جوامیر، دەستی بە رویشتن كۆر . . . تا ئەوئەندە زنجیرەكەیی

بەبكات روو و گەزەردە دەچوو . . . زەری زنجیر تیکەل بە گفەیی

رەشەبا دەبۆو . . . لە چوونسا سینگ و رووی گەرم دەبۆو .

لەگەر ئەوئەندە پستی گەرم رادەھات . . . و ئێستا پیری رەق بوونەو

لە كەللەیی باری كۆر . . . زیاتر دەجوو، دەچوو و چیچكان،

ھەلەدەسایەو، نۆرەیی بەلاقەكانی دەكۆر . . . دەستەكانی

لیك دەخشاندن . . . تاوینی بەری دەستی، تاوینی پستی دەستی و خەیاڵ

دەبەردەو ئاوا:

«ئیستا كۆری شیخ گەرمە . . . كۆر و كۆل و دەم سەیی ئەو دەقەرە

لەدەوری كۆبۆونەتەو . . . رەنگە باسی بەرەروو بوونەو یۆ نۆتیرین

رووداویان بو بكات . . . قۆریی چا لەناو كەلەپشكۆی سووردا

دەكۆلی . . . ھەلەدەچی و سەرقاپ بەكۆلەو دەگری . . . ھەلی كۆری

سەردەكات و ژوورەكە گەرم راھاتووە . . . تەك دەدەنە دواو و پستی بە

دیواره دهدهن .. نلقه‌ی دوری زوپاکه گهورتر ده‌بی .. که‌لینی ده‌خنه درگاکه .. زوپاکه‌یش خه‌فه ده‌کن .. نه‌وجا ریزی چا نی‌ده‌کن و ده‌ست به قسه‌وباس ده‌کنه‌وه .. دووکه‌لی زوپایش به به‌رزایی پیره به‌وزه‌کائی چمی به‌وزان به نلساندا ده‌چی .. تو بلئی شیخ چاوه‌روانم بی؟ .. نو زور پرورش بوو نمشوه وه‌لامی جه‌نایی حمدهی - ی بی‌بگات ..

* * *

شوگار دره‌نگی کرد .. نم هیچ چاوی له گورینی پاسه‌وانه‌کانه‌وه نه‌بوو .. له چووندا هردوو تروسکایی‌یه‌که به‌ره‌وروی ده‌بوونه‌وه .. تروسکایی خواروو، هی نه‌خشین .. نه‌خشینی تازه‌بوو .. گری خوشه‌ویستی خاوین .. دل‌سوزی و به‌ت‌نگه‌وه هاتی زینتی هاوسه‌ری .. لای سه‌راورد ناگرنیکی مزنتر .. له‌وانه‌به کوانووی سزده‌وه‌بووی چی بی‌لانه‌وبانه‌ی ولاتی به‌فرو به‌روو هه‌به، هه‌مووی گرم بکاته‌وه .. بیته تاو‌لیکی گهوره‌ی کونستانی و سواره‌ی بززه‌ه‌لات له سایه‌یدا کوینه‌وه .. گهری شای، دنیای رازاوه‌ی ده‌بینی .. که زه‌ینی ده‌دایه لای که‌وانه .. به‌چاوی خه‌یال، ده‌یه‌تایه پیش .. ناگرنیکی هه‌لایاوی به تیله نیی ده‌بینی .. نم له‌ودوو نه‌خشین له‌ودیه‌وه .. زمانه‌ی گریش به‌قده‌ر بالایان هه‌لده‌کشا .. له‌نیوان زمانه‌ی گره‌وه چاویان لیک نه‌ده‌تروکان و ناره‌زووی به‌کیان ده‌کرد .. وه‌ک عه‌زته‌ی رووی به‌کیان ده‌بینی نال، وینه‌ی نه‌و مانگه‌ی هه‌ندی جاران له‌ودیه‌و گویزه‌وه، له‌زیر په‌رده‌ی تنکی هه‌وره‌وه سه‌ره‌ل‌دینی .. هه‌رچه‌ندیان ده‌کوشا ده‌ستیان نه‌ده‌گه‌یشتیه به‌ک و نویند براویش نه‌ده‌بوون .. له‌نیوان نه‌و دوو ناگره‌دا گه‌هی ره‌ش‌بای سلیمانی کاتی به‌سه‌ر به‌فردا هه‌لده‌کات نه‌یده‌توانی پستی له زه‌وی بدات .. که رووه‌و گله‌زده‌ده‌چوو هه‌ردوو ده‌ستی بو دریز ده‌کردو په‌نجه‌کائی شاش راده‌گرتن، وه‌ک که‌سیکی سه‌رمابرده‌وه له‌جله‌ی زستاندا به‌دیار ناگرنیکه‌وه هه‌ل‌تروشکایی و بیه‌وی زورترین نیی گهرمی لی‌زه‌گرگی .. جوامیر له‌گه‌رانه‌وه‌داو له‌پر وه‌ک جامی به‌فراویان به‌ناوشاندا ریدی، موچو‌ه‌یککی سارد به‌پشتیا هات و کرژبوو .. له‌جی خوی‌توه‌ستاو له‌ری لی‌هات .. دوا قه‌ده‌ریک، هه‌رچه‌زینک بوو ناوری له‌گله‌زده‌دایه‌وه .. ناگری لای که‌وانه کوربووه! «ناسه‌تی ناگرم، شوگار دره‌نگه .. نه‌وه‌نده‌ی وت .. نه‌کائی داو که‌وته‌وه جووله هه‌نگاهه‌کائی تیکه‌ل و پیکه‌ل ده‌بوون .. هه‌رچونیی بوو تازنجیره‌که بریکات روئی و به‌دهم له‌تروه رووی له گله‌زده‌کرده‌وه .. نه‌وه چیه جوامیر؟! نابینی هیشتا ناگری شیخ ده‌گری .. نه‌سه‌ی وت و هیزی دایه به‌رخوی .. ده‌ستی بو ناگره‌که‌ی لای سه‌راورد دریز کرده‌وه ..

لووره‌ی گورگیک، تیکه‌ل به‌گه‌هی ره‌ش‌باکه ده‌بی .. شوگار

ده‌چینه پشه‌وه و حج و لوور زیاد ده‌بی .. گه‌له‌گورگوو برسیتی پالی پیوه ناون بو مل و مووش، په‌لاماردانی ناغه‌لیک، ریوارینیکی شوبه‌کیوو ته‌نیابال .. به‌دوایا حه‌په‌ی سه‌گیک، وه‌لامی لووره لووره‌که ده‌دانه‌وه .. به‌دهم هامشو‌کردنه‌وه گوی‌ی له‌تربه‌ی هه‌نگاهه‌کائی خوی ده‌بی .. له‌زیر بی‌ی‌دا ده‌نگی‌به‌فسر کاتی ده‌یه‌س‌ترینه‌وه ره‌قتر دینه گوی‌ی .. بووه به‌شخته سه‌هول .. له‌گه‌ل تره‌ی هه‌نگاودا سی‌ودووی دلی خوی ده‌کرد:

«ره‌ش‌باکه ورنگه نادات .. هه‌تایی و ساردتری ده‌کات .. پیوسته تاخوور که‌وتن له‌گه‌ران و جم و جووول نه‌که‌وم ده‌نا وه‌ک ته‌خته سه‌هوله‌کائی ژیر نیم ره‌ق ده‌بم و گیانم لی‌ده‌بری .. به‌کوره‌ کوری ماینه‌کوینا دیاره به‌یان نزیک بوته‌وه .. کاتی تالیکی هاتوه .. تیوارش زوری کوزان به‌لام تالیکیان نه‌دایه .. نه‌گه‌ر روژم لی‌بووه ده‌چمه خزمه‌ت نه‌حمده به‌گه .. راسپارده‌که‌ی شیخی بی ده‌گه‌نینم .. باشه نه‌وه دنیابه، نه‌گه‌ر به‌شکستی نم خیره‌تگایم به‌جی هیشت؟ .. نانا .. مردن هه‌رچونیک بی سروشتی‌یه، به‌لام هه‌رمس هینان له نه‌زه‌لوه به‌بالای مروف نه‌براهه .. نه‌مه‌یان شم‌رمه‌زاری له‌دوايه! .. وریابه جوامیر .. دیسانه‌وه گویم له لووره‌ی گه‌له‌گورگه‌که‌یه .. دیاره هیچان ده‌ست نه‌که‌وه توه .. نه ناژهل نه ریواری هه‌لته‌وه شوبه‌کیوو .. نه‌گه‌ر ده‌ستیان بکه‌وتایه وه‌ها نه‌یاندملووران .. نه‌وه‌تا سه‌گه‌ر وه‌لامیان ده‌دانه‌وه .. به‌لام من له‌و گورگانه برسیتیم .. گویم له قوربه‌ی سکمه .. برسیتی‌یه که به‌یکجاری کوله‌ی کوناوم و زه‌ینی لی‌سه‌ندووم .. هه‌ره‌تووم خواردوه که نیوه‌رو نه‌خشین داویتی پیم .. چهند ناره‌زووی نه‌و خواردسانه ده‌کهم که هه‌لیان لی به‌رزده‌بینته‌وه .. نه‌گه‌ر به‌شکستی تیرم به‌جی هیشت چون رووم بی به‌ره‌وروی شیخ بیمه‌وه؟ .. هه‌رکه له‌زیر بروپرو باهه‌ل‌دراوه‌کانیوه سه‌رنجی دامی تیر له‌جی خومه‌وه ده‌بمه دل‌ویی ناو ده‌چم به‌ناخی زه‌ویدا .. نه‌ی چون رووم بی جاریکی دی بچمه‌وه خزمه‌ت حمده‌ی؟ .. نه‌ی به‌نه‌خشین بلیم چی؟ .. هیچ له‌وه ناخوشر نی‌یه بو پیاو، له‌به‌ردهم خیزانه‌که‌یدا وه‌ک بووده‌له‌به‌ک خوی ببینته‌وه!! .. تانه‌ی نه‌و ده‌بینته کاریکی روژانه! .. نه‌ی خه‌لکی دی؟ .. ده‌بی تاماوم چاو به‌ره‌وژیر بم .. نا هه‌رگیز کاری وه‌ها روونادات! .. شوگار هیچی وه‌های نه‌ماوه .. که‌گه‌رامه‌وه دی، نم به‌سه‌ره‌اته بو

شیخ و بو خەلکی ئاواپی دەگیرمەوه .. بو نەخشین .. بو ئەو
کۆرپەپەش کەوا بەرپۆوه بەنیازین ئەم بەهاری چاوی هەلبینی ..

* * *

رووناکی یەكە لای سەروردی گەزەردە وردە وردە كال
دەپۆوه .. لە بەرامبەریشەوه، لەتاستی گۆرژەو بەدیوی شارباژێردا
ناسۆ دەکرایەوه .. هەستی کرد وا تاریک و روونە .. ئەمەیش
مرگینی خۆرکەوتنە!

جوامیر، لێج و لیبوی لەو دەابوو لەگۆ بکەون .. ئاو بە چاوو
لووتیدا دەهاتنە خوار .. پەنجەکانی قەسزێبوون .. بوی نە
دەنووشتانەوه .. کەوتەوه جوولە .. لەگەڵ ئەو حالەشدا خەیاڵ

بو دنیاپەکی دیکە دەبرد .. لەو دنیاپەدا، بەسەر پستی مایه کۆتەوه
بوو .. لەگەڵ سەدان سواری وەك خۆیدا ئاگریان لە قەڵەمبازیان دەدا
بەروو خێوەتگایەکی دی .. دەنگی تەپلی سواری .. تاوی لەو جیهانە
شینەدا مایەوه، پاشان لەگەڵ خۆیدا کەوتە گەت و گۆ:

دەهباوە من بەکاکێ ئەفسەر بێم: لەپشت حەوت دەریاوه بۆچی
هاتووی بۆ ئێرە؟! دەفرموو چون هاتووی ئاواپیش بگەرێرەوه،
هیچ پیوستیان بەتۆ نیە .. کەچی ئەو داوای ناوو ئەمەن و
ناوێشانم ئێدەکات! منی ماخۆ بوومەتە دەسبەسەری بیاتی!

هوروژمی رەشەبای سارد شالۆی هینا .. گیانی دەرزى ئازن
کرد .. هینا پۆوه بو سەربازگەکە .. لەپاسەوانی ئاو کووخەکە
پرسی:

- ئەرنی کاکێ سەرباز چەندی ماوه خۆر بکەوی؟

- خۆر هەلناپە!

- خۆر هەلناپە؟! .. خۆ ئەمەیان نەبەدەست کاکێ ئەفسەرەو نە
بەدەست بەریتانیای گەوره.

- ئەه .. خۆر هەلناپە .. رەقیش دەبیتەوه!

- ئەو ئاگرەش تروسکایی نەمینی، هینتا هەر رەق نابمەوه .. چونکە
دەزانم دواى ئەو خۆر هەلندی.

- کام ئاگرە؟! .. کوا ئاگر کراوەتەوه؟

- تۆ هەستت پێ نەکردوو .. بەلام ئەگەر لەچاوی منەوه سەیرت دەکرد

ئەوسا دەترانی!

- ئاخەر ئاگر کردنەوه قەدەغەیه! ئەفسەر پێ بزانى منیش بەند
دەکات!

- خۆ تۆ ئاگر تەکردۆتەوه! .. ئەوەندە هەبە ئیمە لە دوو جیهانی
جیاوازدا دەژین و لیک ناگەین!

جوامیر، کەوتەوه دەست لیک خشاندن و هاتوچۆ .. دواى تاوی
سەری هەلبێری و بەدەنگی بەرز وتی:

- سەرنجی گۆرژە بەدە .. ئەوا خۆرکەوت!

هەر بەراستی وەها بوو .. خۆر تاجی زێرینی لەسەر چیاى گۆرژە
نا .. کابرای پاسەوان وەك پێشتر هەلناتنی خۆری نەدیبی، بە
سەرسووڕمانەوه بو تەوقە سەری گۆرژەى رووانی .. گزنگە بەرو
روویان پۆوه .. سەربازەکە رووی ئی وەرگێراو بە بیزارى یەوه وتی:

- بەداخەوه!

- بو بەداخەوه؟! .. پێت ناخۆشە خۆر هەلبی؟!!

- سەرم لەتۆ سووڕماوه! .. حەوت روخت هەبە!

بەرەو رووی هات کیلی لەگێرفسانی دەرهینا، کە لەبەجەى
پێ کردەوه .. پاشەمپاش گێرایەوه .. جل و بەرگەکانی کە لەناو
مشکی یەکەیدا شەتەك درابوون هەلبداپە پێشی .. ئەمیش وردە وردە
کردینە پەر.

پاسەوانەکە ئی کەوتە ترسەوه چەپ و راستی ئی گرت، رووی
تەنەنگەکەى تیکردو پێی وت:

- تۆ ئیستا ئازادى .. و لاخە کەشت نامادەیه!

جوامیر، بە شینەیی .. وەك کەسى ئارەزووی دیداری ئاشنایەکی
بکات پێی وت:

- حەزم دەکرد کاکێ ئەفسەر بێم!

پاسەوان هیندەى دیکە ترسی ئی نیشت .. وەك پشیلەپەك خۆی بو
شالوو بردن نامادە بکات، کرژ بوو .. پەنجەپیشی لەبەر کاردا بوو ..
بەشپەرزەیی یەوه پرسى:

- کاکێ ئەفسەر ئیستا نوستوو .. بو چیتە؟!!

بەلام جوامیر، بەهینى وەلامی داپەوه:

- نوستوو؟! .. باشە کە خەبەری پۆوه با لە زمانى منەوه بە بەریتانیای
گەوره رابگەینى .. بلی جوامیر دەیگوت: هەتا ئەو ئاگرە بەچیاوه
بمینی من رەق نابمەوه.

مەجۈولى

مەجۈولى . . با زولفە ئالوزەكەت ھەروا بە سەر سىمات دا پەخش بىت، بارى دانىشتەكەت مەگۈرە . . با مۇدىلەكە نەشپۈت . نىزىكەى سى سەعاتە بەسەر ئەم كورسى بە رەق و تەقەوہ رووام و پەپوولەى سەرنجەكاتم لە نىوان سىماى لىلى نۆو پەرە كاغەزەكەى سەر راتم دا لە بالەفەرەدان، نىزىكەى سى سەعاتە پەپوولەى سەرنجەكاتم بى سەرەوت بال لىك دەدەن . . كەچى شەكەت نابن . . لە مژىنى شىلەى گۈلى گۈنساو لىسوت تىر نابن . بە تلىكى شەو راشكاوہ وەك گلۈپە زەرەدە كزەكەى ژوور سەرت داگىرساوم و لەگەل جگەرەى نىوان لىسوكاتم دا دەسووتىم . دەزانىت لەو ساتەوہى قەلەمەكەم گرتۈتە دەست و بەرانبەرت دانىشتووم بەك پاكەت جگەرەم كىشاوہ؟ زۆرە؟ راستە . . بەلام نازاتم . . بىروا بىكە خوشم نازاتم چون لەم ماوہ كەمەدا بەك پاكەت جگەرە بكىشم . . ئاگاشم لى نەبووہ . . تەنبا نىستا ھەستەم بەمە كرد . . گۈى مەدەبە . . بەكم لە جگەرە ناكەوت . . جار جار ھىندە كار دەكەم كە بتوانم جگەرە بىكرم ھەر جگەرەم ھەبىت ھىچى دىكەم ناوت، وا وىنەكەش لە تەواوبوون داپەو ئىدى ھىندە پىوستم بىرى نابىت وا وىنەكەت تەواو دەبىت . . خوزگە سەبىرت دەكردو باى خوت بى دەووتم، رەنگە ھىچ لە ھونەرو وىنەكىشانىش نەزانىت . . بەلام چ قەيدىبە . . خو خەم و لىلى و ماتى چاوەكەنت ھەر دەناسىوہ . . رەنگە تەنبا لە تارمايى بەكەت بچىت . . چ بەكم؟ نىوہ شەوہو گلۈپە زەرەدە كزەكەى ژوور سەرت بە رەشايى بەكەى دەورت ناوئىرىت و تەنبا كەمىكى لى رەواندوتەوہ . . چاوشم وەك چاوى پشیلە بىرىسكەدارو تىزىمىن و لە دوورى (دە) مەترەوہو لە شەوئىكى وادا دەتسوانم ھەر تارمايى بەكەت بىنم ھەزم دەكرد لە بەردەمت دا تروشكە بەكم و بە قوولى لە زولفە ئالوزو سىما زەردو چاوە ماتەكەنت رامىنم . . ھەزم دەكرد بەكەبەكە بۆلەكەنت بزمىم، بەلام ھەزەكانمان زورن و ھىچيان شىن نابن، ئەوہتا دوو زرتە زەلامى چاوزەق بوونەتە ياساؤل و (دە) مەتر دوورىيان خستۈتە نىوانمانەوہو بە پىسى و تىزىمىن كەردنەوہ بومان دەروانن، وەك پاسى گەوہەرىكى بەنرخ بەكن و لە دزو جەرەدى پىارىزن . . بە پانتايى بارەوہكە چاوەكانيان زەق كەردوہتەوہو بەكە بەكەى جۈولەو ھەناسەمان دەژمىرن، جەستەى ئەستورور

ئاسو أحمد حمە صالح

تيكسمر اويان بوونه ته شور او ري له نزيك بوونه وهو په كگرتنمان ده گرن . ناخ . خوزگه وهك رووداوي ته ليمساوي چيروكه نه سانهي به كان بروسكه يكي سيجري له كه لله سري دهدان و جهسته ي زه به للاحى ده سووتانندن و له چاو تروكانيكدا ده بگردنه مه لم . ئيدى نهوسا به نازادى له بهره دمت دا به چول دا ده هانم و رينهم ده كيشايت ، خو من ناشناسم . ههفته يه كه لهم . خوشخانه يم و كه چى نه مشو . نه مه به كه مجاره ده تينم . نه مه به كه مجاره ده تينم و كه چى هيزيكى سيجراوى له خوم گه و رتر بهرو دى نوم كيش ده كات ، ته نيا نارمايى بسكه نالوزو چاوه ماته كات ده بينم كه چى پابه نديان بووم و سهرايى جهستم بوونه چاو . به سر جهسته ي تاريخته وه رووان و لى ناترووكين ، نه مه به كه مجاره ده تينم و لهم دوروه . له نيو كيو و خاموشى نه مشوه دا . بى نه وهى بهيلم بى بزانيت . به بى دهنگى نويژ بو نالاي گرموله بووت ده كم ، مه جولوى . ههروا به كى دانسه . بارى هه ل كورمانه كه ت م گوره . تيكى مده . با موديله كه نه شيوت ، ده مه وبت نه م وينه به ي تو بكمه شاي تابلوكانم . ده زانم . رهنگه نه ميش وهك گشت تابلوكانى ترم له زووره تنگ و دارو و خواوه كم دا چهند ساتيميك توزو خولى سالانيكى دريژى له سر بنيشيت . به لام خه مت نه بى . روزيك هه رديت ره شه بيا به كى تووره توزو خولى سهريان به كينيت و تابلوكانم له پشانگايهك دا پيلوه كانيان بو روونكى والا بكن ، نهوسا ده زانيت چى ده كم ؟ نه م وينه به ي تو له سهروو گشت تابلوكانمه وه هه ل دهواسم . چاوه ماته كات چه پيك خه م و نازارى مه زيان تيا ده چريسكيته وه . ده بنه بروسكه و دارى زرومه ورى نه زوك ده سوونين ، نهوسا ده بينت چون زاره توكه ده بن و ده توفن . هه مو نه وانى تا ئيستا تابلوكانميان كردوته پيخورى توزو خول و تاريخى و بهرى خوربان لى گرتوون . نهوسا هه موويان ده توفن . زنده قيان ده چيت . بيانوه ره شه كانيان بلقى ناو ناسا پوچ ده بنه وه ، نهوسا جيهانه وه نه وشه ي به كى نيو تابلوكانم په رده ي له سر لاده رديت و خوى پيشانى خه لك ده دات . نا . نه و جيهانه ي هه ردم خه ونم پيوه بينوه خه لك بى ناشنا ده بن ، نه و جيهانه رهنگاو رهنگى هه مووى گول و كاتى و نه ستيره و گوراني و په پوله و مناله و رق و خه م و نازارو توله و ياساول و پلنگه و تفهنگه و مار په ي بى نابه . ناي له و ساته ي تابلوكانم خو رووت ده كه نه وه و پرشنگه و ورشه ي جيهانى خه ونه كانم چاوى خه لك روژن ده كاته وه . ده بينت چى رووده دا . هه لبت توش له وى ده بيت . وانى به ؟ ده ترسم نه تينمه وه وينه كه ت له هولى پشانگايه كه دا به سيما ناموكان دا هه ل پروانيت و بو ت بگه ريت . كه چى تو له جيهانيكى تريت ،

ده ترسم توش سه بينى له جه نجالى و ناپوره ي شه قام و كوگاو نو توميله زوره كان دا ون بييت ، ده شيت . زيانى مرؤف واگونى شه مه نده فريكه . له هه ر ويستگه به كه كه ده وه ستى . ريبواريك . نامويهك خوى تى ده په ستى . له گه لى ده وبت . ده گرى . بى ده كه نيت . هاوار ده كا . هوگرى ده بى و خوشى ده وى . له ناكاو . له ويستگه به كى دواتر داده به زى و جى ده هيلى . بو ته نيايى و ناموى سامناكى شه وان به جى ده هيلت . ده يداته ده ست شه پولى شيتى نازارو ده يكاته نيچيرى نه ههنگى هه ردم برسى خه م رهنگه توش هاوده ميكي ترى نه م ژيانه بى رهنگى من بيت . بو ته نيا شه ويك بمزنييت و نه م ته نيايى به قورسم كه ميك سووك بكه يت . چروى هيوايهك . هه زيك . خه ونيكم بگه شينيه وه له گه ل كازيوه دا بيوه رنييت و به جيم بليت . گيزاوى نه م زه مه نه سه خته هه ل لووشيت و ئيدى نه تينمه وه ، ناخ ! خو ناشتوانم نه م ديواره هه لبه ستراوه ي نيوانمان برووخينم و بينه لات . له ناوو نيشانت بيرسم و بتناسم . ليره ش ديوه زمه ي ياسا چوكى له سر سنگمان داداوه و لى ناگه رى كه ميك به وينه وه ، به لام نا . نه مشوه ناتووم . له م قاووشه ليله دا ئيشكى موديل و نارمايى به كه ت ده گرم . نه مشوه ناتووم . ده بيت سه بينى له بهر تيشكى زيويى خوردا سيما ليله كه ت به روونى بينم و له م دوروه . بهر له وهى برويت . وينه كه ي خوت نيشان بدم ، ده بيت سه بينى بزانيت كى نه مشوه ئيشكى نارمايى بالاو چاوه ماته كاتى گرتوه . ئيدى دواى نه وه بشرويت قه يناكا ، من فيزى بهرگه گرتى كوچى نازيزان بووم . خه مى منت نه بيت ، گرنگه نه وه به وينه كه ته واو بكم ، نه وه تا هينده ي نه ساوه . وا ته واو ده بيت . به لام خوزگه نه و گلويه زه رده ي زوور سه رت رووناكى زيتر بيايه . نهوسا به روونى سيما تم ده بينى ، مائى چاوه كات قولتر خوى ده نواند ، رهنگه چهند دلويه نه سريتيكشيان تيدا قه تيس بيت . ده زانيت ماناو قولوى به كى زورتر به تابلوكه ده به خشيت ؟ من خوم نامه وبت فرميسكت بو دروست بكم . به لام دلنيام ئيستا به كى ده گريت فرميسكت له چاوانته وه ريچكه ي به ستووه توش وهك دا يكت واپيره ت و داپيره گه وره كات . له و ساته وهى بو به كم جار چاوت هه ل هيناوه فيركراويت له كووجه تاريخه كان داو له ژير ليفه دا به بى دهنگى لانكه ي خه م و نازارو خه زو خوزگه وه ريه و كات راژنه يت و به دياريانه وه بگريت ، هه موو ساتيك سه د جار به بى دهنگه بمرت و ورته نه كه يت ، فيركراويت گه رده لوولى زان و نازارى به سوى به ناخ دا رويچيت و هه موو گه رديله ي كى گيات كرمى بكات . په رده ي ناسكى روحت بدرنييت و كه چى له به ردم گه وره كان دا بخه نيته وه و بى بكه يت ، فيركراويت خه م و كارسات و مه ينه تى به كاني

تەمەنت لە قوولایی یە کانی ناخت دا بشاریتەو و سەرنگونیان بکەت . ئاسە واریشان لە سیمات دا بپریتەو، ئیستا دەبینم . لەم دووری یەو . . . لە تویی ئەم تاریکی یە کالەو دەروونی جەنجالت دەبینم . . . هیندە خەم و ژان و خۆزگەو خەسەرت لە ناخت دا حەشار داو . . . جەستەت بوو تە کۆمە لیک خانە و شانە ی نەینی پارێزو ژانمان بوو تە زنجیرە بە کۆی بی کۆتایی چرپە و فرمیک و هەنسک و خۆزپەو دلە راوکی و خەسەرت ز ناخ و نالەو هاواری بی دەنگ و سنگە خشکی و بە نەرمی لە سەر بوئی بی روشتن . بی گومان تۆش ژانیک . . . کارەساتیک . . . خەمیک گەورە لەو دیو چاوە ماتە کانتەو پەنھانە . . . هەلبەت لە خیرانی یە . . . داخوچ مەینەتی یە ک توی هیناوتە ئیرە . . . نەخوشخانە ی نەخوشی یە کانی میشک و دەروون! بی گومان کەس لە خۆرا نایە تە ئیرە . کارەسات و مەینەتی زۆرن کە مروف نە ک بەرەو نەخوشخانە ی نەخوشی یە کانی میشک و دەروون بە لکە بەرەو مەرگیش دەبەن، هەلبەت تۆش کارەساتیک ناخت دەرزێ ناژن دەکات، داخوچی بیت؟! رەنگە کەس و کارت گەرەکیان بیت بە زۆر بە کەسێک بەشوو بدەن و تۆش هەموو بوونی خۆت لە خوشەوێستی کە سیلەن دی دا ببینەو، دوورنی یە . . . کارەساتی وازۆرن . بان رەنگە گری کۆزیرە سەرکوت کردنی منالیت ئیستا تاوی سەندبیت و تەونی جالچولە کە ئاسا بە هەموو خانەکانی لەشت دا بلاوو بووینەو و بیرو هوشی لە ژیر رکیفی خوی ناییت . زۆر بەی خەم و ژان و ئازارمان هەر لە منالی یەو لە ناخمان دا چوو زەرەیان کردوو . . . منالیمان پەرە بە کێ ناسکەو ئاسەواری دەیان چەقوی جوین و تی هەل دان و شکاندن و فەلاقە کردنی پێو یە ، رەنگە تۆش ببینی دیمە نیک دزیو بان ترسناک لە منالیت دا . . . لە دەروونت دا بووینە گری کۆزیرە . . . رەنگە هەر سەهێنان و گیانە لاو لە خوین دا شە لاڵ بوون و پە لە قازە ی مەرگی خوشەوێستیک ببینیت . . . بابت . . . دایکت . . . برات . . . خوشکت بان هەر کەسیکی دیکە . . . بو نا ؟ لەم حالەتە دا هەموو شتیک دەگونجیت . . . تۆش لە روخساری تارو بالای گرمولە پێووت دا خانووی گلین و کولیتی هەزاران رەنگە دەداتەو . سیمات بە سیمای نافرەتی نیو کۆشک و خانووە بالا بەر زەکان ناچیت . دیارە هەر لەو ساتەوێ ی بۆ یە کەم جار پێلۆو ناسکە کانت لیک بوونە تەو . . . دیمەنی دیواری بۆر و دارەرای بنیچی خانوویە کێ گل و چەند سیمایە کێ چلکن و ماندوو لە سەر گلینە کانت هەل کەندراون . نای لە منالی ی بی رەنگی نیو کولیت و خانووە گلەکان! دەست کورتی و نەبوونی خونچە ی گشت حەزو خۆزگەو نارەزوو ساواکان دەو رینیت . . . گشت تواناو هیواو بیروکە رەنگاو رەنگەکان دەمرینیت . نەنجامی ناسایی وەرینی حەزو خۆزگەو مەرگی هیواو بیروکەش چە پکینک گری و گۆلی شاراو یە لە ناخ و

دەروون دا ئەو تا تۆش ئەمشەو . . . لە قاووشە لیلە کە ی نافرەتانی ئەم نەخوشخانە یە دا هەل کورماویت و تەرمی حەزو هیوا مردوو کانت دەلاوینیت . . . لەم دوورەو گۆیم لە نەغمە ی ناسکی گۆرانی یە خەمناکە کە ی دلنەو نالەو هاوارە بی دەنگە کانی ناخت دەبینم ، ورشە و پرشنگی هەموو ئازارە کانت دەبینم . . . خۆمن ناشناسم . . . ئەمە بە کەم جارە دەبینم . . . کەچی ئەمشەو پابەندت بووم و هەموو بوونمت داگیر کردوو، وا لەم تاریکی یە دا لە گەل گلۆزە زەرە کزە کە ی ژوور سەرم داگیر ساوم وینەت دەکیشم ، گەرە کە لە تویی تارمایی سیمات و ماتیی چاوە کانتەو گری ژان و ئازارە کانت شیتەل بکەم . . . چ بکەم؟ حەزم دە کرد لیت نزیک بم و لە گەلت بدویم . . . خۆت باسی خەم و مەینەتی یە کانتەم بۆ بکەت، بەلام نا . . . نا . . . خەمە گەورەکان کە دەبنە وشە قوولی و گەورە یی یە کە یان ون دەکەن، نا . . . گەر لیشت نزیک بام ئەم دەهیشت هیچ بلنیت و باسی هیچم بۆ بکەت . . . هیندە بەس بوو لە نزیکەو لە روخسارت رابینیم و لە هەموو شتیک تی بگەم . . . بەلام ئەو تا (۱۰) مەتری بە درک و ناگر تەنراو لیکمان دادە بریت، بۆ یە ناچارم بە کۆمە لیک (رەنگە) و (لەوانە یە) هەولی رەنگە رشتنی خەم و مەینەتی یە کانی ژبان بە دەم . . . بە لکو لە نەنجامی هەموو (رەنگە) و (لەوانە یە) کان دا سەرە دە زووی ئازارە کانت بگرمە دەست . . . دەبیت لە خەم و ژان و خەو نە کانت بگم بۆ ئەو ی وینە کە ت زیندووتر و قوولتر بیت . من دە مەوین ئەم وینە یە ت بکەمە شای تابلوکانت . . . جا ئەوسا بە تەواوی شیت دەبن . . . ئەوانە ی تا ئیستا تابلوکانتیان کردو تە پینخوری تۆزو خۆل و رەشایی . . . شیت دەبن . . . دەبوین . . .

(- ئەمە چی یە؟ وینە ی کچە قەرەج و کولیت و خانووی گلێ بی رەو نەقی گەرە کە تەنگەکان نە برابو یە؟ چت داو لەم شتە قورائە؟ تۆ بۆ هەردەم لایە نە تاریکە کانی ژبان دە نەخشینیت و پیکە نین و سەماو لایە نە گەشە کانی فەرامۆش دە کەیت؟)

ئەوان گیل و بی زەوقن . . . نەفامن . . . لە ماتیی و ماندووی چاوە کانی تۆ ناگەن، دەیانەوینت پر و پاگەندە بۆ پرۆژە زلەکانیان بکەم و رووخان و داتە یینی دەیان کولیت و هیلانە بشارمەو، دەیانەوینت بزە ی زەردو ساختە لە سەر لیسوی بەساری تۆی تاساو یخو لقیتم ئاخەر چون دەبیت . . . لیوی وشک و تینوی تۆ چون دەتوانیت

هەر وا بە سانایی بتریقیتەو و قاقا لی دات؟
 ئووو! دیسان فەلی لائەوازی خەم یالیم بەرەو دور دەفریت، وا کاتیش تی دەپە ریت و تا ئیستا نە متوانیو وە ک دە مەوینت گری ی دەروونت شیتەل بکەم . هۆو سۆنگە ی ئازار و دەردو کە سەرو شینی زۆرن و بۆ ئەو ی پە ی بە کانی ی بە خوری ئازارە کانت بێم دەبیت هیشتا گە لیک (رەنگە) ز (لەوانە یە) ی دیکە ریز بکەم . رەنگە کوچی

ناوهختی خوشه‌وینستیک نهو ده‌لاقه گه‌وره‌یه‌ی کردیتیه روحی ناسکت، خوشه‌وینستیک به‌دریزایی تمه‌نیکی پرئه‌وین مه‌زاری پشووی گیانت و ناسوی روونی چاوانت بووینت، که‌چی له ناکاو روژنیک کوچیکی بی‌ده‌نگ به‌ره‌و هه‌وارنکی نادیار هه‌لی گرتیتت و به ناخی تاریکی نه‌بوون دا شووری کردیتیه‌وه، نه‌وسا باخچه ره‌نگینه‌که‌ی دلی توش خاپوور بووینت و دنیای ده‌ورت ره‌نگی ره‌شی گرتیتت، ژیانت گشت مانایه‌کی له ده‌ست داینت و خهم و ناویمیدی و بیزاری له دلته‌وه نالاینت . . . نا . . . بی ده‌چیت واینت . . . چی له نازاری مهرگی نازیز به سویتره؟ چی له نازاری دلشکان و هه‌ره‌سه‌هینانی کوشکی خوشه‌ویستی گه‌وره‌تره؟ نازار . . . نازار . . . به‌دریزایی چوار وهرزی سال نازار وه‌ک بارانی به‌خوری به‌هار به‌سه‌رمان دا ده‌بارینت . ده‌زانت؟ من وام نیازه گه‌ر ژنم هیناو منالم بی برا . . . ناوی «نازاری لی بنیم . . . ناویکی چونه؟ ره‌نگه لومه‌ی ره‌شینی به‌که‌م بکه‌ن . . . به‌لام نا . . . من ره‌شین نیم . . . تنیا نه‌وه‌نده‌یه نامه‌ویت به‌ناویکی شادی نامیز خو فریو بده‌م، من گه‌ره‌که‌ه مناله‌که‌م هه‌ر له به‌که‌م روژی بوونی‌یه‌وه نازار بناسی و به‌گژی دا بچیت . . . نامه‌ویت ناویکی گه‌شینی لی بنیم و دواپی که‌گه‌وره بوو جرنم بو بکیشیت و به گیلی و نه‌فامیم بی بکه‌نیت. نه‌ی تو . . . مناله‌که‌ت ناو ده‌نیتت چیه‌ی نا . . . به‌راست . . . ده‌بیت هیشتا هه‌ر کچ بیت یان شووت کردیتت ؟ خو من هیچت له باره‌وه نازانم، ره‌نگه میردت هه‌بیت و نه‌و هوی هاتنه ئیره‌ی تویت . . . دور نی‌یه . . . ره‌نگه وه‌ک زوره‌ی پیوان به‌ ماره‌یی‌یه‌که‌ت تو‌ی کری‌بیت و به‌مولکر خوییت بزانت، به‌ ناره‌زووی خو‌ی که‌نگی ویستی به‌قامچی جه‌سته‌ت شه‌قار شه‌قار بکات . . . بشه‌رتینی . . . سوارت بی . . . بشه‌روشی و ژیریتت بی . ره‌نگه میرده‌که‌ت نه‌زوک بیت و هه‌موو روژنیک به‌ و بیانوه‌ی گویاه منالت ناینت چوار میخه‌ت بکیشته‌وه و ناته‌واوی خو‌ی بشارینه‌وه، نای که‌ له‌م ساتانه‌دا قیز له نیرینه‌یی خو‌م ده‌که‌مه‌وه ، خو‌م وه‌ک درنده‌یه‌کی دزیو دینه به‌رچاو که‌ بو دابین کردنی هه‌مه‌سه شینه‌کانی خو‌ی نازاری فرنده‌و گیانه‌وه‌ری بی‌وه‌ی ده‌دات و ده‌بانکوژیت . . . بی له هه‌موو شتیک ده‌نیتت و قاقا لی‌ده‌دات. ه‌ی نافرته تارمایی‌یه‌که . . . کئی به‌ سو‌ی نازاره‌کانت ده‌زانی؟ خهم و زام و زانت هینه‌ زورن مه‌گه‌ر تنیا له چاوانت دا جی‌یان بیته‌وه، نه‌وه‌تا نیستا له چاوه‌کانتا چریسه‌کیان ده‌بینم، ئیدی ده‌توانم له قولوی و ماتی چاوه‌کانت تی‌بگه‌م و بی‌ترس وینه‌یان بکیشم، گه‌رچی ناشناسم و نه‌مه‌یه‌که‌م جاره ده‌بینم به‌لام ده‌زانم مه‌ینه‌تی‌یه‌کانت له‌کام کانی‌یه‌وه سه‌رچاوه‌یان هه‌لگرتووه، نیستا ده‌توانم ماتی و خهم و ژانه‌کانت له چاوه‌کانت دا بتوینه‌وه‌وه وینه‌که‌ت زیندووتر و قولتر بیت، هینه‌دشی نه‌ماوه . . . هه‌مووی جه‌ند ساتیکی تره‌و تابلوکه‌ ته‌واو ده‌بیت، به‌لام

داخو سووست کردیتت که له تویی ئەم تاریکی‌یه‌وه وینه‌ی تارمایی بالای گرموله بووت ده‌کیشم؟ ره‌نگه توش سنی سه‌عات زیتر بیت له‌گه‌ل گلوپه زه‌رده کزه‌کانی زوور سه‌ری من دا داگیرسایت و بیرم لی‌بکه‌یه‌وه . . . به‌ شوین کانی نازاره‌کانم دا ویل بیت و کومه‌لیک «ره‌نگه» و «له‌وانه‌یه» ت ریز کردیتت، داخو سه‌ره ده‌زووی رازه‌کانمت ده‌ست که‌وتیتت؟ ره‌نگه هه‌موو شتیک زانی‌بیت . . . نا . . . بروا ناکه‌م . . . ره‌نگه وا بزانت منیش وه‌ک توبه زور هیناومه‌ته ئیره، نه‌گه‌ر وا بزانت نه‌وا هه‌له‌یت، ره‌نگه سه‌را سیمه‌وه نه‌بله‌ق بییت گه‌ر پیت بلیم من به‌ زور نه‌هاتومه‌ته ئیره به‌لکه‌ به‌ ته‌واوی ویست و ناره‌زووی خو‌م هاتووم . . . سه‌یره؟! بروا ناکه‌یت؟! به‌لام نه‌مه‌ راستی‌یه‌که‌یه، هاتووم ئیره بجه‌وینه‌وه، له‌دل ره‌شی و خو‌په رستی ده‌ورو به‌ر دور بکه‌ومه‌وه‌وه له چوارچیوه‌ی ئەم نه‌خوشخانه‌یه‌دا که‌میک هه‌وا‌ی خاوینی دور له دروو دورووی هه‌لمزم . بروام بی بکه . . . من فشه‌ ناکه‌م و فله‌سه‌فه لی‌ناده‌م، واتی‌مه‌گه‌ من هونه‌رمه‌ندم و ده‌مه‌ویت هه‌ست ناسکی خو‌مت یو‌سه‌لمینم . . . نا . . . هه‌رگیز به‌لام گه‌ر به‌سه‌ره‌اتی پر له ناسورم بزانت، نه‌وا به‌ ناسانی له خهم و ژان و خه‌ونه‌کانم تی‌ده‌گه‌یت، گه‌ر تنیا که‌میک گویم بو رادیریت نه‌وا هه‌موو شتیکم له باره‌وه ده‌زانت. چ بکه‌م؟ نه‌مشه‌و تاریکی‌یه‌ کاله‌که‌ی قاوشی ژنان و قاوشی پساوانی ئەم نه‌خوشخانه‌یه‌ ییکی ناساندین و کردینه ئیشکگری خهم و نازاری به‌کتر ده‌زانم کات دره‌نگه . به‌لام جه‌ند ساتیک گویم بو رادیره . . . هه‌موو شتیک بی ده‌لم من بایر خه‌م نه‌دیه . . . نه‌مه له منالیم دا زوری نازار ده‌دام و تاکه خهم و سه‌راتی گه‌ره‌ی ژیانم بوو . هه‌موو روژنیک منالانی گه‌ره‌کم ده‌بینی له‌گه‌ل بایسان دا گه‌مه ده‌که‌ن و ده‌ترقیته‌وه . . . منیش ده‌مویست وه‌ک نه‌وان بکه‌م . . . ده‌گه‌رام . . . به‌ هه‌موو کون و که‌له‌به‌ری ماله‌که‌مان دا چاوم ده‌گیا . . . به‌لام بی هووده، ده‌یانووت سه‌فه‌ری کردووه . . . شه‌وگارو روژنیک دهره‌ دریز چاوه‌ری بووم به‌لکه‌ بیته‌وه . . . به‌لام هه‌رگیز چاوم بی نه‌که‌وت . . . تا نه‌و کاته‌ی سمیلیم بو‌رو ده‌نگم گه‌ر بوو . روژنیک له دایکم بیست:

[- روژه گیان . . . هیشتا تو نه‌هاتبووته دنیاهه که‌ بابت مرد . . . کوشتیان، ناوا منشیان هه‌تیو بارو سه‌رگه‌ردان کرد. له‌و ساوه‌ش به‌ بی ترس ده‌سوورینه‌وه‌وه سمیل باده‌ده‌ن، تا نیستا که‌س نه‌بوو تو‌له‌ی بسنیت به‌لام تو‌خه‌ی که‌ وه‌جاخم روونه‌و شکور بوویت به‌ پیاو . . . تو‌له‌ی بابت ده‌سنیت و ناهیلیت خو‌ینی به‌ هه‌ده‌ر بروات .]
 به‌ر له‌وه‌ی له دایک بيم کوزراوه . . . ده‌زانت بو؟ (۲۵) سال له‌مه‌وبه‌ر رانه‌مه‌ری کابرایه‌ک چوه‌ته مه‌زراکه‌ی بابمه‌وه . . . ئەم نو‌وره‌و شتیکه‌ری بووه . . . کابرا داوا‌ی لی‌سووردنی کردووه، ئەم

جوین بارانی کردوه . کابرا هر بی دهنگ بووه، نم دستی داوته
 یهخی . بهلام کابرا هر هینمن بووه داوای لی کردوه نفرهت له
 شهبان بکات و بیبریتهوه چونکه مهسهلهکه هینده ناهینیت . بهلام
 بایم گوی ی بی نه داوه . دستی داوته پاج و پهلاماری کابرای
 داوه . نیتر نهو زووتر هاتوته دست و خهنجهریکی له سنگی بایم
 دا چه قاندوه . بایم تاوا کوژراوهو هر له یهکم ساتی بوونمهوه
 چاره نووسی منیش دیزی کراوه، له یهکم روزی زیانمهوه کس و
 کار به دهورم دا دهاتر و نازان ده کیشام . به چرکه تمه میان حساب
 ده کردم . پهله یان بوو زوو ههراش بیم و نهرکه مزنه که می سرشانم
 به جی بینم . به لاه که گه بووم . بهرکهت دا . دوژمنه که می
 بایم بو خوی مردو نهو کاره ره شهی له نهستم وهلاخت . که چی
 هیشتا هموو روژیک نم قوانم هر به گوی دا ده درا .

[کورم نه مشه و له خهونم دابایی ره حمه تیتیم بینی . زور
 ناره حمت و توووه و بزار بوو . دهیوت من هیوام به تاقه کوره کم
 بووه ههقم بسینیت و که چی وا گه ووه بووه بووته پیاو . هیشتاش
 دوژمنه کانم به ساغ و سهلامتی ده سوورینه وه .

+ دایه گیان . نهو که سهی بایمی کوشت به سزای خوی گه یشت .
 خوا توله ی بایمی لی سهندو نیستا له توئی گوردایه .

- جا چ قیدی یه . نهو نا براهی . کوره که می . نهوان خوینی
 یه کیک له نیمه یان رشتوه . ده بیت نیمه ش خوینی یه کیک له وان
 بریزین .

+ ناخر بوو! بایم کاتی خوی هله ی کردو له سر مهسه له به کی
 هیچ و بی بایم خوی به کوشت دا . کوژره که می مردو نه او .
 نیتر بوچی به خویرایی که می بی گونا می تری تیا بجیت؟

- نم قسه قورانه چین . هه ی ترسنوکی نیره مووک؟ ده توی له ناو
 خه لک دا سه زمان شور بکیت و بمانکه یته په ندی زه مانه؟ من (۲۵)
 ساله چاره بری نهو روژم گه ووه بییت و توله ی بابت بسینیت .
 که چی توش نمه کردارو گفتارته، گوی بگره . خوین به خوین
 ده شورینه وه گهر نه یته پیاو توله ی بابت نه سینیت . نهوا کورم
 نیت و شیر ی نم ^{مکانه مت لی حرام بیت} . [

نهوان وا بیر ده که نه وه . جیهانه وه نه وشه یه که می نیو تابلو کانم
 نابین . نازان من رهنگی جیهانیک ده ریزم تیدا خوشه ویستی گه ووه
 فرماتر هویه . نازان من چ په یامیکم له دلیم دا هه ل گرتوه .
 گه ره کیانه مرو فیکمی بی گونا هه بکوژم . نازان من خهون و هیوا
 سه وزه کانی خوم چهنده خوش ده ویت ده یانه ویت خهون و هیوای
 گول رهنگی مرو فیکمی بی وهی بوهرینم . زوریشم ههول دا
 ره شایه یه که می دل و ده روویان بره ونیمه وه و توله و تاوانیان له بیر
 ده رکهم . بهلام بی هووده . هر که دلنیاش بوون خهونه ره شه

کونه که بیان به دی ناهینم . تف و جوین و بهر دبارانیان کردم .
 حاشایان لی کردم و ترسنوکیان کرده ناو و ناسناوم . که نزدیکترین
 که سه کانم بیانه ویت بمکه نه دارده ستی خویران و خهونه ره ش و
 دزیوه کاتیان بو وه دی بینم . هر که بوشم نه کردن . بی له هه موو
 شتیک بین و توورم دن و ده رم کن . چیم بی ده کسرت جگه
 له وهی دوور بکه ومه وه و جیهانه گول رهنگه که می ناخم له گه ند بوون
 بیاریم؟ من پیم خوشه نه خوش ترسنوک . نیره مووک . هه موو
 شتیک خراب بم بهلام پیاو کوژ نه بیم لیم تی ده گه بیت؟ نهوان نازان
 نهو قامکانه ی قهلم و فلجه ده گرن و وینه ی نوو منال گول و کانی و
 خوشه ویستی ده کیشن . ناتوان خویران له خوینی مرو فیکمی بی وهی
 وهردهن، نهوان له مه ناگن . خویران نو قمی تاریکی و ره شایه یه کی
 خهست کردوه ، بهلام که بیخی خویرانه . حاشام لی بکن یان نه کن
 ده ربه ست نابیم، من پیم خوشه به کولانان بکه وم و له که لاهه کان دا
 بنووم . رووت و برسی بم و سهرما ده مارو ماسولکه کانی له شم
 سربکات نهک کاریکی وا ره ش نه جسام بدم . خوهر نه وایش
 نه بوون . لهو روژه وهی نهو کاره ره ششم رت کرده وه . زور به ی
 هاوریکانیشم پشتیان تی کردم و به جی یان هیشتم . ترسان .
 ترسان نه یادا بهر ده رکه بیان بی بگرم و داوای دالدهو په ناگیان لی
 بکم، وایان ده زانی منیش وهک خویرانم . نه یان زانی من نا توانم
 مشخور بم و له سر ورگی خه لک بژیم . نه یان زانی گهر هه موو
 ده رکی ماله کاتیشیانم بو والا بکن و له سه ره پنخه فی زیرین
 بمنوین . نهوجا بی نانیم نهو دیو ده رکی مالی که سیان و نه ستوی
 هیچ کهس به مه یته تی یه کانی خوم قورس ناکم، به جی یان هیشتم و
 هه موو وهک گه رده لولول هه لی لووشی بن . وون بوون . که کهس و
 کارو دوستانم تاوا له یادی خویرانم بسرنه وه و به نه بووم دابین . چیم
 بی ده کسرت . هینده نه بیت ته نیایی یه کم بلاونیمه وه و تاویرزانی
 روحی کلولم بیم؟ من خوزی به ساوایه که ده خوازم که سه ری له
 باوه شی گهرمی دایکی دا نو قم ده کات و گوی له تره ی لیدانی دلی
 ده گسرت . بهلام چ بکم . چیم ده سه لاته؟ تو بو چهنده ساتیک
 خوت له جی ی من دابنی . کهس و کارو ده ورو بهر بیانه ویت
 خهونه ره شه کانیان بو به دی بهینیت . که نهشت کرد خویران لی
 بی بهری بکن . فری بدریته په راویزه وه و که سیک نه بیت بزه یه کی
 خوشه ویستیت به روودا که رم بکات . داخو بزانه نه وسه له من
 زیر قیزو نفره تیان به سه ردا نابارینیت و قولتر به ناخی زامداری
 خوت دا شور نایه وه؟ تووو! بمووره . من خوشم نازانم بو نم
 به سه رها ته تال و بی ییزانه ت بو ده گیزمه وه ، بهلام چ بکم؟ نه مشه و
 نم تاریکی یه کاله به یه کی ناساندین و کردینه نیشکگری خه م و
 زامه کانی به کتر . رهنگه نیستا لهو دیو نم (ده) مه تری نیوانمانه و بوم

بگریت . دلخوشیم بدهیته‌وه و کوربه‌ی نازاره‌کانم بلاوینیتیه‌وه،
 نفرهت و تووره‌یت به‌سهر نه‌وه که‌سانه‌دا بیارینیت که وهك پشيله
 سپله بوون و چرنووکیان لی گیر کردم و زامداریان کردم، رهنکه
 داوام لی بکه‌یت له یادی خو‌میان ب‌سرمه‌وه و گوی‌یان بی نه‌دم .
 چاکه . من ده‌توانم له یادی خو‌میان ب‌سرمه‌وه . به‌لام خو من باسی
 هم‌وو شتیکم بو نه‌کردوویت، زامه‌کانی نه‌وان هیور دهنه‌وه و ساریژ
 دهن . تارمایی‌یان له یادی هوشم وون دهن . به‌لام نه‌ی «خنده»؟
 خو من باسی «خنده»م بو نه‌کردوویت . چون له یادم بچینه‌وه؟
 ده‌زانت «خنده» کی‌یه؟ بمووره . نامه‌ویت بهم باسه‌وه و رست
 بکهم . به‌لام ریکه‌وت نه‌مشه‌وه به‌یکی گه‌یان‌دین بو نه‌وه‌ی
 خمه‌کانی به‌کدی به‌سهر بکه‌ینه‌وه بو به‌کتر بگرین و بسووتین و
 بمرین . «خنده» زاسی گه‌وره‌ی گه‌یانمه . که ده‌رده‌کوت . خو‌رم
 لی هه‌ل ده‌هات . که قامکه ناسکه‌کانی له قزو ردین و تووکی زبری
 سهر سنگم وهرده‌دا . خهم و نازاره‌کانم دهره‌وینه‌وه و هیور
 ده‌بوومه‌وه . خو‌م له‌بیر ده‌چووه‌وه و په‌پوله پاییزه ناسا به‌دم
 سره‌بایه‌کی فینکه‌وه سه‌مام ده‌کرد، که سهری پر په‌زاره‌وه که‌سهرم
 ده‌نایه‌ سهر سینه‌ی گهرمی . ده‌تووت منالیکی ده‌سالانه‌ی
 چه‌توونم و له باخچه‌ی رهنگاو رهنگی مالی خوا پنداونک دا . بی
 ترس . سه‌ما ده‌کهم و له‌سهر فهرشی چیمه‌نه‌که راده‌کشیم و بون و
 به‌رامه‌ی گولی هم‌مه‌جور سی‌یه‌کانم پر ده‌کن . خو‌شم نازانم چون
 بوو . بی نه‌وه‌ی به‌خو‌ بزانم بو ماوه‌ی دوو سالی ته‌واو . واته
 ماوه‌ی حوت سه‌دو سی شه‌وو روژ . بووه به‌شیکی گه‌وره‌ی خو‌م و
 رهنکه و تابلوکانم، کو‌تریکی نه‌خشین بوو به‌ناسمانی تابلوکانم دا
 بالسی لیک ده‌داو ده‌فهری . له سهر لق و پوسی دره‌خته‌کان
 هه‌ل ده‌نیشت و چروزی خهم و نازاره‌کانمی ده‌لاوانده‌وه . فلچه‌که‌ی
 ده‌ستمی ماچ ده‌کردو ده‌بووت :

[- خو‌زگه من له جی‌ی نه‌م فلچه‌یه بووماه .

+ بو؟

- چونکه هه‌رده‌م له نیوان په‌نجه‌کانت دایه وینه‌ی بیروکه‌وه حزو
 خمه‌کانت ده‌کشیت .

+ ناخر نه‌وسا هینده وینه‌ی ژان و نازاره‌کانم ده‌کشیت . بیزار
 ده‌بیت و به‌جیم دینیت .

- هه‌رگیز . هه‌رگیز بیزار نابم . مه‌گه‌ر تو فریم بده‌یت و
 فلچه‌یه‌کی نوی بکریت .

+ نه‌ی نه‌گه‌ر روژیک به‌جیت هینتم؟!

- نه‌وسا به‌خه‌ی ئیزرائیل بگره . چونکه مه‌گه‌ر ته‌نیا نه‌وه بتوانیت له
 تو‌م جیا بکاته‌وه .]

زور جار به‌و قسانه هه‌وری ترسی دهره‌وانده‌وه و رووباری دلنایی

ده‌رزانده گیانمه‌وه . به‌لام ناکام! نه‌وه‌تا بی نه‌وه‌ی ئیزرائیل توختی
 بکه‌ویت . خو‌ی به‌که‌یفی خو‌ی به‌جی‌ی هینتم . به‌زیندوو‌یی
 له گو‌ری نام و هم‌وو تروسکه‌یه‌کی له ژیانم دا کو‌زانده‌وه . به
 جی‌ی هینتم و کردمیه نیچیری دینه‌زمه‌ی ته‌نیایی‌یه‌کی بی نامان،
 فلچه‌وه رهنکه و خه‌ونه‌کانمی گو‌ری‌یه‌وه به‌کوشک و مه‌رسیدس و
 ژووریکی نووستی په‌مه‌ی رهنکه، ئیستاش گولیکی باغه‌ی بی گیانه
 له گولدانیکی مردودا . میزی خو‌اردنه‌وه و ژووری نووستی یه‌کلیک
 له کوشکه سه‌وزه‌کانی شار ده‌را‌زینیه‌وه . خو من زورم لی نه‌کرد .
 به‌ویستی خو‌ی بی‌ی نایه هه‌وار دل‌مه‌وه و نازی خو‌زگه‌وه و خه‌ون و
 خه‌مه‌کانمی کیشا . بو‌م داگیرساو ژووره تاریکه‌که‌می رو‌شن
 کرده‌وه . که‌چی دوایش به‌جی‌ی هینتم . کوشتمی . خو‌شی
 کوشت . کو‌تره نه‌خشینه‌که‌ی نیو تابلوکانیشم مرد . ئیدی له‌وساوه
 که‌س گو‌رانی بو خه‌مه‌کانم نالیت، ته‌نیام . ته‌نیاترین که‌سی سه‌ز
 نه‌م نه‌ستیره بی ورشه‌بم، کی وهك من ته‌نیا به . منی په‌راگه‌نده .
 بی مال و دالده . بی که‌س و کار . بی دوست و هاوری . بی
 نافرته و خو‌شه‌ویت . کیم هه‌یه جگه له رو‌حه زامدارو دل‌ه له
 سه‌د لاوه شکاوه‌که‌م نه‌بیت؟ ته‌نیا فلچه‌وه رهنکه و دل‌ه شینه‌که‌م و
 ده‌واری شری قهرجه‌کان هاوده‌می ته‌نیایی و ئیشکگری فرمیسکه
 نه‌نی‌یه‌کانم . بمووره . نه‌مشه‌وه بهم گریان و ناله‌و سووتانم
 کاسم کردیت . به‌لام به‌دبه‌ختی خو‌ته نه‌مشه‌وه تووشی من
 بوویت، ئیدی بیزارت ناکم . وا وینه‌کشت ته‌واو بوو . خو‌زگه
 ده‌تسینی و رای خو‌ت بی ده‌وونم . له تو ده‌جیت؟ ج بکهم؟ هه‌ر
 هیندم له ده‌ست دیت . ته‌نیا تارمایی‌یه‌که‌تم لی دیاره، سر
 نه‌بوویت؟ باری دانیشنه‌کته بگو‌ره . ترست نه‌بیت . موديله که
 ناشیوت، وینه‌که ته‌واو بوو . منیش نانوم . نه‌مشه‌وه نانوم .
 ئیشکی وینه‌وه تارمایی و گلۆبه زهره‌که‌ی ژوور سهرت ده‌گرم، ده‌بیت
 سه‌به‌نی له‌گه‌ل کازیشه بتیینم و له چاوه ماته‌کانت رابمیینم، رهنکه
 توش نه‌نوویت و به‌توی سه‌به‌نی به‌روونکی بمیینیت . بو‌نا؟ رهنکه
 به‌ر له کازیشه‌وش برویت و به‌جیم بیلیت . دل‌ها به‌ینه‌کته ده‌که‌مه
 شای تابلوکانم . به‌لام خو‌زگه سه‌به‌نی به‌ر له‌وه‌ی برویت بو ته‌نیا
 ساتیک له سیما روون و چاوه بیداره‌کانت راده‌مام توش ده‌رویت .
 نافرته تارمایی‌یه‌که . توش ده‌رویت و وهك هم‌وو نه‌وه که‌سانه‌ی
 له‌مه‌وبه‌ر نازی خه‌مه‌کانیان کیشاوم به‌جیم دینیت . بو‌گریان و
 شه‌وو ته‌نیایی و سووتان و مه‌رگه به‌جیم دینیت، خو من ناویشته
 نازانم و ناتاسم . نه‌مه یه‌که‌م جاره ده‌تیینم به‌لام له‌وه دل‌نیام . بی
 بزانیت یان نه‌زانت . نه‌مشه‌وه په‌رده‌ی نه‌ستووری ته‌نیایی‌یه‌که‌مت
 دراند . بو‌وته به‌شیک له بوونم و لاپه‌ره‌یه‌کی ترت له داستانی نه‌م
 ته‌منه ره‌شم نووسی‌یه‌وه .

بالولكا شهكرت

حسن سلیقانی

نەینەوا ۱۹۸۵/۱۱/۲۵

بیهنەك خوەش مابێ دەنگ و دقولاچ و دیواریت شكەفتا تارى
وبهین تەنگ فوكرى . هەتا ترس و تارى یی خوە كرنە ئيك وقەستا
وى كرن و راهیلانی . ئيك سەر «هەلوكا» چار سالی خوە نافییت
ددانگا دەبكا خوەدە و سەرى خوە یی قزاقز و بەردای هەشك بێینگى
وى فەنا :-

- ئە . . . ئەز برسیمە ئودا . . . من بالولكا شهكرتى دفت . . .

بابی وى یی ب رەخفە لى حەیتاندا :-

- دى هژبە كچى ، مانوكە دەمى هندی یە؟ حەلویى بەردا گرنى
ودەستیت خوە بچافیت خوە فەنان و سەرى خوە ژسینگى دەبكا
خوە فەكرو ب هیفى بەرى خوە دایى . . . ب رونداكا دگوتى «ئەز
برسیمە ئودا»

بى ناگر جەرگ و هەناییت دەبكاوى دەهاتن سوتن ل بەر روندكیت
برسى و ژارى یا زارویا وى یاناز داركرى . . .

- حەلوكى ، دای گورپى یی ، بەس بگرى و دلنى من نەسوژە . ئەفە
ئەزى چم ، بوته بالولكا كە شهكرتى چىكم و نىم ، ئوچ دقەومت
بلا بقەومت . . . مېرى وى كىسكى توتنى ژبەر شویتكا خوە را ئینا
دەرى ئو ماد یی خوە یی راستى سەقەت فوكرى . . . سى سال دوى
گافید كوشتن :-

- ئیسف هەمە كۆتان كە ونە هیلە كەس نىزبك بت چىترە نەشولا
تەیه . . . خوە ژى دویر بكە . . . بەلايه

- ئەز دزانم بەلايه ونە یار بەكە لى بیهنا من قەت ناهیت دەمى ئەز فى
كوللا نە پەقى هوسا چكلا ندی ل بەر دەرى مالی دېنم . . . ئەز
دى ل هەر

- ئیسف . . . ئیسف . . .

- هاها عالیا . . . تەچیه؟؟

- چافى تەل كچكى بت ئەفە ئەزى چەم . . . !!

دزانى ژى ناخفتنا وى یی ووجه ، كەس وەك وى سەر رەقى یا وى
ناسناكت ، لى دەسەر هندی را گوتى :

- دینا خودى نەچە . . . نەچە . . . ماته هاژ قیرە قیرا فر و كیت سەى بابا
نینه . . . نى ل قىرنى گوھیت مە كەركرن . . .

- ماتو من ناسناكى ئیسف ؟ ناخفتنیت خوە دنافیدا نە بەردە . . .

- ماتول مرنا ئەعوذ و بیلاھ

پیرە ژنە كا سەرسبى و ئالەك قورمچى نىزىكن وى گوتى :-

- روینە خارى ونە چە ، كچا تە هەر ژ برسنا نامرت . . . ئەوى

پیرە مېرى نسیبیت رەش ددەستا ژى گوتى :-

- عالیسا . . . نافی خودى بینه ونە بە بەلاكر . . . هەما تودەر كەتنى ،
فروكە دى جەهى مە بېنن و دى ئافین شكەفتى . . . عالیایی هەردو
چافیت جەلوكى ماچىكرن و بەرى خوەدا پیرە مېرى و ب ئەزمانەكى
رەق لى زفراند :-

- نە ترسە سوفى عەلى نە ترسە ، تو نامرى . . . هندی ئەم خودائیت
خوە وەنە وە بین هەر دى حالى مە هوسا بت . . . مانە بەسە ژینا
سەرشورى یی سوفى یوو؟؟

عالیا هیژ ژبجو بکاتی زیره ک وب زه فیری . . . دگه ل بایی خوه
دجوو نیچیرا په ز کویفی یا . . . گه له ک جارا هیژ تیر وژکیت روژی
دخو ، دجوو چیایی بیخیری و دار د برین وگریدان و ددا پشنا
خوه و قه ستا مالی دکر . . . ژنکیت گوندی ژنی دمان حییه تی و
منده هوش نو سه هما وی که تبولی هم می یا .

که فیکا سهری خوه باش شداند . . . له وه ندینت خوه گردان . . .
دانگیت کراسی خوه ل ناف ته نگی بیجان ، نوبسار ژده ری
شکه فتی دهر که فت و قه ستا گوندی کر ٹیک تهر ق نه دزانی نه و به رو
به رزیفیت دریکا وی دا چنه وچ نین چ خم ژستریا نه
دخوار مال سهر داری دویایی من کی دی هییه ژبلی ته مرگ
گوری یا من حهلوکی؟؟ . . .

مینا خیسارا بهاری ل سهر روی گول و گیای ، خوبهدانی له شی
وی و نفاقیت وی شل کربون . . . جار جارا دا بده ستی خوه
هنده کی ژنی زوهاکت و گله ک جاران ژنی ب لفا که فکا
خوه . . . هیژ ژدویر قه دیت ، دویکیل و ته مه دینان بیت ب سهر
گوندی نه دچن . . . بی حمه د ، ژنیفا دلی راهیلا ناخینکه کی
«وهیلا ل منی نه زنی . . . مالیته مه ژنی سوتن . . . نه ویروکا بومه
زیره کن ، نه میت ده ست فالو ویی چه ک . . . هیلا خودی هوین
کوشتین . . .»

بیت خوه سفک تر کرن . . . چاقیت خوه ژگوندی نه قه کرن هتا
گه هشتی . . . خانیت گوندی ، سهر وین بیت بوین ٹیک . . .
قویتی وان بی دستوت . . . تهرش و که وال بیت دخوینا خوه را
دگه فزن . . . قابکیت دوشکا و ساچمیت توپا تژی کولانیت
گوندی نه . . . ب دلی مری و ، هنالیت کوزری و ، ب چفیت گری
هیدی هیدی قه ستا خاننی خوه کر . . . نو دا قویتی یاهانی خواری
بسهر ٹیکدا . . . کاریته نه وزره کاریته بیت بوین چار پینچ که . . .

باگوردانی سهر بانی ، ل نیفا حموشی قه ته . . . که نتورا وی یا
بو بیکانی بی ، موشه کی یا دهردی را بریه خواری . . . هیژ وه سا
ب کول و که سهر یا دخاننی خوه بی ویرانگری دفوکرت ، ژدویر
دهنگی فروکا دلی وی قوتا . . . ب بیت بی رح به زی بو نالی
که هینا ژنکال ملی راستی بی گوندی ، خوه ناییت بهر که فهره ک
مهن . . . دوو فروکه دیتن بزومی دگه ل ٹیک دفرین . . . دهنگه کی بی
قام تیر ژنی دهاتن . . . ههر ل دوریت گوندی دولان و ژفرین ،
پاشی باری مرنی کافلیت گوندی په شاندن و بکه یف خوه بلند کرن
عه سمانی وه ک دوو هالویت تیر خواری و قه ستا بنگه ها خوه

کرن . . . عالیا زفری قه گوندی ، ل شوینا جهی موشه کی چاله کا
چار پینچ گه ز فره دیت . . . یا ژیهاتی همه هه دو ده ستیت خوه
به ری عه سمانا قه کرن و بده نگه کی بلند قیر کر خودی ، بوخاترا
قورانا ته یا پیروز نه و خیری ل سهر دویایی نه بین هندی هه نه . . .
ب چ هق نه م هیلاین بی کولک و خانی؟؟ یا خودی تو هه قی مه
فه قیرو ژارا ژ وان زالا بستینی . . .

یا خودی . . . یا خودی . . . «حهلوکا منی دایی ، دا بو ته بالولکه ک
شه کری چیکم» ل قوتیکا شه کری گه را ، ل ناف نامانیت بی ریز
به لاف کری دیت . . . سفره کانا نانی نان و دورک کرن «نوسکه
بجو بیک همه برینه وه که حهلوکی ، بلا نه وژی بخیرا ته
بخون . . . نهف نانه تیرا همه یا هه به . . .!!»

زه رکسا ماستی بچه نکلی خوه فه کر وب دلی شکه ستی قه ری یا
شکه فتی گرت «شکر ژ خودی را چوزیان نه گه هشته مروفا . . .
ههر وه کی بایی من دبیزت : مالی دویایی قریزا ده ستایه . . . عه سل
ساختیا مروفا به . . .»

ریکا چاریکه که سه عه تی نه مابو دا بگه هت شکه فتی سی فروکیت
دی ل دول و نهالا دهنگه قه دان و عه سمان شلقانندن ، عالیایی کر
غار دا بگه هت نهالی و خوه قه شیرت ، لی ٹیکسه رٹیک بدویف

که ت ، و خوه نزم کری ود توخیبیت نورتا کا پینچ سه د گه زیده
ددولا هنداف سهری وی . . . ههر جار دا به ره کئی راکت وتسی
وهرکت بی فه یده . . . پستی تیر یاری پیکرین و عیجز بوی ، ده فتی
دوشکی لی قه کر و میرانیا خوه لی دیار کر . . . له شی وی پرت پرت
کر . . .

نو قه ستا نالی ئیرانی کرو هه رد دوکیت دی ژنی ری یا وی
گرتن . . .

قوتکیا شه کری ل عه ردی رشتی بو ، خوینا سور دگه ل ٹیکه ل بیوو
سفره کانا نانی وه ک خوگریدای مابوو . . .

ژدویر قه دهنگه ک دهات و نیژیک دبو :
- عالیا . . . عالیا ره وشا نومر پیرا . . . ته ج مال ل من و خوه
خرا بکر . . . ئیدی چه وا دی هه دارا حهلوکی
ٹیت . . . عالیا . . . عالیا . . .

ژدهنگی قیرینت ژنکا ، حهلوکا نفیستی ژخه ورا بو ، گوته هه فالو
خوه چنوی . . .

- نوکه دهیکا من دی ٹیت نو دی بالولکه ک شه کری بو من ٹینت . . .
نه زنی که م دو قه ت ، قه ته ک بو من ، نوی دی بو ته بلانی؟؟ . . .

هه‌لۆیست

● فوزیة عزالدین ●

قیروسیات لێ کردو به خوتت وت «گه‌وره کچ به‌مه‌ش هه‌چی لێ نایه‌» ئنجنا ورده ورده چاوت هه‌لبه‌ری، سه‌ره‌تا هه‌ر پێلاوه‌کانیت لێوه دیاربوون ئنجنا سه‌روتر و سه‌روتر تا چاوت له‌گه‌ل چاویا به‌کانگیر بوون، بزه‌یه‌کی دا به‌رووتا، به‌مه‌ش هه‌ر دلت ناوی نه‌خواردوه‌ه. ناهه‌قت ناگرم، ئاوا ته‌ماشای هه‌ر پیاویک - ناسیاوو نه‌ناس - بکه‌یت. ئه‌گه‌ر هه‌چی دیکه‌شی له‌ده‌ست نه‌یه‌ت ئه‌وا بزه‌یه‌کی ئاوات هه‌ر ئاراسته‌ ده‌کات «پیاوان هه‌میشه‌ بزه‌یه‌کی حازر به‌ده‌ستی ئاویان پێیه‌، له‌ وه‌خت و ناوه‌ختا ده‌بدن به‌رووی هه‌موو ئافه‌تێک دا، بو هه‌مووشیان هه‌ریه‌ک شته‌، هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌زانی و ده‌ناسینه‌وه‌». تا تو ئه‌م کێشانه‌و پێوانه‌یه‌ت کرد، ئه‌و به‌ته‌واوی له‌ رینگه‌که‌ی خۆی لای دا‌بوو، ده‌ستی بو چاک و چۆنی‌یه‌کی گه‌رم و‌گور خستیه‌وه کار.

بو تو ئه‌وه‌ قسه‌ی ناوی، ئه‌و بو هه‌موو دو‌ست و براده‌ریکی دیکه‌ش هه‌روا بوو، ئاوا به‌گه‌رمه‌وه‌ پێشوازی لێ ده‌کردن به‌نا‌یه‌تی هاو‌ری و هه‌فسالانی قوتابخانه‌، خواخوا‌ی بوو به‌کیکیان ئێشیک‌ی پێ بکه‌ویت یا کاریک‌ی پێ بپه‌یریت. ئه‌و سه‌رکه‌وتنی خۆی ده‌سه‌لماندو خه‌لکش به‌چاوی ریزه‌وه‌ ته‌ماشای ئه‌و سیفه‌ته‌یان ده‌کردو، به‌له‌ خۆبو‌ردوویان بو له‌ قه‌لم ده‌دا.

ئه‌و په‌ره‌زایه‌ تائینا سه‌د جاران خۆی پێ نیشان دا‌بو‌یه‌وه‌ ئێستا خوت به‌پێی خوت هات‌بیتته‌ به‌ر لووتی ئه‌وه‌ ئیتر هه‌لیکه‌ بو ئه‌و هه‌ر مه‌هرسه‌.

سه‌ره‌تا که‌ گو‌تت (گواستراومه‌ته‌وه‌ ئی‌ره‌) ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما شاگه‌شکه‌ بیت. له‌ ده‌مێک دا سه‌د که‌ره‌ت به‌ خه‌ره‌هاتی ده‌کردیت. قسه‌که‌ی وه‌ک هه‌له‌و له‌ده‌م قوستیتته‌وه‌. دو‌ابیش که‌ هه‌لی قسه‌کردنت ده‌ست که‌وته‌وه‌و. وتت (هاتوین به‌لکو هه‌لبه‌وه‌شینیته‌وه‌)، ته‌واو خاو بو‌وه‌وه‌و، وه‌ک یه‌کیک به‌ په‌ناگونی دا به‌دریت ئاوا گه‌ژوو‌یز بوو، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ هاته‌ زمان بلێ (ئنجاجی تێدا‌یه‌ وای دانێ مالی خوت لێ‌ره‌یه‌. ئی‌مه‌ له‌ ناستی تۆدا خاوه‌ن مال نین).

ئه‌م قسه‌یه‌ بو‌ته‌ کلیشه‌، خه‌لکی به‌پێی کێشانه‌و پێوانه‌ به‌یه‌کی

هه‌میشه‌ چیرۆکێکی نیکچوو، سه‌ردانه‌هینراو، کۆزه‌ره‌ ریش و شه‌په‌زه‌بوو. خۆی وا پێشان ده‌دا که‌ ناگای له‌ وردو‌درشتی نیوان رۆژه‌لات و رۆژئاوا‌یه‌. مه‌گه‌ر خواش هه‌زی به‌کرده‌یه‌ک، دوو کتیبوکه‌ی نه‌ینی به‌ریاخه‌لیشی پێ نه‌بو‌ایه‌. که‌ با‌سین به‌نا‌یه‌ته‌ سه‌ر با‌سی خوارووی رۆژه‌لاتی ناسیاو. برسی‌یه‌کانی ئه‌فه‌ریقاو، نه‌مه‌ریکای لاتین ئیتر نۆره‌ی که‌سی نه‌ده‌دا. با‌سه‌که‌ش به‌گۆزایه‌ هه‌له‌ده‌ستاو ده‌رویشته‌ بو‌یه‌ توش هه‌رگه‌ز قسه‌ت پێ نه‌ده‌بری.

که‌ چاوت پێ که‌وت. سه‌رت سو‌رما، باوه‌رت نه‌کرد مرو‌ف به‌ پێنج سال ئه‌وه‌نده‌ به‌گۆری. به‌ره‌و په‌ریو‌نیش بو‌ایه‌ هه‌رنه‌سه‌، به‌لام پاش پێنج سال ده‌ سال گه‌نج بێته‌وه‌ ئه‌وه‌ت زۆر له‌ لا سه‌یربوو، نه‌ ئه‌چوو به‌نه‌قلتا.

هه‌قت بوو. ئێسه‌ چوار سال له‌ کۆلیجی ئه‌ندازیا‌ری دا پیکه‌وه‌ بوون. تو ئه‌وت هه‌ر به‌وه‌ده‌سته‌ جله‌ چرچ و لو‌جه‌وه‌ ده‌بینی که‌وا ده‌قی پێوه‌ گرتوو. ده‌توت پێوه‌ی له‌ دا‌یک بو‌وه‌و. رۆژبه‌رۆژ له‌گه‌لیا گه‌وره‌ بو‌وه‌. تو‌خوت له‌ دلی خوت دا ده‌توت «ره‌نگه‌ پێنا‌وه‌ بنوی ده‌نا هه‌ر دا‌یکه‌نی و له‌به‌ری به‌کاته‌وه‌ شتیکی لێ ده‌گۆری» هاو‌ریکانی دیکه‌شتان بو‌ به‌زم ده‌یان وت (وه‌لی دێوانه‌ی سه‌رده‌مه‌... ده‌به‌وی به‌و به‌رگه‌وه‌ حه‌شبه‌ریک‌یت) که‌چی تو پیت ناخوش ده‌بوو.

سه‌ر سو‌رمانه‌که‌ت زۆری نه‌خایاندو، به‌حوکه‌می ئه‌وه‌ی که‌ ئافه‌تی، زوو له‌ گه‌نگی جل و به‌رگه‌ و ده‌س به‌خودا هینان گه‌یشتی، که‌چی هه‌ر دوو دله‌و‌وی «خویه‌تی خۆی نی‌یه‌؟!» تا دوو‌ربوو ده‌توانی ته‌ماشای بکه‌ی. به‌لام دوو‌ر، که‌ نزیک تریش بو‌وه‌وه‌ به‌ دزه‌نیگا نه‌بو‌ایه‌ نه‌ده‌بوو ته‌ماشای بکه‌ی، دزه‌نیگاش دوو‌دلی ساغ ناکاته‌وه‌

حه‌زت ده‌کرد چاو بپه‌رینه‌ چاویو، په‌ر به‌دل سه‌رنجی به‌ده‌یت «به‌لام کوا که‌ی ئه‌مه‌ بو‌ ئافه‌تیک‌ی لای خومان به‌ پێگه‌ه‌ل به‌سه‌ر ده‌چی». ویستت خوت به‌ دا‌یکه‌وه‌ به‌خلافیتت بوت نه‌لوا، ده‌نگی پێی له‌پێش خویه‌وه‌ ده‌هات و وه‌ک ده‌هۆل نه‌ میشتک ده‌نگی ده‌دا‌یه‌وه‌. هه‌تا ده‌هاتیش به‌رزه‌روبه‌رزه‌تر ده‌بو‌وه‌وه‌، سه‌رنه‌نجام

ده فروشن و ده کرن، بهلام سرنجی توی راکیشاو، بهخوتت وت «تو بلی زن و مالی هه بی یا هه خوی، دایکه بیوه ژنه که به تی؟»
شرم و شکوی کچیک هرگیز ریگی نادات له شوینی وادا له کوریک پیرسیت (نهری ژنت هیناوه یا نه؟).

بویه له جیاتی نهو پرسیاره سرنجیکی خیرای دهستی چه بی، دوایش دهستی راستیت دا بهلام هر دلت دانه کهوت. نیستا بویه باو، ههندی پساو که له مالی چوونه ده ری نهنگوستیله که بیان داده که نن و له گیرفانی ده نن، له بهر نهوه بهخوتت وت «کی دهلی نه میش وای نه کردوه؟» ... تو بلی نه میش وای لی هاتیت؟»

نهویش دوی نهوی له که کانی بووهوه، به کهر له خوی پرسی بو «نهری بلی شوی کردی؟» بهلام نهو پیوستی بهوه نه بو له خوت پیرسیت، لیک کردنه وهی زن وکچ بو پساو زور ناسانهو، وهک لیک کردنه وهی کور وپساو زحمهت نی به نهنگوستیله له پنجه دا نی بهو دایکشت له ته کدایه زن نهنگوستیله ناخه نه گیرفان و، میردداریش دایک ناخاته لاته کی خوی.

بی دهنگی به که تان پتر له پیوستی بی چوو، تو زووتر هاتیه وه سرخوو، گورج پیرسیت (نهی تو ... تو نیستا له کویت؟). نهویش وریا بووهوه، وتی (من ده میکه لیرم).

روشنایی بهک کهوته دلته وه له دلی خوت دا وت «له مه چاکتر ناییت، که واته ده بیان ناسی و ده توانی یارمه تیم بده نهویش نه وسانه وای به خوی دهوت «سیره ... جاری واش ده بی - خوشه وستی - ربی یارمه تی بگری ... یارمه تی چی! ... نه مه پاروو له دم خوده رکردنه! ...»

به دم راجه له کانه وه کتوپر پرسی (نی ... نیستا جیتان کرد ... چی ده کن؟). تو وهلامت دایه وه (له به یانی یه وه هاتووین. به ربیوه بری گشتی لیره نی به، ده لین له وانه یه تا دوی نیوه روش نه به ته وه، ده لین هر نهویش ده توانی فرمانه که هله بوه شینته وه، که سی دیکه ناتوانی دهستی لی بدات ... نهری به راست تو دوستانه تیت له گه ل دا نی به؟)

له وه لام دا وتی (نا... نا... وایه. راست ده کن ... له کهل ههندی بیانی دا چوونه ته سه بری پروژه به کی توی ... ده شی تا یهک و دووی پاش نیوه روش نه به نه وه ...

نانی نیوه و ده خون نه و جا مه گهر بینته وه). بهلام به دهستی نه نقه ست وهلامی پرسیاره که تی پشت گوئی خست و، له بری نهوه سه بریکی - دم ژمیره که ی - دهستی کردو، وتی (هینستا سی ساعات پتری ماوه ... نیوه چون نه ونده وه خته لیره به پیوه راده وهستن ... هر به سه ر ناچی لیتان. بو نایه بچینه وه مالی

خومان؟! سرنجیکی دایکتی داو نجا وتی (هر به ته نهها دایکمی لی به. منیش بینایه کی نوی هه یه ده بی بچم وه ریگرم ... نیوه ده به مه وه دوا یی سه عات یهک دیمه وه شویتان و پیکه وه ده گهرینه وه نیره ... نوتومبیلتان بی به؟).

دایکت بی خوش نه بوو بهلام شه که نهی یه که یی له وزه دا نه مابوو. توش هدروا، جگه له وهش چه زیکی نافرمانه پالی پیوه ده نای برویت و له نزدیکتره وه نه حوالی برانیت، هر به چاو له گه ل دایکتا ری که وتن برون بو نه وهی تهریقی یه که شت بشارینه وه به لای گالته جاری دا شکاته وه به پیکه نینه وه وت «جا نوتومبیلمان هه یه تاپیمان بی یانه؟»

نهویش به بی هه وایی به کی ده سکرده وه وتی (نه وه گرفتیکی گوره نی به ... ده فرمون ... فرمون ... خوم ده تان به مه وه) دایکت سه بریکی توی کرد. توش سرنجیکی دایکت داو کهوتنه ری. نهویش به فرمونو، فرمونو پشنتان کهوت له ده رگاکه ی ده ره وه دا نه بی وه ستا تا نیوه ده رجوون.

هتا گه بیشته نوتومبیله که ی، تو بیرت له وه ده کرده وه، تو و دایکت له دواوه، دانیشن یا یه کیکتان بچنه پیشه وه. بهخوتت وت (خو تاکسی نی به هه ردو وکمان بچینه دواوه. ناش بی دایکم بچینه پیشه وه نهو من ده ناسیت. نهی من به ج هه قیکه وه بچمه پیشه وه و شان بدم به شانی یه وه؟» هه ق بی و نه بی چار نی به. وهک نوتومبیل نی به خوده بی نوسولم هه بی نه و نه وکاتنه ده رگای دواوه ی بو دایکت کرد بووه وهوه.

خهریکی کردنه وهی ده رگای پیشه وه بوو بو توش هتا مال ورته ی له گه لا نه کردن. له مالیش هر نه ونده یی وت (تو ... نه گهر فرمانه کهت بی به بده ری خوم ده بدم به به ربیوه بری گشتی. نیمه ش له گه ل میوانه کان دا بانگ کراوین بو نیوه روژ. نیازم نه بوو بروم، بهلام که وای لی هات بچم له وی بیسیم باشتره ... تم کارانه ورده کاری پشت کالوسی ده وی). توش فرمانه کهت دایه ده ست. بردی و، رویش.

دایکی کهوته مشوور خواردنی شتیک بو نیوه روژه. توو، دایکی شت، به تاسیه تیش تو خوت، وهک یه کیک له خه و راجه له کابیت به چوار لای خوت دا چاوت ده گپرا، نه ت ده زانی ته ماشای چی بکه یه ت. بینای ربک و پیک و، دیکوری جوانی ده رگاو، په نجه ره. ژووری میوان. ژووری نووستن. چی شتخانه. بار. تاخمی کریستال و، تابلوو، گولدانی

دهس ههلچن . فرشر و پردەى له گەل يەك گونجاو و تاخىمى موبىلەى بىيانى هەروا سەرت سوورما . ئەوەندەت تاوتو كرد تاواو بىزار بووى . حەزەت دە كرد كتيبيك . گوڤاريك ، رۆژنامە يەكت دەسكەوى خوتى پيوە خەريك بكهيت ، چاوت بو كتيبخانە گيڤا . نەبوو . هەوا لت پرسی . داىكى وتى (كتيب و متيى نى) . تاس برديى يەو «ئەم و كتيى نەبى . . . سەيرە» داواى راديو نە كرد . داىكى وتى (دەميكە تىكچوو . . . ئەو نە سەجىل . . . ئەو قەديو ئەگەر . . . بىيان لى دەكەى؟) له دلى خوت دا وت «بەم چيشته نگاوه نە سەجىل ر قديوى چى؟ . . . باشە ئەى ئەم كابرايه بو بوته بەردى . . . گوم . . . نە راديو . . . نە كتيب . . . نە گوڤارو رۆژنامە؟! . . .»

ئەو ئەو رۆيشتە رويشت گەرانەوئەى نەبوو . دەستى بەرو دواتانى برى . تا ئىوارەيهكى دزەنگ نە دەنگى هەبوو نە رەنگ . بەمەزەنەى خوى هەلى گەرانەوئەى مالتان نە ما ئەوجا هاتەو . كه هاتيشەو له كومە ليك پاكسانە پتر هيجى بى نەبوو . له دوايش دا روى دەمى لى كرديت و . وتى (بەييانى كارەكەت يەك لايى دەبیتەو . ئەم شەوئەى پىكەو بەسەر دەبەين . مال مالى خوتانە . تا نانى ئىواره خوراو . شامتان كرد يەك دوو جار داىكى تەنها كردهو . له گەل ئەوئەى دا وتويزىكى بوو . ئيوە خوتان تى نە گەياند .

دواى نان خواردينش ئەو خوى دزيبەوئەى ، چوو زوورەكەى خوى . داىكىشى پاش سويسدر . سويندكارى شتى نامان و دەفرەكانى بو توبەجى هيشت و ، خوى پوو له هاوشانى داىكت دانيشت . هەر چەپەيان دەهات . تى نە دەگەيشى چى دەلین . كه لى بوويتەو هاتىبەو كنيان ئەوان قسە كەيان برىبەو . ئەوئەى هاتەو . له ريزەكەى توو دەنایش . هەموو بەبى دەنگى تەماشای يەكترتان دە كرد . هەر هەمووشتان له دلى خوتان دا بو سەرەباسيک دەگەران كوتايى بەو بى دەنگى و تەماشای يەك كردنە بى واتاو ، بى مەبەستە بىنى . توبە شينەى چاويكى دىكەت بە ماله كەدا گيڤا يەو . له دلى خوت دا وت «ئەبى چەندى تى چوو بى؟!» بىرت بو دەسكەوتى مانگانەى خاوەنەكەى چوو . دەسكەوتى ئيوە مانان هەر مووچەكە نى يە . موخەسەسات و . ئوڤەرتايم و ، خەلاتانەو . شتى دىكەشە مووچەكەيت دەرانى . دەرچووى يەك سالن و ئەو دواى توش دامەزراو . ئەو مووچەكە بالەوئەى بوستى . دەميتنەو ئەو دواى . دەلین له هەموو شوينيك وەك يەك

نى يە ، بە دەس بەر يوبەبەرە ، بەر يوبەبەريش تا بەر يوبەبەريش جياوازى هەبە . پرسيارى ئەمانەت لى كرد ، بەلام ئەم بەگەر مەو وەلامى نەدايتەو ، بگەر هەر وەلاميشى نەدايتەو ، لەبرى ئەو راي خوى لەسەر دەبرى (ئەوانە هەمووى بخەيتە سەريەك ئەوەندەى دەسكەوتى مانگانەى تەرەفر وشيكي نەخويندەوار نابى . هەر باشيشە بەشى خەرجى رۆژانەى ناوماليش دەكا .)

سەرت سوورما ، بەخيراى چاويكى دىكەت بە ناو ماله كەدا گيڤا يەو ، له دلى خوت دا وت «پياو باشرە ، دەتوانى ئىواراينش بوخوى له لاي بەلیندەريك كارىكات لەوانە يە له مووچەكەى پتريشى دەسكەوت . . . ئىجرا پرسيت (ئەى دواى دەوام كارناكەيت؟) وتى (ئىواراينش هەر كاربەكم؟! چى بوو؟!) هەر پەشيمانى كرديتەو ، بو ئەوئەى پيشەو ديار نەبى بە بى هەستى چاويكى دىكەت بە ناو ماله كەدا خشاندهو ، بەخوت وت «ئەى ئيسر ئەم نازو ، نىعمەتە لەكويى؟!» . ئەوجا قسەكەيت له دل دەرچوو ، بى دەنگ لى دانيشتەو .

ئەوئەى چوو ئەلبوميكى هينا ، يەكسەر تى گەيشى بو قسەكانتى له كورتى دەبرى يەو . دەيوست يادگارەكانى رۆژانى قوتايى يەتى زىندوو بكاتەو . يەك دوو پەرى هەلدايەو ئەوجا پەنجەى خستە سەر وينە يەك و وتى (گەشتە زانستى يەكەى دوكان) قوتاييانى بەشەكەتانى گشت تىدا بوو . تو دانيشتوووت و ئەوئەى بە ديارتەو وەستابوو . تەماشايەكى يەكتريتان كردو سەرنجىكى دىكەى وينەكەتان دا يەو بەزە يەك نيشتە سەر ليوتان . ئىجرا پەنجەى خستە سەر كوروكچيک و ، سەرى بەتەواوى هينايە پيشەو ، وتى (ئەرى پەيوەندى نيوان ئەمانە بەچى گەيشت؟) وت (نازانم . . . له كاتى دامەزراندن دا نەبى ئەمیانم - پەنجەت خستە سەر كچەكە - ديوە ئيتەر ئاگام ليان براوه) . كه چى ئەو خوى هەلدايەو وتى (دوو مناليشيان هەبە) . پەريەكى دىكەشى هەلدايەو . بەلام داىكت . كه تا ئەو كاتە نقى له خوى چنى بوو ، لەوساتەدا بەباوئيشكيكى دوورودريزو دەسكرد سەرنجى هەمووتانى برده سەرخوى . ئەو واى زانى ئەو هەلو بو ئەم رەخساو . گورج ئەلبومەكەى داناو ، راستەبى هەستايە سەرىو ، وتى (دايكە بەخسوا لەو ئەچى - پوورم - خوى بى . مائىدوو . جيگەكەى پيشان دەى باشە) هەر بەوگورجى يەش دانيشتەو ، دەستى كردهو بە هەلداوئەى پەركان و سەرنج پاكيشانى تو . داىكى و داىكت رويشتن داىكى گەرايەو ، داىكت بەجىما .

خهوت نه ده هات، به لآم دوو دل بووی نت ده زانسی بروی یا دابنشی. لم وهره ورده یا بووی، دایکت گازی کردی. که تو داتکیشا رویشتی نهو دستیکي له بسر ماو په کیکي له دوا، هه ستایه سرپی، هه تا له ده رگاکه یسی ناوا بووی هه له دواوه نه ماشای کردیت.

دایکت نه ماشایه کی وای جیگه کی کردیت که نیت پیوستی به وه نه مینیت به ده میش پیت بلنی (بچوو له شونیه کی خوت راکشی) هه ست کرد بی ده نگیسه کی له خو پایی نیسه، شتیکی بیسه. نه و بوو ناخوریسه کی پاش بی ده نگیسه کی کورت، به لآم گران و قورس ناوا درکاندی (هه ق نه بوو بارگرانی بخهینه سر نه مآله) و، نیت له کورتی بریه وه، له سهری نه رویشت. زانیت چاوه رپی قسه یه که له وه لآم دا، وت (راست ده کی، به لآم باوه ناگم خو یان له بهریان گران بیت، نه گه ر پیمان خوش نه بوایه ناوا به گه رمه وه خزمه تیان نه نه کردین). بی ده نگه بوونه وه، نجا نه و وتی (خزمه ته کیان بی مه لامه ت نه بوو) وت (چون؟! و تی (داوای تو ده کن!) پرسیت (کی وتی؟! و تی (دایکی): زانیت دایکت له بهری گران بوو. خوشت سه رسام بوو بووی، به لآم وات به باش زانی جاری دلی نه و بده یته وه بویه وت (نجا چی تیدایه، نالین کچ پرده هه مسو که سینک بوی هه یه به سه ریا تی په ریت. خو به زور گلیمان ناده نه وه). وتی (نه. به لآم وا دروست بوو بین و، له مالی خو مان دا نه و قسه یه بکن. . .)

نه و شوه تا ده مسو به بیان نه نوزتان نه کرد. نه و تاوتوی ده کردو، توش هه ده نگیشاو، ده تپوا. هه رچه ندت ده کردو، ده کوشایت ده کی نه ده هینا. ده توت (نه گه ر گشت موچه کانی داوه ته ئوتومیل نه ی خانووه که یه نه و ناومآله کی له کوئی هینا. نه ی به چی ژیاوه؟! بوت ساغ نه کرایه وه. سه رنه نجام گه یشتیه نه و پروایه کی که نه م تاسه ر ناییت. نجا که سه رینه که ت نایه ژیر سه ر په کسه ر خه و زایی په چاوه کانت.

به یانی زوو دایکه کی ده رگای پیگرتن. ده زانی شوی دایکت قه ت بو ده کا. چاوه روانی وه لآمه کی بوو. نه ویش نه راشی کردبوو، خو ی گو رپی بوو.

دوای به رجایی. تو هه مسو شت و مه که کانی خو ناتان پیچایه وه، هچت به جی نه هیشت. که داوای فه رمانه که ت کرد، نه و دایکی به ته واوی تینان بو هات و که وتنه ته ماشا کردنی

یه ک و سه رنج دانی نیوه. نیت خوی پی رانه گیراو، وتی (تو هه ر جانتا که ی دستت بینه. کی دلی کاره که ت نه مرؤش ته واو ده بی؟).

دایکیسی هه لی دایه وتی (کچم تو بو وا په لی هه لوه شانه وی فه رمانه که ته؟! کی دلی رپی نه هاتووه به پیره وه. . . که س نازانی خیر به چی سه وه یه. په له په لی چیه روله؟) به ده م قسه کردنیشه وه خیر خیرا سه رنجی دایکتی ده داو، به ته ما بوو نه ویش شتیکی بلنی، که هچی نه وت. نجا خوی ناچار رووی ده می لی کردو، پرسی (نازانم بو مه سه له که چیتان کرد؟! نه گه ر. . . ناخر دوایی به پاره کاریش گواسته وه ی و امان چنگک ناکه ویت. . .).

نیوه هه ر دوو کستان چاوتان داخستبوو. دایکیشت هه ر نه وه نده ی وت (هیچ. . . جاری لی گه رین چاتره). که وتی (بو؟! نجا دایکت مه سه له کی له کول خوی کرده وه، و ته ماشایه کی توی کردو وتی (نه وه خویته ی خو مثال نیسه. . . به خوی بلنی بو). دایکت ناهه فی به بوو، نه یسه زانی تو خوت ده لئی. تو نه شه وو، نه به یانی، هچت به و نه وت وقسه ی دلی خوت بو نه کرد.

دایکی له هه لیکي وا ده گه را، رووی بکریته وه. گورج رووی ده می تیکردیت و وتی (کچم نه نیمه له تو هه لکیشراوتر ده خوازین نه توش له نیمه باشر شوده کی. خوت کوره که له نیمه ش چاکتر ده ناسی و پیکه وه بوون. . . ئی خوانه ییری نه وه مال. . . نه وه خانوو. . . نه وه ئوتومیل. . . له هچی کم نیسه. . . ژن نه بی. . . به خوا هه فی به سه ر هچیشه وه نیسه وه، له هچیش دا نیسه. . . له مآله وه بو دایه ره و، له دایه ره وه بو مال. . . نیت بو؟!)

تو تا نیستا چاوه رپی هه لیکي و ابووی، بو وه لامیک ده گه رای کوره که تییگه یی و دلی پیره ژنه کانیسه نه شکینی لیره دا بوت هه لکه وت. . . وت (به خوا هه ر له به ر نه وانه ی گو ت، ده نا عه یی دیکه ی نیسه کوره که ت).

پیره ژنه کان قسه که تیان به نوو کته زانی، به لآم نه و له فیکه ی خو ی گه یشت، سه ری داخست و گیانی نیشه سه ر ثاره فیکه ی خه ست و، لینه ج. ده ستی برد جانتا که تی هه لگسرت و وتی (فه رموون. . . بابرؤین.)

خەزەزان

- حسام حکیم -

هەلینجی و بێسەرژینتە سەر پشکۆی روزگاری ناسۆردا که له ناخیدا سەری هەلدا بوو،... له لایەکی تریشەوە دەیووێست روویان لێی وەر بگێری و بو چەند ساتیک پشووێک بدات و خۆی فری ی بداتە ناو شەپۆلە هێمنەکانی شەو زەنگەو،... بەلام هەرکە ئەو چاوانە له ناسۆی هەستیدا مەلەیان دەکرد، ئێسەر خەو دەبوو بە خۆزگەبەکی نەزۆک و دەتورا... ویستی شوین بێی نووستن هەلبگەری بۆی بگەریت تاوێکو چنگی لێ گیر دەبیت، ئەوسا خۆی بدات بە سەر دەست و پێیدا ولێی بیاریتەو... بەلکو چی دی نەبکات بە نیچەری دەستی خەزەزان وەکو یەکیک بیهوێت له بێزێندا ناو بخواتەو، بەو جووژە دەیووێست له بەر تیشکی ئەو چاوانەدا بو نووستن بگەریت... له ئەنجامدا له ماندوو بوون بەولاوێ هێچی تری دەستگیر نەدەبوو... بەل و پۆی لێ دەبراوو، له سەرخو چاوی تێ دەبرین و باریکە دوکەلی وشەش رێچکەکی دەبەست... (دووور نێسە توانییم نینگاری زۆر شت بکێشم، بەلام هەر وەکو دەزانی تانیستا نەم توانیوه نینگاری چاوهکانی تو بکێشم...)، بیری لەو کاروانانە دەکردهووه که له رابووردوودا ئەستێرەیان دەکرد بە نیشان بو ئەوێ له تاریکە شەودا رینگایان لێ و ن نەبیت... (منیش هەر وەکو ئەو کاروانانە چاوه دەبرە چاوه کانت، تاوێکو دەگەمە دورگەکی مەبەست... بەلام بروا بکەو دلنیشام که نه چاوهکانی توو نەههموو ئەستێرەکانی ئاسمان، رینگای ئەو دورگەبەم نیشان نادەن...)

شەوگار دەکشاو سات له دوای سات شتەکان پتر له ژیر بالی تاریکییدا ون دەبوون، وەکو دەریابەکی بێ سنوور و وردە وردە هەموو شتێکی تێدا نوقم دەبوو... له کاروانی خەو بەجی ماپوو، هەر لایەکی سەر دەبوو وەردە گەرایە سەر لایەکی تری و پەنای دەبرده بەر هەموو رینگایەک بو ئەوێ خەوی لێ بکەوی... بەلام بێ هووودە بوو، بگەرەو بەر دەبەکی زۆر لەمیشکی دا رووی دەدا... لەناو گێزەنگی ژبانی روزانەیدا دوو چاوی رەشی گەش، لێرەو لەوی دەر دەکەوتن... (نەم دوو چاوه سەریان لێی شیواندوووم... وا دیارە من یاری بەناگر دەکەم، هەر ئەو دوو چاوه رەشەنە تو، گەرد و خۆل له سەر بەهاری ژبانم لادەبەن و کانیای چێژی جوانی له ناخیدا دەشلە قینن دەبێ ی بێم بە ناسکتەرین داوی هەستیدا بو ئەوێ روویان لێی وەر بگێرم...). لەو لایەو پزخەو هوری خەو بەرز بووه و له دلێ خوییدا خۆزگەکی پێی دەخواست... (کوا نیش خەووم لێ بکەرتایەو... چی تر چاوه رەشەکانی تو نەبووایە بە تیشووی کاروانی خەزەزانم...). شەوگار خۆی نامادە دەکرد بو بە گزێچوون له گەل گزنگی هەتاوودا، هەر وەکو هەموو بەرەبەیانیک دەبەزیت و دەوا رەشەکە ی دەپێچیتەو و بە ناخی زەویدا دادەچۆریتە خوارووه... ئەویش بە مێشکی ماندوو و هەر نەم دیوو ئەو دیووی دەکرد و، له ناوینە ی پیلوکانیدا دوو چاوی رەش دەدرەوشانەو... دەیووێست ئەو دوو گۆمە بریکەدازە نەسووناوێ هەمیشە له بەر چاوی بیت و نە شت ناوی لێی

ئەو مسكەى دەستى پىتە بەتەر

نووسىنى: حەكیم نورى

پىشەكى

كوردى ناوى دەبات ئەرنى چۆنى دەبىنى؟ كەى شىعرن . .
شىعرى ئەم سەردەمە نىن و رۆزگارىان بەسەر چوون .
- ئەى چەند پارچە شىعرە كآل وكرچەكانى جەنابت؟
- شىعرى هاوچەرخ و لووتكەن و ئەدۆنسىكم بو خۆم .
ئەم نىمچە شاعىرە دەمىكە وشك بۆتەووەو هىچى بى ئەماوہ
هەموو نووسىنىكى ئەمىرۆى ئەو نوقىرچ و قەپال گىرتن و
جۆنى بى سەلىقانىە . . جۆولەكەش كە ماىەى ئەما بە
دواى دەفتەرى كۆنا دەگەرى . . بەلام كەس بىروا بە
دەفتەرى كۆنى ئەو ناكات .

جا بۆيە چىرۆكى «مشكە بۆرم» پىشكەش بەو كىرد
چونكى رەوشت و كىردارى ئەفەندى يۆكەى لەمەر خۆمانىش
لە مشك دەچى هىوادارم چاك بىخۆنىتەوہ . بۆ ئەوہى
بەباشى لە خۆى بگات و بەخۆى دا بچىتەوہ پىش ئەوہى
ئەنجامى مشكە بۆرى تووش بى رۆزىكىش دى مىلى بامىە
ئاساى لەناو پاشماوہ گەنىوہكانى سەر نۆيلكەكاندا دەبىتە
خواردنى مشكەنى تىرى هاوړنى ئەو ئەدىب و نووسەرە
بەرىزانەى كە بەر قەپال و نوقىرچى كەوتوون كلكى
دەگىرن و دەىخەنە سەر سەرەنۆيلكەى لە بىرچوونەوہو
لەزىر چەمۆلەى ئەدىبان دا دەپلشیتەوہ .

ئەم چىرۆكە، بەو شاعىرە پىشكەشە . . بىوورن بەو
«نىمچە شاعىرەى» كە هەر ئەوئەندە رۆزگار هەلىكى بو
رەخسان و نىمچە لى پىرسىنەوہىكى ئەدەبى بى سىپىرا ئىتەر
با ئەچىتە لووتىەوہو ئالۆزى دەروونى خۆيمان بو
دەرئەكەوئىت لەبەر ئەوہى بىرواى بەخۆى نى بە راست و
چەپدا ناو ئاتۆرەو جىمىنى بازارى سەر شەقامەكان لە
ئەدىب و نووسەران دەگىرى، مشك ئاسا دەبىتە ماىەى
بلاوبوونە وەى تاعوونى و پەتا ئاژاوہو دووبەرەكى لەنۆ
ئەدىب و نووسەران دا كىو بەر مېروولە دەدەن و هەرخۆى
بە تاكە سوارى ئەدىب و نووسەران دەزانى لە شىعرى
خۆى بەوئاوہ كەس شىعرى چاكى نى بەو هەموو
كىرچ و كآل و رزىون . رەنجى شاعىرەو شەونخوونى
نووسەرانى شەيداي وشەى بەشەرەف لەكەدار دەكاو
و رەنج و وەنەوزر شەونخوونيان بە دەم باوہ دەدات .
كە لى دەپرسى: بەرەمى فلانە شاعىرەيا فلانە
چىرۆكنووس چۆنە؟ بە لالووتىكەوہ وەك كلىلى بوونە
ئەدىب و نووسەر بە دەستى ئەوہو بى ئەلى: هەر هىچ
نى بە . ئەى شىعرى فلان شاعىرەى لووتكەى خوا
لى خوشبوو . ئەو شاعىرە كە بە شانازى بەو مېزوى ئەدەبى

سهره نونلکه که پریمه تی له نانه ره قهو چیشتی ترشاوو پله گوشتی بوگهن . مشیه . . بهلی بو مشکه بور مشیه له کونیکه وه سر دهرده هینیت . . چاوه کانی دهر و کینیت و، تاله مووه کانی سمیلی دهله رینیه وه . به «ته ورمی هوش» بی نه وهی دم بکاته وه، له میشکی خوی دا ده لیت و- دهک خوی به لیت به زیاد بیت . . نم هم سوو خوارده منی به چه رو به تامت بهم سهره نونلکه وه به خشیوه واته نم نیمه تتهت به من به خشیوه . . با چاو بگیرم . . نهوا زه لامیک، نازه لیک، درنده هینک که بیت و له سهره نونلکه که دا نازارم بدات . . خوارده خوشه کانم لی تیک بدات . . ناخ خوی به گیان، بو نه ونده مشکی به سته زمانت بی هیزو بی ده ستالات دروست کردوه؟ همیشه ده بیت لهم کون بو نهو کون پیشه ی بیت دهر فرتینی و، خویمان چه شار بدین . زیانمان همیشه له کون و که له بهردا به سهر به رین . هرگیز چاومان به خوردا ههل نایهت . . به لام خوی به گیان ده زانم به به کجاری لایه نی نیمه ت بهر نه داوه، نیمه ش ده توانین توله ی بی ده ستالاتی خویمان بکه بنه وه . نه وه تا به ناسانی نه خوشی تا عوون و زور شتی دیکه بلاو ده که بنه وه . بهو هویه وه دهی به لمینین نیمه ش به هیزین و، ده توانین نازاری خهلکی بدین . کور و کومه لی هاوری و دوست و یارو یاوه ران تیک ده دین و، شارستانی بهت توشی ناشووب و نازاوه ده که بین! . . نای خودایه له داخی بی ده ستالاتی و بی نرخیمان دا، دهر و نمان چند گری گرتی و نالوز بووه!

به مله قوتی که لله ی له کونه که وه دهر دینیت . . دهی بانه وه ناوه . . دهری دینیه وه . به گویی قیتی به وه، پاش نیستیک . . شان و ملی تا ناو قه ده لووسه که ی دهر دینیت . چاوه بزه کانی وه کو روانگه ده گریت . سووه کانی سمیلی که میک له زهوی به که ده خشینیت . له پر له خشه پیک راده چله کیت و، خوی له کونه که ی ده خزینیه وه . . به لام بوگه نی چیشتی ترشاو ناره زووی دهر و روو زینیت و لیکاو بی دهریزیت . خوی بی ناگریت دیسانه وه له کون سهری دینیه دهر وه . «نوی به خودا منیش به کجاری سسوکم! . . کوره خو نهو خشه به هی نهو مارمیلکه بی بایه خه بوو . . ده به سه، با بیمه دهر وه . .

به فرکه پیک خوی گه یانده چیشت و گوشتی کیف کردوو . . دهی تی ژهندو، لووتی تی نا . له مبروو و جرو جانه وه ره بچکولانه کانی نهو ناوه به هیزتر بوو . . بویه هم موویان لی دهر ترسان و، ملی ریزیان بو که چ ده کرد . ههواو فیز ختوکه ی گیانی دا . به چرنوو که کانی که میک لروته چیشتاوی به که ی خوارندو، به خوی وت : «کوره من تا نیستا به خوم نه زانیوه! . . وا دیاره من زور به هیزم . . جیگای ریزی هه موام . بزانه نم گشته میش و مه گه زه ی سهر نم خوانه چه وره، چون لیم

ده ترسین! . . بهم لاو به ولادا ههل ده فرین و- ریم بو ده که نه وه! . . به راستی من به هیزم . .

دهمی له چیشت و گوشته گه نیوه کان زه نلوه . ورگی به رزبووه، پاش دوو سی قرقینه ی عافیت، ههستی به به هیزی و ده مار پته وی خوی کرد . بیریکی کوت و پر به میشکی دا هات . . «تو بلیت من شیر نه بم؟ . . بهلی بهلی من شیرم له غه بنه به ی ملم و لوج و شولاوگی ورگم ورد بنه وه . . چون به سهر یک دا که وتوه! نهی کلکم؟ . . نه ها چند دریزه! . . ته واوه ههر کلکی شیره!»

خوری چیشته نگاو سیه ریکی دریزه زه لایم به له شه بچکوله که ی به خشیوو . له خوشی دا قریوه یکی کردو به زیکه زیک وتی : «خه لکینه، سهری سیه ره زه به لاهه کم بکن . . بی شک من شیرم و، نه مدش سیه ری شیره . .

به هه موو هیزی به وه زیکاندی . . «تا نه مدش نه ره ی شیره . . به خوی وت : «به راستی من زیره ک و زانام! . . بزانه چند زوو به خوم زانی که من شیرم!» نه مجا شیر ناسا دم و که لله ی ژنده وه پله گوشته کان، نه ونده خوارد، گه دهی ره وایه وه . . سکی ناوسا، نامانی لی بر! میشکی به ته می زور خوری گیرا . . بیرو هوشی تیکه لوپیکه ل بوو، باری راسته قینه ی خوی لی گوررا . . به بی شک، خوی به شیر هاته بهر چاو .

بیریاری دا به ره و دارستانه که ی خوار سهره نونلکه که بکه ونه ری . . «ده بیت نهو شیره ی لهو دارستانه دایه . . لووتی له قور بچه قینم و، بی کوژم . . بو نه وهی خوم به پادشای دارستان بیم!» وهک نه ره شیر که لله ی بلند کردو، کلکی به قف کراوی خسته سهر پشتی و به ره و دارستانه که که ونه ری . ورگی، بهو گشته خوارده وه . . وه کو مه مشکوله ده هات و ده چوو .

نه ی شیره به سته زمانه که ی دارستانه که، ههتا زوه خوت بشاره وه . . نهوا (مشکه شیر) بوت هات . به لام به گه یشتی مشکه شیر . . نای ج کاره ساتیکی جه رگ بر رووی دا!!

مشکی له خویایی . . له گه ل بی نایه دارستانه که، شیره راسته قینه که ی لی پهیدا بوو، نه میش له ترس دا بو کونیکه نزدیک رای کرد . . به لام نه ونده ی خوارد بوو به کونه که دا نه چوو .

که شیره که زور بی بسایه خانه بی یکی بی دانا، ههر نه ونده فریا که وت . . له تاو جه ستی تیک شکاوی دا دوو جار هاوار بکات . «زیک، زیک، نیر هه موو شتیک برایه وه . . له زیر چه موله ی شیره که د پان و پلیش بووه .

سه گه رانی

تارانیت

احلام منصور

وهه كچی . توراویت؟ نه خیر . نه خیر دوور له من و دوور له تو له جاوی نهو كه سه كویریت كه همیشه سه رنجه كانی قولایی ههنگاه كانمانه و بهدای دا وه كوو سه گه ده كه ویت و ناو به ناو ده حه پیت و ده وهریت دوور له چاوانه كه نه شكه و تیکه و ده ده سه ری و سه رلی شیواوی و په شوكلوی ههردوو كمان تیا دا نیژراون .

وهه كچی سه رت بخه سه سینگه روونه كه و تیر تیر بگری و با به په نچه خاموشه كانم یاری به مووه سهی به كانی سه رت بكم و بیاناوینمه وه . مه توری هه له خوم (. . .) تر . من . . . خو گویت لی به چاوت لی به گزنگی هه تاو نیمشه و میوانمانه و موژدهی گهردوونی له نیو چاوی هه تاو دزیوو به دیاری بو توی بی دل و بی هه تاو هیناوه . مانگه شه ویش پاسه وانمانه له چی ده ترسیت؟ ناخر تویه کی چاو قایم ناخر ده سه سه كه ره وه با . . . تو تو تویت؟ خو تیت ؟ نهی بو نینو كه كانت وهریون؟ سزایای دایت؟ دیسان له سه ر پرده بزماری به كه رویشیت؟ نه . نه به بی من چون ده رویت؟ بو ت زور خوشه به لام با به كانیاوی فرمیکه كانم خو ت و تاوانه تازه كو نه كانت نهوانهی كه مهیوون و به ناگری دلی من ده كولین و ده به هه لم و بهر چاوم ده گرن بشویمه و نهجا . بو كفی خو ت به دهستی خو ت هیناوه؟ مه گری نه مجاره بان نابمه موته كه و عزرائیل له سه ر سینگه روونه كه ت دا نانیشمه وه ری نادهم میرووله چاوه كزه كانت بخه ات ده ترسم

رینچه بیهستن و سومای چاوه كانت بمرن . . نه گوشته نه ره كه ت نایته خو راکی كرم لاوازو له بوویت مه گری هو . شو انیم كه له گه ل خواهندی تاوانه كانت به په كه وه بو شه بان نو یژ ده كه ی .

كچی تو زور به ره لالاو بی ده به سه ت بوویت هه همیشه عاره قی شهوانی ناموسیم مهستی ده كریت و ورینه بیشت ده كرد كه چی من له و قسانه ت هه تر نه ده گه بیشتم خو زگم به و شهوانه ی له دوو تویی دا وه كوو لیفه كوی ده كردینه وه و به كترمان ده گرت و وه كوو به فر ده توانه وه .

وهه كچی له نامیزی ته نووره گره كه ت به گره و بهشاره وه له نیو زینده خه ونه كانت له نیو ویرانه خاکی دلت چالیم بو هه لكه نه و به نه سپایی و پیلووی چاوه كزه كانت به پوشه مه رو وه ره لام نه و نه و سه گسابه تازه به دیسان فریوی داوی و سینهی چاوه كانتی كردوته كفن و فرمیکه كانتی پینچاوه؟ له نیو داره مه یی دلت خه ونه كانتی زینده به چال كردوه و تویش ده با . . وا ده زانیت له سه ر به رمالی خوشه وسته میهره بانه كه ت دا نو یژ ده كات؟

به ئاوی چاوه كانت ده ست نو یژینگی هه همیشه یی ده گریت؟ سه رت سه ری ژیا نی له دوور و نزیکه وه به رده بارانی چه زو تاوانه سه رگه ردانه كانت ناكات؟ وهه لام و رابووردووت له نیو نه م دله بو خچه به دا پینچه وه و له نیو بیری یوسف دا نه یشارینه وه .

وهه لام و تفیگی خه ست له رووی ناوینه ی روژگار ت بكه و پهل و

پوی تاوانه کانت بهمه قهستی داهاتووت بقرینه و با گه لای حزه کونه کانت بوهرین و له نیو ته نه که ی بهر ده رگای کلنسه کان دا لال و که بر بن و به نه لالویای قه شه تاوانباره کان سهوز نه بنه وه .

وهره کچی مهست بووم و یادی شهیرانی جارن بوته به نزمین و بلیسه ی ناگری چیلکه ی داهاتووم بهرز ده بیته وه و تاریکی ی نم شه وه ترسناکه م رهش تر ده کات یادیکم ده ویت قه ترانی شهوانی رابووردووم سی کاته وه

همی هاوار له دهستی تووله و دوزه خه ی که شهو و روژ له نیو ناگری دا نویژ ده که م و نه دلوه به سرودیک ی دیرین نووشته یه کی همیشه ییت بوذه نووسم و کاره ساتی ژیانم ده بنه زه نجیریک ی زیرین و خاچ و له ملتی ده کووتم . . . نا . . . سه رنجه کانت وه کوو بزمار تیزن ، نه مه ترسی خوینه مه یوه که ده سه کانت ناشونه وه تویش که هموو روژنی هه تاوی ژیانم ناوا ده بیت و به ره و مالی ده گه ریته وه ناوبه ناو ناو ده دینه وه و ده زانیت تاوانه کانت به سه ری و شوسته و شه قامه وشکه کان ده بارن و ده بنه درک و منیش وه کوو سه گه بوئیان ده که م و له سه ریان ده رووم و ده نووزیمه وه نه ناوه ریم ده رگا ناسینه کی باغچه گه وره که داده خه ییت و ده ست له سه ر دلت دایه و نه وه ک دووباره سه رنجه کانتی دایکت بینه تیشکی رادار و به یی تل هه واله کانت وه کوو نازانس بلاو بکاتموه دووباره له نیو هه مان ناگردانه که دا بتسوئینیت و نامه گومان لیکراوه کانت له گیرفان و که تنوره شکاوه که دا ده به نیت و له گه ل پاشماوه ی نووسینی دوینی و پیری و په ستر پیری و سالانی ژوانمان ده ربکات و به تانه تواجه ژهنگاو سواوه کانتی مه قه ستیان لی بدات و وه کوو خه لوز به سه ر سه رت دا بیبارینیت و خوت و خوین و وشه و موره که به سووره وشک بووه که ی نیو ده روون و نیسقانه هاراوو توئیلی ماسولکه کانت تیکه لی یه کدی ده بن و به چرنوکیک جه رگه ره شه که ده ربکات و به ناغزه جگه ره ی تووره بوون و تینویه نی خو ی نیچیریک ی تو ناسا بیچرینیت .

هه لمه چو جاری زووه ناگری ده می دایکت هه موو شه ویک نوینه گومان کراوه که ده دایگیرسینیت و ده بیته مه قه لو تویش ته نیا به یی دهنگی دوو دلوه فرمیک ی سویری په شیمانیت ده بیته موته که و خه ونه رهنگیه کانت له ناو ده بیت و له سه ر سینگت ده نیسه وه و هاوار هاوار ده که ییت و توبه وه کوو ره و بار لافاو ده کات و تویش نه نه نایکه م مه مخنکین نه نه توخوا و راده جه له کیت و به توخه ی توخه ی دلّه مردوو که ده گه م ده که یته وه یادی شه ویکمان ده بیته هیلانه ی نارامیت و په یزه ی نیگه رانی پال نه داته سه ر په رژی نی سه ربانه که ت و ناسمانیش به یی دهنگی خه ونه نالوزکانت ده مزیت و نه ستیره کانش دلنیا ت ده که نه وه و ده زانیت بو سبه به چیر وکیکی ساهو کال بهرز ده بیته وه له گه لیان دا ده دره وشینه وه منیش له دوا روژدا له یخه ی خومت ده دم . . به لام نیمه و تاوانیک ی سه رگه ردانت میوانه وه کوو

هه وریکی سوورو چلکن و مانگرتوو یاخی بووه ، چن هه ول ده دم به تیری سه رنجه کانت جه رگی له ت له ت بکه م و زوخاوی به سه ر سه رم دا بیبارینه وه بمشواته وه . مو می نه مشه وه یشم توایه وه له سووچیک دا دانیشووم و خوینم وه کوو به فری سه ر جیاکانت مه یوه و درکی ناو می دیم ده چه قیه بن یی به کانت و نه بووم هه یه .

نارام بگرم و نه بووم هه یه بال بگرم هه وره چلکنه تاوانباره که ییش هیدی هیدی ده بیته چادری و وه کوو سه راب ته کانی بو ده به م و له پر دوور ده که وینه وه و پیم یی ده که نیت و ده ورووزیمه وه بهرز ده بیته وه و به قاقای پیده نیی بهرزی سه رم لی ده شیو نیت و منیک ی په پوله شه یادی ناگرم و نابینه نه سپ و لاغواوی خو ی به ده ست نادات ، سواری نابم مه ترسی همیشه هه ر قه شه که ی جاراتم و تاوانی داهاتووت به برزانگه کانت ده مالم و تووی توبه ت نه چنمه وه و به بارانی شویش و هه لچوونی خوینم ناو دیری ده که م به لکویسه گولی موژده ت بدانی و خوش به حالت

هاراویت به هه ناسه ی ساردی شهوانت منیک ی ناشه وان غه مه کانت ده هارم و خوم به ده می زریان و ره شه پای داهاتوو یه کی تم و مزای ده دم و وشه کانت ده بنه کاروان و له ده رگای تاوانه کانت ده دن و وه کوو توتکه سه گ ده نووزینه وه و به ناوی چه لکنی زیرایی حزه کانت گلاویان ده که ییت . بیوره هه لچووم .

کاروانی وشه کانت ناو گلاو ناییت سه گه کان هه موو شینک گلاو ده که ن وریا به نه که ویته ژیر ددانیان و گوشته تاله که ت بچوین و نیسانت له گوړه پانه کان دا فری بدن و کاروانی میرووله بیکاته پرد وله سه ری پروات خویشم نازانم چی ده لیم نازانم ماویت یان مردوویت؟ زور ده ترسم کوت و پر دلی هه رددو کمان بوه ستیت و خوینمان بگه نیت و داره مه یته که مان قورس بن و که س نه توانیت خویمان و تاوانه کانتمان له سه ر شانا هه لگریت و ناوی مزگه و ته کان مان بگرن و ته نه شووره کان هاوار بکن و نه م نه و به تفیک ی خه ست و به حهوت به رد به ریمان بخه ن و گوړه کانش ده رگای خویمان له پرومان دا دا بخه ن .

نایا پرومان هه یه؟ به چ روویه که وه روو له ری رو چون بکه بن و رووچینه نیو ناخیانه وه؟ ناخی کی نه و ناخانه ی که دوزه بوون و نیمه وامان ده زانی مثال دانی دایکمانه و که ی بمانه ویت تیای دا خویمان ده شارینه وه؟ چن جار هه ل خه ل تیزاین و چن جار له سه ر به تی درو یان یاری یان یی ده کردین و وه کوو یاری زانه کانی سیرک جه سته مان به رگری هه موو جوړه که ویتیک ده کردو بیوزه!

ناوی تاوانه کانت بنوشه و له سه ر له یی ده سه ته چه م له تر بده و خه ریکه په له هه وره که تفم لی ده کات و ده لیت:

- چی ده که ییت و لیره دا به ته نیا لانه لیز بوویت و داوینی پاک ی خوشه وسته که ت به داوی قیز ده دوورن و به نووکی ده رزی به کانیان

پفکوه و توفله کان ده ته قینن برۆ . . برۆ . . هه موو نه خشه چره کانی وون بووه رینگاو بانی منیش له نیو بازنه یه کی به تال دا به ره ه لستی ده کم نارامم گرتووه جگه ره ی نیو لیه کانی شم ناو به ناو نازار و خه ملی و نیگه رانیم ده مزیت سه رم با ده دم نازانم به رو ج لایه ک هه تگاو بنیم بازنه که وه کوو زنجیر به یه ججاری سه رتا پا حه شاری داوم بو مناکری پال بده موه و له ژیر سیه ری خو م دا خه ونیکی تازه بینم هه موو شه وی خه ون به تاقی کرده وه ی به کالو ریا ده بینم ناتوانه وه لاسی پر سه یاره کان بده موه . زور جار بی شه وه ی وانه کان وه کوو تووتی له به رکه م و بی پیناسنامه و بی شه وه ی ناوم له سه ر ته خته یه ک دا بنوو سرت به ره وه ه ولی تاقیگه په له کیش ده کریم و به رامه ر به کاغه زه

سه ی کان دوش داده منیم و چاوه کانم ده نوو قینم و دم و چاوم زه رد ده بیت و گری به ئالو زه کانی ناخیشم په ره ده سینن و زمانم ته ته له ده کات و له پر به شه قه زله یه ک وه ناگا دیمه وه . نازانم چون تم خه ونه ئالو زه تر سنا کانم شی بکه موه ؟ ناشرانم بو هه موو شه ویک دووباره ده بنه وه ؟ جاری وا هه بوو بو شه شی سه ره تایی ده گه ریمه وه و پیم سه یه چون زانکوم ته اوو کردووه و پروانسه یان داومه تی و دووباره نا قیم ده که نه وه . له بازنه ره شه که دا سه ره به تاله کم وه کوو بیشکه بو لای چه پ و راست ئاو پرده داته وه و له تاریکی زیاتر ه یچ دیمه نیکی نه و تو به دی نا کم بنیچیش نیه نا کوو چاوه کاتم بی بیرم و نه ختیک به خو م دا بیمه وه .

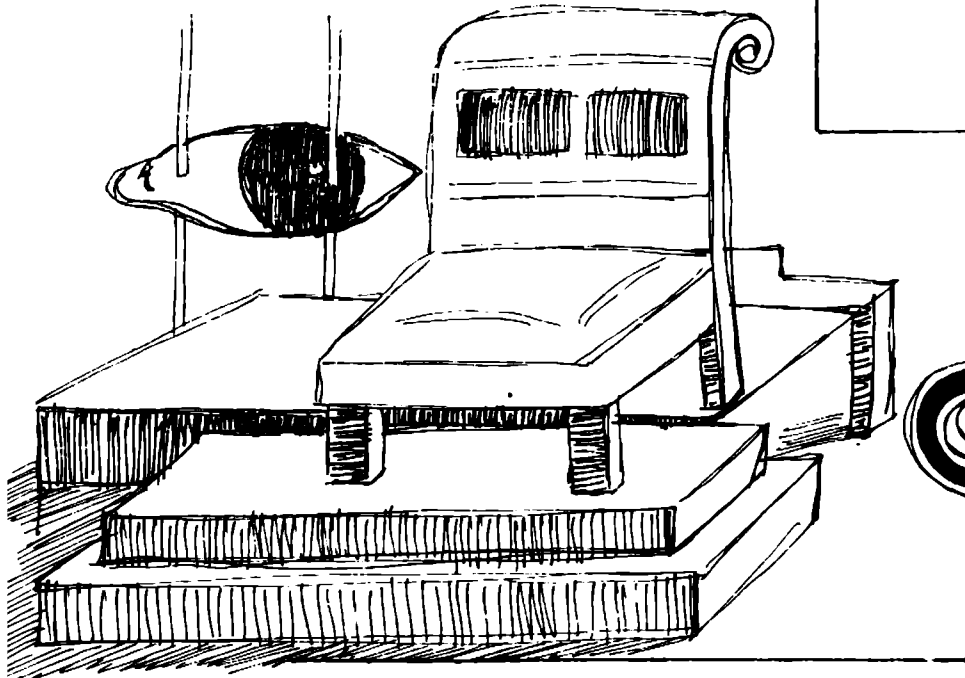
له بهر خو م هه ره ده لیم و سه رووه دیرینه کان دووباره ده که موه . . - تو بلی ی من له نیو تم بازنه به تاله دا بوگه ن بیم و ه یچ په نچه ره یه ک نه بیت گه ردوون به دوو چاوی خه وائووی ته ماشایه کم بکات و هه وائی تم و نه وم بی بکه یه نیت ده یکه تم بازنه ییم هه لبا ر دووه به لام نه مده زانی یواری ها ته ده ره وم نی یو ره نگه روژیک بیت له پر له سه ر سه وره خه ره که ی دا وه کوو ته نوور گوژیک به رز بیته وه و تیای دا به سو تاوی زینده به چال بیم ! نه ی گوژانی به کانم ؟ خو تا دیت ده نکم گر تر ده بیت و شه کان هه راسانم ده که ن و زنجیری تم بازنه یه ده توینته وه و سه ر له نووی به ئاهیکی ساردم به یه کا ده چن و قا ییم تر ده بن . . به لی زنجیره کانی هه لده وشین و له یه ک ده ترا زین و سه ر له سووی به یه کا ده چن که چی من وه کوو خو م ده منیمه وه و خه ونه ئالو زه کانم به پر سه یاری بی وه لام پر ده بن و سه رم ده به نه منی به قه د گووی زمین ده بیت و هه موو کاتزاکانی ده ته قین و له بیلیله ی چاوه کانه وه دم و چاوم سواخ ده بیت خو هه ر من نیم زور کهسانی تریش هه ن هه ریه که وه بازنه یه کی تاییه تی بو خو ی هه لبا ر دووه و تیای دا نارامی گرتووه . نه وان ده ویرن په نچه ره داخرا وه کاتیان بکه نه موو کوژره کانیان به ره و ئاسمان به ره للا بکه ن و به ره و مزگه وت و کلنیاکان

دا ره وانه یان بکه ن و داوای هه ندی نامو هه وائی سه بر سه بریان لی بکه ن و نجا به شه قه ی بالی نه و کوژره ده رگا که یان بکه نه وه نیه چیم داوه له تم و نه و ؟ نه وان له هه موو شه نیکیان دا سه ریشکن به لام من ته نیا له نیو بیر کردنه وه یه کی بی ده نگ دا ده تلیمه وه چی بلیم ؟ خو ناتوانم به ره به ستیک بو تم لافاوه دروست بکه م و خو م و بازنه کم له ناو بیات . تا دیت تم بازنه یه ته سک ده بیته وه و گه ماروم ده دات وه کوو داری لاوایش ئالو ته له شه موه شه وان ده بیته گوریس و ملم جه ر ده دات و ته وژی می خوینم له گه ردن و قورگم په نگ ده خواته وه تا دیت خه ونه کانم ده بنه دایکی ئال و خه ونه خو شه کانم ده ختیکیت .

نیه !! خو تم بازنه یه ته مه نده ته سه که هه ر به قه د ته لقه ی په نچه ی ده ستی چه یه وه هه می شه یه شه نه ده توانم به دادنه کانم بییرم و نه وه ویش داس ئاسا له ناو قه دمه وه ده کاته دوو به شه وه . بوته . . . ده ی . . . شه وه که . . که به جیت هیشتم و دوو هه تگاو لیم دوور که وتیته وه ، ورده ورده هه نگاهه گو مان لی کراوه کانت به دزی بوونه زنجیری تم بازنه یه قیلت لی کردم و کلیلی قاسه ی ناخمت له گیرفانتا شارده وه و بردت ، وستم به دواتا بکه وم له شوینی خو موه هه واریک بکه م که چی زنجیره که هه ردوو قاچی به ست و لیه کانی کلیل دا و نیو ملیمه تر نه متوانی له شوینی خو م دا بجوو لیمه وه . تم زانی چی بکه م ناو به ناو ئاو رت ده دایه وه و ده ستی راست به رز ده کرده وه و وه کوو بلی ی :

- به نیه ، به م شیوه یه . . تا دیمه وه خو م نازادت ده کم . نه ها تیت خو ت له نیو به رازه کان مه لاس داوه و منیش له بیابانیکی بی ئاسو و بی بنیچ بو زریان و ره شه با به رووتی به جی هیشتوه . ته لقه کانی زنجیره له یه ک تر از اوه کانی و وه کوو بلی ی به بزمار کوژره ته زمین و نه می ش له تاوا ناتوانیت بجوو لیمه وه . هه تاوو مانگی ش ناو به ناو دینه بهر پیم و هه ول ده دن زنجیره که بتوینته وه به لام گه رمی راستی و تیشکیان له ئاسی تم زنجیره ره شه دا هه لته گه رین و پش تاو پشت ده گه رینه وه .

مه رجی زه نجه ره کم زور قورسه ناتوانم به جی ی بینم ده بیت خو م بگو ریم و به رگیکی تر له بهر بکه م ، تم کله ره ره قیش بو خوا نه بیت بو کس سه رشوو ناکاته وه . . وه ره نه ی په له هه وره ره شه سووره چلکنه بیسه به به رسال و با ده ست نوژی نیکی تاییه تی به تاوانی نه و بگرم و لیره وه فوویه کی لی بکه م به لکو بال بگری ت و به چرنوکی تم بازنه یه له پیستی بی و پلم بکاته وه و ده ست به ملی بکه م و بی تاوانیم له نیو تاوانه کانی دا بتوینته وه !! وه ره وه ره نه ی په له هه وره چلکنه مه رو وه ره که چی مه رو وه ره و به بالیه کانه مان له نیو بازنه که به ماچیکی بی خاوه ن بتوینته وه وه ره مه رو .

لورسى

● مكرم رشيد تالەبانى ●

دەپرسى . . ئەو كەي تىر گللەيى و گازەندەي لە دواكەوتنى چاۋھەلەيتانى
نومىنەكەي دەكرد . . ئىتر كاپرايان ووروكاس كرد . . نەي دەزانى چۈن
دەم بىكەتە . . جار ناچارىش لەگەل دۈزىنەوي وەلامى راست وروون
دا . . دەمى بەتەلەي تەقىوو، چاۋى ئەبەلق دەبوون، مېشىكى لە كار
دەكەوت!!

شىكى سەيرىش گوزەرانى ئەورۇزانەي لى تال كىرەبوسەسەرەي
سەرقالى و كەم كاتى!! . . نەي دەتوانى لىرە بۇتەوى بىجولتەو، لەناو
زوردا، لە بەر دەرگادا، لە ئۆتومبىل دا، لەناو رىزەرەودا، لەكاتى
دابەزىن بەپىلكەو، لە ھەرشوئىنىك دا بوايە . . ھەرخەلك بوون و،
بەر ووخوشى و بىكەتەين و بىزە لەسەر لىوۋە تاويان دەدايەو تەوقەيان
لەگەل دەكرد . .

- ھەر لە خوت دەوشتەو!

- پياۋى شياۋ . . لەشۈنى شياۋدا!

- ئەو شۈنە ھەر شايبانى تۈيە . . !

زەرى تەلەفونىش لەولاولە رابىوۋەستىت، يەكىك پىرۋوزبايى
دەكرد . . يەكىك گلەيى دەكرد . .

- كاكى برا خوت شاردووتەو، باچاومان پىت بىكەيت . . ھەرنە پىت
تاۋىك دانىشىن . . دووقوم ھەل بەدەين و چوار قەسى لى بىكەين . . !

يەكىكى تر:

- من ھەر گوتسومە لەمەللى مەبا ئەو شۈنەيت . . شۈنى دەست
رەنگىنىش دىبارە . . ئەو نىيە . . تەماشاكە . . بەخوا ھەر لە ھەموولايەك
باسم كىرەويت!! دە . . دىبار بە . . دىبار!! نەي دەتوانى بەناو بازاردا تى

فەرمانى بۇدەرچوو، پىش ئەو پىش يارمەتيدەر پىوئەندى پىو كىرەلە
گەلى ئاخافت و . . پىرى راگەياندا:

- ئەو پەلە و پايم بۇ تۆ ھەلپىزاردوۋە!

بەتاقىكردنەو ھەلس و كەوت بۇي دەركەوتبوولە تۈنەي دا ھەيە ئەو
ئەركە راپسەرىنىت، بۇ . . تا . . ئەو چەند سالە لە ھەمان ئەو شۈنەدا
پىش دەكات و، بەتەواۋەتى شارەزاي تۈنەي لىھاتوۋىي بوو، ئەمىش
ھىچ خۇي نەشلەزاند، وەلامى ئەو بوو:

- ھەرشىكىم پى راسپىرن نالېم تا . .

كارەكەي ئەنجام دەداۋ پى پشودان راى دەپەراند!!

بۇبەيەي بەپىلكەكان دا سەردەكەوت، ھىشتاكە دەرگاي زوورەكەي
نەكردبوۋەو، مامۇستا (دلىر) لەبەردەمى دا قوت بوۋەو، مەچكى توند
گرت و بەرەو زوورەكەي خۇيى برد، خۇي لى دانىشت و، ئەم
بەپىوۋەو، بەدەم دانىشتەو چەند كاغەز و نووسراۋى دا بە دەست و
لەگەليان دا ووتى:

- ناگات لە ئەمانە پىت . . دەمەويت زوۋ چاۋ ھەلپىن!! دۈست و
خاۋەندەكانيان پەيوەندىيان پىو كىرەدوم دەپىت دەست و برد بىكەيت!! ئەم
ھەر سەرى بۇلە قاندى، بەھەزارويەك پىانئو خۇيى لەدەست رىزگار
كرد، كەلە زوورەكەي خۇي جىگىر بوو . . ئەوئەندەي زانى بوو بەشارە
مىروولەو . . چەندان ناسياۋ و نەناسياۋ تەنگيان پى ھەلچنى . . ئەوي
سەرقالىش دەبوو كارەكانى ئەنجام بەدات و بۇشۈنەكەي تر . .
بگەرىنەو . . !

ئەم نووسراۋى دەدايە . . ئەوي تر ھەوالى نووسراۋىكى پىرارى لى

پانەى بەيات

سېقىر

چىرپە يەك

جىگەى شادمانى يە و خۆم بەبەختە وەر دەزانم كە ها ئىستا
خەرمانى يەك كورنە چىرۆكى ھونەرى و فولكلورى و ئەفسانەى
و ھەرگىز دراول بەردە ستمايە و خەرىكە يەكە يەكە دەيانخوئىنمە و ھە
لەتەك برايانى دەستەى نووسەرانى ئەم گوتارەدا منىش راي خۆم
و بوچوونى خۆم ھەلئەخەم . . . !
شادى و بەختە و ەرى يەكە لە وەدایە كە خەرىكە بەشى لەم وەچە بە
پەيتا پەيتا دەرك بە دەور و گە و ەرى ئەم (ھونەر بەرز) و
(شارستانی) يە دەكات و رووى بو وەر چەرخاندو و ساتوسە وای
لە گەل دەكات . . . ! ھەرچە نەدەيش ھىشتا مەسەلە كەى لە لادا كالە و
بە باشى پىنە گە يىو، بەلام دەرك كورنەكە خۆى لە خۆیدا مايەى
شادمانى و تىرامانىكى و ەردە . . . !!!
ھەر بوشە ئەبى ھەموو لایە كمان مشورى ئەم (دیار دە) بە بخۆين
و ئەو ەى پىمان دە كرى بو بە جى گە ياندنى ديار دەكە و جوشدانى
بە ھەر و توانای ئەم لاوانە درىغى نەكەين . . . لە ئەنجامىشا پىگومانم
ئەگە ينە شتىك و لەوانە شە چەندىن بە ھەر مەندى ئەم ھونەر بەرزە،
لە كۆرى رۆشنىرى و ژيانى ئەدەبىمانا سەر ھەلبەدەن ، بىن بەشت و
ئامادە بوونى خويان بەسەلمىن . . . بە مەيش ھەم خزمەتى
فىكر و جوانى و ھونەر ئەكەين ، ھەم لە ئاستى لىرسىنە و ەدا ئەبىن
و ھەم گەلى توانى مەتسو و ئەدوژىنە و ھەم لە جوش و كولى
(شېعر و كە و مېرۆكە!) ئەم لاوانە دور دەخەبە و ە و راستە ريان
پى نىشان ئەدەين . . . !!

بەرىت . . ھەر ناسياو و نە ناسياو بوون مەجەكە نەگرت
- بەخوا ئەم شو دەچىن . . لە يانەى () نەخت سەرى خۆم گە
دەكەين . . . !

ئەوئىش بە ھەزاران پىسانو . . بە ھەزاران پەرسو نەگە سوسو
بەلەين . . خۆى لى رزگار دەكرد بىتىك نەجو بەكىكى تر . .
لە و لانس تەنگى پى ھەل دەچنى . . ھەممان دەخووزى بە گوى دا
دەدا!! ھەلچوونى دەگەيشە تر وىك . . بە پارانمە خۆى لە ئەوئىش دەرباز
دەكرد!!

ماو ەسەك ژيانى . . و جۆرە كەوتە بەر شالۆى مەترسى سەرقالى و
تەلەفون بۆ كورنە و سىزاخ پەرسىن و لەدو و گەران ، كە نەركە كەى خۆى
بە سەركە و تودىي رادە پەرائند . . . تازادە يەك يار مەتىنەر زورى پى خوش
بوو ، ئەم ووشنەى لە زار ترازابوون :

- لەز و ەو ە چاووم بەرىو ە!

لەم لاو ە ئەم ھەر سەكالاو ناخ و ئوقى لە دەسنى ئەم نەركە
دەردە پەرى . . خەزى لە و شوئىن و پە يە بە نەبوو . . لىوى لى ھەل
دەقورتاند . . زور جارىش لە بەردەم برا دەران نە ناسياوان دا دوو بارە و سى
بارەى دەكردە و ە:

- ئەم شوئىنەم ناوئىت . . نامەوئىت . . لەوى دانىشم . . نا نا . . !!

و ەرسى نەگەرتسوو ، رىگەى داھىنان و ئازادى پىر كورنە و ەى لى
تەنىسو و ەو!! ئەوئىش خەزى بە ئازادى پىر كورنە و ەو داھىنان و
خوئىندەنە و ەو خۆ خەرىك كورنە بە ووشە و بوو . . شەيدای خامە و ووشە و
كاغەز بوو!!

سەر لە بە يانئىك يار مەتىنەر . . بەدووى دا ئازد:

- تونائىت لەم و زوورەدا دانانىشم . . ئەم شوئىنەم پى ناخوشە . . !

ئەوئىش بە زەردە خە يەكە و ەك بلىت چۆلەكە يەكە دوو بالى ئازاد بوونى
لى روواو ە گوتى:

- بەلى گوتوومەو . . پى لى دەنىم!

يار مەتىنەر لە سەر قەكەى رۆشت و گوتى:

- بۆيە پىر بارمان دا . . ئەم شوئىنە بە جى بەئىت و . . لە ژوور كەى تر
دانئىشت . . كلىلەكەيش بە (دەلدار) بەدە . . ئەم لەم شوئىنە دادە نئىشت!!

گىتئەك شادى و كامەرانى خۆى ھاوئىشتە ئىو دەروونىو ە . . وەك پاسارى
تازە فىرى بالە فىرى بووئىت . . فىرى . . فىرى . . ئىتر خەلكەكە كە پىنيان
وای لى ھەت . . دوئى وەك نىسك . . روويان تى دەكرد . . بۆى پى
دەكەئىن . . لەدووى دەگەران . . بە يوئىدىيان پىو ەدەكرد . . سوراخيان
دەكرد . . بانگە راھىشتىيان بۆ ساز دەدا . . ھەردو و ەو ەكەى خويان
فەشىردو چاويان ئوقاندو رۆشتىن!! ئەمئىش لە شوئىنەكە مۆر بوو ە . .

بۆى پىكرائەت دەيسوتاند . . ھەموو تاوانەكە ناوانى شوئىنەكە بوو . . ئەم
خەلكەى والى كورد . . بۆيە دروشمىكى بو خۆى ھەلئازد . . تالە ژيان
دا ماپىت ئوقرەى شوئىنى لەم جۆرە نەكەوئىت!!

مايه وه نهوش هه لئه بونرم و بليم: بو نه وهی شادمانی هه موو لایه کمان تا سه ربیت و نه م دیار ده یه ش په کی نه که ویت و بگاته نه نجام، نه بی نه و لاوانه، به وردی به خو یاندا بچنه وه، به وردی و به رده وام شاکاری خو مانی و جیهانی بخویننه وه و به وردیش له جیهانی به ربلاوو باری قورسی نه م هونه ره تیگه ن وه لگرن وسل نه کن، به ته جره به یه ک و دووش نه کراوه و نه بیستراوه به کی بی و به هه لئه داوان بلنی: به خیر و امیش بووم به (چیر و کتووس!) و چش. نهه! لیسر سینه وه که زور قورسه، زوریش قورس، نه م هونه رش زور گرانه و زوریش گه و ره به هیز، بو به که گه یشتن به ئامانج و نه نجام، ماندو و بوون و شه وه یخوون و پشوو ریژی و سوتان و عیشقی به رده و امی نه وی، نه گینا هیچ به هیچ ناکری؟!

بروسکه وه لام

* بو خاوه نی چیر وکی (هه مگین - بو نی نان - نوردو گای هیندیه کان - نامه کاتمان) کاک (ع. ف): کاکه گیان تو زور به خته وه ری که زمانیکی بیگاته نه زانیت، هه ولئه کانت زور پیر و زن و شایانی ریزلینان، به لام خو زیا زیاتر خوت به (زمان) ی زگماکه وه خه ربیک بکه یت و زیاتریش له کاتی ته رجمه مه کردندا ئاگاداری که شه وه وای هه ره به کی له و چیر و کتووسانه بیت و به وردیش بچینه نیوتان و پوی نه م هونه ره زیندوه وه. به رده وام به.!

* بو خاوه نی چیر وکی (بیرینه شاراره که - گوله شیت - فرین له دوو تووی نه فیتیکی نامو دا - به که م هه ولدانی فرین - مردنی موچه خو ربیک - قه ت تی ناگات - چون نه توانم - له سه ر شانو که - خو دو زینه وه - ئافسه ر تیکی تیکشکاو - فانا - نه ناس - ده س پیشکه ریبه کی روزنامه نووسانه - نه وشه وه تیش به سه رچوو - تومی گری - به دریزایی شه و راده کات - و رینه - نه رکی نه ته وایه تی - ده سته ی به ریئوه به ر - رزگار - پاله وانی رم هاویژ - باخچه - پیش ده رگای ماله وه - ته نیایی - دوو راوچیه که - پاشاو وه زیر - ده ردی کومهل - کو ری چیا - مامه لئه ی نه عامه کان - سعید و سعیدی - په شیمانی - ته روشک. . .

برایان، خوشکان:

هه ر هه موو هه ولئه کانتان پیر و زه، به تاییه تیش که رووتان کردوته نه م هونه ره به رزه ی شارستانیته، هونه ری چیر وک و خوتان بی خه ربیک کردوه و نه تانه وی شتی بکه ن! که چی نه وه ی که - نه ک هه رته نیا من له م گوشه یه دا - به لکو هه ر هه موو ده سته ی نووسه ران له و به ره مانه ی ئیوه به ر پرسیارن و هه ره یه که جو ره رایه کی خو ی ده رباره ی هه ره به کی له و هه به، سه رباری رای منیش، راو بوچوونه کانیش - ده سته ی نووسه ران - به م شیوه به که وتوته وه:

۱ - بریار دراوه هه ر به ره می ته رجمه نه کریت له نه سلنی زمانه که بیت و به رچاوی زور به ی خوینه رانیش نه که وتیبت.

۲ - گه ر له زمانیکی نه ورو پایسه وه بوو، وا په سه ندتسه نه سل و سه رچاوه که بنیرن بو ده سته ی نووسه رانی به یان.

۳ - هه ندی له م به ره مانه زور خراب و به خه تیکی شر و ناشرین نووسراونه ته وه، بو به خرایه پشت گوئی.

۴ - هه ندی له هه ردو دیوی لاپه ره نووسراوه ته وه هه مدیس خرایه پشت گوئی.

۵ - هه ندی به خه تیکی زور زور ورد نووسراوه ته وه و ناخوینترینه وه و خرایه پشت گوئی.

۶ - هه ندی چیر وکی هونه ری ی نین، خرا نه پشت گوئی.

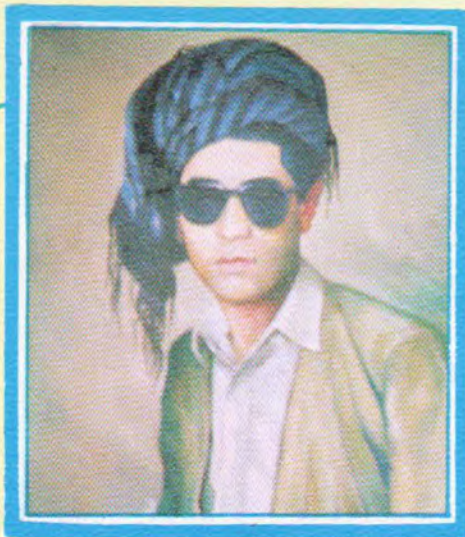
۷ - هه ندی زمانی وه رگیرانه که ی زور نا تو لآو خرایه پشت گوئی.

۸ - هه ندی هه ر زوری ماوه - نووسه ره کانی - له زمان بگه ن و هه روا به ئاسانی ته رجمه به یان کردوه و خرایه پشت گوئی.

۹ - هه ندی له و نووسه رانه، هیشتا زوریان ماوه له نه لف و بی ی نه م هونه ره بگه ن خرایه پشت گوئی.

۱۰ - هه ندی چه ند شتیکی له گو فار و روزنامه کانی ولات وه رگیراوه هه موو لایه ک خویندویه تیه وه خرایه پشت گوئی.

جا ئیوه خوتان سه ریشک بن له م (پشت گوئیانه) و بزانه هو ی بلاونه کردنه وه که ی چی بووه. ئومیده واریشین قه له متان هه ر له به و دا بیت و دو دل مه بن و به رده وام. !!!

رۆژاوێش

کوردم ئەمەوی بڵین کورد بووه
 بو کوردایەتی موم و پر دبووه
 ئەگینا هەرچەند بانگم کەن زانا
 بی وشە کوردی پووچە و بی مانا

لە یادی رۆژی کوچ کردنی «د. کامل البصیر» دا

له رۆژی ۲۲ / ۱ی سالی پاردا، پساویکی هەلکەوتنوی میللەتە کەمان و ئەستێرەیهکی گەشی کاروانی روشنبیری و ئەدەبیمان له ناکاو کشاو له کۆری ئەدیب و نووسەران مال ئاواپی کردو جیگای به بەتالی مایهوه.

کاتی که سیکێ ئاسایی دەسرت هەر له گەل مردنیا بەرە بەرە ناویشی دەکەوتە نیو دەفتەری له بیرچوونەوهوه، بەلام کوچ کردنی زانا ئەدیب و ئەوانەیی له خزمەتی ئەتەوه کەسی خویان و مروفاشیەتی دا جی دەستیان دیاره، با له بەر چاوانیش نەبن، له ویزدان و ناودلی رۆلەکانی میللەتە کەمان دا دەژین، تاکو تاقە کەسیکی ئەو میللەتەش بێنی یادی خیری دەکرنیته وهو فراموش ناکری. ژیاپی پر له خزمەتی «د. کامل حسن البصیر» و بەرەمه به نرخ و سوود بەخشەکانی، بی نمایی بی گەیانندی دەیان قوتایی خۆیندی بالا، رای زانستیانی له بوارهکانی ئەدەب داو چالاکی نیولیزنەکانی زمانی کوردی له کۆری زانیاری، ئەمانە تیکرا شایەتیکی چاکن بو ئەم پیاوه. له خزمەت کردنی ئەدەبی عەرەبیش دا رۆلی دیاری هەبووه و برا عەرەبەکان خوشیان بی لی دەنین و گەواهی بو دەدن.

هەر وهما ماموستای خوا لیخۆشبووه. کامل البصیر له مەیدانی رەخنە ئەدەبی دا بەرەمی دیار و نایابی وای بو بە جی هیشتووین که کەلینیکی گەورەیان له کتیبخانە ئەدەبی کوردی دا بو پر کردو وینەوهوه هەمیشە وەکو سەرچاوهیهکی پرشگەداری نووسینی رەخنە کوردی نووسەران سوودیان لی وەرەگرن.

له مەیدانی ناساندنی ئەدەبی کوردیش، به برابری عەرەب، کار و کوششی ماموستا له بیر ناچیتەوه. باس و لیکنۆلینەوهکانی له گوفا و کۆر و کۆبوونەوهکان دا بەرەمیکی به نرخ و بەهادران، له کۆری ئەدەبی عەرەبیش دا له رەوانبیری و زانستی جوانناسی دا گۆی هونەری بردۆتەوه و کتیب و دانسراوهکانی به زمانی عەرەبی نمونەیی دەست رەنگینی و زیرەکی نووسەرانی کورد دەگەینە لی مەیدانی خزمەت کردنی ئەدەبی کۆن و تازەیی عەرەبی دا. رەنج و تەقەلاکانی ماموستا له م رووهوه نمونەیی پتەوکردنی برابەتی کوردو عەرەبو بناغە دانانی پیشکەوتنی روشنبیری به لهم ولانە دا دەزگای روشنبیری و بلاوکردنەوه کوردی که له ۱۹۸۷/۱۱/۱۵ دا که هەمیشە ریز له نووسەر و ئەدیب و خزمەت گوزاران و پساو چاکانی ئەم میللەتە دەگری به ئەرکی سەرمانی خۆی زانی که چلهی بوگتیرا، ئیستاش یادی رۆژی کوچ کردنی دەکاتەوه و چهپکه گۆلی رەنگا و رەنگیش له سەر گۆری دادەنی. هەزار سەلا و له گیانی پاکي د. کامل البصیر و هەموو ئەوانەیی له خزمەتی میللەتە کەسی خویان دادوانە کەوتن

رئيس التحرير
مصلح مصطفى الجلاي

بهيان
مجلة ادبية شهرية
تصدر عن وزارة الثقافة والاعلام
دار الثقافة والنشر الكردية
بغداد

سنانة غاريك
هه ما به ناسكه سواريك

BAYAN

Literary Monthly Magazine

Ministry of Culture and Information

Issued by: The Kurdish House for Culture and Publishing

Baghdad - Iraq

EDITOR IN CHIEF

**MUSLEH MUSTAFA
JALALY**